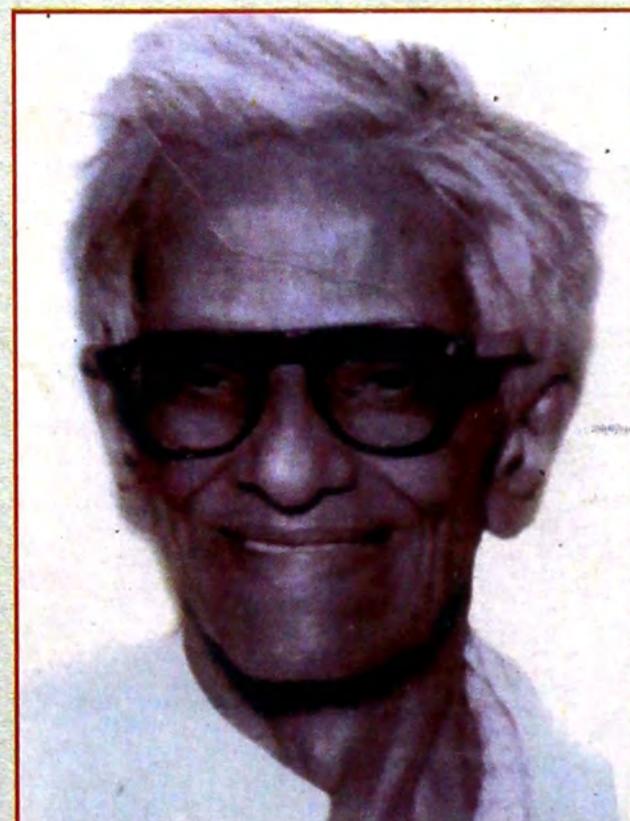

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ - ೧೦

ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ

ಜಗದ್ದೇಶ್ವರಾತ್ಮೇರು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಂಟಣಿಲ್ಲಾಜಾಯ್ಯ

ಪಾ. ವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಸಮಿತಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ - ೧೦
ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಾವನೂರ

ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರು

ಷಾಂಕರ ಪೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯ

ಪಾ. ವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿ, ಹುಬ್ಳಿ
೨೦೦೨

"JAGAD VIKHYAATARU" : A collection of Pen-sketches of world leaders. By P. V. Achar. Pub. by PaVem. Vishvasta Samithi, Hubli.
2003 pp. XVI + 210

© PaVem. Vishvasta Samithi
82, K.H.B. Colony
Vishveshvara Nagara
Hubli - 580 032

550 copies

Price : Rs. 90/-

ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾರಾಟದ ಹಕ್ಕು
ಶೋಭಾ ಬುಕ್ ಸ್ಟೋರ್
ವಿಳ್ಳಿದಿ, ಪ್ರತ್ಯಾರು - ಜಿಲ್ಲಾ ಅಂಗ
ದೂರವಾಣಿ : ೯೯೫೬೨೧

DTP : Durga Computers, Bangalore

Published with the Financial Assistance from the Central Institute of Indian Languages (Ministry of Human Resource Development, Department of Education, Govt. of India) Manasa gangotri, Mysore-6. Vide Sanction Letter No. F-51-4(5)/2000-2001/KAN/GRNT/dated 3rd December 2001 under the scheme of Grant-in-aid.

Printed by :
VISHWAS PRINTS
Chamarajpet, Bangalore-19
Ph : 6606088

ಸಮಗ್ರ ಪಾ. ವೆಂ. ಅಚಾಯ್

‘ಕಸ್ತುರಿ’ಯ ಸಮಧೀ ಸಂಪಾದಕರು,
 ‘ಒಂದುಗಳೊಡನೆ ಹರಟಿ’ ಹೊಡೆದ ಲಾಂಗೂಲಾಬಾಯ್ಯರು,
 ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಿಂತಕರು,
 ಸರ್ವಕುತ್ತೂಹಲಿ - ಸರ್ವಜ್ಞಾಭಾಯ್ಯರು,
 ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪಂಡಿತರು;

ಈ ರೀತಿಯ ನಾನಾ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಪಾದಿಗಾರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಆಚಾಯರ ಸಮಗ್ರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿದು.

ಕೃತಿ ರಚನೆ

ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಮೂರು ಕಾಲಾಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

- **ಗಣಶಾರಿಂದ - ಗಣಾತ :** ಉಡುಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ‘ಅಂತರಂಗ’, ‘ಜಯಕನಾರಾಟಕ’ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕತೆ - ಕವನಗಳ ರಚನೆ. ಅವರ ಮೌದಲ ಕವನ ‘ಉದ್ಘಾರ’ ಎಂಬುದು ‘ಜಯಕನಾರಾಟಕ’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. (ಗಣಾತ). ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸಣ್ಣಕಥೆಯು ‘ಮಧುವನ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ (ಗಣಾತ).
- **ಗಣಾರಿಂದ ಗಣಾತ :** ಕರ್ಮವೀರ, ಕಸ್ತುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದ ಬರಹಗಳು. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಈ ಕಾಲದ್ವ್ಯಾಪಕ.
- **ಗಣಾತ ರಿಂದ ಗಣಾತ :** ನಿವೃತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ತುಷಾರ, ಸುಗೂಢಮಾಲಾ, ತರಂಗ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸರ್ವ ವಿಧದ ಬರಹಗಳು. ತುಳು ಕವನಗಳ ರಚನೆಯೂ ಇದೇ ಅವಧಿಯಿದು. ಜೂತೆಗೆ ತಮ್ಮ ‘ಕಸ್ತುರಿ’ಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ವರ್ವೇಚಿಸಲಾದ ‘ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮನೀ’.

ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಬರವಣಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳನ್ನು ಏರುಪುಡಿದ್ದರೂ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ವು ತೀರ್ಥ ಕಡಿಮೆ. ‘ರಶ್ಯಾದ ರಾಜ್ಯಕ್ಷಾಂತಿ’ ಮತ್ತು ‘ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ’ ಎಂಬಿರದು ಪುಟಲಿತ ರಾಜಕೀಯ ವಿಶ್ವಾಪನೆಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಹರಟಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳು, ಮತ್ತು ಎರಡೇ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಅಲ್ಲದೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಕೃತಿಗಳೀಂದು ‘ಸುಭಾಸಿತ ಚಮುತ್ವಾರ್ಥ’ ಹಾಗೂ ‘ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮನೀ’ ಇವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬೇಕು.

ಪಂಚಮುಖಗಳು

ಎ. ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿರಚನೆಯ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಇದು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಬಹುದು. ಅವೆಂದರೆ - ಕಲ್ಪಕತೆ; ಚಿಂತನಪರತೆ; ಶಬ್ದಸ್ಕಷ್ಟ; ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮ; ಮತ್ತು ಆಣಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಕಲ್ಪಕತೆ ಅವರ ಕವನ, ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದರೆ, ಚಿಂತನಪರತೆಯು ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತ ವಿಜಾರಣಾಧನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದಸ್ಕಷ್ಟಯಂತೂ ‘ಕಸೂರಿ’ಯು ಆರಂಭವಾದ ಕಾಲದಿಂದ ತೋರಿಬಂದಿದೆ. ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವರು ವಾಲಿಸುವುದಕೂ ‘ಕಸೂರಿ’ಯೋ ಕಾರಣವಾಯ್ದು. ಆಣಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಜಾತವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಹರಬಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನೆಲ್ಗೊಂಡಿದೆ. ಇವು ಇದೂ ಭೂಮಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಖಂಡವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗಸ್ತಿಯತೆ - ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಗಳಿಸತಕ್ಕುದು. ತುಸು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊಡೊಣಾವೆ?

ಅನೇಕರಂತೆ ಎ.ವೆಂ. ತಮ್ಮ ಲೇಖನವನ್ನು ಕವನಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು - ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗ್. ಆ ಮುಂದೆಯೂ ಕವಿತಾರಚನೆಗೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿರೂ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಸರಿದಂತೆ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ನವನವೀನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿತು. ಅವರ ಮೌದಲ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ ‘ನವನೀರದ’ಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಪಾರಿತೋಷಕವೂ ಲಭಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂಗ್ರಹದ ಹೆಸರು ‘ಕೆಲವು ಪದ್ಗಳು’. ಈ ‘ಕೆಲವು’ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕವನ ರಚನೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ‘ಮಂಕುತಿಮ್ಮೆ’ನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ‘ಪೆಂಗೋಪದೇಶ’ದ ಪದ್ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಈ ಮುಂಚಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ಮಾದರಿ :

ಬದುಕು ಖಿಟರಾ ಬಸ್ಸು ; ವಿಧಿಯದರ ದೈವರನು
ಕುಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎರಡು ಕಾಣುತ್ತ
ಗಟರಪೋ ಮರಪೋ ಸಂಕಪೋ ಟುಕೊ ಗೋಡೆಯೋ
ಮದಿವವನಿಗಾವುದೇನೋ ಎಲಪೋ ಪೆಂಗೇ.

ಅವರು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಡುಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ ಬರೆದವುಗಳು. ಅವು ಒಟ್ಟಿಂದ ದಶಕದ ಕತೆಗಳಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ನಿಫೇಶ ಹಾಗೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹೊನೆಯಿಂದ ಹೂಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ‘ಅಪರಜೀವನ’ ಎಂಬ ಕತೆಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತೋಂದಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಮೇಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಹಿತ್ಯಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಎ.ವೆಂ. ಅವರದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೊಡುಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಹಿತ್ಯ, ಹಳಗ್ನಡ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖಗಳು, ಮೌಲಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ‘ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಣಾಯ ವಿವೇಚನೆ’ ಎಂಬ ಲೇಖ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತು ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ಬಗೆಗೆ ನವೀನ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಕಂಡು ಬಾರದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ - ಆದರೆ

ಹಿರಿಯಾದ ಸಾಹಿತೆ, ಪತ್ರಕರ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸೀಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಶಂ.ಬಾ. ಜೋತಿ ಇವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣದ ಜೋತೆಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಅಳವಾದ ಅಭಿಸ್ವ ಮಾಡಿ ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ವೈದ್ಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ. ಇತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಕಿತರಾಗಿದ್ದು ದ. ಬಾ. ಹುಲಕರ್ಣಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಎದ್ದು ತೋರುವಂತಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿಸಿದುವೆಂದರೆ ಅವರ ಮೌಲಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೊಂದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು. ಅವು ಆಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಪ್ರೇರಿತವಾದ ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ‘ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಂಚೀ?’ ಆದರಂತೆ, ‘ಮಾನವ ಪ್ರಘಟ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳು’, ಪಾಪಪಟ್ಟಿ, ಅಜ್ಞಾಪಾಲನೆ, ಅತ್ಯಾಷಾಧ್ಯಾತ್ಮ - ಈ ಬಗೆಯ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿಹೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿತ್ತು ಆಲೋಚನೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಪಾಲಿಸಬೀಕು? ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಮನೋವ್ಯತಿಗ್ರಾಹಣ. ಇವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಪಾ.ವೆಂ. ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಿಂತಕರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದು. ಅವರ ‘ಭಾರತ್ಯಾರೋನು ಮಾಡಬೀಕು?’ ಎಂಬ ಸಂಪರ್ಕ ವಿಜ್ಞಾಪನಾ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಸರಿಸಬೀಕು. ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠಾವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕಸ್ತೂರಿ’ಗಾಗಿ ಬರೆದ ಲೀಖಿಗಳು ೧೦೦ರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿವೆ. ಅವನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿಸಬಹುದು :

- ಅ) ಜಗದ್ವಿಶ್ವಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ
- ಆ) ದೀಶ - ವಿದೇಶಗಳ ಪರಿಚಯ.
- ಇ) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು.
- ಈ) ಭಾರತದ ಆಗು - ಹೋಗುಗಳು.
- ಉ) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯಗಳು.

ಇಮ್ಮೂಲಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಲೀಖಿಗಳಾಗಿ ಪಾ.ವೆಂ. ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವಲ್ಲಿ, ಅವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಶ್ರಮ ಅಣ್ಣಿಷ್ಟಲ್ಲಿ,

ಮೇಲಿನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೀಖಿನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬೀಕು. ಕಸ್ತೂರಿಗಾಗಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೀಖಿಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ಶಂಕಾಸ್ತಂಭವನ್ನು ವಹಿಸುವವರಿರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಕಸ್ತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲೀಬೋಕಲ್ಲವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ‘ಕಸ್ತೂರಿ’ಯ ದಿನಸಾಳಲ್ಲಿ, ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ವಾಚನದ ಬಹುಪಾಲು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮೂಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರೇನೂ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಲೇಜ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒದಿದವರಲ್ಲ, ಈಗ ಅಂಥ ಬರಹಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಷಾಸಾಳಲ್ಲಿ ಒದಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು, ಅದರ ವಿಷಯ ಪೂರ್ವತೆಗೆ ಬೇರೆ ಲೀಖಿಗಳನ್ನು ಒದಿದ್ದಿರು; ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾರಿಥಾಕಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತ್ಮಸಿಕೊಂಡು ಅಮೇಲಿ ಕನ್ನಡ ಲೀಖಿವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಬೀಕು. ಪಾ.ವೆಂ. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗಳ ವರ್ಣಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಲೆಕ್ಚರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಗಣ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ - ಲೀಖಿಕರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಿತ್ತುದು.

ಅವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ವಿಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಖಿಗೋಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭೂಭಾಷಿಕ, ಸಸ್ಯ - ಪ್ರಾಯಶಃ ಪ್ರಪಂಚ. ಜೊತೆಗೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ, ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೂ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೀಖಿನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಸಂದಿದೆ. ರೋಗಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಜನ ಆರೋಗ್ಯಪಂತರಾಗಿ ಒಳಬೀಕೆಂಬ ಸದಾಶಯವನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೀಗ ಹರಟಿಗಳು. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕೃತಿರಚನೆಯ ದೋಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಲಾಂಗೂಲಾಭಾಯ ಹೆಸರಿನ ಹರಟಿಗಳದ್ದೇ. ಇದುನೂರನ್ನು ಏಕ್ಕಿದೆ ಇಷ್ಟ್ವಾಂದು ಹರಟಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೀರಾರೂ ಬರೆದಂತಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನವು ಕರ್ಮವೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದವುಗಳು.

ಹರಟಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಕೋಪನ (provocation) ಬೇಕು. ಒಂದು ಯಂತ್ರಿತ ಘಟನೆ, ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಆದಿದ ಒಂದು ಮಾತು - ಇಷ್ಟ್ವಾರ ಮಣಿನ ಪ್ರಕೋಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕತ್ತು, ಹಾಗೆ ಆರಂಭಿಸ ತಮ್ಮ ಬಹುಶುತ್ವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಂಗದ ಧಾಟಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ಹರಟಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಿಕಿಗಳೇ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿವೆ : ‘ನಾನ್ನಪರಾಥ’, ‘ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ’, ‘ಮನುಷ್ಯ ನಗದಿದ್ದರೆ’, ‘ಶ್ವಲ್ಲ(ಗಡ್ಡ) ಚಿಂತಾರತ್ನಂ’, ‘ನೀವು ಹೆಂಡತೀನ್ನ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಾ?’

‘ಕಸ್ತೂರಿ’ ನಿಮಿತ್ತದ ಅವರ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮವನ್ನು ತುಸು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪತ್ರಿಕಾ ವ್ಯತ್ಯಿಯಿಂದರೆ ತತ್ತ್ವಾಲದ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಏನು ಬೇಕೊ ಅದನ್ನು ಸೆಳಿದುಹೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೊ ಆಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ಗೀಚುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಅಮೇಲೆ ಆ ಲೀಖಿವನ್ನು (ಆ ಲೀಖಿಕನನ್ನೂ) ಮರೀತುಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಐ.ವೆ.ಎ. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವೇ ಎಂಬತಿದ್ದಿತು. ವಿಷಯವೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುಶಾಹಲದ ಅಸ್ತಿ ಮೂಡಿತೆಂದರೆ ತಾವು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಹೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಲೀಖಿಕರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಬರೆಯಿಸುವುದು, ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಲಹೆ ಹೊಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬರೆಯಿಸುವುದು; ಅನಂತರವೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಐ.ವೆ.ಎ. ಹಿರಿ ಕರಿಯರ್ನ್ನದೆ ಸತತವಾಗಿ ಪತ್ರವಹಿಸಬಹುದು. ಹಳೀಯ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಲೀಖಿಕರು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ಐ. ವೆ. ಅವರ ಈ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುಂಬ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ವಸ್ತುಶಃ ದೈಜಿಸ್ತೂ ಪತ್ರಿಕೆ. ನಾನ್ನ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಮಧುವನ್ನು ತಂದು ಇರಿಸಿದ ಜೀನೋಜಾದ ಹಾಗೆ. ಐ.ವೆ.ಎ ಅವರ ಮೇಲ್ಮೂಡ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಆ ಜೀನುಮಣಿ ತರುಣಾರಿಂದ ಮುದುಕರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವಗ್ರಾಹಕವಾಯಿತು.

ಈ ‘ಕಸ್ತೂರಿ’ ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಅವರ ಶಬ್ದಸಹಿಗೆ ಪುಟಕೊಟ್ಟಿತು. ಮುದ್ದಾ, ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇಗಳಂಥ ಶಬ್ದಸಹಿರು ಬಾಳಿದ ಪದೀಶದಿಂದ ಅವರು ಬಂದವರಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೊದಲಿಂದಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಆರಂಭದ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಾರಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದ ‘ನಿಮ್ಮ ಶಭ್ದ ಭಂಡಾರ ಬೆಳೆಯಲ್’ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಬರತೊಡಗಿದ ‘ಪದ - ಅಧ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ’ಯ ನಿಯಮಿತ

ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸುವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದದ ಪೂರ್ವಾಪರ, ಅದರ ಜ್ಞಾತಿಪದಗಳು, ಅದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು - ಇವುಗಳ ಅಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು 'ಚಿಂತಾಮ್ರೀ' ರತ್ನವನ್ನೇ ಹೊರತೆಗೆದರೆನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಪುಡಲ್ಪಡಿ, ಅನ್ನ ಭಾಷಾ ಶಬ್ದಗಳ ನಂಟನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯೇದಿಷ್ಟದಿಂದಾಗಿ ಕಿಟ್ಲೋ, ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಭ್ಯಾಯ - ಇವರಿಗೆ ಸಮನಾಗಿಯೋ ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು. ಬರಹವನ್ತೂ ಸರಿಯೇ, ಅವರೊಂದನೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತಾಗಲೂ ಇದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ವಿಧವಿಧವಾದ, ಎಷ್ಟೋ ಸೆಲ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ - ಎನಿಸುವಂತಹ ವಿಭಾಗಗಳು ಕಾರಂಜಿಯ ನೀರಿನಂತೆ ಚಿಮ್ಮತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ಥಾರಣ - ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಈ ಸ್ಥಾರಣವೇ ನವನವೋನ್ನೇಷಣಾಲಿನಿಯಾದ ಪ್ರತಿಭೀ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರತಿಭೀ ಬೇಂದೆಯವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಅನಂತರ ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾದವರು ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರೇ.

ಸಮಾರೋಪ

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಲಿತದ್ದು ಕಡಿಮೆ; ಓದಿದ್ದೇ ಜಾಸ್ತಿ ಅವರ ಈ ಓದು ಬಿಡುವರಿಯದ್ದು ಅದೇನೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ; ಆದರೆ ಓದಿದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನು ಸಮಾಲೀನ ಘಟನೆಗಳಿಂದಿಂದೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಕೊಳ್ಳಬಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರದ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಹೀಂದು ಮುಂದುಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ, ಸಾರಾಸಾರ ವಿವೇಕದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತದ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ - ಇವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸಮಗ್ರ ಪಾ.ವೆಂ.

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಸ್ತ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಯೋಜನೆ ಬಂದು, ಪಾ.ವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. (ಸದಸ್ಯರು : ಶ್ರೀ ಎಂ. ಡಿ. ಪಾಡಿಗಾರ, ಪ್ರೌ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಆಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರು).

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ -

೧. ಅಯ್ದ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಂ.: ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಪ್ರ.: ಬುಕ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦.

೨. ಅಯ್ದ ನಗೆ ಬರಹಗಳು

ಸಂ.: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ ಮತ್ತು ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ
ಪ್ರ.: ಬುಕ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦.

೧. ಉದುಹಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರು
 ಸಂ.: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
 ಪ್ರ.: ಪ್ರಸಾರಣ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೮.
೨. ಬಯ್ಯಮಲ್ಲಿಗೆ (ತುಳು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ)
 ಪ್ರ.: ಕನ್ನಡಪಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಳಾಡೆಮಿ, ೨೦೦೮.
೩. ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು
 ಸಂ.: ಎಸ್. ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರ.: ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಲಿ, ೨೦೦೯
೪. ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು! (ಅಯ್ಯ ಹರಟಿಗಳು)
 ಸಂ.: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ ಮತ್ತು ಎಸ್. ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರ.: ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೈಸಿಂಗ್ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉದುಪಿ, ೨೦೦೭.
೫. ಹಂಡ್ಲ - ಮುಸ್ಟಿಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳು
 ಸುಮಂತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಉತ್ತರಪ್ರಕಾಶ, ಬೃಹಂಪತ್ರ.
೬. ಚಾರ್ಚಣಾರೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?
 - ಹಾಗೂ ಇತರ ಚಿಂತನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು
 ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೯

ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ ಪರಿಣತ - ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯ

ದಿವಂಗತ ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ನೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನೂ ಅಂದಾಜು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದದ್ದೇ. ಒಂದೋ ಎರಡೊ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲವೆ ಕಡಿಮೆಯಿರಬೇಕು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಉಡುಪಿಯ ಕಡೆಯವರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಹತ್ತು ಜನರು ಅದೇ ಹೆಸರಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದ ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು ‘ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಹಿರಿಯರು’ ಎಂಬ ಅವರ ಗುಂಧಾದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. (ಪ್ರಕಟನೆ ನಂ.೮೭) ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಖಾತರಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೊಂದು ಸಂಕಲನ ಸಿದ್ಧಾಗಿದೆ. (ಪ್ರಕಟನೆ ನಂ.೮೯) ಅದರ ಜೊತೆಗಿನದು (ನಂ.೮೮) ಖಾತಿವೆತ್ತು ಭಾರತೀಯರಿಗಾಗಿ ಮೂಸಲು.

ಪಾ.ವೆಂ. ಯಾವುದೋ ಸ್ವಂತದ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣದಿಂದ, ಒಲವಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲಿ, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜ್ಞಂಭಿಸಿದವರು ಅವರ ನಜರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಧುರಂಧರರ ಜೊತೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣತಳಿಗಳ ಸೆರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರ-ಸಂಗೀತಾದಿ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದಾರೆ. ಪಾ.ವೆಂ.ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಷ್ಟೇ ತತ್ವವೇತ್ತರು ಬೇಕು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು, ಉದ್ದೇಶಗಳು, ದಲಿತೋದಾಧಿಕರರು ಸಮಾನರೇ. ಒಮ್ಮೆರಂಗದ ಆಟದವರ ಬದುಕನ್ನೂ ಅಚಾರ್ಯರು ಕೆದಕಬಲ್ಲರು! ಅಂತೂ ಯಾವುದೇ ರಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಧಿಸಿದವನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸರೆ-ಹಿಂಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಈ-ಇ ಪ್ರಾಟಗಳಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನು, ಅದರ ಗುಟ್ಟೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೃಹಿಸಿ, ಆ ಜೀವನದ ಯಶಸ್ವಿನ ಮರ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂಥದ್ದೇ ಕಡೆಯವರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಅವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಯಾವ ವಿದೇಶಿಯನೂ ಆದೀತು. ‘ಟಿಂಬಕ್ಕು’ ಎಂಬ ದೇಶ ಅಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಗೊಡ್ಡು ಎಂಬುದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಯಶಸ್ವಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ! ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಿತ ವಿದೇಶೀಯರಾದ ಬ್ರಿಟಿಷರೇ ಕಡಿಮೆ. ಅಮೇರಿಕ-ಇತರರಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ - ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು - ಅದೂ ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಅಚಾರ್ಯರು ಕಂಡರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಮಾಹಿತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ದೋರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಇರಬಹುದು.) ಇತ್ತು ರಶಿಯದ ದಿಕ್ಕು-ದೇಸೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ಕ್ಷಾಂತಿವೀರರಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಲ್ಲಿಯಮೌನಂತಹ ಚಿಕ್ಕಪ್ರದೇಶದವರಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಜಷಾನ, ಕಷ್ಟ ಜನದ ಅಣಿಕಾ - ಹೀಗೆ ಜಗದಗಲವಿದ್ದ ಜನರನ್ನ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವಿದೇಶೀಯರಂತಿರಲಿ, ಭಾರತೀಯರು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತತರಾದದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಕ್ಕತ್ತಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತು ಆಚಾರ್ಯರ ವೃತ್ತಿಚಿತ್ರಣದ ಕ್ಯಾನೋಫಾಸ್ ಹಲವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು.

ಇತ್ತು ಕಾಲಮಾನದಿಂದ ಷ್ಟೇಚೋ, ದ-ವಿಂಚಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತಂಗ - ಈ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇ-ಎನ್ಸೆಯ ಶತಮಾನಗಳವರೇ. ಹಿಂದಿನವರೇ ಇರಲಿ ಇಂದಿನವರೇ ಇರಲಿ ಆ ವೃತ್ತಿಯ ಜೀವನದ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಆಚಾರ್ಯರು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ, ಆದರೂ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೇ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೆಚ್ಚಬೀಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಪರಿಯ ವೈವಿಧ್ಯವಿರುವ ವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಪಾ.ವೆಂ. ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟುಲ್ಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಸ್ತುನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಗೀಚುವ ಆವಸರದ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮ ಆವರದ್ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಂಬಂಧಿತ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಓದಿ, ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ, ಹಾಗೂ ವಿಷಯ ಪೂರ್ವತೆಗಾಗಿ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ವಾಚನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೇ, ಆ ವೃತ್ತಿಯ ವೃತ್ತಿತ್ವದ ಇಡುನೋಟ ದೊರೆತಾಗಲೇ ಅವರ ಪೆನ್ನನಿಂದ ಮಸಿ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಚದರಿದ ಆಪರಿಚಿತ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಮತ್ತಿತಾಧರವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಿಸುವವರು ಏರಳ. ನಾಲ್ಕಾರು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಡೆದು ನಿಲಿಸುವ ಕುಶಲರು ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೂರರಷ್ಟು...? ಆವರು ಹೀಗೆ ರೇಖಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಹ್ಮಂತದವು ಉನ್ನತಮಣಿದವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ, ಸುಮಾರಾಗಿದೆ ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು 'ಕಾಟಾಚಾರದ' 'ಬರಹ ಕಳಪೆ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದದ್ದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ - ಎಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯನ್ನು ಕೊಡೊಣಾವೆ?

ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಪುರ್ಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಯಾವುದೋ ಮೇಲಟ್ಟುದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಹರಿಸಿರ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತರುಣರಿಗಂತೂ ಚೋಧಪ್ರದವನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾ.ವೆಂ. ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆಗರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಿನಂತಿ. ಐ.ಎಂ. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೆಸ್ಟ್‌ಲೂರಿಗಾಗಿ, ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವರೆಗಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮುಂದಿನ ವಿವರಗಳು ಇರದಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇದರಿಂದ ದಾಖಲಿಸಿರುವ ಘಟನೆಗಳಾಗಲೀ, ವಿಷಯಗಳಾಗಲೀ ಕಾಲಮೂರ (outdated) ಆಗಿಲ್ಲ; ಅಗಲಾರವು. ತಮ್ಮ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಐ.ಎಂ. ವರ್ತಮಾನಕಾಲವನ್ನು ತಂದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒದಿದರಾಯಿತು. ಸರಿ ತಾನೆ?

ಇದರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ನೇರವಾದವರೆಂದು ಷ್ಟೋ. ಎಸ್.ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ಹೇಸರಿಸುವೆ. ಡಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಕಾರ್ಯವು ಎಂದಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ದುರ್ಗಾ ಕಂಪ್ಯೂಟಸ್‌ನವರದು. ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೂಡಿದವರು ಕನಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದವರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣಾದವರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಸಂಪಾದಕರು
ಐ.ಎಂ.ಎಶ್‌ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಲೋಹನ	ಘಟ
೧. ಮಹಾ ದಾಶನಿಕ ಷ್ಟೋಟೋ	೧
೨. ದ ವಿಂಚಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖಿ ಪ್ರತಿಭಿ	೫
೩. ಡಾನ್ ಶ್ವಿಕೆಳ್ಳಿಂಗನ ಜನಕ ಸರ್ವಾಂಟಿಸ್	೧೦
೪. ಯುರೋಪಿನ ಕ್ರಾಂತಿದೂತ ರೂಸೋ	೧೫
೫. ಸಂಗೀತದ ಬಾಲಾದ್ಯತ - ಮೊಜಾಟ್	೨೬
೬. ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಚಿತ್ರಕಾರ - ಹೊಕುಷಾಯಿ	೪೮
೭. ಪ್ರೇಂಟ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಿಕ್ಷರ್ ಹ್ಯಾಗೋ	೪೯
೮. ಯುಗಪುರುಷ ಲೆನಿನ್	೫೨
೯. ಓರ್ಟೊಸಿಗ್ ಮರಣ ಬಿಂತು	೬೫
೧೦. ಮಹಾಮುತ್ಸದ್ದಿ ಕೃಶ್ವೀವ್	೨೪
೧೧. ಅಂಡರ್ಸನ್ - ಮಹ್ಯಳ ಕಥೆಗಳ ರಾಜ	೫೧
೧೨. ಉಡಳ ಹುಡುಗ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾದ (ಮಾತ್ರೀ ಷ್ಟೋನ್)	೫೯
೧೩. ಟನ್ಸ್‌ನರ ಬಾಲ್ ಚೀವನ	೬೫
೧೪. ಕಲಾಪ್ರತಿಭೀಯ ಗಾಗಿನ್	೧೦೧
೧೫. ಹೋಟ್‌ಫ್ರಿಶ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಸರ್ವಸೇಚ್ ಮಾರ್ಚ್	೧೦೨
೧೬. ಮಹಾವಿಜ್ಞಾನಿ ಜಾನ್ ಬಾಡೆನ್	೧೧೫
೧೭. ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ - ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ	೧೧೦
೧೮. ಶತಕೋಟಿ ದಾಸಿ ಅಂಡ್ರು ಕಾನೆಂಜಿ	೧೧೨
೧೯. ಧ್ಯೋಯವಾದೀ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಅಂದ್ರೆ ಮಾಲಾ	೧೧೪

೨೦.	ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಶೈಲ್ಪರ್	೧೪೮
೨೧.	ಜವಾನಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಲೇಖ - ಮಿಶಿಮಾ	೧೪೯
೨೨.	ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ಸಾಧಕ ರಾಲ್ಫ್ ಬುಂಚ್	೧೫೦
೨೩.	ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಮಹಾಕವಿ - ಪಾರ್ಮೊ ನೇರುದಾ	೧೫೧
೨೪.	ನಿರಾಶಿತರ ಆಶ್ರಯದಾತ - ಫಾದರ್ ಪಿಯರ್	೧೫೨
೨೫.	ಉಸ್ಪರೋನಾಕ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ	೧೫೩
೨೬.	ಅರ್ಧಘೋರೀನ ರಾಜ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್	೧೫೪
೨೭.	ಜಾಜ್ರೆ .ಸ್ಯಾಂಡ್ - ಗಂಡು ಬದುಕಿನ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಹಿತಿ	೧೫೫
೨೮.	ಕೆನ್ನಡ ದೇಶದ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಯೋಧರು	೧೫೬
೨೯.	ಚದುರಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ - ಬಾಬಿ ಭಿಷರ್	೧೫೭

೧. ಮಹಾ ದಾಶನಿಕ ಪ್ಲೇಟೋ

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದು ಮೈಲುಗಲ್ಲು

ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ತತ್ವಜ್ಞನಿಯೂ ಪ್ಲೇಟೋನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಅವನ ಗುರು ಸಾಕ್ರಿಯಾ, ಅವನ ಶಿಷ್ಯ ಅರಿಸ್ತಾಟಲ್ ಮತ್ತು ಅವನು ಸೀರಿ ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಏಶಿಯದ ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಮಾಜಿಕ-ವೈಖಾರಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆನ್ನಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವ-ಕ್ಷಿಪ್ತ ಹುಟ್ಟುವ ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆತ ಜೀವಿಸಿದ್ದವನಾದರೂ-ತಾನೇ ತಾನಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಅರಬ ವಿಚಾರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಆತ್ಮಂತಿಕವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟತ್ವಾಲ್ಯು ಶತಮಾನಗಳಾಚೆಯಿಂದ ಆತ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ, ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಬೌದ್ಧಿಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮನಶಾಸ್ತ್ರ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಗಾಥ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಅವನು ಮಾನವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಿತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಡಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟ ಆದರ್ಶಗಳು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರು ಕೂಡ ಅವನ ಸಮಾಜ ರಕ್ಷಕ ವರ್ಗದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ವ್ಯಾಸಮಹಾರ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ಲೇಟೋನಂಥ ವ್ಯಾಪಕ ಚಿಂತಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಳ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಈ ಗ್ರಿಕ್ ತತ್ವಜ್ಞನಿಯ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಅಸ್ತಿತೋಕ್ಕೀಜ್. ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಎಂದು ಹೆಸರಿನ ಆರ್ಥ. ಗಜದಷ್ಟು ಹರವಾದ ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜನ ಅವನಿಗೆ “ಪ್ಲಾಟೋನಾ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರಂತೆ. ಈ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರೇ ರೂಢನಾಮವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಟೋ ಎಂದಾಯಿತು.

ಆತ ಗ್ರಿಕ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೇಂದ್ರವಿನಿಸುವ ಅಥೇನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವನು ವಿಶ್ವಾತ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ಸೋಲೋನನ ವಂಶಜ; ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಥೇನ್ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯವಾಗುವ ಹಿಂದೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜರ ಕುಲದವ. ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಟೋ

ಆಟಂಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಟುವೆನಿಸಿ ಇಸ್ತುಮಿಯನ್ನು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಎರಡೆರಡು ಸಲ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಮಾತ್ರನಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಧೀಕ್ಷಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರು ಸಲ ಹೋರಾಡಿದ್ದು.

ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಷ್ಟೇಚೋನಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾರುಣ್ಯರಂಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಫ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆತನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ವಿಲಾಸಪೀಠತೆಯೂ ಲಘುಭಾವವೂ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಗಣಿತಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ವಾಗ್ದೇಶಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟುವರೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಇತ್ತು-ಅದರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯಭಾಷಾಸ್ವರೂ ಅವನಿಗಾಗಿತ್ತು ಅವನು ಕವಿ, ನಾಟಕಕಾರನಾಗಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಅವನು ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣಿಕರಂತೆ “ಕಾವ್ಯಾಲಾಪಾಂಶ್ಚ ವರ್ಜಯೀತ್” ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದರೂ ಅವನ ಗುಂಫದ ಗದ್ಯಶೀಲಿಯ ಕಾವ್ಯಮುಯತೆ ಶೀಲಿಯಂಥ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಹೊರಿಸಿದೆ.

ಅವನು ಅಧೀಕ್ಷಿತ ಸುಂದರ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದು ಗಾಯಕಿ ಸಾಷ್ಟೋಽ ವೀಣಾವಾದನಕ್ಕೆ ಹೊರಿಸಿತನಾಗಿ, ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತನೇ ರಸದೇವತೆಯಿಂದು ಉತ್ತ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಕವಿತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು.

೪೦ಫ ತರುಣ ಒಂದು ದಿನ ಅಧೀಕ್ಷಿತ ಕುರೂಪಿ ಮುದುಕ ಸಾಕೆಟೋಸನಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ. ಕಾವ್ಯ-ಮದಿರಾ-ಮಾನಿಸಿಯರ ಹೋಹದ ಬಲೀಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ತತ್ವಚಿಂತನೆಗೆ ಮುಡಿಸು ಮಾಡಿದ. ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಬೀಳೊಂಡು ತರುಣ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಹೊರಟ. ಹೊದರೊದಲು ಸಾಕೆಟೋಸನ ನಿಶಿತವಾದ ತರುಣ-ವಿತರು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೀಡಾಪಟುವನ್ನು ಒಂದು ತರಹದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕುಸ್ತಿಯೆಂಬಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಧೀಕ್ಷಿತ ಬೀದಿ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತರುಣರನ್ನು ವಾದಕ್ಕೆಳೆದು ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸೃಜಿತ ರೂಪ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಿಸುವ ಈ ಮುದುಕಮುನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ, ಮನುಷ್ಯಕುಲಕಾರಿ ತತ್ವಾನ್ವೇಷಣೆ ಎಂಬುದು ಬರಬರತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಅವಗತವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಕೆಟೋಸ್ ಯಾವಾಗಲೂ “ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅರಿತುಹೋ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ಅದು ಕೇವಲ ವಿತಂಡವಾದಿ ತಾರ್ಕಿಕನ ಮಾತಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಷ್ಟೇಚೋ ಸಾಕೆಟೋಸನನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ಹಗಲಿರುಳು ಅವನನ್ನುನುಸರಿಸಿದ. ಅವನ ವಾದಸರಣೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ವಿವೇಕದಿಂದ ಸತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡತೋಡಿದ.

ಅದು ಗ್ರೋ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರೋ ದೇಶದ ನಾಯಕ ಸಾಫಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧೀಸ್ವನ ಜನರ ಉರಿತ್ತು ಶಿಧಿಲವಾಗಿತ್ತು. ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಸೋಷಿಸ್ಟ್ ತಾರ್ಕಿಕರ ತರ್ಕದೆಂದರು ಕವಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅಧೀಸ್ವ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿರಕ್ಷರಿ, ಅಜ್ಞನಿ, ಕ್ಷಣಾಚಿತ್ತ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹುಟ್ಟು ಆಳಿಕೆಯಾಗಿ ಅದು ಪರಿಣಾಮಿಸಿತ್ತು. ಬಾಯ್ದುಕರು ಕುಣಿಸಿದಂತೆ ಜನ ಕುಣಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುತಂತಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಭಾವನಾಪರ ವಾಗ್ಾರೀಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಟ್ಟು ಪಳಗಿದ ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು, ಶೂರ ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನು ಜನಜಂಗುಳಿಯ “ನ್ಯಾಯಾಲಯ” ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ವಾಂತಾದ ಶಿಸ್ತನ ಸೈನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಹತವೀರ್ಯವಾಗಿ ಸೋಲು ತಿಂದು ಅವಮಾನದ ಧೂಳಲ್ಲಿ ಅಧೀಸ್ವ ಉರುಳಿತ್ತು.

ವಿಚಾರವರ್ಂತರೆಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿಹಿತ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಯ ಅಂದರೇನು? ಶಾರ್ಚು ದೈದಾಯ, ಸದ್ಗುಣ, ನೀತಿ, ದೇಶಭಕ್ತಿ-ಇವೆಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ನಾನು ಎಂದರಾದರೂ ಏನು? “ತರುಣಾ, ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳಿ!” ಹತ್ತು ಜನ ಮೂರ್ಖರು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದೆ? ಯಾವುದನ್ನೂ ಸುಮ್ಮೆ ನಂಬಬೇಡ, ವಿಮರ್ಶೆಸು ಎಂಬುದು ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿಸಿದರು. ಈ ನಡುವೆ ಅಧ್ಯ ವರ್ಗದವರು ಅಧೀಸ್ವನ ಅವೃವಸ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಜ್ಞ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಹುಟ್ಟು ಆಲ್ಪಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ಾಂತಿಯೆಬ್ಬಿಸಲು ಯಶ್ಚಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿಸಿದರು. ಷ್ಣೇಷೋ ಆಗಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ತೊಡಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀತಿಯಾಸ್, ಕಾರ್ಮಿಕಾದೀಸ್ ಮೊದಲಾದ ಷ್ಣೇಷೋನ ಬಂಧುಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಅಧೀಸ್ವನ “ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ” ಅಧ್ಯಯಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿಸಿದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳಿಂದ ತಮಗೂ ತಮನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ಬರಬಹುದಾದ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಮನಗಂಡರು. ತರುಣರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು “ಹೊಲೆಗೆಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ” ಮಗ್ನಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಂಬಬೇಕಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷನಂಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿಯ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಜನಜಂಗುಳಿ ಅರಿಸಿದ ಅಜ್ಞ, ಸ್ವಾಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರ ಮುಂದೆ (ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೫೦ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು) ಸಾಕ್ಷಿಗ್ರಾಹಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ಎದುರಾಳಿಗಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಸಮರ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಕೊನೆಗೆ “ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರು”

ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ವಿಷ ಕುಡಿದು ಸಾಯಂತ್ರೀಕೆಂದು ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದರು. ಎಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಅದನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನಪ್ಪಿದನು.

ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಗುರುವಿನ ವಿಚಾರಣೆಯ ನಾಟಕವನ್ನೂ “ನ್ಯಾಯ”ದ ಹೆಸರಲ್ಲಿದೆ ಈ ಹೊಲೆಯನ್ನೂ ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಬರೆದಿಟ್ಟು ಅದರ ವಣಣನೆ ಜಗತ್ತಾರ್ಥಿತ್ವದ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಅಧ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋವಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿತಾಂತ ತಿರಸ್ವಾರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ನಾಶವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ವರ, ಜ್ಞಾನಿಗಳ ರಾಜ್ಯ ಬರಬೇಕು. ಅಗ ತಾನೇ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಜಯವಾದೀತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಆಳಲು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆಂದು ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋ ಆ ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಗುರು ಮತ್ತು ಇವು ಮಿತ್ರರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಮಹಾಕಾಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದ ನಂತರ ಅಧೀನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅವನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕರವೆಂದು ಅವನ ಹಿತ್ತೆಸಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋ ಶ್ರೀ. ಪ್ರೌ. ಇಂಜರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉತ್ತರವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧೀನಿಸಿದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ. ಮುಂದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ವಷಣಗಳ ಕಾಲ ಅವನು ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ. ಆತ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಉಳಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಖಚಿತಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಮಾಗಾರಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಾರ್ಶನಿಕ ಅರಿಸ್ತಿಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಚ್ಛಿಗ್ರಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಲ್ಲಿನ ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಅಜ್ಞ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವೇ ಜನ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ತ್ವಾಗಿಗಳೂ ಆದ ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದವರು ನ್ಯಾಯಸಮೃತವಾಗಿ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸುರಾಜ್ಯ ಅಸಾಧ್ಯಹೋಟಿಯದಲ್ಲಿ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀ. ಪ್ರೌ. ಇಂಜರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಅಧೀನಿಗೆ ಮರಳಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋರಿಂಥಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹೋರಿಂಥ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊಡಕಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ನಗರದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋ ಹೋರಾಡಿದ. ಇಟಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ದಾರ್ಶನಿಕನೂ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಆದ ಪ್ರೇರಾಗರಸನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಕೆಳೆದ. ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕೆಲವೇ ಜನ ನಿಸ್ಸಾಧಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ನಿರಾದಂಬರ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತ ನ್ಯಾಯಪಥದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗ್ರೇಕ್ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಗೋಚರಿಸಿತು. ಅವನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಂದು ಕೆಲ ಕಾಲ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮವಿದರ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿರಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ಲೇಟ್‌ಫೋನ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅನುಭಾವಚಾಯೆ ಅದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ವಾದಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ಲೇಟೋನ ಸಿಸಿಲಿ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ ದಯೋನಿಸಿಯಸ್ಸನ ಸ್ವೀಕಾರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ಲೇಟೋನ ಯೋಜನೆ ದಯೋನಿಸಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಂತ ಜಗತ್ವಾಯಿತಂತೆ. ಪ್ಲೇಟೋನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತಂತೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಧಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮಿತ್ರರು ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಧನಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವನ ಜ್ಞಾನಪ್ರಭೀಯನ್ನು ಕಂಡ ಅವನ ಶಿಷ್ಯನೂ ಮಿತನೂ ಆದ ಅನಿಕೇರಿಸ್ತೂ ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸ್ತಿದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಕ್ರಿ. ಪ್ರೊ. ಇಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಟೋ ಅಧಿಸ್ಸಿಗೆ ಮರಳಿದನು. ೪೦ ವಯಸ್ಸಿನ ಆತ ಆಗಲೇ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘಾದಿಸಿದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು. ತಾರುಣ್ಯದ ರಭಸ ತಗ್ಗಿ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೊಂದು ವೈಶಾಲ್ಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನ ಕಲೆಗಳಿರಡೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿದ್ದವು. “ಕವಿಯೂ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರು.” ವೇದಾಳದಲ್ಲಿ ಕವಿಯೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಸಂಚೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ದಾರ್ಶನಿಕ ಆತನಾಗಿದ್ದ ಇವೆರಡರ ಸಮ್ಮಿಲನದಿಂದ ಆತನು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಶ್ರೀಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಿಸಿದ. “ನಾನ್ಯಷ್ಟಿಃ ಕುರುತೇ ಕಾವ್ಯಃ” ಎನ್ನವಂತೆ ಈ ಶ್ರೀಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ಲೇಟೋ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಆಲಂಕಾರಿಕನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಲ್ಲಾ ದ್ಯುರಾಂಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ಲೇಟೋನ “ಸಂವಾದಗಳು” ವಿಶ್ವದ ಸರಸ್ವತೀ ಮಂದಿರದ ಅಪ್ತಿಮ ರತ್ನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ರೇಟಿಸನೆ ಆತ್ಮಸಮರ್ಪನ (Apology) ಅವನ ಗುರುವಿನ ಕೊನೆಗಾಲವನ್ನು ಕುರಿತ ಮರ್ಮಸ್ತುತಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. “ರಿಪಬ್ಲಿಕ್” ಪ್ಲೇಟೋನ ಸರ್ವಗಾಹಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಮಂಜೂಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತವಿದೆ, ದೈವಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸ(ಕಲಾ)ಶಾಸ್ತ್ರ-ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಹಾಗಿದೆ ಆದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಆತ್ಮಧೂನಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ಸಂವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆದು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಘಟನೆಗೆ ರಾಜ್ಯವೇ ಆಧಾರ. ಸು-ರಾಜ್ಯವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳು ತಂತಾವೆ ಪ್ರಚುರಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆ ಆದರ್ಶರಾಜ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಮಾನವ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಪ್ಲೇಟೋನ ಅವಿನಾಶಿ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಲೋಭ-ಮೋಹ, ಕಾಮ-ಕೋರ್ದ, ಮತ್ತರ-ಮದಗಳಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯವೇ ಸುರಾಜ್ಯ. ಸುಭಿಕ್ಷೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿದೆ. ಲೋಭವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲ, ಬಡತನವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಲೋಭಕ್ಕೆ ಅಸ್ವದ ಕಡಿಮೆ. ಅತಿಯಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಿತಸಂತಾನ ಅಗತ್ಯ.

ಷಟ್ಪ್ರಿಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಣದಿಂದ ಉಬ್ಬವ ವೈಶ್ವನ ಕೈಲಿ ರಾಜ್ಯ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಳಿಗಾಲ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದು ಆಳುವ ಬೀರೋಂದು ವರ್ಗವೇ ಆಗಬೇಕು. ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದೋಂದು ಕಲೆ; ಅದೋಂದು ವಿಜ್ಞಾನ. ಜ್ಞಾನಿ ರಾಜ್ಯಕರ್ತನಾಗಿದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲ, “ಜ್ಞಾನಿಗಳು ರಾಜರಾಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ರಾಜರು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವೂ ರಾಜಕೀಯ ಮುಂದಾಳ್ತನವೂ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹೊರತು ನಗರಗಳ ಕಷ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲ-ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ”—ಇದು ಷ್ಟೇಚೋನ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ತಳಪಾಯ. ಇಂಥ ಆಳುವ ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ತಂಡೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ಬೀಂಬಿಸಿ—ತರಬೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕ ಲೇಖವೋಂದರಲ್ಲಿ ಷ್ಟೇಚೋನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋಗುವುದು ಮರುಳತನವಾದಿತು. ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ವರ್ಗದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಹೇಳುವ ವಿಧಾನವಾಗಲಿ, ಅಂಥ ವರ್ಗದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಲಿ ಆ ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂಬ ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಲಿ ಅನಂತರ ಟೋಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಷ್ಟ ಸುಚಿಂತಿತವಾದೋಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ, ಎಂದೋಪ್ಪಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗಲ್ಲ ಹಳೆಯವೂ ಹೊಸವೂ-ಬಂದಲ್ಲ ಬಂದು ರಿಂತಿ ಷ್ಟೇಚೋನೆ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಎಂದರೆ ಸಾಕು.

ಷ್ಟೇಚೋವನ್ನು ದಾಸ್ಯದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಲು ಕೂಡಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅಧೀನ್ಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅವನಿಗಾಗಿ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಪೀಠವನ್ನು ಸಾಫಿಸಲು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರು. ಅದೇ ಬಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗೀರ್ಕೌ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳಗಿದ “ಷ್ಟೇಚೋನ ಅಕಾದಮಿ”. ಮೂರು ಸಾವಿರ ನಾಣಗಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟು ಅಕಾದಮೂಸ್ ದೇವತೆಯ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಂಡರು. ಕಾವ್ಯದೇವಿಯ ಉಪಾಸನಾಮಂದಿರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ-ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ. ಪೂರ್ಣ. ಇಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಸಾಫಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಷ್ಟೇಚೋನ ಅಕಾದಮಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಗುರುಕುಲವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಶುಲ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ೨

ತಂದೆ—ತಾಯಿಗಳು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೇ ಅಕಾದಮಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪದವೀದಾನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಿಲುವಂಗಿ ಮತ್ತು ಟೋಟಿಯ ಸಂಪುದಾಯ ಷ್ಟೇಟೋನ ಅಕಾದಮಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು. ಷ್ಟೇಟೋ ಸ್ತ್ರೀವಿರೋಧಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಕಾದಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತು. ಅಕಾದಮಿಯಲ್ಲಿ “ಗಣಿತ ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ”—ಎಂಬ ಹಳಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೋ ತೂಗಹಾಕಿತ್ತು. ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ವಿಜ್ಞಾನವೂ “ದರ್ಶನ”ದಲ್ಲೋ ಸೇರಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಷ್ಟೇಟೋನ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಕ್ರೇಟೀಸ್ ಕೂಡ ಇದೇ ವಿಧಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತನೆ. ಅನೇಕ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೂ ಇದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಂಚೋದಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ನೆಲ ಹದ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇದು ಸಿದ್ಧ ಪದ್ಧತಿ. ಷ್ಟೇಟೋನ ಅಕಾದಮಿ ಎಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತೀದು ತಿಳಿಯಲು ಅಲ್ಲಿ ತರಬೇತಾದ ಕೆಲ ವಿಶ್ವಾತ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅರಿಸ್ತಾಟಲ್ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನೆನಿಸಿದ—ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಕೆಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಾಸುವ ದ್ವೀರ್ಘ ಈತನಿಂದು. ಮಹಾವಾಗ್ನಿ ದೇವೋಸ್ತ್ರೀಸನೂ ಅಕಾದಮಿಯ ಶಿಷ್ಯನೇ. ಲುಕುಗ್ಸ್, ಜೀನೋಕೀತಸ್ ಮೊದಲಾದ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವೈಧ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ಅಂತಘಾನೀಸನೆಂಬಾತ, “ಇಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ” ಎಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಷ್ಟೇಟೋ ತನ್ನ ಅಕಾದಮಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಕುಲಗುರುವಾಗಿ ದೀಘಕಾಲ ಬಾಳಿದ. ದಿಗ್ರೋಽಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು; ಜ್ಞಾನಪೂರಿತವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆತ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಿಯನಾಗಿದ್ದ.

ಷ್ಟೇಟೋಗೆ ಎಂಭತ್ತು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ವಿವಾಹ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆತ ಹೋಗಿದ್ದ ಆನಂದೋತ್ಸಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ತರುಣ ಅತಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೋಜನಾನಂತರ ಆತ ಒಂದು ಶಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಚೀರು ವಿಶ್ವಾಂತನಾದ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇವನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಲು ಒಂದ ಶಿಷ್ಯರು ಷ್ಟೇಟೋ ನಿದೆಯಲ್ಲೋ ಮೃತನಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು. ಇಡೀ ಅಧಿನ್ಯೇ ಅವನ ಸೃಜನಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಿತು.

೭. ದ ವಿಂಚಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ

ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ದ ವಿಂಚಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಹರಿಯದ ರಂಗವಲ್ಲ

ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ ಎಂಬುದು ಇರಬಹುದಾದರೆ, ಇಟೆಲಿಯ ಲೆಯನಾದೋ ದ ವಿಂಚಿ ಆ ಮಾಸಲೆಗೆ ಸಮೀಪತಮವಾದ ಸಾಮಧ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನಿಬಹುದು. ಅಧುನಿಕ ಯುರೋಪನ್ನು ಆಧುನಿಕವಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರಪೂರ್ತ ಮಾಡಿದ ಇಟೆಲಿಯ ಪುನರುಜ್ಞಿವನ (Renaissance) ಯುಗದ ಅತ್ಯದ್ಧತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿ ಇಂದು ಉಲ್ಲಿಂದಿರುವುದು ಅವನು ಬಿಟ್ಟಹೋದ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಕೆಲ ಚಿತ್ರಕಲಾಕೃತಿಗಳಿಂದ. ಅವನು ಮುಗಿಸಿರಬಹುದಾದ ಹತ್ತೆವತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊನಾ ಲಿಸಾ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೊನೆಯ ಉಟ, ಕ್ರಿಸ್ತಮಾತೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ದು ಚಿತ್ರಗಳೇ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಅಮರವಾಗಿಸಲು ಸಾಲಬಹುದಿತ್ತು.

ಅದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಶರೀರಶಾಸ್ತ್ರ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನಿತಿ, ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ ಪವನಶಾಸ್ತ್ರ ಆಕಾಶಯಾನ, ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಖಿಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರ ತತ್ವಜ್ಞಾನ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಏನೇನೂ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ತನ್ನ ಸಮರ್ಪಳಿಗಳ ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದರಿಗಿಂತ ಏನೂ ಕಡಮೆಯನಿಸಿದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅವನು ಒಹ್ಹಂತ ತನಗೆ ತಾನೇ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು.

ಅವೈಧ ಸಂತಾನ

ಈ ಮಹಾ ಮಾನವ ಇಟೆಲಿಯ ಆಗಿನ ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ನಗರ ಘಾಳೇನ್ನಾನಿಂದ ೬೦ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಂಚಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಾದರದ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನ ತಾಯಿ ಕೆತರಿನಾ ರ್ಯಾತ ಹುಡುಗಿ; ತಂದೆ ಆ ಉರಿನ ಅನುಕೂಲವಂತ ವಕೀಲ - ಸಿಯಾರೇ ದ ಅಂತೋನಿಯೋ. ಈ ಮಗುವಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ವರ್ಗದವನೇ ಆದ ಇನ್ನೊಳಿನ್ನು ಮದುಮೆಯಾದಳು. ಸ್ವಂತ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹ್ಯಿಲ್ಲದ್ದಿಂದ ಲೀಯನಾದೋಪನ್ನು ಸಿಯಾರೋ ಮನಸಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಸಾಕತೋಡಗಿದ. ಮಗು ಬಲು ಮುದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ

ಮಹ್ಯಳ್ಳದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಮಾತೃಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ಮುಕ್ಕಾಗಿ, ಲೆಯನಾದೋ ಬೆಳೆದಾಗ ಸ್ತ್ರೀ-ಜುಗುಷ್ಟುವಾದನೆಂದು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಲಾಶಾಲೆಯ ಸಹಂತಾರಿಗಳೊಡನೆ ಸಲಿಂಗರತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ಸಾಲದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಚಟವಿದ್ದುದು ನಿಜವೆಂದು ಅನೇಕ ಕುರುಹುಗಳಿಂದ ಈಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಅವನು ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಸುಂದರ ತರುಣರ ನೇರವಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರನೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಿಡಿಗೇಡಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಂದೆ ಹಿಗ್ಗಿದ. ಆತ ಬಹು ವೇಳೆ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಘ್ರಾರೀನ್ನ ಬಳಿಯ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನೂ ಹೂಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಅಡವಿ ಗುಹೆಗಳನ್ನೂ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಎಲ್ಲದರ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗುರುತೇ ಇಲ್ಲದ, ಮಾತೃಪ್ರೇಮದ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಾಲ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಳಲಿದ ಲಿಯನಾದೋ ಮುಂದೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಉಂದೆನಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತಮಾತೆ ಮತ್ತು ಬಾಲಕಿಸ್ತನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಲಿದ್ದ ಆಧ್ಯಾರ ಮಗನಾಗಿ ಅವನು ಉರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗಣಿತ, ಚಿತ್ರಲೇಖನ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ನಾದ ಹತ್ತಿತು. ಲ್ಯಾಟ್ ಮೇಲೆ ಅವನು ಹಾಡು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇ ಅವನ ತಂದೆ ಮರುಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬೀರೆ ಹುಟ್ಟುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಒಂಭತ್ತೋ ಹತ್ತೋ ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗೋಂದು ದಿನ ಅವನ ತಂದೆ ಅವನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೊಲಸು ನಾರುತ್ತಿದ್ದ ಒತ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಸೀಳಿ ಅದರ ಅಂತರಂಗಗಳ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡನಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಸಿಗಿದು ಬಿತ್ತಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಷ್ಟೋ - ಸುಮಾರು ಮೂರು ಡಜನ್ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಮತ್ತು ಮಹಳ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಸಿಗಿದು ವಿಂಗಡಿಸಿದುದಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಮಕಾಲದ ಯಾವನೇ ಉತ್ತಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರನಷ್ಟೇ ಅನಾಟಮಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ವಿಂಚಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಅವನ ಅನಾಟಮಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಘಾಸ್ಸಿನ ವೈದ್ಯರೂ ಆಶ್ಯಯಂಪಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿ ಶರೀರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವಾಯುವಿನ ಚಲನೆ ಅವನಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ಅವನು ಬರೆದ ಚಿತ್ರಗಳ ಮುಖ-ಅಂಗಭಂಗಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅನನ್ಯ ವೈಲಿರಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವಂತಾಯಿತು.

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಯರೋ ಘ್ರಾರೀನ್ನ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾಪಂಡಿತನಾದ ವೇರೋಕಿಯೋವಿನ ಕಲಾಶಾಲೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ. ಚಿತ್ರ, ಶಿಲ್ಪ

ಎರಡೂ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈತ ಅತಿ ಶೀಫ್ಟ್‌ವಾಗಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಮೈಗ್ನಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನ ಕೌಶಲದ ಮುಂದೆ ತನ್ನದು ನಿಲ್ಲದೆಂದು ಮನಗಂಡು ಗುರು ವರ್ಣಾಕಾರೀ ಕುಂಚಸನ್ನಾಸೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ವರಂತಿ ಇದೆ.

ಅಂತೂ ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಲಾಮಂದಿರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ್ನು ಪುಸ್ಸಿದ್ದಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಘಾರೆನ್ನಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿ ದ ವಿಂಚಿಗೆ ವೇಕಿಯೋ ಅರಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬಾಪೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ದ ವಿಂಚಿ ಘೂರ್ಜೆಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ (ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಘೂರ್ಜೆಸದೆ ಬಿಡುವುದು ಆತನ ಆಚೀವ ದುರಭಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು.) ಅನಂತರ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಇಬ್ಬರು ದೊರ್ಹಿಗಳ ಮರಣವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಘೋರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಿಂತು ನೋಡಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆತ ಘೂರ್ಜೆಸಿಕೊಟ್ಟಿ. ಇಲ್ಲಿ ಲೆಯನಾಡೋವಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿತ್ಯ ವೈಚಿತ್ಯ ನಮಗೆದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು, ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಮರಣ ಯಾತನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೈಮೋರಿಗಳ ಏಕಾರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ, ಚಿತ್ರಿಸುವ ಚಪಲವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಸಂಗ್ರಹ ಅವನಿಗೆ ಏಕೆಲ್ಲದ್ವಾರ್ಥಿಂತ ಅಗತ್ಯದ ಪ್ರಚೋದನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ವತಂತ್ರ

ಯಾವುದನ್ನೂ ಘೂರ್ವಜರು ಬರೆದಿಟ್ಟರ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ತಾನೇ ಬರೆದು ನೋಡುವ ಹಂತಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ಗುಡ್ಡಾಡುಗಳನ್ನು ಅಲೆರದ್ದಿಷ್ಟ್ವೋ, ಕುದುರೆಯೇರಿ ನಿಸರ್ಗ ಪರಿಸರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಪ್ರತಿ ಸಸ್ಯದ, ಪ್ರತಿ ಪಾಣಿಯ, ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಚಲನ, ಅಂಗಾಂಗಗಳ ರಚನೆ, ವಲನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರ್ದ್ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಸಚಿತವಾಗಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೀಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಮಾನವ ಕೇಂದ್ರಿತ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಸಸ್ಯಶಾಮಲ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಆದರೂ ಒಂದು ಮಾನವ ಮುಖ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬೆಂಷುಹತ್ತಿ ಓಣಿ ಓಣಿ ಅಲೆದು ಆ ಮುಖವನ್ನು ಕೆಲವೇ ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಕಲಾಕಾರರನ್ನು ಏರಿಸಿದ್ದು.

ಗಳಾಗಿರ ವರೆಗೆ ಅವನು ಘಾರೀಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ “ಮಾಚಿಯ ಭಕ್ತಿ” (ಅಡೋರೇಷನ್ ಆಫ್ ದ ಮಾಚಿ) ಎಂಬುದು ಲೆಯನಾಡೋವಿನ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ - ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಒಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾನ್ ದಾನಾತೋ ಮರಕಾಗಿ ಬರೆದ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಏಂಬಿ ಮುಗಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ಜೀಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಇಂದು ಘಾರೀಸ್ಸಿನ ಉಫಿಚಿಯಲ್ಲಿ ಜೋತಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಈಸ್ಟ್ ಶಿಶುವಿನ ಆಪಾರಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಮಾಚಿಯ ಚಿಂತನಮಗ್ನತೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತ ನೀರೆದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಇತರ ಭಕ್ತರ ಮುಖಿಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಆ ರೂಪಗಳ ಚಲತ್ವಕ್ಕೆ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಕಲಾಭಿಜ್ಞರು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಘಾರೀಸ್ಸಿನ ಪಾದಿಗಳ ಕಲಾ ವಿಷಯಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಇರುವುದು ಏಂಬಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತಿಗೆ ಒಗ್ಗಲಿಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇವತ್ವದ ಸೂಚನೆಗೆ ಮುಖಿದ ಸುತ್ತ ಪ್ರಭಾವಲಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಲೆಯನಾಡೋ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ದೈವತ್ವ ಮುಖಿದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿಬೋಕೆ ಹೊರತು ಪ್ರಭಾವಲಯದಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆತನ ಹಟ. ಪಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ರೋಸಿ ಆತ “ಮಾಚಿಯ ಭಕ್ತಿ”ಯನ್ನು ಅಷ್ಟಾಣಾವಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಉತ್ತರ ಇಟೆಲಿಯ ಮಿಲಾನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ.

ಮಿಲಾನಿನಲ್ಲಿ

ಮಿಲಾನಿನ ರೀಜಂಟನಾದ ಲೋದೊವಿಚೋಗೆ ೩೦ ವಯಸ್ಸಿನ ಈ ತರುಣ ಕೆಲಸಕಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಧಾರ್ಮಿಕಪೂರ್ಣ ಅರ್ಚನೆ ಜಗತ್ತುಸ್ವಿಧಾನಿದೆ:

“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಬಲ್ಲ ಕೆಲ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವೇದಿಸಬೀಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೊಂದು ಜಂಗಮ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಕಿ ನದಿಯಾಚಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವ ಶತುವನ್ನು ಬೆನ್ನಿಟ್ಟಬಹುದು. ಕೋಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಬೀಕಾದಾಗ ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಲು ಕಂದಕದ ನೀರನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವ ಪಂಪ್‌ಲೋಂದನ್ನು ನಾನು ರೂಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೋಟಿ ಕೈವಶವಾದ ಮೇಲೆ ಶತುಗಳ ಏಣಿಗಳನ್ನು ಒಗೆದುಬಿಡಲು ನಾನೊಂದು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರಿ ತೋಷಗಳೂ ಸೌಖ್ಯಾರ್ಥಕ ಗುಂಡುಗಳೂ ಸತ್ಸ್ವ ವಾಹನಗಳೂ ಸುರಂಗಗಳೂ ಸುಂದರವೂ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಕವಚಯುಕ್ತ ಹಡಗುಗಳೂ ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ.

ದ ವಿಂಚಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ / ೧೨

ಶಾಂತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಪ್ರೋಣ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೇ ನಾನು ಸರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಶಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಹರಿಸುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲೇ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಮೂರಿಗಳನ್ನು ಕಟೆಯ ಬಲ್ಲೇ; ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಅವನವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಣಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲೇ”

ಸೋನಾ ಇದನ್ನೋದಿ, “ಈ ಹುಡುಗ ಹುಚ್ಚನಾದರೂ ಇರಬೇಕು, ಅದ್ದುತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಳಿಸಿರಿ” ಎಂದ.

ಈ ತರುಣ ಹುಚ್ಚನಲ್ಲ, ಅದ್ದುತ್ತ ಎಂದು ಸೋನಾಗೆ ಬೇಗನೆ ತಿಳಿಯತು. ಅವನು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ ಸೀತುವೇ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದವರೆಗಿನ ಸರ್ವ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಪಾರಂಗತನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಅರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತರಹ ತೋಷ್ಟ, ಯುದ್ಧನೌಕೆ, ಭೂಗತ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಕವಚಯುಕ್ತ ಯುದ್ಧವಾಹನಗಳು (೭೦ದಿನ ಓಣಕುಗಳಂಥವುಗಳು) ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಯುದ್ಧಾಸ್ತಗಳು, ಆಕ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಯಂತರಗಳು - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲೇನೆಂದು ಅವನು ಪರಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಿದ್ಧನೆಂದು ಆಹ್ವಾನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷನ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೀಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪಂಥ ಬರಿ ಬಾಯಿಬಡಾಯಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನು ಬಿಟ್ಟುಹೊರ್ಡ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಪುಸ್ತಕರಾಶಿಯಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಕಲೆ, ಯುದ್ಧದ ಉಪಕರಣಗಳು, ಶಾಂತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು, ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ, ಆಕಾಶಯಾನ ಮೊದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ

ಕೊನೆಗೆ ಮಿಲಾನಿನ ರೀಜಂಟ್ ಅವನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅವನ ಮಿಲಿಟರಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೂಲ್ಲ. ದ ವಿಂಚಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಹೊಡಾಗ ತಾನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕುದುರೆಮುಖದಾಕಾರದ ಲಯರ್ (ಒಂದು ತರಹದ ತಂತೀ ವಾದ್ಯ) ಒಯ್ದಿದ್ದ ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಅವನು ನುಡಿಸಿದ ಜಾಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಭಾಷಣ ಬಾತುರ್ದುದಿಂದ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಲೋದೊವಿಚೋ ಸೋನಾ ಅವನನ್ನು ದಬಾರಿನ ಉತ್ಸವಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡ. ಆ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅವನು ರೀಜಂಟನ ಪ್ರೇಯಸಿಯರ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರ ಸಲುವಾಗಿ ನೂತನತಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನೂ, ನಗರದ

ಉತ್ಸವಗಳಿಗಾಗಿ ಬಿರುದು ಬಾವಲಿ ವೇಷ ಸೋಗು ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಸಭಾಭವನಗಳ ಸೆಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಲಾಯಗಳ ಸಿಂಗಾರವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಸರ್ವಂತಪ್ಪ ಪ್ರತಿಭೀ ಆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲವೇಂಬಂತೆ ಸಾಧಿಸಿ ಹೋರಿಸಿತು. ನಡುನಡುವ ಲೋಂಬಾರ್ಡನ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅತನ ನೇರವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬಹುದು.

ಲೆಯನಾಡೋ ಮಿಲಾನಿನಲ್ಲಿ ೧೨ ವರ್ಷಕಾಲ ಇದ್ದ “ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತಮಾತೆ” ಎಂಬ ಅವನ ಒಂದು ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಇದೇ ಕಾಲದ್ದು (ಗಳಿಗಳಿ). ಮಿಲಾನಿನ ಸಂತ ಘಾಸ್ಟಿನ್ಸ್‌ನ್ನು ಇಗರ್ಜೆಗಾಗಿ ಬರೆದ ಈ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿ ಇಂದು ಪ್ರಾರಿಸಿನ ಲೋವ್‌ವಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಎರಡು ಕೂಸುಗಳು, ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಸೂಸುವ ಮಾತೆ, ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಈ ಚಿತ್ರದ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಲಾಕಾರ ಬೇಕೆಂದೇ ಕಂದಗಿಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಅದನ್ನು ಏರಿಸುವ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೊನೆಯ ಉಳಿಟು” ಚಿತ್ರವು ವಿಂಚಿಯ ಮಿಲಾನ್ ವಾಸ್ತವ್ಯದ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಿಲಾನಿನ ಸಾಂತಾ ಮಾರಿಯಾ ಇಗರ್ಜೆಗಾಗಿ ಬರೆದ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಅವನ ಗೀರ್ಜ್‌ರ ಮುಖಭಂಗಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದ ವಿಂಚಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬತೆ ತನ್ನನ್ನು ಆ ರಾತ್ರಿ, ಶತುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಆ ಶಿಷ್ಯರ ಸಮುಖಿದಲ್ಲೋ ಕ್ರಿಸ್ತಪ್ರಭು ಒದನುಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ದೀಗವನ್ನು ಹಿಂಡಾಗಲಿ ಮುಂಡಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಚಿತ್ರಿಸಿರದ ಭಾವೋನ್ಯೇಷಂದೊಡನೆ ಕಲಾಕಾರ ನಿರ್ಮಿಸಿದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ವಿಂಚಿಯ ಮುಖಭಂಗಿ ಚಿತ್ರಣ ಪ್ರತಿಭೀಯೆಲ್ಲ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಆತ ಪ್ರಭುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಹಾಗೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನಂತೆ. ಈ ಚಿತ್ರದ ನಿರ್ಮಾಣ ಆತನಿಗೊಂದು ತಪಸ್ಸೀ ಆಗಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಬರೆಯಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಆತ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದ ಗೋಡೆಯ ಮುಂದೆ ಸುಮನ್ನೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಳೆ ಚಿಂತನಪರನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹಾಗೇ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಗರ್ಜೆಯ ಪಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಹನೆ ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ “ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುವುದು ಲೋಡೋವಿಚೋಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ದಾಖಲಿಗಳಿವೆ.

ದೃಕ್ಕೆಕ್ಕತಿ

ಕುದೆಂಪು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ “ದೃಕ್ಕೆ” ಕೃತಿಯೆಂದು (ಗ್ರಾತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಯೂ)

ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರ್ತಿಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿರದಿದ್ದ ಅವನು ಒಂದು ಭಾರಿ ಕಂಚಿನ ಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡ. ಲೋದೋವಿಚೋವಿನ ತಂದೆ ಘಾಸ್ಸಿಸ್ವೋ ಸೋಫಿಜಾನ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಮೂರ್ತಿ ಅದು. ಕುದುರೆಯೂ ಸವಾರನೂ ಸೇರಿ ಇಂದ ಆಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆತ ಹತ್ತು ವರ್ಷ (೧೪೫೩-೬೫) ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿಲಾನಿನ ಅರಮನೆ ಲಾಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರಾರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಸರ್ಕಲ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಮಣಿನ ಮಾದರಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಿಲಾನಿನ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಡೀ ಮಿಲಾನ್ ಮುಗ್ಧವಾಯಿತು. ಕವಿಗಳು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾನೆಟ್ಯುಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಕಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಸಾಧ್ಯಪೂರ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉತ್ತರವೇಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಇಷ್ಟರೋಡನೆ ಘಾಸ್ಸಿನೋಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸಂಘಟಿಸಿತು. ಮೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಸಂಗಹಿಸಿದ್ದ ೫೦ ಛನ್ನ ಕಂಚು ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು ಎರಕ ಹೊಯ್ಯಲು ಹೋಯಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲೋದೋವಿಚೋಗೆ ಸೋಲಾಯಿತು. ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಷೆಂಬ್ರ್ ಸೈನಿಕರು ಈ ಲೋಕವಿಸ್ತೃಯ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮೃಣಣ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವಾಯತುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿಹೊಡಿಯುವ ಗುರುತಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದರು.

ಇವತ್ತರ ನೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲಾಬಹ್ಕು ತನ್ನ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಉದಾರಾಶಯದಾತನಿಗಾದ ಗತಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟೇನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ಹೋಸ ಆಶಯದಾತರನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಮಾಂತುವಾಕ್ಷೂ (೧೪೬೯) ಅಲ್ಲಿಂದ ವೆನಿಸಿಗೂ (೧೪೧೦) ಸಾಗಿದ. ಮಾಂತುವಾದ ಅಲ್ಬಾವಧಿ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಸೆಬೆಲ್ರಾ ದ ಎಸ್ತೇಯ ಪೋಟ್ರೋಟ್ರೋಟಿಗಾಗಿ ಅವನು ಬರೆದ ಅತಿ ಸೊಂದರ್ಭದ ರೇಖಾವಿನಾಸ್ ಲೋವ್ಯಾವಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ವೆನಿಸಿನಿಂದ ಆತ ಕ್ರಿಪ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಮೂಲ ಸಾಫಿನಾದ ಘಾರೆನ್ನಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ೧೪೧೦-೧೧ ಮತ್ತು ೧೪೧೫-೧೬ರ ಎರಡು ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಘಾರೆನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆವನ ಪರಮ ಶ್ರೀಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಕೇವಲ ಉಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಟೆಂಪ್ಲೋರದಿಂದ ಬರೆದ “ಕ್ರಿಸ್ತಮಾತೆ ಮತ್ತು ಮಗು ಸಂತ ಅನಾಜೋಡನೆ” ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಕ್ರಾದಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಜನಸಂದರ್ಭಯಿಂದ ಇಲ್ಲೇನು ಉತ್ತವ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅನಿಸುವಂತಿತ್ತೆಂದು ಚರಿತ್ರಾರ ಸವಾರಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದೆಯೋ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳ ಭಾಗಿತ್ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಈ ವಿಸ್ಯಾಯಾವಹ ಚಿತ್ರ ಇಂದು ಬಿಟನ್ನಿನ ಬರ್ವಿಂಗ್‌ಓಟ್‌ನಾ ಭವನದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರದೇ ಆಧಾರದಿಂದ ಆತ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪೂರ್ಣ ವಣಾಚಿತ್ರ ಲೋವ್ಯಾವಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ದ ವಿಂಚಿಯ ಪರಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ.

ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮರಕ್ಕೆ

ಈ ಶುದ್ಧ ಉಪಶಾಂತಿಯ ಕಲೆಯಿಂದ ದ ವಿಂಚಿ ಘೋರ ಯಥ್ವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಲು ಸೀಜರ್ ಜೋಚೆಯನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಜೋಚೆಯನ ಮಿಲಿಟರಿ ಎಂಜಿನಿಯರನಾಗಿ ಆತ ಮಥ್ತು ಇಟೆಲಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ಅವನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಸೈನ್ಯದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಖಚಿತವಾದ ಭೂಪಟಗಳ ನಿರ್ಢಾರ. ಆದರೆ ಆತನ ಮಿದುಳಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಭಯಪಡ ಅಂಶದಿಂದ ಅವನು ಉತ್ತಾದಿಸ ಬಯಸಿದ ಯಥ್ವಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ವಾಹನಗಳೂ ಆಕ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಕರಣಗಳೂ ಎಂಥಿದ್ದವೆಂಬುದು ಅವನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂದಿನ ಟ್ರ್ಯಾಂಕುಗಳ ಪೂರ್ವ ರೂಪ. ಪೂರ್ತಿ ಕವಚ ರಕ್ಷಿತವಾಗತಕ್ಕ ಈ ವಾಹನವನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಡಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಕುದುರ್ಗೋಲುಗಳಿಂದ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಆತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯಂತೆ, ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ನದಿಗಳ ನೀರನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಯೋ ಬಿಡಬಹುದು. ಸೀಜರ್ ಜೋಚೆಯೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವನ್ನು ಅವ್ಯವಹಾರ್ಯವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟರೂ ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆತ ಹೊರಡಿಸಿದ ಅಪ್ಪಣಿಯ ಒಕ್ಕಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದ ವಿಂಚಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಿಂದ ಗೌರವದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಜೋಚೆಯನ ಅದ್ವಾಷ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಶತ್ರು ಪ್ರೋಪ್ ಪದವಿಗೇರಿದ. ಲೆಯನಾಡೋ ಅವನ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಘ್ರಾರೆನ್ನಿಗೆ ಮರಳಿದ (೧೫೦೨). ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ತರುಣನೂ ಮಹಾ ಶಿಲ್ಪ - ಚಿತ್ರಕಾರನೂ ಆದ ಮೃಕಲೆಂಜಲೋ ಕಲಾಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನೋಡನೆ ಸ್ಥಿರಸಿ ಪಲಾಂಕೋ ಡೆಲ್ಲ ಸೈನೋರಾದ ಸಭಾಭವನದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗಿಯೂರಿ ಕದನ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ದ ವಿಂಚಿ ಪಡೆದ. ಆದರ ಹೊಳಹನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ರೇಖಿಸಿದರೂ ಚಿತ್ರದ ಮಥ್ತಭಾಗವನ್ನಷ್ಟೇ ಆತ ಮುಗಿಸಿದ್ದು. ಆ ರೇಖಾವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೋ ಅವನು ಆ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿನ ಶೂರರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಹೀಂಸ್ಭಾವ, ಕುದುರೆಗಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ಅದನ್ನು ಸಮರ ಚಿತ್ರಗಳ ರಾಜನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಮೊನಾ ಲಿಸಾ

ಅವನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮತ್ತಾವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿಸಿರುವ “ಮೊನಾ

ದ ವಿಂಚಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ / ೧೬

ಲಿನ್‌” ಗಜಂಜರಲ್ಲಿ ಅರಂಭವಾಗಿ ಗಜಂಟರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಗಾಂಥಾರ ಶಿಲ್ಪದ ಮಾನವ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ರಹಸ್ಯಪೂರಣ ನಾನುನಿಗೆಯನ್ನು ನೇನಿಗೆ ತರುವ ಈ ವಣಾಚಿತ್ವೋಂದರಿಂದಲೇ ಆತ ಅಮರನಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಘಾನ್ಯಿಸೊಂದು ದೇಲಾಗಿಯೋ ಚೊಂದೊ ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿತ್ವವಿದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೇ ಕಾಲದ ಮುಂಚೆ ಮನುಷೋಂದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ತಾಯಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ ವಿಷಾದಯುಕ್ತ ಸೈರ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಕಾಮದಲ್ಲಿ ಆಳುವೆವೆಂಬ ಗಂಡುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಕಾಮಕೇಳಿಯೆಂದರೆ ಹೇಸುತ್ತಿದ್ದ ದ ವಿಂಚಿಯೋಬ್ಬಿನಿಗೆ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀ ಚಿತ್ರಗಳ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕವಲ್ಲದ ರಹಸ್ಯಮಯತೆಯನ್ನು ತುಂಬುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇನೋ.

ಗಜಂಟ-ಗಳಿರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಮತ್ತೆ ಮಿಲಾನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರೇಂಚ್ ರಾಜ್ಯಾಳ ಚಾಲ್ನ್ ಡಿ-ಆಂಬೋಸ್ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ರಚನಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರತನಾಗಿದ್ದನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಆಶ್ವಾಸೋಹಿ ವೀರನ ಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಹೂಳಹು ಹಾಕಿದ್ದ. ಅದೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಜಗಳಿರಲ್ಲಿ ಅವನು ರೋಮಿನಲ್ಲಿ ಗೆಲಿಂರೂನೋ ದಿ ಮೆಡಿಚಿಯ ಆಶ್ರಯ ಸೇರಿದ. ಅವನಿಗೆ ಮೆಡಿಚಿ ಒಂದು ಕಲಾಭವನದ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಗ ಮೈಕೆಲೆಂಜಲೋ, ರಾಫ್ತೆಲ್ ಮೋದಲಾದ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದರು ನವನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರೂ ದ ವಿಂಚಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಘ್ರಷ್ಟಕಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನೇ ತರುಣ ಸಮಕಾಲೀನರನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಕೂಡ ಆತ ಹೆಸರಿಸಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಹುಭಾಗ ಸಮಯ ಭೂಮಿತಿ, ಅನಾಟಮಿ, ಯಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಮೋದಲಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಏಸೆಲಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಜಗಳಿರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರೇಂಚ್ ರಾಜ ಮೋದಲನೋ ಘಾನ್ಯಿಸ್ಸನ ದಬಾರಿನ ಕಲಾವಿದ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಘಾನ್ಯಿಸ್ಸನಿಗೆ ಈ ಇಟಾಲಿಯನ್ನನ ಮೇಲಿದ್ದ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ವಾರ್ಷಕ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಧಾರಂಗವಾಯು ಹೀಡಿತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಕರ್ಮವನ್ನು ಅವನು ಪೂರ್ತಿ ಕೈ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಗಜಗಳ ಮೇ ಅರಂದು ಅವನು ಪ್ರಶಂಸಕರ ಸಂದರ್ಭಿಯ ನಡುವೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ. ಅವನ ಪ್ರಯ ಶಿಷ್ಯ ದ ವಿಂಚಿಯ ತಮ್ಮಿದಿರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ “ಇಂಥ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗದ ಕೈಯಿಂದಾಗದು” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದು.

ಹೌದು, ನಾಲ್ಕುವರೆ ಶತಮಾನಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ದ ವಿಂಚಿಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರಕಾರನೊಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲದ “ಪ್ರಭು”ಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ ಅವನು

ಯಾರ ಅನುಕರಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಸಂಯೋಜನಾ (ಕಂಪ್ಯೂಸಿಷನ್) ವೈಶ್ವಾತರು ಅವನದೇ. ತನಗೆ ಲಭ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಲಾಪೂರ್ವಾವಾಗಿ ತುಂಬುವುದನ್ನು ಅವನೊಂದು ದಿಜಾಫಿನ್ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದೇ ಗಣಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಮ ಬೆಚಿತ್ಯ ಲಭಿಸುವ ವರೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ - ಅದಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳುಗಳು ಹಿಡಿಯಲಿ, ವರ್ಷಗಳೇ ಹಿಡಿಯಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ವತೆ ಪಡೆಯುವುದನ್ನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಒಡೆಯರ ಬಯಕೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅವರೊಡನೆ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನಾಗಲಿ ಸೈತಿಕ ಹೊಣೆಯಾಗಿ ಅವನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ರೇಖಾವಿನಾಸದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟಿ ಆಯಿತೋ, ಮುಂದ ಆ ಬೆತ್ತಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಮುಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಅರ್ಥಮಧ್ಯ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಬಹುಚಿತಗಳು ಅರಕಳಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದೇ. ಅವನ ನಂತರ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅವನ ರೀತಿಯ ಅನುಕರಣ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವನ ಎತ್ತರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಹುಮ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ತನ್ನದೇ ಹೊಸ ತರದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಅವನ ಬಿತ್ತಗಳು ರೂಪುಗೊಟ್ಟವು. ೪೦ದು ಅವು ತುಂಬಾ ಶಿಲವಾಗಿವೆ.

ಒದುಕು

ತನ್ನ ಕಾಲದ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಕಲಾವಿದನಾದ ದ ವಿಂಚಿ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಜೂಕಯ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವಸದೃಶನಾದ ಅವನು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಡುವೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ತರುಣ ಪ್ರತಿಧ್ವಂದ್ವಿಯೂ ಹಾದಿಕ ವೈರಿಯೂ ಆದ ಮೈಕೆಲೆಂಜಲೋವಿನ ಆಸದ್ವಾಳತನಕ್ಕೆ ಬದ್ಧ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಓಲ್ಲೆಸಲ್ಪದುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಓಲ್ಲೆಸುವುದೊಂದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅತಿ ಸುಂದರ ರಮಣೀಯರ “ಬಿನ್ನಹತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಅತಿ ಅಸಹ್ಯ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ” ಜನರನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತುಚ್�ೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ದಂತಕಥೆಗಳು ಹರಡಿದ್ದವು. ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅತಿ ಕೂರ ಘೋರ ವಿಕಾರ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬೆತ್ತಿಸಿದ ದ ವಿಂಚಿಯ ಪ್ರಾಣಿದಯೆ ಎಣ್ಣತ್ತೊಂದರೆ ಪಂಜರದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಆತ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅವನ ಯಂತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಾಹಸದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರಾಟದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಲಕನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರೇಖಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನು ಹಾರುವ ಯಂತ್ರವೊಂದರ

ದ ವಿಂಚಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ / ೧೮

ನಿಮ್ಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕಪಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಗಳಿಗೆಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದ ಅದನ್ನು “ಹಕ್ಕೆ”ಯೆಂದೇ ಆತನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಪ್ರಸ್ತುತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಈ ಹಕ್ಕೆಯನ್ನೇರಿ ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ಸಿಸೋರಿ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದನೆಂದೇ ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಅವನ ಯಂತೆ ಎಂದೂ ನೆಲ ಬಿಟ್ಟು ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಬಲ್ಲ ರೀಕೆಗಳು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಆತನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬುದ್ಧಿ ಗೃಹಿಸಲಾರದೆ ಹೋದದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಶತಮತಿ

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ತಾನೆ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ಅವನ ಚಿತ್ತಕ್ಕತ್ತಿಗಳಿಗಂತಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿದವುಗಳು. ಮಾನವನ ಅತಿ ಸುಂದರಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಅಸಹ್ಯ ರೂಪಗಳ ವರೆಗಿನ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದುವ ನೂರಾರು ರೇಖಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ತತ್ವ ಬೀಂತನೆ, ನೂತನ ಕಲ್ನಾಗಳನ್ನಲ್ಲ ಹತ್ತಾರು ಸಹಸ್ರ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದನವನು. ಅವನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಮೆಲ್ಲಿಯ ವಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೊಗಿದ್ದ ಮೆಲ್ಲಿಯ ಮರಣಾನಂತರ ಅದು ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಕಡೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಭಾಗ ಕಳೆದುಹೊರಿಯತು. ಉಲ್ಲಿದದ್ದು ಎರಡು ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳಾಗಬಹುದಷ್ಟೇ. ಈ ಅಲ್ಲಾಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೇನೇ ಈ ಮನುಷ್ಯನ “ಶತಪ್ತಮತಿ”ಗೆ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಆತ ಆರಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೋಸ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಘರಣೆ ಹಿಡಿಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನಡೆಸುವ ವಾಹನ ಬೀಕೆ? ಹಾರಾಡುವ ತಟ್ಟೆ ಬೀಕೆ? ಪಾರಾಚೂಟ್ ಬೀಕೆ? ನೀರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಉಪಾಯ ಬೀಕೆ? ಹೋಸ ತರದ ಯುದ್ಧ ಯಂತ್ರಗಳು ಬೀಕೆ? ಹೈಡ್ರಾಲಿಕ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಬೀಕೆ? ಆಕಾಶಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ದೂರದರ್ಶಕ ಬೀಕೆ? ದ ವಿಂಚಿ ಯೋಚಿಸದ ವಿಷಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ. ಅವನ ಕೆಲ ಕಲ್ನಾಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಇಂದು ಮಿಲಾನ್ ನಗರದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮ್ಯಾಜಿಯಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಎಸ್ತುವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಲ್ನಾಯನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಅನಂತರ ಘಾನ್ನಿನೆ ಲಾಯರ್ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಂಚಾರಕ್ಕೊಂಡು ವಾಹನಾದಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸ್ತುರಗಳ ರಸ್ತೆಗಳುಳ್ಳ ಯೋಜಿತ ನಗರವನ್ನು ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ನಿಸಿತ್ತು. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಚಂಡೀಗಡ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಥ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿದೆ. ಎರಡೂ ಬದಿಯ ಭವನಗಳು ಎಷ್ಟೆತ್ತರ ಇವೆಯೋ ಆಷ್ಟೇ ಆಗಲದ ರಸ್ತೆಗಳಿದ್ದರೆ ನಗರ

ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂಬೊಂದು ಯೋಚನೆ ಅವನದು. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವುದೂ ಕೃತಿಗಳಿಯಲ್ಲ.

ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಅವನ ಓಪ್ಪಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಲದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ಅದೂ ಹಿಂದುಮುಂದಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲವೇ. ಕನ್ನಡಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಓದಬಹುದು. ಎಡಗ್ರೆ ಬಂಟನಾಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಇಂಥ ಬರವಣಿಗೆ “ಸಹಜ”ವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಬ್ಯಾಬಲನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ ದ ವಿಂಚಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ “ಧರ್ಮ”ವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅನುಲ್ಲಂಘಿಸಬಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವವನ್ನು ಅವನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕೂಡ ದೇವರೆಂದೊಷ್ಟಲು ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೆಂದು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಜದದಲ್ಲಿ ಚೇತನೆ ಹುದುಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆತ್ಮವೆಂಬ ಲೋಕೋತ್ತರ ವಸ್ತುವುಂಟು, ಆದರೆ ಅದು ಜದದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿಲಾರದೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದ ಶರೀರದ ನಾಶದಿಂದ ಆತ್ಮದ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸಾಬಿನೋಡನೆ ನೆನಪು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದು. ದೇವರು ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶ್ವನಿಯಮರೂಪವಾದ “ಅವಶ್ಯಕತೆ”ಯೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅವನು ಒಷ್ಣಿದ್ದು.

ರಿನಾಸೆನ್ಸ್ ಯುಗದ ಮಾನವ ಕುಶೂಹಲವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಿದಂತೆ ಲೆಯನಾದೋ ದ ವಿಂಚಿ ಇದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತನ್ನ ಕಾಲ ಬರುವ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂಚೆ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ ಬದಲು ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದ ವಿಂಚಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನಾಗಬಹುದಿತ್ತು? ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅಂಥ ಶತಮಾನದ್ವಿಗೆ ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ವಾತಾವರಣ ಇದೆ? ಇದು ವಿಶೇಷಜ್ಞರ ಯುಗ. ಸರ್ವಜ್ಞರು ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಾರು. ದ ವಿಂಚಿಯಂಥವರು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಅಷ್ಟೋ. ಐದು ಶತಮಾನಗಳ ಆಯಸ್ಸು, ಬೌದ್ಧಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಕುಶೂಹಲವನ್ನು ಸುಮಾರಾಗಿ ತೈಪ್ಪಿಟ್ಟದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಯೋಜನದ ಬದುಕು ಬಾಳಬಹುದೇನೋ.

೨. ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನ ಜನಕ ಸರ್ವಾಂಟೀಸ್

ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಕ್ರಿಯಾಂಶು ಶ್ರೀಸಿದ್ರ ಅವನು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಸ್ತತಿ

ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದವನು ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೆ ಇಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರೋಣವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಗತಕಾಲದ ಭವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಬೆಂಬು ಹತ್ತಿ ಹುಬ್ಬಾಟಕ್ಕಿಳಿದು ಸೋಲು ತಿನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಈ ಶಬ್ದ ಒಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ವದಾಯವಾಗಿದೆ. ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನನ್ನು ನಾಯಕನಾಗಿ ಪಡೆದ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಮುನ್ಝರೆಪ್ಪತ್ತೆದು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ “ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್” ಕಾದಂಬರಿ ತನ್ನ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಫವನ್ನಾಗಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಿದೆ ಅದೇ ಮಂಚನೆಂದ ಇಂದಿಗೂ ಮಂಚತ್ತಿದೆ.

ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನು ಸ್ನೇಹಿನ ಲಾ ಮಾಂಚಾ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯವನು. ಜೀವನದ ಒಂದು ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಮಧ್ಯಯುಗಿನ ಸೈಟ್-ವೀರ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಆ ಕಾಲದ ರೋಮ್ಯಾಂಟಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಓದಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಗತಕಾಲದ ಆ ವೀರರ ಧೀರ-ಗಂಭೀರ ತಾಗಪ್ರೋಣ ಮಾದರಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವನು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹುಮ್ಮೆಸ್ಟಿಂದ ಮುದಿ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಹಳೇ ಕವಚ ತೊಟ್ಟು ಪ್ರರಾತನ ಖಿಡ್ಡ ಹಿಡಿದು ಹೊರಬಿಳುತ್ತಾನೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಂಕೋ ಪಾಂಚಾ ಎಂಬ ನಿರಕ್ಷರಿ, ಆದರೆ ಲೋಕವನ್ನು ಬಲ್ಲ, ರೈತ ಸೇವಕನಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಓದುಗನನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದದ್ದಿ ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಾ ಮಾಂಚಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದ (ಇಂದಿಗೂ ಅವುಗಳ ಅವಶೀಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು) ಪವನ ಚಕ್ರಿಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ನೋಯುವುದು, ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆಂದು ತಾನೇ ಉಹಿಸಿಕೊಂಡ ರಮಣೀಯರನ್ನು ಘಾರುಗಾಣಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿ ನಗೆಗಿಂಡಾಗುವುದು, ದುಕ್ಕಾರಸದ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಇರಿದು ಅದರಿಂದ ಕೆಂಪು ದ್ರವ ಹರಿಯುವುದನ್ನು

ರಕ್ತ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು—ಇಂಥ ಅಸಂಖ್ಯ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನಮನ್ನ ನಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ನಮನ್ನ ವಿಷಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕ್‌ಲೋಚನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ, ವಿಡಂಬನಕಾರ ಇಲ್ಲವೇಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ.

ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಮಿಗುಯೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವಾಂಟೀಸ್ ಈ ಅದ್ವಿತೀಯ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕರ್ತೃ. ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಗಜಿಳಿನೇ ಸೆಪ್ಪೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ - ಶೇಕ್‌ಸ್ಕ್ರಿಯರನಿಗಿಂತ ಒಂದೇ ವರ್ಷ ಮೊದಲು. ಆಗ ಸ್ವೇನಿನ ಸುವರ್ಣಾಯುಗ. ಅಮೇರಿಕವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಸಾಹಸದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅಗ್ರಣಿ ದೇಶ ಸ್ವೇನ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆರ್ಮಡ್ (ನೌಕಾಪಡೆ) ಸಾಗರಗಳ ರಾಣಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಿಶಾಲವಾದ ಸಂಪತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವೈಭವದ ನಡುವೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಅಲ್ಲೂ ದ ಹೆನಾರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಗುಯೆಲ್ಲಾ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಕುಲವೇನೋ ಪುರಾತನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅಪ್ಪನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಪುರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆತ ಸಂಚಾರಿ ವೈದ್ಯನಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಈ ಉರು ಆ ವರ್ಷ ಮತ್ತೊಂದೂರು ಎಂದು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದವ. ಅವನ ಗಿರಾಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಡವರು. ಆತನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಸಾಲಿಗರು ಅವನನ್ನು ಸೇರಿಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು; ಆಗ ತಾಯಿ, ಆಕ್ಷ, ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಳುತ್ತ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತ ತಂದೆಯನ್ನು ಬೀಳಿಂಳುತ್ತಿದ್ದು ಮಿಗುಯೆಲ್ಲನ ಬಾಲಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿಂಬಿಯದಂತೆ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಹುಡುಗ ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ಕೆಲ ಕಾಲ ಸಲಾಮಂಕಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇಗ ತುಂಬುವ ವರೆಗಿನ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಿಗುಯೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವಾಂಟೀಸನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಹಸ ಅವನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೇನಿನ ರಾಣಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಬರೆದ ಅನೇಕ ಶೋಕಗಿರಿತಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ಆತ ಇಟಲಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಕಾಡೆನಲ್ಲಾ ಗುಯಿಲಿಯೋ ಅಕ್ಷಯವಿವಾನ ಪರಿಚಾರಕನಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸಿದ. ಈ ನಡುವೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ. ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಉತ್ಪಟವಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಅವನು ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಇದು ಅವನ ಅನ್ನ-ವಸತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಆತ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ದೇಶಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದೂ ನಿಜ. ತುರ್ಕೀ ನೌಕಾಪಡೆಯೊಡನೆ ನಡೆದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಜ್ಞರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಅವನು ಶೋರ್ತುದಿಂದ ಕಾದಿದ. ಗ್ರೀಕ್ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಲೆಪಾಂತೋವಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನೌಕಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತುರ್ಕರಿಗಾದ ಸೋಲು ಯುರೋಪನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿವ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾಶವಾಡಿತು. ಅದು ಸರ್ವಾಂಗೀಸೆನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಮುಹೂರ್ತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನ ಎಡಗ್ನೆ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ, ಬಲಗ್ಗೆಯನ್ನು ದೇಶಕಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಏಂಸಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಡಗ್ನೆಯನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು ಎಂದ. ಇದು ವರ್ಷ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವನು ಸೈನಿನ ವೈಭವಕಾಗಿ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ನಂತರವೇ ತಾಯ್ದಾಡಿಗೆ ಮರಳಲು ಒಟ್ಟಿದ್ದು.

ಆದರೆ ಅವನು ದುರ್ದೈವಿ. ತನ್ನ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕರಿಂದ ಎರಡು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋರಬಿದ್ದು. ಆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಸೈನಿನ ರಾಜ ಥಿಲಿಪನಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೋಂದು ಹುದ್ದೆ ದೊರೆಯುಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಡುವೆಯೇ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕಡಲುಗಳ್ಯರ ಕೈಗೆ ಆ ಹಡಗು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಸರ್ವಾಂಗೀಸ್ ಅವರ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ. ರಾಜನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳೇ ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಕುತ್ತಾಡವು. ಅವನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿರಬೀಕೆಂದು ಬಗೆದು ಕಡಲುಗಳ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಹಣ ಬೇಡಿದರು. ಸಂಕೋಲಿ ಬಿಗಿದು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರು. ಆಮೇಲೆ ಸಂಕೋಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಖ್ಷಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ.

ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಕಡಲುಗಳ್ಯರಿಗೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಯಶ್ಚಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸೇರಲಿಲ್ಲ, ಈ ನಡುವೆ ಸರ್ವಾಂಗೀಸ್ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಓದಿಹೋಗುವ ನಾಲ್ಕು ವ್ಯಧಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಕಡಲುಗಳ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾರಿ ತುರ್ಕಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಮ್ಮಿ ಬಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಬದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಅದು ಗಳಿಗಳನೇ ವರ್ಷ.

ಸಂವಾದಂಟೇಸನಿಗಾಗ ಇಂ ವಯಸ್ಸು. ಸಮವಯಸ್ಸಿನ ಮತ್ತಾವನೇ ಯುವಕನಿಗಿಂತ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಅನುಭವ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೀರ್ತಿಯ, ಹಣದ, ಯಶಸ್ಸಿನ ದಾರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕವಿತೆ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೀರ್ತಿ, ಧನ ಗಳಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆತ ಕಾಲ ಕಳೆದ. ಇವೆರಡಕೂ ಬೇಕಾದ ತರಹದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಣ್ಯ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹತ್ತುಗಟ್ಟಳೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ಕೆಲವು ರಂಗಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಕಂಡವು. ಆದರೆ ಯಾವುದೂ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಸಾಮಾಜಿಕೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಾಟಕಗಳು ಶಾಕಾಯ ಲವಣಾಯ ಹಣ ತಂದವೇ ಹೊರತು ನೆಮ್ಮಿದಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಲುವಷ್ಟುಲ್ಲ.

ಮೂವತ್ತೇಳರಲ್ಲಿ ಅವನು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತರ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಅವಳು ತಂದ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ತಿ ಆಷಿಷ್ಟು ನೇರವಾಯಿತು. ಮರುವರ್ವ (ಗಜಿಜಿ) ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಲಾ ಗಲಾತಿಯಾ’ ಎಂಬ ಭಾವನಾಪರ ನೀಳತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿತು. ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಹಣ ತರಲಿಲ್ಲ. ನಲವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯೋಂದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಕೆಲಸ ಸ್ವೇನಿನ ಜಗತ್ತಸ್ಥಿರ್ಥ ಆರ್ಮಡಾ (ಸಶಸ್ತ್ರ ನೌಕಾಪಡಿ)ಕ್ಕೆ ಸರಕು ಪೂರ್ವೀಸುವ ಕಚ್ಚೀರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಕೂನಿಕೆ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ಗೋದಿ ಸಂಗ್ರಹಕಾಗಿ ಉಂರೂರು ಸುತ್ತಿದ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ದುರ್ದೈವರೇ ಕಾದಿತ್ತು. ನೌಕಾಪಡಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪಾದಿಯೋಬ್ಬನ ಗೋದಿ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲ ಕಾಲ ಜಾತಿ ಬಹಿಷಾರ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಈ ನಡುವೆ ಸ್ವೇನಿನ ಅಚ್ಚೆಯವೆನಿಸಿದ್ದ ಆರ್ಮಡಾ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ನೌಕಾಪಡೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಯಶಸ್ವರವಾದ ಸೋಲನ್ನು ತಿಂದು ನಾಶ ಹೊಂದಿತು. ಯಾವ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಆದರ ಗೆಲುವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದನೋ ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಆತ ಸ್ವೇನಿನ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡ. ಆಡಳಿತದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಳವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಮೇರಿಕನ್ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರಸನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ತಾಕಲಾಟ ಬರತೊಡಗಿತು. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಅವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೋಸವಾಗಿ ಆದರ ದೂರು ಸಂವಾದಂಟೇಸನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಅವನು ಕೆಲ ಕಾಲ ಸೆರಿಮನೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದರೂ ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರಕಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಲೇವು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಹುಕಾರ ಪರಾರಿಯಾದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವನು ಜೀಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಹುಕಾರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂವಾದಂಟೇಸ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ನೌಕರಿ ಹೋದದ್ದು

ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅನಂತರವೂ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಲ, ಆಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದಿಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಒಂದು ಸಲ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು, ಸದಾ ಫಿರತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸುಖವೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಷ್ಣಭಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅಶಾಂತಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಕಂಟಕಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸರ್ವಾಂಟೀಸ್ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಕವಿಯಾಗುವ ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಗಜಾಜಿರಲ್ಲಿ ಅವನ ಒಂದು ಕವಿತೆಗೆ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ಚಮಚಗಳ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು! ಕವಿತೆ ತನ್ನ ತುತ್ತಲ್ಲವೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ವಿಶ್ವಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಸರ್ವಾಂಟೀಸನೆ ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ನ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ೧೯೦೫ರಲ್ಲಿ, ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಅಸಫಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾದವನೊಬ್ಬ ಆರುವತ್ತಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವಾಗ ಒಂದು ಮಹಾಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊರತರುವ ಅಪರೂಪ ಉದಾಹರಣೆ ಅದಾಗಿತ್ತು, ಆದರ ಕರ್ತನಾಗಲಿ ಪ್ರಕಾಶಕನಾಗಲಿ ಕೃತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ರಿತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರದು ಪ್ರಕಟವಾದೊಡನೆ ಜನಮನವನ್ನು ಸೇರಿ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ ಮೂರು ಅನಧಿಕೃತ ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಪೋತುಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು. (ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಲೇಖಕನಿಗೆ ದಂಬಡಿಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ) ಸ್ವೇನಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಇದು ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದವು. ಇದು ಸ್ವೇನಿನ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂವರವಾಗಿತ್ತು, ಇತ್ತು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುವಾದಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ೧೯೧೨ರಲ್ಲಿ ‘ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್’ನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಈಗವನಿಗೆ ಮಿತ್ರರೂ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ದೊರೆತರು; ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತರ ಆಶ್ರಯವೂ ದೊರಕಿತು. ಅವನ ಹೆಸರು ಯುರೋಪಿನ ತುಂಬಾ ಮನೆಮಾತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಬಡತನದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಲು ಬೇರಳನ್ನು ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೇ ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಹೊರಟರೂ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ಅತ್ಯಲ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ವಾಂಟೀಸನಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ, ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಪ್ರಕಾಶಕ ಪುಸ್ತಕ ಜನಪ್ರಿಯವಾದಿತೆಂದು ಉಳಿಸದೆ ಆದರ ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅನಧಿಕೃತ ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಬಂದವು. ಆಗಿನ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೂ ಲೇಖಕರಿಗೆ

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯಲ್ಲಿ ತೀರ ಅಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಿ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಆ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಯಿತು.

ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಡಾನ್ ಕ್ಲಿಕ್ಲೋಚನ ಸಾಹಸರಣ ಎರಡನೇ ಭಾಗವೊಂದು ಬರಲಿದೆಯೆಂದು ಆತ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ ಆದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಒತ್ತಾಯ ಬರ ತೊಡಗಿತು. ಇಂಗಳರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅವನು ಈ ಎರಡನೇ ಭಾಗ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಅನಾಮಧೀಯನೊಬ್ಬ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೇ ಭಾಗವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದು ದರಿದ್ರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಈ ಅನ್ಯಾಯ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂಟೀಸನನ್ನು ಗೇರಿಮಾಡಿದ್ದು.

ಇದರಿಂದ ರೋಷೆಲೊಂದ ಸರ್ವಾಂಟೀಸ್ ಭೀಮವೇಗದಿಂದ ಎರಡನೇ ಭಾಗದ ಉಳಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ. ಅದು ಇಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಕಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಭಾಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅದರ ಯಶಸ್ವಿನಲ್ಲಿ ಲೋಲಾಡಲು ಸರ್ವಾಂಟೀಸ್ ಬಹುತಾಲ ಬದುಕಿಲ್ಲ, ಇಂಗಳ ಎಪ್ಪಿಲ್ ಇರಂದು ಮಾಡಿದಾನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಡು ಬಡತನದಲ್ಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ಮೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಹುಗಿದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೆಸರಿನ ಕಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇಂದು ಅವನ ಸಮಾಧಿ ಸಾಫಾವನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

“ಡಾನ್ ಕ್ಲಿಕ್ಲೋಚ್” ದಿ ಲಾ ಮಾಂಚಾನ ಹುಂಬ ಸಾಹಸರಣ್ ಮಹತೀಯ ರಹಸ್ಯವೇನು? ಅದು ಲೇಖಕನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಯ ದುಃಖಮಯ ಜೀವನವನ್ನು ರಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಕೃತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ, ನೋಕಾ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರಿ ನೋಕರಿಯಲ್ಲಿ, ನಿರುದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಸಂಭಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಂಡ ಕಡು ದರಿದ್ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀಮಂತರ ವರೆಗಿನ, ಹುಂಬ ಒಕ್ಕಿಗರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉನ್ನತ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವರೆಗಿನ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರ ಸ್ವಭಾವ ಪರೀಕ್ಷಣಾದ ಘಲವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಪಟ್ಟ ಓಡು, ಅವನ ಸ್ವಂತದ ದುಃಖ ದುಮಾನ್ಯಗಳು ಅವನನ್ನು ಕಹಿ ಮನಸಿನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿ ಅದರ ವಿಪಯಾಸಗಳನ್ನು ನಗೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದೆಂದರೆ “ಡಾನ್ ಕ್ಲಿಕ್ಲೋಚ್” ಬಂದು ಯುಗಸಂಧಿಯ ಅಪ್ತಿಮ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಗಿತ್ತು. ಶೌರ್ಯ ಹೈದಾರ್ ದಾಕ್ಷಿಣಾಗಳ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಮಧ್ಯಯುಗ ಮುಕ್ತಾಯಗೋಂಡು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಮೂಲವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಹೊಸ ಯುಗ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸ್ವೇನ್ ಈ ಎರಡು ಯುಗಗಳ ಎರಡು ದೋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯಾವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನವೀನ ಯುಗದ ಸತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರೋಟಿಂಟಾಗಿ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಯುರೋಪಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ಥಾತ್ರೀಕ ಇನ್ನೂ ಮಧ್ಯಯುಗದ ಹುಂಬ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ, ಏರೋಕ್ಸ್‌ರ್ಯಾಪ್‌ದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಜಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದ ಹುಟ್ಟು ಆ ಹುಟ್ಟು ಒಂದೆಡೆ ಏರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತುಕ್ಕಿಯ ಪೌರುಷವನ್ನು ಮೇಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಯುರೋಪನ್ನು ಕೈಸ್ತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಗತಕಾಲದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದು ಕೇವಲ ನವಯುಗದ ಸ್ಥಾತ್ರೀಯಿಂದ ಹೊರಟ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕೈಲಿ ಅದು ಸೋಲು ತಿಂದು ಯುರೋಪಿನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಯುಗಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಸಾರ್ವಾಂಟೀಸ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಓತ್ತ ವಹಿಸಿದವನಾಗಿದ್ದು.

ಯುಗ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಬಲು ವೇಗವಾಗಿ; ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹಿಂದುಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಗೆ ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವವರ ಒಂದು ಮಾದರಿ ‘ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಟ್ರೋ’ ಆತನಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾದದ್ದರಿ ಪರಿವೇಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಗತಕಾಲದ ಏರ್ಯ ಶೌರ್ಯದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಒಂದಧ್ವನಿ ಇಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಗುರುತು ಅವನಿಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ, ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ, ದೀನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ, ದೃತ್ಯಾರಿಂದ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ಓರು ಮಾಡುವ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಹುಂಬ ಸಾಹಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನಗೆಗೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಯಾದ ಸಾಂಕೋ ಓಂಜಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಈ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಸ್ವಾಧೀನ. ಆತ ಈ ಹುಟ್ಟು ಯಜಮಾನನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡ್ಡ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾವನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಆದಶ್ರವಾದದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ತಗಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಟ್ರೋ ಸ್ವೇನೇ ಆಗಿದ್ದು.

“ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಟ್ರೋ”ನ ಅಪ್ತಿಹತವಾದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಪ್ರತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಡಾನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಟ್ರೋ ಇದ್ದಾರೆ, ಸಾಂಕೋ ಓಂಜಾರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದೆಯೇ ನಾವು ಈ ತರಹದ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯ ಆದಶ್ರವಾದಿಗಳ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಸಾಧಿಸುವವರನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಸರ್ವಾಂಟೀಸನ ಈ ಅಮರ ಕೃತಿ ಒಂದು ವಿಡಂಬನ ಕೃತಿಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತಂತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹುಂಬನಾದರೂ ಜಾನ್ ಕ್ರಿಕ್ಲೋಟ್ ಸಜ್ಜನ್, ಸದುದ್ದೀಶದಿಂದ ಸ್ವಾಧ್ಯವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವ ಕೃತಿಶಾಲೆ; ಅಧಾರತ್ ಅದರ್ಥವಾದಿ. ಆ ಅದರ್ಥವಾದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಧೋಗತಿಯ ಒಿತ್ತ ಒಂದು ಕಾಮೆಡಿ ಅಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ಟ್ರಾಜಡಿಯೆಂದು ಜಾನ್ ರಸಿನ್ಸನನ್ನೇಲ್ಲಾಗೀಲಂಡು ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೀತನದ ಸೋಲನ್ಸ್ ಅದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ದುರಂತ ಹೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಹೀಳಿಗೆ ಪ್ರನರಾವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವ ಲಕ್ಷಣ.

೪. ಯುರೋಪಿನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೆ ರೂಸೋ

‘ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮತಃ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಅದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರಂಖಲೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಫ್ರೆಂಚ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ರೂಸೋನ ಪ್ರಭಾವ ವಿಚಾರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಹಾ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿತು. ೨೦೧ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನ ವಿಚಾರಗಳು ಅಮೇರಿಕದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಉದಾರ ರಾಜ್ಯ ಸಂವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇವನು ಮಂಡಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಂದು ಹೊಸ ದಿಕ್ಷಣ್ಣೇ ತೋರಿಸಿ ಅದರ ದಿಗ್ಂಜ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಾದ ಮೊಡೆಲೀರ್, ಸೆನಾಸ್ತರ್, ರಿಬಾಂಡ್ ಮೊದಲಾದವರ ರಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದನು. ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಅವನು ಬದಲಾಯಿಸಿದನು. ಅದರ ಫಲ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವದ್ದ್ವಾರೆ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ಕರ್ವಿಗಳನ್ನೂ ಆ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಪ್ರೇರಿಸಿತು.

“ಈ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಮರು ಸೇರಿ ಘಾನ್ನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರು” ಎಂದು ಫ್ರೆಂಚ್ ಅರಸ ಗಳನೇ ಲುಯಿ ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದಿದ್ದನಂತೆ. ಘಾನ್ನೇ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಆಳಿಕೆಯೆಂದು ಲುಯಿಯ ತಾತ್ತ್ವರೂಪಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಆ ಇಬ್ಬರು ಎಂದರೆ ವಾಲ್ಪೀರ್ ಮತ್ತು ರೂಸೋ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಸೇರಿ ಫ್ರೆಂಚ್-ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಮಾಜೀನರೆಂಬುದರ ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಸಾಮ್ಯವಾಗಲಿ ಸ್ಥಭಾವ ಸಾಮ್ಯವಾಗಲಿ ಲೇಶಪೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ವಾಲ್ಪೀರ್ನ ಪ್ರಚಂಡ ಚೈತನ್ಯವಾಗಲಿ ಓಂಡಿತ್ವಾಗಲಿ ಉದ್ದಾಮತನವಾಗಲಿ ರೂಸೋನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಅರಸನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಧ್ಯವಿತ್ತು. ವಾಲ್ಪೀರ್ ಜನತೆಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಗುರಿ ಹೊಡೆದು ವಿಚಾರ ತಂದಿಯನ್ನು ನಿರಾರಿಸಿದನಾದರೆ ರೂಸೋ. ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸಿ ಭಾವನಾತಂದಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿದ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಾಯಕನಾದ ರಾಬಸ್ವಿಯರನಿಗೆ ರೂಸೋ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿತ್ತು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ವಾಲ್ಪೀರ್ ರೂಸೋ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವರ್ಷ ಸತ್ತರು. ಮತ್ತು ಹತ್ತೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತಮಯ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಿತು.

ಜೀನ್ ಜಾಕ್ಸ್ ರೂಸೋ ಜಿನೇವಾದಲ್ಲಿ ಜೂನ್ ೨೫, ೧೯೮೭ ರಂದು ಗಡಿಯಾರ ಮಾಡುವವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ದುಃಖಿಯಾಗಲಿದ್ದ ಈತ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಒಂಭತ್ತೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು. “ನನ್ನ ಹುಟ್ಟೇ ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲ ಘಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು ರೂಸೋ ಅನಂತರ ಬರೆದೆ. ಜೀನ್ ಜಾಕ್ಸನಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾದಾಗ ಅವನ ಮಂಗೋಷಿ ಅಪ್ಪ ನೇರಿಯವರೊಡನೆ ಮಾರಾಮಾರಿ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು (ಜೀನ್ ಜಾಕ್ಸ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ) ಅವರ ಸೋದರಮಾವನಿಗೋಪ್ಪಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದೆ.

ಹನ್ನರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೂಸೋನನ್ನು ಲ್ಯಾಂಬರ್ಟ್‌ಯರ್ ಎಂಬ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕನಲ್ಲಿಗೆ ತರಬೀತಿಗಾಗಿ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಅವನು ಮೂರು ಸೆಲ ಸಾಫ್ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶ, ನೋಟರಿ ಮತ್ತು ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಒಗ್ಗರೆ ಮರಳಿ ಜಿನೇವಾಕ್ಸ್ ಓದಿ ಬಂದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆತ್ತನೆಗಾರ ಸ್ವತಃ ಅವನನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತಾನೂ ಸುಳ್ಳ, ವಂಚನೆ ಮೈಗಳ್ಟನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಎಂದಾತ ತನ್ನ “ತಪ್ಪೆಷ್ಟಿಗೆ” ಯಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಬರೆದದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನಾಥತೆಯೂ ಕೂರತನವೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಧರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ದಂಡನೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಶ್ವತ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅಖಿಂಡ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು.

ರೂಸೋಗೆ ಎಂದೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ತಂದೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಹುಟ್ಟನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದನಾದರೂ ಅವನ ಓದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಿತ್ತೇಂದರೇ “ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೆಲ ನಾನು ವರ್ಜೆಲ್ನ ಎಕ್ಕೊಗ್ನು ಓದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯೂ ಈಗ ನೇನಿಟಿಲ್ಲ” ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರವೇ ಅವನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾಳಾದವರು ಮದಾಂ ಡಿ ವಾರೆನ್ಸ್. ಜಿನೇವಾದಿಂದ ಅನೆಸಿಗೆ ಓದಿ ಬಂದ ರೂಸೋಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತು ಈ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಿಳೆ ಪ್ರೌಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಪಂಥವನ್ನೂ ಗಂಡನನ್ನೂ ತೊರೆದು ಕೆಂಪೋಲಿಕ್ ಪಂಥವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದವರು. ಅವರು ೧೯ ವಯಸ್ಸಿನ ರೂಸೋನನ್ನೂ ಧರ್ಮಾಂತರಗೋಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವನ ತಾಯಿಯಾಗುವ ವಯಸ್ಸಿನ ಅವರು ಅವನನ್ನು ತಿಯಕರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ರೂಸೋ ಅವರೊಡನಿದ್ದು

ಅಮೇಲೆ ಗಟಳಾರಲ್ಲಿ ಅವಳೊಡನೆ ಜಗ್ಗಾಡಿ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಪ್ಪಾರೀಸಿಗೆ ಹೋದ.

ರೂಸೋನ ಜೀವನದ ಇನ್ನೊಂದು ದುರ್ದೈವ ಇದು. ಅವನೆಂದೂ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ದಿ ವಾರೆನ್ನಿಳಿಂಥ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನವರು, ಇಲ್ಲವೆ ಧೀರಂತಿರಿ ಲ ವಾಸಿಯರಾಳಿಂಥ ಹೋಟೆಲ್ ಹುಡುಗಿಯರು. (ಈ ಎರಡನೆಯವಳಿಂದ ಆತ ಮದುವೆಯಾಗದೇನೇ ಏವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಅನಾಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ) ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ತರುಣೀಯರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ ಪ್ಪಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತಿದ್ದ ಮದಾಂ ದುಹಿನ್ನಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಿರ್ವೇದಿಸಿ ಅವಳಿಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ತನಗಿಂತ ೨೦ ವರ್ಷ ಕಿರಿಯಾದ ಮದಾಂ ಹುದೆಟಾಟಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ತನ್ನ ಮೂಕಪ್ರೇಮವನ್ನು ಒಂದು ಹೃದಯಸ್ಥಿರ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಹೋಗಿ ಅವಳೊಡನೆಯೂ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರೊಡನೆಯೂ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತವನಿಗೆ.

ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ರೂಸೋ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನರಸುತ್ತ ಪ್ಪಾರೀಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ೩೦ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸ್ವಯಂಶಕ್ತಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈತೋರಿಸ ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ಅನಂತರ ವೆನಿಸಿನ ಪ್ರೇಂಚ್‌ ರಾಯಭಾರಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಅವನೊಡನೆ ಜಗ್ಗಾಡಿ ಆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು. ಅವನ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಅಭಿಮಾನ, ಶ್ರೀಘ್ರಕೋಪ ಇವು ಜೀವನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಗಳಿಸಿದ ಮಿತ್ರರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ರೂಸೋನ ಇನ್ನೊಂದು ದುರ್ದೈವ. ಅನಂತರ ಅವನೊಂದು ಬಾಲೇ ಬರೆದ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ, ವಾಲ್ಪೀರ್ ಅವನಿಂದ ಒಂದು ಗೀತ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಗೀತ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶನದ ದಿನ ರೂಸೋನ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಔದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ ಅವನಿಗೆ ಆಫಾತವುಂಟುಮಾಡಿದ. ಅವನ ಏಕಮಾತ್ರ ಸನ್ನಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹಿತ್ಯೆಟಿಯಾದ ದೇಸಿನ್‌ ಡಿಡರೋ ಅವನಿಂದ ಪ್ರೇಂಚ್ ಜ್ಞಾನಕೋಶಕ್ಕೆ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಸುತ್ತಿದ್ದರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ಪಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೊದಲ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಅಯಶಸ್ವಿನ ಮಾಲೆಯೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ರೂಸೋ ರಾತ್ರಿ, ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ೧೨೪೮ರಲ್ಲಿಮೈ ರೂಸೋ, ಸೇರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಜಾಣಕೋಶದ ಸಂಘಾದಕರನಾದ ಡಿಡರೋನನ್ನು ಕಾಣಲು ಷಾರೀಸಿನಿಂದ ವಿನ್ನೇಸಾಗಿ ಕಾಲ್ತುಡಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದ (ಎಹನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಕೈ ಬರಿದಾಗಿತ್ತು). ಆತ ಒದಲು ಒಯ್ದಿದ್ದ “ಮಹುರ್ ದ ಫಾನ್ಸ್” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಟನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. “ವಿಜಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ನೀತಿ ಕೆಟ್ಟಿತೋ ಸುಧಾರಿಸಿತೋ” ಎಂಬ ವಿಷಯ ಒಂದು ಲೇಖನ ಸ್ಥಾರೆಯನ್ನು ಡಿಜಾನ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಷಯದಿಸಿತ್ತು. “ಅದನ್ನು ಓದಿದೊಡನೆ ಹೋಸ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ನಾನು ಕಂಡೆ. ಹೋಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹೋದೆ” ಎಂದಾತ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನವೀನ ವಿಚಾರ ತುಮುಲದಿಂದ ಮತಿಗೆಟ್ಟವನಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಿತನನ್ನು ಕಂಡ. ಅವನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾರೆಗೆ ಲೇಖ ಬರೆದ. “ನೀತಿ ಕೆಟ್ಟಿದೆ” ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಅವನಿಗೇ ಬಂತು.

೧೨೫೦ರಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ನವೀನ ಮತ್ತು ಅದರ ಶೈಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತುಮುಲವೇ ಎದ್ದಿತು. ವಿಜಾನ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧ ಬೀವನದ ಪ್ರತಿಪಾದಕನಾದ ಪ್ರಚಂಡ ವಾಲ್ಯೋರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ “ತತ್ವಜ್ಞನಿ”ಗಳು ರೂಸೋನ ವಿಚಾರಗಳ ಆಚೀವ ದ್ವೇಷಿಗಳಾದರು. ವಿಚಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಮಹಾ ಅಧ್ಯರ್ಥವಾದ ವಾಲ್ಯೋರನು ಈ ವಾದವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ “ಮಟ್ಟಕ್ಕಳಿಸಿ, ಮಹಾ ನೀತಿವಾದಿಯಾದ ರೂಸೋ ತನ್ನ ಬವರು ಅವೇಧ ಪುತ್ರರನ್ನು ಅನಾಧಾರಮಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ ನೀತಿವಂತ” ಎಂದು ಹೀಗಳೇದು ಲೇಖನ ಬರೆಯಲೂ ಹೀಂಜರಿಯಲ್ಲ.

ರೂಸೋನ ಲೇಖ ಪ್ರಕಟವಾದಂದಿನಿಂದ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಅವನಿಂದ ದೂರವಾಯಿತು. ಕೀರ್ತಿ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಅವನು ಬರೆದದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಅವನ ಗೀತ ನಾಟಕ “ಲಿ ದೀವಿನಾ ದು ವಿಲೀಜ್ಞ” ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಫ್ರೆಂಚ್-ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸುವ ಅವನ ಲೇಖ ಭಾರಿ ವಿವಾದ ಎಬ್ಬಿಸಿತು. “ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯ ಮೂಲ” ಮತ್ತು “ರಾಜಕೀಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ”ವನ್ನು ಕುರಿತ ಅವನ ಲೇಖಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತು ಕೋಲಾಹಲವೆಬ್ಬಿಸಿದವು. ಕೆಲ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಅವನ ಭಕ್ತರಾದರು. ೧೨೫೯ರಲ್ಲಿ ಮದಾಂ ದುಃಖೋ ಅವನಿಗೊಂದು ಆಶಮವನ್ನೂದಗಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದು ಅವಳ ಆಶಯಕ್ಕೆರವಾದದ್ದು. ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತ್ಯೇಷಿಯಾದ ಡಿಡರೋನ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಅನಂತರ ಲಗ್ಜಿಬಗ್ರ ಡೂಕ್ ಅವನಿಗೊಂದು ಮನೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ೧೨೬೨ರಲ್ಲಿ

ಅವನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರದ ತುತ್ತತುದಿಗೇರಿಸಿದ “ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧ” ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರ ಸಂಗಡವೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತ “ಎಮಿಲಿ”ಯೂ ಹೊರಬಂತು.

ಈ ಎರಡು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಅವನಿಗೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಶತುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದವು. “ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧ”ದ ಪ್ರಥಮ ವಾಕ್ಯವೇ “ಮಾನವ ಜನ್ಮತಃ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಶ್ರಂಖಲೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲಬ್ಬಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬುದು. ಮಾನವ ಹುಟ್ಟಾ ಒಳ್ಳೆಯವ, ಆದರೆ ಸಮಾಜವು ಅವನನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ಅನ್ವಾಭಾವಿಕ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಸಾಮೂಹಿಕ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಇಗತ್ಯಪೂರ್ಣಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆರಬೇಕು? ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಅವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಾಜ ಅಧ್ಯವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಆದಳತೆ ಜನತೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿ ಪದ್ಧತಿ ಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ, ಅವರು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಿ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಎಂದೂ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಅಧಿಕಾರ ಜನತೆಯದು. ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಸಮಾನರು.

ತನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಾದ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ನೆನವರಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಸ್ತರ ಬರೆಯುವಾಗ ತನ್ನ ನಾಡಿ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ರೂಪೋ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅನಂತರ ತಾನು ಕಂಡ ಸರಕಾರಿ ಅನ್ಯಾಯ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ರಾಜಸತ್ತೆ ಮತ್ತು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಘಾನ್ಸನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಉತ್ತೋಜಿತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೋರಧವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದ್ದರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ? ಇದು ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನ “ಎಮಿಲಿ” ದೇವರು, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೊಸದೇ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಕಗೊಳಿಸಿತು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೃದಯದಿಂದ ಉಕ್ಕವಂತದು, ತರ್ಕದಿಂದ ದೇವರ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬ್ಯಾಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮೂಲ ಪಾಪದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿರುವುದು ತಪ್ಪ, ಮಾನವ ಹುಟ್ಟಾ ಪಾಪಿಯಲ್ಲ, ಸಜ್ಜನ ಎಂಬುದು ಅವನ ವಾದವಾಗಿತ್ತು.

ಇದರ ಫಲವನ್ನಾತ ಅನುಭೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟಿತು. ಆತ ಪ್ರತಿಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನ್ಯಾಚಾಟೆಲ್ಗೆ ಓಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ನವೀನ ವಿಚಾರಗಳ ಪುರಸ್ತತನಾದ. ಪ್ರತಿಯದ ಎರಡನೇ ಷೈಡಿಕ್‌ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಮಾರ್ಶಲ್ ಕೀತ್ರಾ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು. ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಬರೆದ ಪಾದಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ರೂಸೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರತಿವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ.

ರೂಸೋನ ಹೊಸ ಬರವಣಿಗೆ ಕೆಂಪೋಲಿಕ್ ಗುರುಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಪ್ರೌಟೆಸ್ಟೆಂಟರನ್ನೂ ಕೋಂಪಂಗೋಳಿಸಿತು. ಅವನ ಜೀವನ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು ಬಂದಿತು. ಅವನ ವಸತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬೀಳತೊಡಗಿದವು. ಅವನು ಬನಿಗೆ ಓಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಇಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬಂದ. ತತ್ತ್ವಜ್ಞನಿ ಹ್ಯಾಮ್ರ್ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು. ಆದರೆ ಹೊರೇಸ್ ವಾಲ್ಪ್ರೋಲ್ ರೂಸೋನನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡುವ ಬಂದು ಪತ್ತ ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಎರಡನೇ ಷೈಡಿಕ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಮನದೇ ಕೈವಾಡವಿದೆಯೆಂದೆಣಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಜಗಳಾಡಿ ರೂಸೋ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಘ್ರಾನಿಗೆ ಬಂದ.

ಅವನ ಈ ದೇಶಾಂತರವಾಸ ಐದು ವರ್ಷ ಸಾಗಿತ್ತು. ತಾಯ್ದಾದಿಗೆ ಮರಳಿದರೂ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲ ದಿನ ಇದ್ದ ಬಳಿಕ ಇಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ವ್ಯಾರೀಸಿಗೆ ಬಂದ. ವಾರಂಟ್ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಈಗ ಯಾರೂ ಹೀಡಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ವಾಲ್ಪ್ರೋರನ ಲೇಖ ಅವನ ಮನ ಕೊರೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆತ ಕೊನೆಗೊಮೈ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ. ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ವಿವರಿಸಲು ಅವನು “ತಪ್ಪೇಬ್ಲಿಫ್ಸ್”ಯೊಂಬ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಬರೆದ. ಆದರೆ ಅವನ ಆತ್ಮಾನಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಹಿತೂರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭೂಮೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಸಮಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು “ತಪ್ಪೇಬ್ಲಿಫ್ಸ್”ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒದಗೊಡಗಿದ. ಅವನ ತಲೆ ಕೆಡುತ್ತ ಹೊರಿಯಿತು. ದೇವರು ಕೂಡ ತನ್ನ ಶತ್ರು ಎಂದೆನಿಸತೊಡಗಿತು. ಕಂಡಕಂಡವರೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಅಲೆಯುತ್ತ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದ. ಹುಚ್ಚು ನಸುವೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಏಕಾಂತ “ಚಿಂತನೆ”ಯನ್ನು ಬರೆದ. “ತಪ್ಪೇಬ್ಲಿಫ್ಸ್”ಯೊಡನೆ ಇದು ರೂಸೋನ ಬರವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ತುತಿಯಾದುದು. ಅದರ ನಿಸಗ್ರ ವರ್ಣನೆಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ, ಮಾರ್ದಣ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಹಿತೆಗಳಿಂದ ಆಪ್ತುವರ್ವವಾಗಿವೆ.

ಜುಲೈ ೨, ೧೯೯೫ರಂದು ರೂಸೋ ತನ್ನ ಅನಾದಿತತ್ವ, ಯುರೋಪಿಯ ರೋಗದಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ದೀರ್ಘ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ.

ರೂಸೋನ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರತಾಪ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮಾನವನ ಆಂತರಿಕ ಸಜ್ಜನತೆ, ಮಾನವ-ಮಾನವರ ಸಮಾನತೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವಿರೋಧ ಇವು ಅವನ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಗಳ ತಿರುಳಾಗಿದ್ದವು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನಾದನು ವಾಲ್ಯೋರನಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ. ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರೇಂಬ್ರೋ ಕ್ರಾಂತಿಗೊಂದು ಹೊಳೆಹು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟವು.

ರೂಸೋ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೃದಯದ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ತರ್ಕವನ್ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೃದಯದ ಬಲವುಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಅವನ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಅವನ ಸಮಕಾಲೀನ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನೆ ಅವನ ತಿಕಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಬುದ್ಧಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನೀತಿ, ಪ್ರಗತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸರಳ ಜೀವನ, ಇವುಗಳನ್ನಾತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ.

ಅವನ “ಎಮಿಲಿ” ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವನ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನದ ತರಬೀತಿ ಕೊಡುವುದೇ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಆ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೂರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿತು. ಅದು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮೀಮಾಂಸೆಯ ಮೇಲೆ ಆಳಿಸಲಾರದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಹಾಪುರುಷರಂತೆ ರೂಸೋನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರೇಮಾಳಾಪಾರಗಳು, ಅವೈಧ ಸಂಬಂಧಗಳು ಡಾ. ಜಾನ್ಸನ್ಸನ್ಸಿಂದ “ರೂಸೋ ಮಹಾ ಕೀಳ”. ಅವನಿಗೆ ಕಾಳಾಪಾಣಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮೃತಿಯಿದೆ” ಎಂದು ಉದ್ದಾರವೆತ್ತಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾರಿತ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಿದೆ. ಆತ ಹಣಕಾಗಿಯಾಗಲಿ ಭಯಕಾಗಿಯಾಗಲಿ ಎಂದೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಗುಪ್ತನಾಮಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಕೊನೆಯವರಿಗೆ ಬದತನಕ್ಕೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಧನದಾಹ ಎಂದೂ ಬಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ವಾಲ್ಯೋರ್ ಲಕ್ಷ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗ ಅವನಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಈತ ಜೀವನಕಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಸ್ತಾರಗಳ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿ ಹಣ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೊಂದೂ ಅವನು ಆಚೀವಿಕೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

ರೂಸೋ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ಪಾಯ ಹಾಕಿದ. ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರದ ರೂಪವನ್ನು

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ೪೫

ಬದಲಿಸಿದ. ಅನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಮಾನವತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಸಾರಿ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನಾದ. ಆತ ನಿಸಗ್ರಹ ಪೇಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆಯಿತ್ತು ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ.

ಅವನು ಕೌರ್ಯವನ್ನು ಮನಸಾ ದ್ವೀಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ರಕ್ತರಂಜಿತ ಕ್ಷಾಂತಿಯ ಪ್ರತಿಷಾದಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಮಾನತೆ, ಬಾಂಧವ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ವಿಜ್ಯಂಭಿಸಿ ಅವನು ಸತ್ತ್ವ ಹತ್ತೇ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಂತಿಪ್ರವಾಹ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಅವನ ವಿಭಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶುಣಿವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಕ್ಷಾಂತಿಕಾರಿ ಜನತೆ ಅವನ ಅಸ್ಥಿತೀಪಂಬನ್ನು ಅರ್ಮನ್‌ವಿಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ವೈಭವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೊಯ್ದು ಪಾನಾಧಿಯೋನಾನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿತು.

ಇ. ಸಂಗೀತದ ಬಾಲಾದ್ಯತೆ : ಮೊಜಾಟ್‌

ಅವನ ಜೀವನ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಕಲಾಸಾಧನೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಳೆಯಾಗಿತ್ತು

ಮೊಜಾಟ್‌ನು ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೀಷ್ಟತಮ ಸಂಗೀತಗಾರರಲ್ಲಿಬ್ಬ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಷ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಆತನೇ ಸರ್ವಶ್ರೀಷ್ಟನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂತೇ ಇರಲಿ, ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಅವನಂಥ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಕಲಾವಿದ ಅವನಂಥ ಬಡತನ, ಆಕಾರಣ ದ್ವೀಪ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಳಗಾಗಿ ಬಾಳಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅತಿ ವಿರಳ; ಹಾಗೆ ಬಾಳಿಯೂ ವಿನಯ ಸೌಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರು ಇಲ್ಲ; ಅಂಥ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದ ಅವನಂತೆ ನೀತಿವಂತನಾಗಿದ್ದುದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಮೊಜಾಟ್‌ನಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಅದ್ಯತ ಪ್ರತಿಭೆ. ಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಹಾಲ್ಫ್ ಕೋಡ್‌ ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಾಲ್ಕುರಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಕಾಗಿ ಸಂಗೀತ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಸಾರಿ ಹಿಟ್‌ಲು ಹಿಂದಿದವನೇ ನೇರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಾರಿಸತ್ತೊಡಗಿದ, ಏಳರಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅವನ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳು ನಡೆದು ಅವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಚಂಡ ಬಾಲಕ ಎಂದು ಹೇಸರಾದ. ವಿಯೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನಾದನ ಕೇಳಿ ಮುಗ್ಧರಾದ ರಮಣೀಯರು ಅವನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿದರು.

ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಂಗೀತ ಪ್ರಸ್ತಾರವನೊಂದಲು ಕಲಿತ ಈ ಮನು ಆಗ ಬರೆದ ಗೀತಗಳು ಕೂಡ ಇಂದಿಗೂ ಮಹಾ ಮಹಾ ಸಂಗೀತಗಾರರನ್ನು ಮೋಹಿಸುತ್ತಿವೆ; ಮೊಜಾಟ್‌ ಸಂಗೀತದ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮ ಆಗಲೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ತವಾಗುವಂತಿತ್ತು. ಸರಸ್ವತಿ ಅವನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ತನ್ನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಮುಟ್ಟದ ವಾದ್ಯವೆಲ್ಲ ಅಮೃತಸ್ವಂದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ಆತ ಹಾಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಆತಿ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಜಟಿಲವಾದ ಆಗನ್‌ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯನೆಂಬಂತೆ ಬಾರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ. ಹದಿನಾಲ್ಕುರಲ್ಲಿ ಆತ ಇಟೆಲಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತಿ ದೀಘಾವೂ ಕರಿನವೂ ಆದ ಗೀತವೊಂದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲ ಕೇಳಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇಡಿಯಾಗಿ

ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾರವನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸಿ ಪೋಷನಿಂದ ಗೋಲ್ಡನ್ ಸ್ಕ್ವಾರ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ.

ವೂಲ್ಫ್ರಾಂಗ್ ಅಮೇರಿಯಸ್ ಮೊಜಾಟನು ಆಸ್ಟ್ರೀಯದ ಸಾಲ್ಸ್‌ಬಗ್ರೆನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಿದ್ದ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಫ್ ಮೊಜಾಟನ ಮಗನಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಹುಟ್ಟಿದ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗುರುತಿಸುವ ಅಪರೂಪ ತಂದೆಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮೊಜಾಟ್ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ ಹೀಂದೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಮಗನಿಗೆ ಎಂಟು ದಾಟುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆತ ಅವನನ್ನೇ ದುಕೊಂಡು ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕಚೇರಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ ಮೊಜಾಟ್ ಒಂದು ಸಿಂಘನಿ ಮತ್ತು ಹಲ ಸೊನಾಟಾಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ. ಬಿಟ್ಟಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಘದಲ್ಲಿ “ಅದ್ವೃತ ಬಾಲಕ”ನನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೇ ಓದುವಂತಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವನ ವಾದನ ಕೇಳಿದ ಜನಸಂದರಣೆ ಅದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟೇಳದೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವನಿಂದ ನುಡಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ನುಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಡಿಯಾ ಮಿಲಾನ್ ನಾಟ್ಯಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಲಕ ರಚಿಸಿದ ಒಂಟ್ರಾ (ಗೀತ ನಾಟಕ) ಇತರ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಕೊನೆಯಿರದ ಉಪದ್ರವಗಳಿದ್ದರೂ ಅಪ್ರತಿಮು ಯಶಸ್ವಿನ್ನೇಡನೆ ಆಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಬಾಲಕ ಮೊಜಾಟನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ಗುರುವೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ತಂದೆ ಹಣ ಮಾಡುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದರೆ ಮೊಜಾಟನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮುನಿಸು ನೆಲಸಲಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಕೀರ್ತ ಆಗಲೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಜಯಿ ಸಂಚಾರದ ಕೊನೆಗೂ ತಂದೆಗೆ ಬರಿಗೈ ಬಂಟತನವೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣ ಸಂಚಾರದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೇ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ರಾಣಿ-ಸರದಾರಿಣಿಯರ ಕೊಂಡಾಟ, ಮುತ್ತುಗಳ ಬಾಲಕನ ತಲೆಗೇರಲೂ ಇಲ್ಲ. ದಿನದ ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿಯುವ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ಅವನ ಜನಸ್ವಿದ್ಧ, ಸಂತೋಷ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಳಿಗೆದಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಗೀತವನ್ನೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಲಿತನೋ ಅಷ್ಟೇ ಆತುರದಿಂದ ಗಣಿತವನ್ನೂ ಕಲಿತ. ಎರಡರಲ್ಲಿ ಆತ “ಸರಿ”ಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ ಸದಾ ಅವನ ತುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ರಾಗಗಳು ಗುಂಟಿಗುಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೂಡ ಮೊಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತ ಆತ ರಾಗದ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹರಕು ಕಾಗದಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾರವನ್ನು ಗೀಚುತ್ತಿದ್ದ ಯಾವ ತಂತ್ರವೂ ಅವನಿಗೆ ಕರಿನವೇಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಆತ ಡೂಕ್ ಘಡಿನನಂದನ ವಿವಾಹ ಪ್ರಸಂಗಕಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಗೀತನಾಟಕ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಾಡಿದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತಗಾರ ಹ್ಯಾಸನ ಹೊಸ ಒಂಟ್ರಾವನ್ನು ಮೀರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಇಂ

ದಾಟುವುದರೊಳಗೆ ಮೊಜಾಟ್‌ ಒಂಭತ್ತು ಸಿಂಫನಿ ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತು ಒಪೇರಾಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದನೆಂದರೆ ಸಾಕು. ಹೇಡನಾನೆಂಧ ಮಹಾ ಸಂಗೀತಕಾರ ಮೊಜಾಟ್‌ನನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಂಗೀತಗಾರನೀತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.

ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮೊಜಾಟ್‌ನ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಚಲಿತವಾದಂದಿನಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಹೊಸ ಮನ್ಯಂತರವನ್ನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಹೇಡನ್ ಅವನನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿದ, ಚೋಹಿನ್ ಅವನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಹಂಕಾರಿ ವಾಗ್ವರ್ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ನಮೋ ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದು; ಅವನನ್ನು ಸಂಗೀತಗಾರರಲ್ಲಿ “ದೃತ್ಯೈ” ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದು ಯಾರೂ ಅವನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏಗರೊಳಗೆ ಮೊಜಾಟ್‌ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಧರ್ಶಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು.

ಆದರೆ ಮೊಜಾಟ್‌ನ ದುರ್ದೀರ್ಘವಗಳನ್ನು ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಈ ನಡುವೆ ಮೊಜಾಟ್‌ ಕುಟುಂಬದ ಆಶ್ರಯದಾತನಂತಿದ್ದ ಪಾಲ್ಸ್‌ಬಗ್‌ ಆಟ್‌ ಬಿಶಪ್‌ ತೀರಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೊಸ ಪಾದಿ ಉತ್ತರಂತ ಕಲಾಶತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಆತ್ ತರುಣ ಮೊಜಾಟ್‌ನನ್ನು ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಕ್ಷುದ್ರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಸಂಗೀತಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ವಿಚಾರ ಅವನಿಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಮೊಜಾಟ್‌ನನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಕಾಸ್ಯಾರರೊಡನೆ ಉಣಿಷಾಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಸಹನೀಯ ಅಪಮಾನಕ್ಕೂಳಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮೊಜಾಟ್‌ ರಾಜೀನಾಮೆಯಿತ್ತು ತನ್ನ ದೈವವನ್ನರಸಲು ಹೊರಟ. ಆದರೆ ಬಾಲಕ ಮೊಜಾಟ್‌ನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿದ ಯುರೋಪಿನ ಶ್ರೀಮಂತರು ಈಗ ತರುಣ ಮೊಜಾಟ್‌ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆಸ್ತಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಘಾನಿಸಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮೊಜಾಟ್‌ನ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಹೆದರಿಕೊಂಡ ಇತರ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಒಳ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಅರಸನ ಕಿವಿ ಉದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಳ ಗೀತಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ವಾದಕರಿಗೆ ಲಂಬಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆಸಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಗ್ರಂಥ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಮೊಜಾಟ್‌ನಿಗೆ ಆ ಸಾಫನವನ್ನಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಗ್ರಂಥಾನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಳದ ಅಧಾರಂಶಕ್ಕೆ ಮೊಜಾಟ್‌ ಒಷ್ಟಬೇಕಾಯಿತು.

ಇದರ ಮೇಲೆ ಮೊಜಾಟ್‌ ಹರೆಯದ ಹುಮ್ಸೆದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾನಾಸ್ಕಾನ್ ಮಧುರ ಕೃತ ದುರ್ಬಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮೊಜಾಟ್‌ನ ಗಳಿಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ತೆರಪಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಕಾನಾಸ್ಕಾನ್ ಗೃಹಕೃತ್ಯ ನಡೆಸಲು ಬಲ್ಲವಳ್ಳೀ ಅಲ್ಲ, ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಆವೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿಯೇ

ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತವು. ಹೆಂಡತಿಯ ದುಃಖ ಮರೆಸಲು ಮೊಜಾಟ್‌ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಅವಲಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಸಾಲಗಾರರು ಬೇಲೀಫರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಮನೆಯ ಇದ್ದಬಿದ್ದ ಘನೀಭರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

ಇವೆಲ್ಲ ದುಃಖದುಮಾನಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಮೊಜಾಟನ ಆನಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಸಂಗೀತ ಪ್ರತಿಭೆ ಲೇಶವೂ ಕುಂಡಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವನ ಮಹಾ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಹೆರಿಗೆ ಬೇನೆಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ರಾಗಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಹೊಸ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಆತ ನಿಮಿಸಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಓಪ್ಪಿ ಅಲ್ಪವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲಮಟ್ಟು ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆ ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲ ವೇಳೆ ಚೆಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಾದಾಗ ಮೊಜಾಟನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನತೀಸುತ್ತ ಚೆಲಿಯನ್ನು ನೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣದ ತಗಾದೆ ಬಲವಾದಾಗ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಾಪಾಲು ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮೊಜಾಟ್ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು.

ಅವನ ಮಾತ್ರಭೂಮಿ ಆಸ್ತಿಯ ಅವನ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅವನಲ್ಲಿ ಮತ್ತರಗ್ಗಸ್ತರಾದ ಕ್ಷುದ್ರ ಹೃದಯದ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಪ್ರಭಾವ ಅಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಇತರರ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಳುಕನ್ನು ದುರ್ಬಾದ್ಯಾಯಿಂದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವ ಮೊಜಾಟನ ಓಂಜಲವೃತ್ತಿ ಅವನ ಶತ್ರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮೇಲಾಗಿ ಅವನ ಸಂಗೀತ ಪದ್ಧತಿ ನೂತನವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಜನರ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ರಸಿಕರಿದ್ದರೆಂಬುದೊಂದು ಅವನ ಸುದ್ಯೇವವಾಗಿತ್ತು. ಬೊಹೇಮಿಯಾದ ರಾಜಧಾನಿ ವಿಯೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ ಅವನ “ಫಿಗಾರೋ” ಎಂಬ ಒಪೇರಾ ಆಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಜಾಟ್ ಆ ನಗರದ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅದರ ಹಾಡುಗಳದೇ ವ್ಯಿಷ್ಟಾ. ಮೊಜಾಟ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರಾಜಯೋಗ್ಯ ಸನಾನ್. ಆ ನಗರದಲ್ಲೇ ಆತ “ಡಾನಾ ಜೊಯೇವನಿ” ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಒಪೇರಾ ರಚನಿಸಿದ. ಅದನ್ನಾತ ಅತಿ ಅವಸರದಿಂದ ರಚಿಸಿದ್ದ ಅದು ರಂಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಆತ ಅದರ ಓರಂಭ ಗೀತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು. ಅದರೆ ಅದು ಸಂಘರ್ಷಾತ್ಮಕ ನಾಟ್ ರಸಾಯನವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನಾಡಿದ ಧಿಯೇಚರಿನ ಮಾಲಕ ಉದ್ಘಾರವಾಗಿ ಹೋದ. ಮೊಜಾಟನಿಗೆ

ಮಾತ್ರ, ಆತ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲು ತೀರ ಅಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಕೇಳಲು ಮೊಜಾಟನಿಗೆ ಗೊತ್ತೋ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊಜಾಟನ ಜೀವನ ತಾರೆ ಅಸ್ತವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾತ ಅಸ್ಸುಸ್ಥಿರಿಂದ ಮಲಗಿದ. ಜ್ಞರದ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಾ ಮಹೋನ್ನಾತ ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನಾತ ರಚಿಸಿದ. “ಮಂತ್ರಮುರಲಿ” ಎಂಬ ಈ ಒಪೇರಾದ ಗಾನಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದಂತಿದ್ದವು. ಅದು ವಿಯನ್ನಾದ ಧಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಲ್ಪಣ್ಣಾಗ ಜನಸಂದರ್ಶಿಯ ನುಗ್ಗೋ ನುಗ್ಗು ಹಣದ ಮಳೆಯೋ ಸುರಿಯಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನೋ ಚರಮ ವಿಜಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೇ ಕಾಣುವ ಯೋಗ ಮೊಜಾಟನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತೈಫಾಯ್ಯಿನಿಂದಾತ ನೇಲ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅವನ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಮೊಳ್ಳಿಂಸನು ಅವನಿಗೆ ವಿಷ ಹಾಕಿದ್ದನೇಂದು ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೨೯ ದಿಸೆಂಬರ್ ೪ ರಂದು ಎಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ತಾನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ರೀಕ್ಷಿಯಂ” ಎಂಬ ದುರಂತ ಗೀತನಾಟಕದ ಹೃದಯ ವಿದ್ವಾವಕ ಸಂಗೀತವೊಂದನ್ನು ಗುಣಿಗುಣಿಸುತ್ತೇ ಮೊಜಾಟ್ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಆಗ ಸ್ನಾತಿ ತಪ್ಪಿ ಬಿಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಾಲ್ಕುರು ಗೆಳೆಯರು ಮಳೆ-ಗಾಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೊಯ್ದು ಹೂಳಿದರು. ಕಳ್ಳುಕಾಕರ ಹೆಣಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮೆ ಅಂತಿಮ ಶಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗುಣ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಡನ ಗೋರಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಅದೆಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಗುರುತೋ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಲ ಕಾಲಾನಂತರ ನಾಸೆನ್ಾ ಎಂಬವನೊಬ್ಬನ್ನು ಮರುಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಮಹಾಶಯ ಅಪರಿಮಿತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೊದಲ ಗಂಡನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನೇಂಬುದೊಂದು ಮೊಜಾಟನ ಅಫ್ಟಿತ ಘಟನಾಮಯ ಜೀವನದ ಸೋಜಿಗದ ಘಟನೆ.

೬. ವಿಕ್ರಿಪ್ತ ಚಿತ್ರಕಾರ - ಹೋಕುಸಾಯಿ

ಭಾರತವನ್ನೇಳಗೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು ವಿಕ್ರಿಪ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳೀಂದು ಸಹಜವಾಗಿಯೋ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತ ಬಂದಿದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿಯೋ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜಪಾನೀ ಜನ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯವರು. ಶಿಷ್ಟಾಭಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಕಲಾವಿದರು ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದು ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಗಳ-ಗಳನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಪಾನೀಯರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಿದ ಹೋಕುಸಾಯಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿದ್ದ ಅವನು ಎಷ್ಟು ವಿಕ್ರಿಪ್ತನಾಗಿದ್ದನೀಂದರೆ ಆವನು ಏನಿಲ್ಲಿಂದರೂ ಮೂವತ್ತು ಬಾರಿ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ; ಮತ್ತು ಅಣನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ “ವಿಕ್ರಿಪ್ತ ಮುದುಕ” ಎಂದೇ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು.

ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಹೋಕುಸಾಯಿ ಗಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಗಳಳಿರಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡ. ಅವನು ದೈತ್ಯಗಾತ್ರದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸೂಕ್ಷದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಕಿರು ಚಿತ್ರಗಳ ವರೆಗೆ, ಪ್ರೋಟೋಟಿಪ್‌ಗಳಿಂದ ಲ್ಯಾಂಡಸ್‌ಪ್ರೆಗಳವರೆಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಮಾದರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ರಂಗು, ರೇಖೆ, ಸಮತೋಲ, ಲಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟೇ ಸಲ ತನ್ನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಈಗ್ಗೆ ಟೋಕಿಯೋ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ‘ಇದೋ’ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೋ ಕನ್ನಡಿ ತಯಾರಕರ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದತ್ತು ಹೋದ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ತಿರು ಶಿಲ್ಪಿಯೊಬ್ಬನ ಶಿಷ್ಟನಾದ. ಆಮೋಲೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಕಥೆ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ - “ಆರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೋ ನನಗೆ ಚಿತ್ರಕಾರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿತ್ತು” ಎಂದಾತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಹಂಬಲ ಗಣನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದ ಕರ್ತೃಕಾವಾ ಶುಂಶೋವಿನ ಶಿಷ್ಟನಾದಾಗ ಕ್ರೇಸೂಡಿತು. ಪರಂಪರಾಗತ ತೋರಿಯ ಶೈಲಿಯ ತತ್ವಾಲೀನ ಆಚಾರ್ಯ

ಪುರುಷನೇನಿಸಿದ ಕರ್ತೃಕಾವಾಗೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಹಸ್ತಕೊಶಲ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಗುರು ಕರ್ತೃಕಾವಾ ಶುನರೋ ಎಂಬ ಹೋಸ ಹೆಸರನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಶುಂಶೋವಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವನು ಅನೇಕಾನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಮತ್ತು ನಟ-ನಟಿಯರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಡೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಂರಭಿಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬರೆದ. ಹದಿನ್ಯೇದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಗತಾನುಗತಿಕ ಶೈಲಿಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಬೇರೆ ಶೈಲಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಗುರುವಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಅವನು ಹೋಕುಸಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಶಯದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟ.

ಈಗವನು ಸೋರಿಯೆಂಬ ಹೋಸ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸಮಕಾಲೀನ ಶೈಲಿಗಳ ಅಭಾರ್ಯರ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕಾದ. ಯಾವ ಶೈಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಂದ ಕದ್ದೂ ಮುಚ್ಚಿ (ಜಪಾನಿ ಸರಕಾರ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಸಹಸ್ರಾಂಶ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ) ಜಪಾನಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಾಸ್ತವಿಕ ಚಿತ್ರಶೈಲಿಯ ತಾಮುಫಲಕದ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳು ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಬೆಳಕು ನೇಳಲಿನ ಸಂಯೋಜನೆ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದವು. ಅವನ ಶೈಲಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಹೆಸರೂ ಬದಲಾಯಿತು. ಒಂದೇ ರೀತಿಗೆ ಅವನು ಕಟ್ಟು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಶೈಲಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯೋಡನೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಹೋದ. ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಬಹುಶಃ ಶೈಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯೋಂದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಲ ಸೋಲಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ನಾಮಾಂತರ ಆಗತ್ಯ ಆಗಿರಲೂಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆಗಳೋಡನೆ ಅವನು ಸಾಫಾಪಲ್ಲಿಟವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಲೇ ಇದ್ದ.

ಹೋಕುಸಾಯಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಹುಂಟ್ರೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರ, ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ೧೮೦೪ರಲ್ಲಿರೂದು ದಿನ ಅವನು ಇದೋ ಪಟ್ಟಣದ ದೇವಾಲಯದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟತ್ತೆರಡೂವರೆ ಗಜ ಚಚ್ಚೋಕದ ಒಂದು ಭಾರೀ ದಷ್ಟ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರವಿದ. ಪ್ರಚಂಡ ತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಲಸಿ, ಉದ್ದನ್ನ ಗಳಗಳ ತುದಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಿ ‘ಕುಂಚ’ಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ. ಜನ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಕುಂಚಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಾದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಇತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡಿದ. ಅವನ ಈ ಹುಂಟ್ರೂ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಜಪಾನಿ ಸಂತ ದರೂಮಾನ ಚಿತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮೈದಾನದ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ತೂಗಹಾಕಿದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಆದ್ಯತವಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಸಂತನ ಗಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರುವತ್ತೆಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಹುದುರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಸ್ತುಭೂರಾಗಿ ನಿಂತು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೋಕುಸಾಯಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹೋಯಿತು. ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾವೀಣಾವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ತೀರ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ. ಭೂತಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿದ್ದು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಆಟವನ್ನಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ. ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಜೀವಂತ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಂದು, ಅದರ ವಾದಗಳನ್ನು ಜಾಂಬಳಿ ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅದನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿದ. ಈ ಪಕ್ಷಿ ನೃತ್ಯ ಮುಗಿದಾಗ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದ್ದ ಮೇಪಲ್ ವೃಕ್ಷದ ಹಣ್ಣೆಗಳು ನದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದ ಚಿತ್ರ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ರಾಜಸಭೀಯಲ್ಲಿ ಹೋಕುಸಾಯಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಶ್ನಂಸೆ ಲಭಿಸಿತು.

ಈ ನಡುವೆ ಅವನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ತಾಮುಷದಿಯಚ್ಚುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಂಜಾನಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್ರೋ ಶ್ರೀಲಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ತಿರುವು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಶ್ರಂಗಾರ ವಿಲಾಸ, ವಾರನಾರಿಯರ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷಾದಿಸಲು ಆವರೆಗೆ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆವರೆಗೆ ಜಂಜಾನಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್ರೋಗಳ ಪ್ರಥಾನ ಪರಿಪಾಠವಾಗಿತ್ತು, ಹೋಕುಸಾಯಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್ರೋವನ್ನು ಈ ಬೂಜುವಾ ವಿಲಾಸದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸೈಸೆಗಿನಕ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲು ದುಡಿದ. ಆವನ ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್ರೋ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸುಮಿದಾ ನದೀ ತಟದಲ್ಲಿ’, ‘ಮೂಡಣ ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನೋಟಗಳು’, ‘ತೋಕಾಯಿದೆ ದಡದಲ್ಲಿ’ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕರು ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕೃತಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದ್ರಾಂಶು ದಾಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೋಕುಸಾಯಿ ಬೇರೆಯೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು (ತಾಯಿತೋ) ಹೊಸತೋಂದು ಶ್ರೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. “ಈವರೆಗೆ ನಾನು ಬರೆದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ನಿರಧರಿಸಿ. ಈಗ ತಾನೆ ನಾನು ನಿಜವಾದ ಕಲಾವಿದನಂತೆ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಆತ ಹೋಳಿದ. ‘ಮೂಳಾ’ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಿದಂಬನಾತ್ಮಕವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಜೀವನದ ವೈಚಿತ್ರಯಗಳನ್ನು ಅನಂತಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಆತ್ಮತ್ವಪ್ರಿಯ ದೊರಕಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

‘ಪೂರ್ಜಿ ಪರವರ್ತದ ಮೂರಾರು ಮುಖಗಳು’ ಎಂಬ ಚಿತ್ರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಲಾಸಿದ್ದಿ ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಪಾನಿನ ಆ ಭವ್ಯ ಪರವರ್ತ ಪರವರ್ತವನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನವನ ಶರೀರ ಸಾಧನೆಯ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದಾಗೆನೇ. ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಜಪಾನಿ ಕಲೆ ಹೋಕುಸಾಯಿಯ ಈ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟಜೀವನವನ್ನು ಕಲಾವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಮರದ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಮಾಡಿದ ಈ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸಮರ್ಪೋಲ ಅಸದೃಶವಾಗಿರೆ.

ಎಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಹೋಕುಸಾಯಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಮೇರಸಬಹುದಾದ ತರುಣ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬನು ಇದೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದನು. ‘ತೋಕಾಯಿದೋ ತೀರದ ಐವತ್ತಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳು’ ಎಂಬ ಚಿತ್ರಮಾಲೆ ಈ ಹೋಸ ಕಲಾವಿದನನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೇ ತಂದಿತು. ಆತನ ಉತ್ಪಂಧವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಹೋಕುಸಾಯಿ ‘ಪೂರ್ಜಿ ಪರವರ್ತದ ನೂರು ಮುಖಗಳು’ ಎಂಬೀಂದು ಚಿತ್ರಮಾಲೆಯನ್ನು ಘೂರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಗಳ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಕೆಳದಜ್ಞಯ ಚಿತ್ರಗಳನಿಸಿದವು.

ಹೋಕುಸಾಯಿ ತನ್ನ ಅತಿಯಾದ ಕಾಮದ ದೇಸೆಯಿಂದ ತನ್ನ ದೀಢಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಕ್ರಿಪ್ತಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನಾಗಲಿ ಅವನೆಂದೂ ತನ್ನ ಕಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಾಮಾಣಿಕನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವೋಂದು ಕುದ್ರ ಇಲ್ಲವೇ ಮಹಾಚಿತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಅವನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸ್ವಫ್ಱವಾದ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓರಂಭಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ದಿನದ ವರೆಗೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕಲಾ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಉಗ್ರವಾದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊರತೆಗಳ ಪ್ರಜ್ಞಯೂ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮುಗಳು ಕಾರಣ ಕೇಳಿದಳಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಕುಸಾಯಿ, “ಇಲ್ಲಮಾ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ನನ್ನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ, ದೇವಾ, ನನಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು, ಇಲ್ಲಾದಿದ್ದರೆ ಐದು ವರ್ಷ ಅಯಸ್ಸು ಕೊಡು. ನಿಜವಾದ ಅಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನಂತೆ. “ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪಕ್ಷತೀಯ ಎಲ್ಲ ಪೈಲುಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ತನಕ ಬದುಕಿದರೆ

ತನ್ನ ಕಲೆಯ ವಿಕಾಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಆದೀತು. ಗಗಂರ ವರೆಗೆ ಬದುಕಿದರೆ ಬಹುಶಃ ತಾನು ಎಳೆದ ಒಂದೊಂದು ಗೆರೆ, ಇಟ್ಟ ಒಂದೊಂದು ಬೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಳುಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೇನೋ ಏನೋ” ಎಂದೂ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದು.

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಹೋಕುಸಾಯಿಯ ಓರಣಗೇಡಿತನ ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲಾರದೆ ಅವನು ಮನೆಗಳಿಂತ ಹೊರತ್ತಳ್ಳಲ್ಲದ್ದುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಮತ್ತೆಷ್ಟೋ ಸಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಬಿದ್ದ ಮುರಿದ ಕುಂಚ, ಹರವಿದ ಬಣ್ಣ ಕೆಡಿಸಿದ ಕಾಗದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ರದ್ದಿ ರಾಶಿ ಬಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮನೆ ಬದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಉಂಟು. ಅಂಗಡಿಕಾರರ ತಗಾದೆ ಪೂಲೀಸರ ಉಪಟಳಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕೂ ಅವನು ಮುಖ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಎಂದೂ ತಪ್ಪದ ಅವನಿಗೆ ಮಗಳೊಬ್ಬಳೇ ಸಮಾಧಾನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಅಸಂಖ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ಹೋಕುಸಾಯಿ ‘ಅಮರ’ತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಹುಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಗಂಭೀರ ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಎಷ್ಟೆಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತೀವ್ರ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾಗ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸದೆ ತಾನೇ ತನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದರ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು.

ಆದರೆ ಗಗಂರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಬಿಂದು ರೇಖೆಗೂ ಜೀವಕಳೇ ತುಂಬುವ ಅವನ ಆಶೇ ಘಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಅವನ ಮೃತ್ಯು ಅಣನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. (ಗಳಳಿ)

೨. ಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ - ವಿಕ್ಷರ್ ಹೌಗೋ

ಎಲ್ಲ ಘಾತನ್ನಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೋಡಿಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವೇನಿಸಿದ ಕವಿ ಅಥವಾ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯವನು ಎಂದು ಭಾಪ್ಯ ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತನ್ನ ‘ಲ ಮಿಸರೇಬಲ್ಸ್’ ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ೯೦ದಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಮರ ಎಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಹಿತಿ ವಿಕ್ಷರ್ ಹೌಗೋ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಗಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯ-ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹಲವಾರು ಯುರೋಪಿಯನ್‌ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಪ್ತತಿಮವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಹೋದ. ಕವಿ, ನಾಟಕಕಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತೈಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾದಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೌಗೋ ಅಥ ಶತಮಾನ ಕಾಲ ಜನಮನವನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿದು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿ, ರಾಜರಿಗೂ ಆಳುವವರಿಗೂ ಸಿಂಹಸ್ತಪ್ರವಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಅಂನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವನ ಶ್ಲಾಂ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನ.

ವಿಕ್ಷರ್ ಹೌಗೋ ಯುರೋಪಿನ ಅಸಾಧಾರಣ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಾಮಧ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಗಿಳಂಗರಲ್ಲಿ ಆತ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಪ್ರೇಂಚ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಆಗಲೇ ನೆಫೋಲಿಯನ್ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶೋಧಗಳ, ಆರ್ಥಿಕ ಒಲವುಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಆದರ್ಶಗಳ ರಭಸದ ಪ್ರಭಾವಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಯುರೋಪಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ವಿಕ್ಷರ್ ಹೌಗೋ ಆ ಯುಗದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವೀ ಧ್ವನಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ನಾಯಕ ಹೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಮತಃ ಸಾಫಿಸಿದವನು ಅವನು. ಆವರೆಗೂ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ, ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರ ಜೀವನ ಕೂಡ ರಾಜರಾಣಿಯರ ಜೀವನದಷ್ಟೇ ತೀವ್ರವಾದ ಸುಖ-ದುಃখ, ಆಶೀ-ಸಿರಾಶೀಗಳಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿಕೊಂಡ ತುಂಬಿವೆ; ಅವು ಕೂಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಸ್ತುವಾಗಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದವನು ಅವನು. ಅವನ “ನಾತ್ಯದಾಂನ ಗೂನ್”ನಾಗಲಿ, “ಲ ಮಿಸರೇಬಲ್ಸ್” (ಪತಿತ) ಆಗಲಿ ಆತಿ ಸಾಮಾನ್ಯರೇಸಿದವರ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯ ಅಖಾಯಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅವನ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಿಂದ

ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸೂಸಿ ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಂತಿತು; ಸತ್ಯಸ್ತ ಜನಜಂಗಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಗೆದ್ದಿತು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವನನ್ನು ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪಿ, ಎಂದು ಬಗೆದದ್ದು ಅಷ್ಟಾಭಾವಿಕವಲ್ಲ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹಾಪುರುಷರ ಹಾಗೆ ಹೂಗೋ ಕೂಡ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಈ ಕೈವಾರಿ ತನ್ನ ವಂಶದ ಕುಲೀನತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಈ ಆಧ್ಯತ್ಮಿಕ ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಲಾಸವಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ ಅವನಜ್ಞ ಬರೇ ಬಡಗಿ, ಮುತ್ತಜ್ಞ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ. ತಂದೆ ಮಾತ್ರ, ಸೈನ್ಯ ಸೇರಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೇಲೀರುತ್ತ ಜನರಲ್ ಪದವಿಗೇರಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಅವನು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಟೆಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಸೈನಾ ಎಂದು ಸುತ್ತುಬೀಕಾಯಿತು. ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಗೆದ್ದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸೈನಾಪತಿಗೆ ತೋರಿಕೆಯ ಗೌರವವಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನವರು ಇವರನ್ನು ವಿದೇಶಿಯರು ಮತ್ತು ಶತ್ಯಗಳೆಂದೇ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಪರಿಚಯ ಬಾಲಕ ವಿಕ್ಷರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಳವಾದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಸೋತು ಸೆರೆಯಾಳಾದ ಮೇಲೆ ಜನರಲ್ ಹೂಗೋ ಕೂಡ ಅವನತಿ ಕಂಡು ಪೆನ್ನನ್ ಮೇಲೆ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾದ. ಈ ಪೆಟ್ಟು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಬೀರೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರತೋಡಗಿದ್ದರಿಂದ ವಿಕ್ಷರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಾದಿರು ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕಿಯಾಯಿತು. ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಅವರು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೀಕಾಗಿ ಬಂದು, ತಂದೆಯನ್ನು “ದರೋಡೆಗಾರ್” ಎಂದು ಕರೆಯತೋಡಗಿದರು. ತಾಯಿಯ ಅಹಂಕಾರ, ಜಂಬ, ಅವಳ ಆಸೆಬುರುಹುತನ ಇವುಗಳ ಭಾಯೆ ಹೂಗೋವಿನ ಔದಾರ್ಶ ಕಲ್ನಾಶಕ್ತಿ, ಧೈಯ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಯಾಂಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟಿನಂತೆ ಬೆರೆತುಹೋದರ್ಕೆ ಬಾಲಾನುಭವಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ವಿಕ್ಷರ್ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಚುರುಹಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಶಾಲಾ ವರದಿಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನು ಓದುವ ಚಟವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಮಹಾ ಲೇಖಕನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ. ಕವಿತೆ, ಪ್ರಹಸನ್, ನಾಟಕ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಹದಿನೇಳರಲ್ಲಿ ಅವನ ಒಂದು ಕವಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಂಚ್‌ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಾಸನಿಸಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿತು. ಹದಿನೇಳರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಕವಿತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಬಾಲಾದ್ಯತವೆಂದೇ ಹೆಸರಾದ ಅವನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ಗದ್ದರಾಶಿ ಹೊರಬಂದು ಅವನ ಅಣ್ಣ ಕೆಲಕಾಲ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ನಡುವೆ ಅವನು ತನ್ನ

ಪ್ರಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ - ವಿಶ್ವರೂಪ್ ಹೌಸೋ / ೪೪

ಬಾಲ್ಯಸ್ವಾ ಅದೆಲೆ ಪ್ರೋಚರಳೊಡನೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಇಂಗಿರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಸತ್ಯದ್ವರಿಂದ ಸಹಿಸಲಾರದ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅನುಭವ ಅವನ “ಲ ಮಿಸರೆಬಲ್ಸ್”ನ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಥಿರ್ಯಾಗಿ ಮುಖ ಪಡೆದಿದೆ.

ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ರಾಜರ ವಿರೋಧಿ, ಜನತೆಯ ಕೈವಾರಿ ಆಗಲಿದ್ದ ಹೌಸೋವಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಣ ದೊರತೆದ್ದು ರಾಜನಿಂದ. ಹಿಂದಿನ ರಾಜಕುಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಅವನ ಒಂದು ಮನಂಬುಗುವ ಕವಿತೆಯನ್ನೋದಿ ಲುಯಿ ರಾಜ ಕಣ್ಣೀರು ಮಿಡಿದನಂತೆ. ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಕವಿಗೆ ಇಂಗಿರಲ್ಲಿ ವಷಾಶನವೂ ಒಂತು. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯೂ ಆದ. ಈ ಮದುವೆಯು ಒಂದು ದುರಂತಕ್ಕೆಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿದ್ದ ಅವನಣ್ಣ ಯುಚಿನೆ ಅಂದೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಇದರ ನಂತರವೇ ಹೌಸೋ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ವಿಚಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯವಾಗಿದ್ದು. ಆಗ ಘಾನ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯತೊಡಗಿದ್ದ ರೋಮ್‌ಬಾಂಟಿಕ್ ತತ್ವಜ್ಞನಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಕೊಡತೊಡಗಿದ್ದ ಲಾ ಮಾಟಿನಿ ಮೊದಲಾದವರ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ ಇಂಗಿರಲ್ಲಿ ಹೌಸೋ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ತರಹದ ಸಂಧಿಸಾಧಕತನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಂದು ನಿಂದಕರು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಪ್ರೇರಣೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಹೌಸೋ ರಾಜಸಚಿಯಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಿ “ರೋಮ್‌ಬಾಂಟಿಕ್ ಚಳವಳಿಯ ಹಕ್ಕಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ” ಪಣತೊಟ್ಟು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವನೂ “ಅಭಿಜಾತ ಸಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳಬೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಸಾರಿದ. “ಅಧುನಿಕ ಕಲೆಯ ಧೈಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಬೋಧಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು” ಎಂದು ತನ್ನ “ಕ್ರಾಂತೀಲ್” ನಾಟಕದ ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರೆದದ್ದು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಪಂಚ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತೀಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಅನಂತರ ಅವನು ಬರೆದ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಟಕ ಘ್ರಾರೀಸಿನ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ವಿಫಲವಾದವು. ಹೌಸೋ ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕವಿತೆಗೆ ಮರಳಿದ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ “ನಾತ್ಯದಾಂನ ಗೂನ್” ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಥಮ ವಾರವನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದ. ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನ ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಸೆನ್ನಾರರು ಪ್ರತಿಬಿಂಧಿಸಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಯಿತು. ಈಗ ಆತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಮಹಾ ಯಶಸ್ವಿ ಸಂಭಾವಿತ ದರೋಡಿಕೋರನೊಬ್ಬನ್ನು ಕುರಿತ “ಹನ್ಸನ್”

(Harnani) ನಾಟಕ. ಅದು ರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೇ ಆಯಿತಂತೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಕ್ಸ್‌ರ್ ಹ್ಯಾಗೋ ಇಂ ಸಾವಿರ ಷ್ಟ್ಯಾಂಕ್ ಗೌರವಧನ ಬಂತು. ಅವನನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ - ಕಲೆಗಳ “ಉದಯ ಸೂರ್ಯ” ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅದು ರೋಮ್‌ಎಂಟಿಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಆಚಾರ್ಯಪ್ರಾರ್ಥಿ ಷನೆಸಿಸಿದ. ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಲಿದ್ದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದ್ಯುಮಾಸ್, ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ವಿಗ್ನಿ, ಜಾಜ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಮೊದಲಾದವರು ಹ್ಯಾಗೋ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ದೈವ ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ಹದಿನ್ಯೇದು ವರ್ಷ ಅವನು ಷ್ಟ್ಯಾರೀಸಿನ ಅಪ್ತಿಭಟ್ಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಗಳಿಗಿರಲ್ಲಿ ಅವನ “ನಾತ್ಯದಾಂನ ಗೂನ್” ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕವನ ಸಂಗಹಗಳು ಹೊರಬಂದವು.

ಅವನು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಹೊಸ ಸ್ವೇಹಿತರೂ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದರು; ಹಳೆಯವರು ಚಿಂತಾಕ್ಷಾಂತರಾದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಫಿಲಿಪ್ಪನ ವರ್ಕಧ್ಯಾಷ್ಟಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿತು. ಸೆನ್ನಾರರು ಅವನ ಬೆಂ್ಬು ಹತ್ತಿದರು. ಆಗಿನ ಸೆನ್ನಾರರೂ ಈಗಿನವರಂತೆ ಮೂಡರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ರಾಜರನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುವ ಹ್ಯಾಗೋನ ಒಂದು ಕಳಪೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಅವರು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿರು. ಗಳಿಗಿರಲ್ಲಿ ಅವನ “ಲುಕ್ಕೇಶಿಯ ಬೋಚೆಯ” ನಾಟಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಸ್ವಾಗತ ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ನಾಟಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದರೂದನೆ ಹ್ಯಾಗೋವಿನ ಜೀವನದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂತರಂಗ ನಾಟಕದ ತೆರೆ ಎದ್ದಿತು. ಷ್ಟ್ಯಾರೀಸಿನ ಪ್ರಮುಖ ವೇಶ್ಯಾಯಾಗಿದ್ದ ಜೂಲಿಯತ್ತಾ ದೋರೇತ್ತಾ ಅದರ ನಾಯಿಕೆಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದಳು. ಇಗ ವರ್ಷದ ನಮ್ಮ ತರುಣ ನಾಟಕಕಾರನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಪಾಪ ಜೀವನದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುವ ಹಂಬಲವಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಯೋಗಕ್ಕೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ಪರಪ್ರಯರಾರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಉದ್ದಾರಕರ್ತನೇ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತನಾದ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಅದರೆ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವ ವೃಚಿತ್ವದ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂಬಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ವೇಶ್ಯಾ ವ್ಯಾಪೋಹದಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ಪತ್ತಿರ್ದೋಹ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ! ಪತ್ತಿಗಾದರೋ ಆಗಲೇ ಗಂಡನ ಮಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಮನನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವನನ್ನು ಅವಳು ತನ್ನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹ್ಯಾಗೋವಿನ ನಟಿ ಅಂತ್ಯಕಾಲದವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ನಿಷ್ಣಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಳು. ಅದರೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ವಿರಸವಾಗಿ ಅವರ ಬೀರೆ ಹೋಗಿ ಇರತೊಡಗಿದರು.

ಈಗ ಹ್ಯಾಗೋವಿನ ಆಸಕ್ತಿ ರಾಜಕಾರಣದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣದ ಪಟ್ಟಗಳು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲ್ಲ, ಗಳಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಥಿಲಪ್ ಅವನಿಗೆ ಸರದಾರ ಪದವಿ ದಯವಾಲಿಸಿದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೀ ಅವನು ದಲಿತ ದುಃಖಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಷಾರಂಭಿಸಿದ. ಗಳಳಿಗಳ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಕ್ಷಾತ್ರಿಕಾರರ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ. ಫೇರ್ಬೂ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಸೋತ. ಗಳಳಿಗರ “ಅರಮನೆ ಕ್ಷಾತ್ರಿ”ಯಲ್ಲಿ ನೆಫೋಲಿಯನ್ನನ ತಮ್ಮನ ಮಗನಾದ ಲೂಯಿ ಬೊನವಾಟನಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು, ಆಮೇಲೆ ಅವನೇ ರಾಜನಾಗಲು ತಂತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆಯೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ. ದಂಗೆ ವ್ಯಧಿ ವಾದದ್ದರ ಘಲವಾಗಿ ಹ್ಯಾಗೋ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಬುಸ್ಸೆಲ್ಲಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೀಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಹೊಂದಿ ನಮ್ಮ ಕವಿ “ಕ್ಷುದ್ರ ನೆಫೋಲಿಯನ್” ಮೊದಲಾದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ರಾಜನ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೋಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಫೇರ್ಬೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಲೂಯಿ ನೆಫೋಲಿಯನ್ ಗಳು ಪದಬ್ಯುತನಾಗುವವರೆಗೂ ಹ್ಯಾಗೋ ನಿವಾಸಿತ ಜೀವನವನ್ನೇ ಬಾಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಹ್ಯಾಗೋ ಪಶ್ಚಿಮಾಪ ಪದಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಅವನ ಎಡರು ಕಾಣದ ಲೇಖನಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾವಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲೀ ಅವನು ಗಳಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ “ಲ ಮಿಸರೇಬಲ್ಸ್” ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದು, ಆದರ ಪ್ರಕಟನೆ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣಾಯ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯುರೋಪಿನ ಒಂಭತ್ತು ರಾಜಧಾನಿಗಳಿಂದ ಅದು ಗಳಣಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಪ್ರಕಾಶಕರು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿರದಷ್ಟು ಮುಂಗಡವನ್ನು—ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು—ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅನಂತರವೂ ಅವನು ಗ್ರಂಥೋತ್ವದನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು.

ವಿದೇಶ ವಾಸದ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳು ಹ್ಯಾಗೋವಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ಗಳಣಾರಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಳು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವನ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆ ಓಡಿಹೊಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಯಾವುದೂ ಅವನ ಉತ್ತಾಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುಂದಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನೆಫೋಲಿಯನ್ನನ ಪದಚ್ಯುತಿಯ ಮೂರನೇ ದಿನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೋವಿಗೆ ವೀರೋಚಿತ ಸ್ವಾಗತ ದೋರೆಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಫೇರ್ಬೂ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರತಿಸಿದ್ದಿ ಸಭೆಗೆ ಆರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆತ ಆದಕ್ಕೆ ರಾಜೇನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಫೇರ್ಬೂ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ಅವನು ಪುನಃ ದೇಶತಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಸಿನೇಟಿಗೆ ಆರಿಸಲಾಯಿತು.

ಅಂರಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ಯಾಗೋ ಲೇಖನ ಸಂನಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ. ಗಳಾಗಿ ಮೇ ಇಗರಂದು ಅವನು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಅವನನ್ನು “ನಿರ್ಗತಿಕರ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆ”ಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಮೂರು ದಿವಸ ಘ್ಯಾರೀಸಿನ ವಿಜಯ ತೋರೂದ ಕೆಳಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಡಲಾಯಿತು. ನಿರ್ಗತಿಕರ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಘನವಾಗುವುದು ಬಡವರೊಡನೆ ಅವನ ಆಚೀವನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ದ್ಯೂತಕವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಅವನು ಎಲ್ಲ, ತರಹದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ನಿರ್ದಯೆ, ಒತ್ತಾಯ, ದರ್ಷ, ಕುಲದ ಹೆಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ್ದು “ಎಲ್ಲಿ ರಾಜಸತ್ತಾವಾದಿಗಳೇ ನೀವೆಲ್ಲ ಸತ್ತು ಹೊಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಈ ಶತಮಾನದವರಲ್ಲ, ಈ ಜಗತ್ತಿನವರಲ್ಲ” ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಫೋಷಿಸಿದ್ದು “ಯುರೋಪಿನ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯವಾಗುವುವು” ಎಂದು ಅವನು ಕಣಿ ನುಡಿದದ್ದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈಗ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೆ. ಇಟೆಲಿಯ ವಿಮೋಚಕನಾದ ಮ್ಯಾಜಿನಿ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಪತ್ತ, ಬರೆದಿದ್ದು ಅಮೇರಿಕದ ಗುಲಾಮರ ವಿಮೋಚಕ ಆಭಾಹಂ ಲಿಂಕನ್ ತನ್ನ ಹಸ್ತಾರಕ್ಷಯುಕ್ತ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, “ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಿಮನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ನಿಮನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿದ್ದು.

ಇಂದು ಹ್ಯಾಗೋವಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೀಳುಗಳಿಯವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಅತಿರೇಕ ಭಾವನಾಪರನಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಕೃತಕ ಮತ್ತು ತರ್ಕ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ ಇತ್ತಾದಿ. ಅವನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ದೂರ್ಮಾಸ್, ಜಾಜ್ರ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಮುಂತಾದವರು ಅವನಿಗಂತ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ “ಲ ಮಿಸರೇಬಲ್ಸ್”, “ನಾತ್ಯದಾಂನ ಗೂನ್” ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ, ದೀನ ದಲಿತರ, ದುಃಖಿಗಳ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಲೇಬೇಕು. ಅವನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು “ಲ ಮಿಸರೇಬಲ್ಸ್”ನ ಜ್ಯಾಂ ವಲ್ರೊಜ್ಯಾಂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ತೆರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಬೆಲೆ, ನಾತ್ಯದಾಂನ ಗೂನನ ಮೃದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕಿವುಡಾದ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ದಯತೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಿಡಿಯದವರು ಯಾರು? “ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಡತನ ಪತಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ, ಉಪವಾಸದಿಂದ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕತ್ತಲೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತ ಇರುತ್ತಿರುವುದೋ... ಆವರೆಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು—ವ್ಯಧಿವಲ್ಲು” ಎಂಬ ಅವನ ಮಾತು ಇಂದಿಗೂ ಸತ್ಯ ಅ.ನ.ಕ್., ಶರಚ್ಚಂದ್ರ, ಪ್ರೇಮಚಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಂದ ಸ್ಲಾಷ್ ಪಡೆದವರೇ.

ಉ. ಯುಗಪ್ರಯಂತ್ರ ಲೇನಿನ್

ಅತ ಹಾರ್ಬಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕನಸನ್ನ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ

ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಕಾಲ್ಕ ಮಾರ್ಕೋ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್‌ರ ಬಹುಪೂರ್ವವಾದ “ಡಾಸ್ ಕ್ರಾಪಿಟಲ್” ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವನ್ನ ಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಮಾರ್ಕೋ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಕಾರ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಡೈಮೋರಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ಬ್ರಿಟನಿನಲ್ಲೋ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲೋ ಆಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ರಶಿಯ ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇ ಕಾಣದಿದ್ದ ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸುಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ರಶಿಯದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಗೌರವವಿರಲಿಲ್ಲ, “ನಾನು ಯಾವ ರಶಿಯನ್ನನನ್ನೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಾತ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಎಂಜಲ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಆದರೆ “ಡಾಸ್ ಕ್ರಾಪಿಟಲ್” ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವೊಂದು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಲೇನಿನ್ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಆ ಮಗು ವೋಲ್ಯಾ ನದಿಯೇರದ ಸಿಂಬಿನ್ ಎಂಬ ಸಾಧಾರಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಗಳಿಗೆ ಎಟಿಲ್ ಎರಂದು ಹುಟ್ಟಿತು.

ಲೇನಿನ್ ರಶಿಯದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಶಿಲ್ಪಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅಪ್ರತಿಮ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಆತ ಎನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂಥವೇನಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು ಕರ್ಲೋರ ನಿಷ್ಠೆಯ ಸಂಗಡ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೂ ಜನರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ತತ್ಕ್ಷಣ ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ; ತಾನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗುರಿಯ ಕಡೆ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಸಾಗುವ ಅವಿಚಲತೆಯ ಸಂಗಡ ಜನರನ್ನು ನಿರಾಸೆಯ ಕೆಸರಿನಿಂದಿತ್ತಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಕಾಯಕ ಶಕ್ತಿ; ಖಾಸಗಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಾವದ ಸಂಗಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ - ಈ ವಿಷರೀತ ಗುಣಗಳಿಂದ ಲೇನಿನ್ ಇತಿಹಾಸದ ಅಪೂರ್ವ ಪುರುಷರಲ್ಲಿಭ್ಯಾನಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ. ಅವನು ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸೆಕಾಲ ಔಪ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಲೇನಿನ್ನನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರ ಪದಧ್ವನಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಡುಗಿಸುತ್ತುತ್ತೇ ಇವೆ.

ಲೆನಿನ್‌ನನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಪುರುಷ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು: ಇತಿಹಾಸ ಆತನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲಧರ್ಮ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿರಂಕುಶ, ಆದಕ್ಕೆ ಆಳಿಕೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದನ್ನು ಲೆನಿನ್ ಒದಗಿಸಿದ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆತ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ.

ಲೆನಿನ್‌ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ವಾಣಿಜೀರ್ ಇಲೀಚ್ ಉಲ್ಯಾನೋವ್ ಎಂದು. ಆರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವನು ಆತ. ಅವನ ಧರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ರಶಿಯನ್ ರಕ್ತ ಅತ್ಯಲ್ಪ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಕ್ಕೊ ಜನಾಂಗದ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ತಾಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ರಕ್ತ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಲ್ಯಾನೋವ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲುಕ್ಕೊ ರಕ್ತದ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಲೆನಿನ್‌ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂಗೋಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದವು. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದ ಆತ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನಾಗಲಿ ನೇರಿಲನ್ನಾಗಲಿ ಎಂದೂ ಹಿಡಿದವನಲ್ಲ, ಅವನ ಕುಲ ಒಳನಾಡಿನ ಭೂಮಾಲಿಕರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಅವನ ಆಸ್ತಿವಂತ ತಂದೆ ಶಾಲಾ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟರನಾಗಿದ್ದ; ರಶಿಯನ್ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮೇಜರ್ ಜನರಲ್‌ಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪದವಿಯೂ ಇತ್ತು. ಬಡವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಹೊರಟಿದ್ದ ಲೆನಿನ್ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡತನದ ರುಚಿಯನ್ನೂ ಕಂಡವನಲ್ಲ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳ ಮಹಣಿಯಾಗಲಿದ್ದ ಆತನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತುಂಬಾ ದೈವಭೀರುಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ರಶಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಲೆನಿನ್ ಏನಾಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಗುಪ್ತ ಪೋಲೀಸರ ಬಲೆಯನ್ನು ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಾರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಕೌನ ಧೋರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ತರುಣರನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹಾದಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಿದ್ದರೆ ಲೆನಿನ್ ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೌಢಿಸರನೋ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೋ ಮಹಾ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯೋ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಲೆನಿನ್ ಇಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಪೆಟೋಗ್ರಾಡ್ (ಈಗ ಲೆನಿನ್‌ಗಾಡ್)ನಲ್ಲಿ ಇಶ್ವರಿದ್ವಾಲಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ೨೨ ವಯಸ್ಸಿನ ಅವನಣ್ಣ ಅಲೆಗ್ನಾಂಡರನನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೊಲೆಯ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಬವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಫಿತ್ಕೋರಿಗಾರರೊಡನೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಶುದ್ಧ ಮೂರುತನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಬಾಂಬನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಒಯ್ಲು ಸಮರ್ಪಣಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಫಿತ್ಕೋರಿಗಾರರು ಎಳಿ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ರಶಿಯದ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು.

ಅಣಣನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಸುತ್ತಲ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಭೂಮಾಲಿಕರೂ

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಭಯ ಮೂಲಕ ಉಲ್ಲಂಘನ್ ಮನೆತನವನ್ನು ಅನ್ನಶ್ರೋತಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಲೆನಿನ್‌ನ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಳಿಸಲಾರದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿತು. ಅವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಮಾರ್ಕೋಸ್‌ನನ್ನು ಓದಿದ್ದ ಲೆನ್ಸ್ ಅಂದಿನಿಂದ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಜಾರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಅಳಿಕೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ದೃಢವುತ್ತವಾದ. ಕಾಜಾನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಅಭಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಚಳೆವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಉಬ್ಬಾಟನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಕೆಲ ಕಾಲ ಪ್ರೈತ್ಯಕ ಹೊಲಮನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುವಂತಿರಲ್ಲ, ಅತ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಒದಿದ. ಮುಂದೆ ತಾಯಿಯ ಅವಿರತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪೆಟೊಗ್ರಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ಅಭಾಸ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಲೆನ್ಸ್ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅಭಾಸವನ್ನು ಓದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇಗೆಡಿ ಹೊಂದಿದ.

ಕೆಲಕಾಲ ಸಮಾರಾದಲ್ಲಿ ವರ್ಕಾಲತ್ತು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ವ್ಯಾಧಿಮೀರ್ ಇಲಿಚ್ ಪೆಟೊಗ್ರಾಡಿಗೆ ಹೋದ. ಆಗಲೇ ಅತ ರಶಿಯನ್ ಮಾರ್ಕೋಸ್‌ವಾದಿಗಳ ಸೋಶಿಯಲ್ ಡೆಮಾಕ್ಟಿಕ್‌ ಪಕ್ಕದ ಸ್ಥಾಪಕನಾದ ಷ್ಟೇನೋವನ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಪೆಟೊಗ್ರಾಡಿನಲ್ಲೀ ಅತನಿಗೆ ಅವನಂತೆಯೇ ಮಾರ್ಕೋಸ್‌ವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ನದೆತ್ಸ್‌ದಾ ಕುಪ್ರೌಕಾಯಾ ಎಂಬ ಏಂ ವರ್ಷದ ಸುಂದರಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು. ಇಂದಿರಾ ಆಗಲೇ ಬೋಳು ತಲೆಯವನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿಶಾಲೀ ವ್ಯಾಧಿಮೀರನಿಗೆ ಅವಳು ಮರುಳಾಡಳು. ಮುಂದೆ ಅವನ್ನೇ ಮುದುವೆಯಾದ ಕುಪ್ರೌಕಾಯಾ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ವರ್ಕನಿಷ್ಟೆಯಿಂದಿದ್ದಳು. ಲೆನಿನ್‌ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದರೆ ಅರ್ಮೆಂಡ್ ಗಣಗಂರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯವಾದ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಲೆನ್ಸ್ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಆದರೆ ಯುಗೊಂಬಾರಿಯಾದ ಮಿಲೋವನ್ ಜೀಲಾಸ್ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಕುಪ್ರೌಕಾಯಾ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದರೆ ಆಗಲಿ, ಮತ್ತಾವ ಹೆಣ್ಣೇ ಆಗಲಿ, ಗಂಡೇ ಆಗಲಿ, ಲೆನಿನ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ವಿಕಾಗ್ರತೆಯ ವಜ್ರಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಎಂದೂ ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕಾರಿ ದ್ವೋಷಿಸುವುದೂ ಲೆನಿನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ; ಭಗವದ್ವಿತೀಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾನಮೋಹ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದು.

ಗಳಣಿಂದ ಅವನು ಪ್ರಥಮತಃ ರಶಿಯದ ಹೊರಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಬಂದ. ರಶಿಯದಿಂದ ತಲೆಮರಸಿಕೊಂಡು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೋಸ್ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು

ಬಾಹಿರ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ಲೇಖನೋವ್ ಮೊದಲಾದ ಮುಂದಾಳುಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವನಿಗಾಯಿತು. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಅವರು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಆದರೆ ಅವನ ಏಕಮುಖ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿದರು ಕೂಡ. ಹೀಂದಿರುಗಿದವನೇ ಅವನು ಭರದಿಂದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾದ. ಕ್ರಾಂತಿಪ್ರಚೋದಕ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಎತ್ತುಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮೊದಲೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ಲೋಲೀಸರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಇದು ಗಳಣೆರಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸದ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕುಪ್ಪಿಶ್ವಾತ ಸೈಬೀರಿಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಆರಣ್ಯವಾಸಕಾಗಿ ಕಳೆಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಪ್ಪೊಕಾಯಾಳನ್ನೂ ಸೈಬೀರಿಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಸೈಬೀರಿಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಲೇನಿನ್ ಒಂದು ನಿಮಿಷವನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಅಸಂಖ್ಯ ಪ್ರಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದಿದ. ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಜರ್ಮನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತ. ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಒಂದವರ್ಷಶಾಹಿಯ ಉದಯವನ್ನು ಕುರಿತೊಂದು ಗ್ರಂಥ ಬರೆದ.

ಚೂಟತನ ಲೇನಿನ್ನನ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಇಜಾರ ಅವನ ಗಾತ್ರಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಚೋಳೀ ಆಗಿತ್ತು. ಹೊತನ ಗಡ್ಡ ಬೀರೆ. “ನೋಡಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯೆಂದು ಯಾರೂ ನಂಬುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕರಂತಿದ್ದು” ಎಂದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕಂಡವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಒಂದು ಬರಹದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೂಣ್ಯವಾದ ನೀಟುತನ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ತಾಸು, ಕಢಿ-ಕಾದಂಬರಿ ವಾಚನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಮಯ, ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಓದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವೇಳೆ-ಹೀಗೆ ಅವನ ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆ ವಿಭಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಶ್ರಯವಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರಾಂಶು ಸೈಬೀರಿಯದಿಂದ ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಾಲ್ರೆ ಮಾಕ್ಸೋನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನದೆ ಪರಿಪೂರ್ವಿಕಾದ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಇತರ ಸಹಕಾರಿಗಳ ಸಂಗಡ “ಇಸ್ತ್ರು” ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

ಸೈಬೀರಿಯದಿಂದ ಮರಳಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಆತ ರಶಿಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಸ್ವಿಜಲ್ರಂಡಿಗೆ ಹೊರಿ ನೆಲಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ

ಗಣರಾಜ್ಯ ಗಣರಾಜ್ಯ ನಡುವೇ ಮಧ್ಯೋ ಮಧ್ಯೋ ಅಲ್ಲಾವಧಿಗಳಿಗೂ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ) ಅತ ದೇಶಾಂತರವಾಸಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಿ ಜೂರಿಕ್ (ಸ್ವಿಜಲ್‌ಎಂಡ್), ಎಲ್ಲಿ ಮೂನೀಕ್ (ಜಮ್‌ನಿ), ಎಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಎಂದು ಅವನ ಪರ್ಯಾಟನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತು ಅತ ಇತರ ಸಮಾಜಾದಿಗಳೊಡನೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಸುತ್ತಿದ್ದ, ಬ್ರಿಟಿಂ ಮೂಜಿಯಂ ಪ್ರಸ್ತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್‌ ಮಾರ್ಕ್‌ನ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಪ್ರಸ್ತಕೆಗಳನ್ನು ಒದುತ್ತಿದ್ದ; ರಶಿಯದೊಳಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು “ಎನ್ ಲೆನ್ನೊ” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದ ಭೂಗತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ರಶಿಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರೂ ಹೀಗೆ ಗುಪ್ತನಾಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಅವನು ಏಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆ ಹೆಸರು ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ವಿರಾಟ್ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಂತ್ರವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ದೇಶಾಂತರಿತ ರಶಿಯನ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ಡಿಮಾಕ್ಟರ ಮುಖಿಪತ್ರವಾದ “ಇಸ್ತ್ರ್ಯು” (ಕಿಡಿ)ಯ ಸಂಘಾದಕ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅತ ತನ್ನ ಕ್ರಾಂತಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದುದು.

ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಹೇಗಾಗಬೇಕು, ಹೇಗಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಲೆನ್ನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಚಿತಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವನ ಗುರು ಷ್ಟೇಲಿನೋವನೂ ಇತರ ಹಲ ಸಮಾಜವಾದಿ ಒಳಸಂಚುಗಾರರೂ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿ ರಾಜಸತ್ಯಯನ್ನು ಬುಡ ಮೇಲಾಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಜಾಸಂತೃದ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮ್ಯನಿಸ್ತ್ವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಫಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಲೆನ್ನನಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅತ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಟಿಯೋಡನೆ ಸಂಚಾರ ಹೊರಟಾಗ ಅತ ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಭವನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, “ಇದು ಅವರ ಪಾಲ್‌ಮೆಂಟ್”, ವೆಸ್ಟ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರ್‌ ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಇದು ಅವರ ವೆಸ್ಟ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರ್‌ ಮರ” ಎಂದಿತ್ತಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದನಂತೆ. “ಅವರ” ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಎಂದಲ್ಲ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಎಂದು ತಾತ್ತ್ವರ್ಥ ಎಂದರ್ಥವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗಲೂ ಲೆನ್ನನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ವರ್ಗಕಲಹದ ವಿಚಾರ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಚುನಾವಣೆ ಸುನಾವಣೆ ಎಲ್ಲ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಹೋಸದ ಬಲೆ! ಸ್ಥಿರವಾದ ತತ್ವನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ನಿಯುಕ್ತರಾದ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಂದ ಅವಿಚಲ ದಾಧ್ಯಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೀಂಸಾತ್ಕಷ ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಆಳಿಕೆ ಇವೇ ಲೆನ್ನನ ನೀತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರಾಂತಿಯಂಬುದು ಚೆಂಡಿನಾಟವಲ್ಲಿಂಬುದು ಲೆನ್ನನಿಗೆ

ಮತ್ತಾರಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥರಹಿತ ಹೀಂಸೆ ಅವನಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹೀಂಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಲಿ ಅನಂತರದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಿಂದು ಅವನು ಮನಗಂಡಿದ್ದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಕೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದರೋಡೆ, ಕೊಲೆ, ಅಪಹರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ತಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಬೀದಿ ಕಾಳಗಳ ತಂತ್ರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವಾಗ ಈ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು.

ರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿ ಹೇಗಿರಚೀಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸೋಶಿಯಲ್‌ ಡೆಮಾಕ್ರೆಟಿಕ್‌ ಪಕ್ಷದ ಬಲಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಲೇನಿನ್‌ನ ಎಡಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಇದ್ದ ಮತಭೀದ ಇಂಜಿರಲ್‌ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಲೇನಿನ್ ಏನ ಮೇಂ ಮಾಡದೆ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಒಡಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಲೇನಿನ್‌ನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಂಪು ಬಹುಮತ ಪಡೆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಬಹುಮತ ಪಕ್ಷ (ರಶ್ಮಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಬಾಲ್ಯೆವಿಕ್”) ಎಂದೂ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಸೋಶಿಯಲ್‌ ಡೆಮಾಕ್ರೆಟಿಕ್‌ ಪಕ್ಷವೇಂದೂ ಆತ ಸಾರಿದ.

ತಾನು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಲಾರದ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೇನಿನ್‌ನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಸರಿ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸೆ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು. ಲೇನಿನ್‌ನ ಹಿರಿಮೆಯೆಂದರೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಲೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಿತೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ತಂತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಓದುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು, ತನ್ನ ಮಾತು ನಡೆಯಿದ್ದರೇ ಅವನ್ನು ಒಡಿಯುವುದು, ಅಲ್ಲಾಮತವಿದ್ದದನ್ನು ಬಹುಮತವಾಗಿ ತೋರಿಸಲು ಸರಳ-ಕುಟಿಲ ಎರಡೂ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು, ಸೋಶಾಗ ಹೀಂದ ಸರಿದು ಸೋಲಿನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕಾರಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹೋಸದಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಹೂಡುವುದು – ಇವು ಇಂಜಿರಿಂದ ಇಗರಿಕಲ್‌ ಕೊನೆಗೂ ಜಯ ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಲೇನಿನ್ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ತಂತ್ರಗಳು, ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಇದು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಏಕಧೀಯವಾಗಿತ್ತು. ತಂತ್ರಗಳು ಬದಲಾಗಬಹುದು, ಧೈರ್ಯ ಅಚಲ.

ಇಂಜಿರಲ್‌ ಅವನದು “ಬಹುಮತ”ವಾದರೂ, ಅದು ಬಹಳ ಕಾಲ ತಾಳಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವನ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿದವರು ಕೂಡ ಅವನ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದ ಮುದ್ದೆಯಿಂದ ಅಭಿಭೂತರಾಗಿ

ಅವನನ್ನು ತ್ವರಿಸಿದರು. “ಇಸ್ತ್ವ”ದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುಗ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಲೇಸಿನ್ನಿಗೆ ನಿರಾಶೀಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ತಾತ್ವಾಲೀಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ. ೧೯೦೪ರಲ್ಲಿ ರಶಿಯವನ್ನು ನೋಕಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಬಾನ್ ಸೋಲಿಸಿದ ನಂತರ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಲೇಸಿನ್ನನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿದ್ದ ಕ್ಷಾತ್ರಿ ಎದ್ದಿತು. ಆಗ “ಇಸ್ತ್ವ”ದಲ್ಲಿ ಆತನ ಲೇಖನಗಳು ಹೋರಾಟದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಕ್ಷಾತ್ರಿಕಾರರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದವು. ಆತ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲಕಾಲ ಇದ್ದ ಆದರೆ ಕ್ಷಾತ್ರಿ ವಿಘಳವಾಯಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹತ್ಯೆಯಾಯಿತು. ಲೇಸಿನ್ನಿಗೆ ಪುನಃ ದೇಶಾಂತರ ವಾಸ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುವವರೆಗೂ ಲೇಸಿನ್ ಇತರ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಟರಿಯಾದನೆ ತನ್ನ ಕದನವನ್ನೂ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರಿಕಾರಿ ಗುಪ್ತ ಸಂಘರ್ಷನೆ ಮತ್ತು ಭೂಗತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದು. ೧೯೦೪ರ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತರಹದ ಅರ್ಥಮಧ್ರು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ರಶಿಯದ ದ್ಯುಮಾ (ಪಾಲೀಮೆಂಟ್)ಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಕೂಡ. ಆದರೆ ಲೇಸಿನ್ನಿಗೆ ಅರ್ಥದೋಸೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಶ್ರಮಚೀವಿಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ಶಕ್ತಿಕೂಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನಾತ ವಿರೋಧಿಸಿದ.

೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಐರಂಭವಾಗಿ ರಶಿಯ ಜರ್ಮನಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಿತ್ರರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಂಗಕ್ಕಿಳಿಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ತಂತಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಲೇಸಿನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಐರಂಭದಿಂದಲೇ ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕಶಾಂಕಿಗಳೊಳಗಿನ ಜಗತ್, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಚೀವಿಗಳು ಬೆವರನ್ನಾಗಲಿ ರಕ್ತವನ್ನಾಗಲಿ ಸುರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಸಾರಿ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಧೈಯ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವ ತರದ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಮಬ್ಬಿಗೂ ಬೀಳದೆ ಲೇಸಿನ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಶಿಯ ಸೋಲಲಿ, ಅಂದರೆ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯೆಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೆದ.

ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಹುಮ್ಮೆಸುದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ ಆಗ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸರಕಾರದ ಅಪ್ತಿಮ ಅಸಾಮಧ್ಯದ ಮೂಲಕ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಸೋಲಿನ

ಮೇಲೆ ಸೋಲು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಜನ ಅನ್ನಾನ್ನಗತಿಕರೆಯಿಂದ ನರಳಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಗಣರಾಜ್ಯ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ (ಆಗ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಪಂಚಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಘೆಬುವರಿಯೇ ಇತ್ತು) ದಂಗೆಗಳಿಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಜಾರ್ ಅಲೆಗ್ನಾಂಡರನನ್ನು ಪದಭಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಸೇರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರಕಾರವೋಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಲೆನಿನ್ನನ ಕೈ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಆತ ತತ್ತ್ವಾಂಶ ಗೃಹಿಸಿದ. ಹೊಸ ಸರಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಕ್ಯಾಂಶದ ಅಂತರ್ವರ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಲೆನಿನ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು.

ಲೆನಿನ್ ಗಣರಾಜ್ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ. ಎಂದಿನಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಈ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಹೀಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಪೂರ್ಣಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರದೆಂದೇ ಅವನ ಸಾಧನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸರಕಾರ “ದೇಶಭಕ್ತಿ”ಯನ್ನು ತೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರ್ದು ಕೊನೆಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಳುವಾಯಿತು. ಅದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಇನ್ನೂ ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲವೇ ದೇಶಾಂತರವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಲೆನಿನ್ನನೂಬ್ಬಿನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಜನತೆಯ ನಿಜವಾದ ನಾಡಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಜನಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ಸಾಕಾರಿತ್ತು. ಅನ್ನ ಬೀಕಾರಿತ್ತು. ಬಡರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಬೀಕಾರಿತ್ತು. ಲೆನಿನ್ ನಿರಂತರವಾಗಿ, ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜಮಾನಿಯೊಡನೆ ಯಾವ ಕರಾರಿಸಿದಾದರೂ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಭಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನ ಬಾಲ್ಯೇವಿಕ್ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕಾರ್ಮಿಕ, ರೈತ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಪ್ರಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿಸಿಧ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಅಂತಹ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೊರಳೆಕೊಯ್ದುತನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಲೆನಿನ್ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಫಿನ್‌ಎಂಡಿನಲ್ಲಿಂದು ಹುಲ್ಲು ಬಣವೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಒಳಸಂಚಿನ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸೋವಿಯತ್‌ಜಾಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಲ್ಯೇವಿಕ್ ಪ್ರಭಾರ, ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೈನಿಕರು ಲೆನಿನ್ ಪರವಾಗಿದ್ದರು. ಗಣರಾಜ್ಯ ನವಂಬರ್ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯೇವಿಕರ ಪಾಲಿಟ್ ಬ್ಯಾರೇ ಸಭೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸೇರಿತು. ಕ್ರಾಂತಿಗಿದು ಸಮಯ, ಇದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಾರದು ಎಂದು ಲೆನಿನ್ ಕರೆಕೊಟ್ಟು. ಸಮಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸದಸ್ಯರು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದರು. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಲೆನಿನ್ ಅವರನ್ನೂಪ್ರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಗಣರಾಜ್ಯ ನವಂಬರ್ ೨ (ರಾತ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಬರ್ ೩೦)ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರಿಸಿದ ಕರ್ಮಾಂಶ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ರಾಜಧಾನಿಯ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಲೆನಿನ್ನನ

ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲದೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸರಕಾರದ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಸೇರಿ ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಯಾವ ಮಿಲಿಟರಿ ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರದ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಲೇಸಿನ್ನನ ಕ್ಾರಣಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸದೆಯೋ ಆತ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಲೇಸಿನ್ನನ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಂಥದಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ರಶಿಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರಕಾರ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಕರ್ಮನೀಸ್ವಾ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ತಲೆಯಿತಿತು. ಮಾರ್ಕ್ಸಿನ “ಕರ್ಮನೀಸ್ವಾ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ” ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ೨೦ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನೀಸ್ವಾ ಸತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಅವನಣ್ಣನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ ಸಮಾಜನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಲೇಸಿನ್ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸತ್ತೊಡಗಿದ.

ಪ್ಯಾಡ್ರಿಯ ಆರರಲ್ಲಿಂದಂತೆ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ ರಶಿಯನ್ ಸಾಮಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವ ಹೊಣೆ ಲೇಸಿನ್ನನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆತ ಜರ್ಮನಿಯೊಡನೆ ಅವಮಾನಕರ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಇದರಿಂದ ರೋಚ್ಸ್‌ಗೆದ್ದ ಜರ್ಮನಿಯ ಶತ್ರುಗಳು ರಶಿಯದ ಮೇಲೆ ಸೈನ್ಯಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ದೇಶದೊಳಗಿನ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ಸುಮ್ನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾದವೀ ಯುದ್ಧವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗಲೇ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಪೂರ್ವ ಜರ್ಮನಿತರಾಗಿದ್ದ ರಶಿಯನ್ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನೂ ರೈತರನ್ನೂ ಈ ಮಹಾ ಬಿಕ್ಷುಟ್ಟಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಿಚಲಿತರಾಗಿ ನಿಲ್ಲವಂತೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಲೇಸಿನ್ನನ ಎರಡನೇ ಸಾಧನೆ.

೧೮೮೫ ಅಗಸ್ಟ್ ಇಂರಂದು ಲೇಸಿನ್ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್—ವಿರೋಧಿ ಕ್ಾರಣಿಕಾರಿ ಪಕ್ಷದ ದೋರಾ ಕಪ್ಪಣ್ಣ್ ಎಂಬ ತರುಣಿ ಲೇಸಿನ್ನನ ಎದೆಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಕಿದಳು. ಲೇಸಿನ್ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು ಬಿಂಬಿ ವರ್ಷ ಬದುಕಿ ಅಂತರ್ಯಾದ್ವಾರಿಂದ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಹೊರಬಂದ. ಕರ್ಮನೀಸ್ವಾ ರಾಜ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವಾರ ಹಾಕಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ಆಯುಷ್ಯ ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ೧೮೯೪ ಜನವರಿ ಅಂರಂದು ಆತ ಮಾಸ್ಟೋ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಕಿಯಲ್ಲಿ ದೀಘ್ ಅಸ್ವಾಸ್ಥದ ನಂತರ ಮರಣಹೊಂದಿದ.

ಲೇಸಿನ್ನನ ಮೃತ್ಯು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಒಂದು ಭಾರಿ ಹಾನಿಯೆನ್ನಬೇಕು. ಆತನಿಗಾಗ ಬರಿ ಇಲ ವರ್ಷ. ಆತ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ; ಹೀಗೆ ಹಿಂಜರಿಯುವವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ;

ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಣಕಾನಿಯನ್ನು ಲೇಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ ಅಂಥ ಹೀಂಸಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನಲ್ಲ; ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಆತ ರಕ್ತಪಾತಕೆ ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಅಗಾಧವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೈರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾಗಿದ್ದು. ಆಧಿಕಾರದಾಹ ಅವನಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಅವನ ಅನಂತರ ಆಧಿಕಾರಕೆ ಬಂದ ಸ್ವಾಲಿನ್‌ ರಶಿಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ದಯ ಏಕಸ್ತೇಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಲೇನಿನ್‌ನಿಗೆ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲಿನ್‌ನ ಆಧಿಕಾರ ದಾಹದ ಕಲ್ಪನೆ ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಆಧಿಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಹಾದಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟೂ ಇದ್ದು. ಆದರೆ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಬೆಳಕನ್ನೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಲೇನಿನ್‌ನ ಜನ್ಮಾದ್ಯಂ ರಶಿಯನ್ ಜನತೆಯ ಪರಮ ದೋಭಾಗ್ಯ. ಅವನ ಮರಣ ಅವರ ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟು ದೋಭಾಗ್ಯ” ಎಂದು ವಿನಾಸ್ತನ್‌ ಚಚೆಲ್ಲರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಂದಾಗಿ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕಡು ನಿಷ್ಪರವಾದ ಸರ್ವಾಂತರಾಮಿ ಸತ್ಯೇಗೆ ತಳಹದಿಯಾಯಿತೆಂಬುದು ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಲೇನಿನ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದಾರ ವೃತ್ತಿಯವನಾಗಿದ್ದು ಮುಖ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಎಂದೂ ಬಂದು ತಪ್ಪನ್ನೂ ಹಣದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಪೋಲಂಡಿನೊಡನೆ ಅವನು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋಲುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಮುಖಭಂಗದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಪೋಲಂಡಿಗೆ ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾದರೂ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತಾನು ಸಾಫಿಸಿದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಆಧಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಅಯಶ್ವಿಯಾದಾಗ ಆತ ಜನ ಏನೆಂದಾರೆಂಬ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಕೆ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತು, ದೇಶದ ಆಧಿಕ ಪ್ರನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು. ಅವನ ಮುಂದಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಬಂದೇ ಸಮನೆ ದಬ್ಬಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇ ಹೋದರು.

ಲೇನಿನ್‌ನನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಉದೀಕ, ಭಾವನಾಪರತೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ, ಶೋತೃಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವನ ವಶವರ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೀರ ಸರಳವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಅವನ ಅತುಲ ಶಕ್ತಿ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಬರೆದ ಬರಹಗಳು ಇಂ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ತುಂಬುವಷ್ಟಿವೆ. ಅವು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್‌ರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಗ್ರಂಥಗಳಿನಿಸಿವೆ. ಆತ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಅನುವಾದಿತ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನೆಂದು ಯುನೆಸ್ಕೋ ಹೇಳಿದೆ. ಅವು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಹೋಂದಿವೆ.

ಮಾರ್ಕೋನ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಾಂತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ-ದರಿದ್ರ ರೈತರ ಸಹಯೋಗಿ ಕ್ಾಂತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದವನು ಲೇಸಿನ್ನನೇ. ಕ್ಾಂತಿಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದವರು ಬೇರಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಲೇಸಿನ್ನನಂಥ ನಿಃಸ್ವಾಧಿಕ ಮಹಾಘರ್ಯಾ ತೀರ ಅಪರೂಪವೆಂದು ಎಡ್ಡಂಡ್ ವಿಲ್ನಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವೃಕ್ಷಾಂಕ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಮೋಹ ಅವನಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದುದು ತತ್ತ್ವಿಷ್ಟ ಮಾತ್ರ. ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ಅಥವಾ ಸೇದುವ ಚಟುವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಚದುರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಇತ್ತು. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಗಡ ಅಗಾಧವಾದ ಬೊದ್ಧಿಕ ಧೈಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತು.

೬. ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಕಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಬಂತು

ಈ ಶತಮಾನದ ಅತಿ ಭೀಕರ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕೆಯ ಕಢೆ

೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ಮೇಕ್ಕೋ ನಗರದ (ಅಮೇರಿಕ) ಸಮೀಪ ಕೊರ್ಯೋವಾಕಾನ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಕೋಟಿಯಂಥ ಮನೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ರಶಿಯನ್ನಾ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ನಿರಂತರ ಘಣಾಭಯದಿಂದ, ಬೇಟಿನಾಯಿಗಳು ಬೆಂಬತ್ತಿದ ಮೃಗದಂತೆ, ಜೀವಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅವನ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮೇಕ್ಕೋ ಪ್ರೋಲೀಸರ ಸರ್ವಕಾವಲು ಹಗಲಿರುಳು ಗಸ್ತಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.. ಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಕರೆದರೆ ರಿವಾಲ್ಯೂರು ಹಿಡಿದ ಕಾವಲುಗಾರನೊಬ್ಬು ಒಂದು ಗೇಣಗಲವಷ್ಟೇ ಗೇಟು ತೆರೆದು, ಹಣಕಿ, ಬಂದ ವೃಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ವಿಶ್ವಾಸವಾತನೆಂದು ಖಂಡಿತವಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು.

ಈ ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಕೆಲವೇ ಜನ. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಂಬಿಕೆಯವರು. ಹೋತನ ಗಡ್ಡದ, ದಂತದ ಕಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಕದ, ಕುಶಾಗ್ರ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ ಕಾಣುವ ಯಜಮಾನ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಒಬ್ಬ ಎಳೆಯ ಮೊಮ್ಮೆಗ್ರ, ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಸಶಸ್ತ್ರ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಜನ ಭಾಕರಿಯವರು.

ಈ ವೃದ್ಧ ರಶಿಯನ್ನಾ ಇಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಳಲು ಕಾರಣವಿತ್ತು; ಆತ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಪ್ರಚಂಡ, ಅಪಾಯಕರ ವೃಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಬ್ಬಾಗಿದ್ದ ರಶಿಯದ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಕ್ಾರಂತಿಯ ಕರ್ತವರಲ್ಲಿಬ್ಬಾಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಾನ ಓತ್ತ ವಹಿಸಿದ ವೃಕ್ಷಿಯಾತ. ಅವನ ಹೆಸರು ಲಿಯಾನ್ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಕಿ.

ಲೆನಿನ್‌ನೊಡನೆ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಹಚ್ಚಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದ, ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಕರ್ಮನಿಸ್ತನೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಈ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಕಿ ಇಂಳರಲ್ಲಿ ಲೆನಿನ್‌ನ ಮರಣದ ನಂತರ ರಶಿಯದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಲಿನ್‌ನ ಹಿತೂರಿಯ ಜಾಲವನ್ನು ಹರಿಯಲಾರದೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಸ್ವಧೀಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ದೇಶಭರ್ವನಾಗುವ ವಿಧಿ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಕಿಗಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತು.

ದೇಶಭಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ವ್ಯಧ ಕರ್ಮನಿಸ್ತನು, ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಡಿಯಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರು ಲೆನ್ನನ ಪ್ರಥಾನ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನಿಗೆ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯೋಭ್ನನೇ ಈಗ ಏಕಮಾತ್ರ ಶತ್ವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಇಂದಿಗೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರು ಅವನ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ರಶಿಯದೊಳಗೂ ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ದೌಜನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯನ್ನು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಅತಿ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಜಗತ್ತುಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ವಿರುದ್ಧ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಎಬ್ಬಿಸೆಬಲ್ಲಂತ್ವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯೋಭ್ನನಿಗೇ ಇತ್ತು.

ರಶಿಯದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ ಮೊದಲು ತುಕ್ಕಿ, ಅನಂತರ ಘಾನ್ಸ್, ಬಳಿಕ ನಾರ್ವೆಗಳಲ್ಲಿ ತಳವೂರಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಿತಾರಿ ಅವನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಅಮೇರಿಕ ಖಂಡದ ಮೆಕ್ಕಿಕೋದಲ್ಲಿ, ಈ ಭದ್ರ ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು.

೧೯೪೦ ಮೇ ಇಂದಿಗಿನ ಜಾವದ ಇ-ಇರ ನಡುವಣ ಹೊತ್ತು ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಲವು ಕಾರುಗಳು ಬಂದು ನಿಂತವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಇಳಿದವರು ೨೦-೨೧ ಜನರು. ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಕ್ಕಿಕೋ ಪ್ರೋಲೀಸರ ಸಮವಸ್ತೆ ಧರಿಸಿದವರು. ಅವರ ನಾಯಕ ಮೆಕ್ಕಿಕೋ ಸೈನ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅವರು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಮನೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೋಲೀಸರಿಗೆ ರಿವಾಲ್ಯರು ತೋರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು. ಅನಂತರ ನಿದಿಸಿದ್ದ ಇತರ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಇಂತ್ವ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯ ಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಬಡಿದರು. ಒಬ್ಬ ರಿವಾಲ್ಯರುಧಾರಿ ಒಳಗಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಸುವೆ ತೆರೆದು ತಲೆ ಹೊರಗಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದ. ಬಂದವರ ಮುಂದಾಳನ್ನು ಅವನು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೋಲೀಸರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದವರಲ್ಲನೇಕರು ಒಳನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿನ್ ಗನ್ನಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಗೋಳೀಬಾರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬನು ಟಾಟ್‌ಸ್‌ ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಗುಂಡುಗಳ ಮಳೆಗರೆದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವನ ಮೊಮ್ಮೆನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ. ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಕೋಣೆಯ ಮುಂದೆ ಅಗ್ನಿ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನಿಕ್ಕಿದರು. ಅನಂತರ

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ೬೫

ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತರೆಂದು ಖಾತಿಯಾಗಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ದಾಳಿಗಾರರು ಹೊರಬಿದ್ದು ಮೋಟಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಮೇಕ್ಕಿಕನ್ ಗುಪ್ತ ಪ್ರೋಲೀಸರಿಗೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿ ಹೋಯಿತು. ಅವರು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದರು. ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಗ್ ಬಂದ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಕುತ್ತು ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದರು. ಗುಂಡಿನ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಮುಖ ಕೆಳಗು ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗುಂಡು ಬಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಮೊಮ್ಮೆಗನೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಬಟ್ ಶೆಲ್ನ್‌ನ್ ಹಾಟ್. ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ದಾಳಿಗಾರರು ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ಕಾವಲುಗಾರ ಪ್ರೋಲೀಸರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

ಮೇಕ್ಕಿಕನ್ ಗುಪ್ತ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕನ್‌ಲ್ ಸಾಲಾಜಾರರಿಗೆ ಇಡೀ ಪ್ರಕರಣವೇ ರಹಸ್ಯಪೂರಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ‘ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣನೇ ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣವಾದಿ ಕಮ್ಮುನಿಸ್ಪರನ್ನು ಹೀಡಿಯಿರಿ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಬಿಳುವುದು’ ಎಂದು ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದರೂ ಸಾಲಾಜಾರರಿಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶಂಕೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು.

ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣವಾದಿಗಳೇ ಈ ಕೊಲೆಯ ಒಳಸಂಭು ನಡೆಸಿದ್ದರೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಶೆಲ್ನ್‌ನ ಅವರಿಗಾಗಿ ಯಾಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ? ಆಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ದಾಳಿಗಾರರು ಯಾಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು? ಮೇಲಾಗಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಕಾವಲುಗಾರರು ದಾಳಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿತ್ತ ಕಾರಣ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಗುಪ್ತ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಸಾಲಾಜಾರರಿಗೂ ಅವರ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೂ ಪ್ರಥಮತೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದದ್ದು ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ ಮೇಲೆಯೇ. ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣನ ವಿರುದ್ಧ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈ ಮತ್ತು ಅವನ ಪಂಗಡದವರು ಬೀಕೆಂದೇ ಹೂಡಿದ ಅಣಕದಾಳಿ ಇದಾಗಿರಬೇಕು. ದುರ್ಗದಂತೆ ಭದ್ರವಾದ ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ

ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣಕುಕ್ಕುವ ವಿದ್ಯುತ್ತಾದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತ ಮನುಷ್ಯರು ಪೂರ್ವ ಸಮೃತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದೇ ಪೋಲೀಸರು ಭಾವಿಸಿದರು.

ಈ ದಾಳಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿತ್ತು ಪೋಲೀಸರ ಪತ್ತೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ದಾಳಿಗಾರರೊಡನೆ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದ ಶೀಲ್ಬಂಧನ್ ಹಾಟನ ಕಳೇವರವು ರಕ್ತಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸುಣ್ಣ ತೊಡೆದು ಒಂದು ಹೊಂದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು. ಹೆಣವನ್ನು ನೋಡಲು ಸ್ವತಃ ಟ್ರಾಕ್ಸೋಯೇ ಹೊಗಿದ್ದ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕ-ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಕಳೇವರವನ್ನು ಕಂಡು ಕಲ್ಲಿದೆಯ ಈ ಹಳೇ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರನು ಗಳಗಳ ಅತ್ಯದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಇನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಮೇಕ್ಕಿಕನ್ ಗುಪ್ತ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಈ ದಾಳಿಯ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಾಗಲಿ ಕೊಲೆಗಡುಕರನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದಾಗಲಿ ಕೊನೆಗೂ ಶಕ್ತಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲಿಂದು ಅವರಿಗೆ ಬೀಗನೆ ನಿಚ್ಚಿಂಬಾಯಿತು. ಅವರು ಯಾವ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯುವವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೀಲ್ಬಂಧನ ಕೊಲೆ ಅದಕ್ಕೂಂದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು.

ಶೀಲ್ಬಂಧನ ಹೆಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದಿಸಿದಾಗ ಎರಡು ಸಾರಿ ತಲೆಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಫಾತದಿಂದ ತೀರಿಸಲಾಗಿತ್ತೇಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಕೊಲೆಪಾತಕಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಯೋಜನೆಯ ಎಲೆಗಳು ಪೋಲೀಸರಿಗೀಗ ವೇದ್ಯವಾದವು. ಸಂಚುಗಾರರು ಮೊದಲು ಟ್ರಾಕ್ಸೋಯೇ ಈ ನಂಬಿಗೆಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ದಾಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ದಾಳಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಗೊಟ್ಟರೆ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲಿಂದು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದರು.

ಈಗ ಅವರು ಶೀಲ್ಬಂಧನನ್ನೇಕೆ ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದರು? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ದಾಳಿಯ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಲ್ಲ ಹೊರಗಿನ ವೃಕ್ಷಯೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಈ ಶೀಲ್ಬಂಧನೋಭ್ವನೇ. ಅವನು ಎಂದಾದರೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರೇನು ಗತಿ? ಇಷ್ಟು ಘನತರವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿತ ಮನುಷ್ಯ ಉಳಿಯವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯಿವುದೇ ಸುರಕ್ಷಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅವರು ಕಗೊಳಿಗಡಿದು ಕೈತೊಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಶೈಲ್ದನ್ನನು ಶತ್ರುಗಳ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಬೇಕೆಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು ಪ್ರೋಲೀಸರು ಟಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಾಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಹಸಾ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೇ ದಿಶ್ವಸಂಘತಕನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ತಧ್ವಪು ಈ ಹಳೇ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲಿಂದು ಹೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವತಃ ಒಳಸಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಟಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇತ್ತು. ಈ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಸ್ವಭಾವವೇ ಕೊನೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಮುಳುವಾಯಿತು.

ಮೇರ ಇರ ದಾಳಿಯ ನಂತರ ಟಾಟ್‌ಸ್ಯಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತಿನ ಓಫಿಷಲ್ಲಿ “ಬಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಅದ್ವಷ್ಟ ನನ್ನ ತಲೆ ಕಾಯಿತು. ಅದರೆ ಇದು ಬಹಳ ದಿನದ್ದಲ್ಲ” ಎಂದಿದ್ದ ಭವಿಷ್ಯವಾದಿ ಕಣಿ ನುಡಿದಂತೆ ನುಡಿದ ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗಾಥವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ರಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಗುಪ್ತಚಾರರ ವಿಚಾರ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ ತನ್ನ ಕೊಲೆಗಡುಕನಾಗಲಿರುವವನು ನಿತ್ಯ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ತಪ್ಪಿ ಶಿಷ್ಟನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಉಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಹೊಡ ಕೆಲೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಗಸ್ಟ್ ೨೧, ೧೯೭೦ ರಂದು ಬೀಳಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಟಾಟ್‌ಸ್ಯಿ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು, ದಿಗ್ಭಮೇಸೊಂಡ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದವು. ಅದೇ ದಿನ ಸಂಜೆ ಏಳೂವರೆ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣನ ಈ ಪರಮ ಶತ್ರು ಇತ್ತು. ತಾಸು ಒದ್ದಾಡಿದ ನಂತರ ಇಹಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು.

ಹಿಂದಿನ ಸಲ ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೊಲೆಗಡುಕರು ಸಾಧಿಸಲಾರದ್ದನ್ನು ಈ ಸಲ ಒಬ್ಬನೇ ಕೊಲೆಗಡಕ ಸಾಧಿಸಿದ್ದ ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಕೊಡಲಿಯಂಥ ಸಾಧಾರಣ ಆಯ್ದಾ. ಅದರೆ ಈತ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಪೂರ್ವೀಕ್ಷಿ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗಲು ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಟಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಪರಿವಾರದವರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು.

ಪ್ರೋಲೀಸರು ಬಂದು ಶೋಧಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದರೊಳಗೆ ಈ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಂಗಿಯ ಒಳಬದಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಚೂರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟ ಕೊಲಿಯಲಾಗಿತ್ತು.

ಕೊಲೆಗಡುಕನ ಹೆಸರು ಘ್ರಾಂಕ್ ಜಾಕ್ಸನ್. ಹಿಡಿದೊಡನೆ ಆತ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನಂತೆ, “ಅವರು ಮಾಡಿಸಿದರು! ಅವರು ಮಾಡಿಸಿದರು! ಅವರು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!”

ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದನಂತೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವೀತಿ ಬಂದವನಂತಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒದಲು ಹೆಣಗಿದನು. ಪೋಲೀಸರು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಚೀತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. “ಇಲ್ಲ, ರಶಿಯದ ಪೋಲೀಸರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವರಲ್ಲ, ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಅನಂತರ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದನಾತ!

ಅಗಸ್ಟ್ ೨೦ ಸೆಂಟ್ ಜ್ಯಾಂಕ್ ಫ್ರಾರ್ಕ್ ಜಾಕ್ಸನ್‌ನು ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. “ನಾನು ಮೊದಲು ಅವನಿಗೊಂದು ಲೇಖಿವನ್ನು ಒದಲು ಕೊಟ್ಟೇ. ಅವನು ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒದತ್ತೊಡಗಿದೊಡನೆ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕಣ್ಣಬ್ಜಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡಿದೆ” ಎಂದು ಜಾಕ್ಸನ್ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೊಡಲಿ ಅವನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಮೂರಿಂಚಿನಷ್ಟು ಬಳಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವನು ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗುರುಳಿದನು.

ಕೊಲೆಗಡುಕನ ಅಂಗಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಗದ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. “ನನಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ನನ್ನೀ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಜಗವರಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಆದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಕೊಲೆಯ ಹೇತುವನ್ನು ವಿವರಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಸಾರಾಂಶ ಇಷ್ಟಃ

“ನಾನು ಬಂದು ಪುರಾತನ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ಕುಲದವ. ಐರೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ ನಾನು ಟಾಟ್‌ಸ್ ಪಕ್ಷದವರ ಪ್ರಭಾವಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ ಅದರ ಸದಸ್ಯನಾದೆ. ಅನಂತರ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ವಾದಿಯು (ಅವನ ಹೆಸರು ಪತ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲ) ನನ್ನನ್ನು ಮೇಕ್ಕಿಕೋಕ್ಕೆ, ಹೋಗಿ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಮನವೋಲಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನೂ ಖೋಟ್ಟಿ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಮೇಕ್ಕಿಕೋಕ್ಕೆ ಬಂದು ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರಮಚೀವಿಗಳ ಹಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲಿಂದು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವೆಂದೂ ಖಚಿತವಾಯಿತು.

ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮೊದಲಾದ ರಶಿಯನ್ ಪ್ರಮುಖರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಮೇಲಂತೂ ನನಗೆ ಟಾಟ್‌ಸ್‌ಯ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ಜುಗುಷ್ಟೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಶಮುಚೀವಿಗಳ ಶತ್ರುವಾದ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿನಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಕ್ಷವು ತನ್ನನ್ನು ಹರಸುವುದು ನಿಶ್ಚಯ” ಎಂದು ಜಾಕ್ಸನ್‌ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಅವನ ಈ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು? ಪೋಲೀಸರು ಅವನಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಸ್ವಾಲು ಹಾಕಿದಾಗ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಗಳು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಅಸಂಗತವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ವಿಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಕೊಲೆಗಡುಕನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅವನು ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಕೃಕೊಂಡವನಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಅವನ ಸ್ವಂತದ್ವಾಗಿರದೆ ಯಾರೋ ಅವನಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇದೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಕೊಲೆಯ ಈ ಒಳಸಂಭು ಬಹಳ ಆಳವಾದ ಷಡ್ಯಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಫಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವೂ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಜಾಕ್ಸನ್‌ನು ಮೇಕ್ಕೋಕ್ಕೆ ಬಂದುದು, ಅವನು ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಹಂಚಿಕೆಗಳು ಬಂದು ಅದ್ವಿತೀಯ ರಮ್ಮೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯಂತೆ ಇವೆ. ಅದು ಬಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿರುವ ಸಂಭವವಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಗುಪ್ತಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣವಾದ ಕೈಗಳು ಅದನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದಂತಿತ್ತು ಮೇ ಇಂಥಾಗಿ ದಾಳಿಯ ಸಂಗಡ ಸಂಗಡಲೇ ಈ ಯೋಜನೆಯೂ ನಡೆದಿರಬೇಕು.

ಗಳಿಉರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ನ್ಯಾಯಾಕ್ಷಣ ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಏಜ್‌ಲಾಫ್‌ಬೆಂಬ ಇಂ ವರ್ಷದ ತರುಣಿ ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ದಿನ ಜಾಕ್ಸ್ ಮೊನಾರ್ಡ್ ವಾಂಡೆನ್ ದ್ರಷ್ಟನೆಂಬ ತರುಣನ ಸ್ವೀಕರಾಯಿತು. ಅವನು ತುಂಬ ಧನವಂತನಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ತಾನು ಬೆಲ್ಲಿಯಂನವನೆಂದೂ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆತನು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಸಿಲ್ವಿಯಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಷನಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮೇಕ್ಕೋದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಯಿಯ ಕಾರ್ಯದಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸ್ವತಃ ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಕೂಡ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಟ್ರಾಟ್‌ಸ್ಯಿ ಪಕ್ಷದೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವುಳ್ಳವಳಿದ್ದಳು. ತನೆಷ್ಟಿನೆ ಈ ಹೊಸಬ ಇಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಮೇಚ್ಚಾಗಿರಲು ಇದೊಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು, ಪಾಪ, ಸಿಲ್ವಿಯಾಗೆ ಆಗ ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದವಳು. ಅವಳ ಹೊಸ ಏತು ಯಾವದೋ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಾಗಿ ಅವಳಿಂದ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ಕೊಡುಗೈಯಿಂದ ರೊಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖಿವೂ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಗಿ ಸಿಲ್ವಿಯಾಗೆ ಸಂದೇಹ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಕಿವಾಗಿ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮೊನಾರ್ಡರ್‌ನು ಕೆಲ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಕಾಣೆಯಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಬುಸೆಲ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೊಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗೆಳೆಯನು, ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬುಸೆಲ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಮೋಟಾರ್ ಅಪಘಾತದ ದೇಸೆಯಿಂದ ತಾನು ಆಕಸ್ಮೀಕರಿಸಿದ್ದು ಹೊರಟು ಬರಬೇಕಾಯಿತೆಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಾತ್ರ ಪುಣಿಬಲದಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾಗೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ ಮೇಕ್ಕಿನೊ ಪೋಲೀಸರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ಗಣಾರ್ಥಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾಗೆಂದು ಹೇಳಿದ.

ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿದನೇ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬುಸೆಲ್ಸಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಅವನು ಷ್ಯಾರೀಸಿಗೆ ಮರಳಿದನು. ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೋ ತನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಂಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಬುಸೆಲ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಿಗಲಿಲ್ಲಿಂಬ ಅವನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಅವಳು ನಂಬಿದಳು.

ಗಣಾರ್ಥಿ ಪಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೊನಾರ್ಡರ್‌ನು ತನಗೆ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರ ಅಮೇರಿಕದ ಸುದ್ದಿಗಾರನಾಗಿ ನೋಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಸಿಲ್ವಿಯಾಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಷ್ವರಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೈತ್ರಿ ಪುಣಾಯರೂಪ ಧರಿಸಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೂ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಒಡಂಬಿಡಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಮರಳಿ ಅವಳಿಷ್ಟು ಕಾದರೂ ಮೊನಾರ್ಡ್ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ತನಗೆ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದಾತ ನೇವ ಹೇಳಿ ಪತ್ರ, ಬರೆದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಸೆಷ್ಟೆಂಬರ ಗಣಾರ್ಥಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜಾಕ್ಸ್ ಮೊನಾರ್ಡ್ ವಾಂಡೆನ್ ದೃಷ್ಟಿಗಾರಲಿಲ್ಲ; “ಫ್ಲಾರ್ಕ್ ಜಾಕ್ಸನ್”ನೆಂಬ ಸುಳ್ಳಾ ಹೆಸರಿಟ್ಯುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ತಾನು ೧೫,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಖೊಟ್ಟಿ ಕೆನಡಿಯನ್ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆನಡಾದವನಂತೆ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನೂ ಆ ತರುಣೀ ನಂಬಿದಳು.

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳೇ ಅವನು ಮೇಕ್ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಒಂಟನದಿಂದ ತನಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ಸಿಲ್ವಿಯಳಿಗೆ ಬರೆದು ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸಿಲ್ವಿಯಳು ಅವನನ್ನು ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದ ತನ್ನ ಅಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇದು ಗಣಭಾಷಣ ಜನೆವರಿ-ಫೆಬ್ರುವರಿಯಲ್ಲಿ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಜಾಕ್ಕನ್ನನು ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿ ಬಳಗದ ನಿಕಟ ಸ್ವೀಕರಣನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ನಡುವೆಯೇ ಮೇ ಇಂದಿನ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಾದುದು. ಅದಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಜಾಕ್ಕನ್ ನಾಮಧಾರಿಯಾದ ಜಾಕ್ಕ್ ಮೊನಾರ್ಡನಿಗೆ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕಿತು. ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಇಬ್ಬರು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಿತ್ರರನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರಕ್ಕೆ ತಲಪಿಸಿ ಬರಲೆಂದು ಜಾಕ್ಕನ್ ಅಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಂದೇ ಅವನು ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಥಮತಃ ಕಂಡುಧ್ವನಿ.

ಮೇ ಇಂದ ದಾಳಿಯ ನಂತರ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಮನೆಯೊಂದರೆ ಒಂದು ಯುದ್ಧಾಸ್ತಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದುರ್ಗದಂತೆಯೇ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಹೊರಗೆ ಕಾವಲು ಬಿಗಿಯಾಯಿತು; ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಉಕ್ಕಿನ ಅಗಳಿಗಳಾದವು; ಮಾಡಿಗೆ ಬಾಂಬು ನಿರೋಧಕ ಮುಚ್ಚಳ ಹೊದಿಸಲಾಯಿತು; ದೂರದಿಂದಲೇ ಬರಹೋಗುವವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುವಂತೆ ಕಾವಲು ಗೋಪ್ಯರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಜಾಕ್ಕನ್ನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೇ ಇಂದಿನ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತದ್ವಾರವಿತ್ತು. ಕಾವಲುಗಾರರೂ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಮನೆಯವನಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಾದುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಳಗೆ ಘಟಸರ್ಪವೊಂದಕ್ಕೆ ಆಶಯವೀಯತ್ವದ್ದೇವೆಂದು ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಗಾಗಲಿ ಅವನ ಮಿತ್ರರಿಗಾಗಲಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದುದು ವಿಧಿವಿಲಾಸವಲ್ಲವೇ? ಅಗ್ನ್ಯ ಇಂದಿನ ಟ್ರಾಟೋಸ್ಯಿಯ ಮಿತ್ರರು, ಇನ್ನೊಂದು ದಾಳಿಯಾದರೆ ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಮೇಲಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೋಂಗಾವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಘಟಸರ್ಪವು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಒಳನುಸ್ತೇ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಪೂರ್ವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಜಾಕ್ಸನ್‌ನು ಪೋಲೀಸರ ವಶನಾದ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಗಳು ಘಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಪಾದಿತನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತ ವೃಕ್ಷಗಳು ಹಣವನ್ನು ನೀರಿನಂತೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಅತಿ ಸಮಧಿ ವಕೀಲನೊಬ್ಬನ್ನು ಅವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಸೇರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರೋಪಿಗೆ ರಾಜಭೋಗದ ವಿಷಾದಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪೋನ್‌ ಮತ್ತು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಅತ್ಯಂತ ತುಟ್ಟಿಯಾದ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಅವನಿಗಾಗಿ ಉಟ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಜಾಕ್ಸನ್ ಉಫ್‌ ಜಾಕ್ಸನ್ ವೊನಾರ್ಡನ ವಕೀಲನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲೊಷ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಅವನ ಯೋಗಕ್ಕೇಮದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಆಸ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಫ್ಲಾಂಕ್ ಜಾಕ್ಸನ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಡೆ, ಹೋರಪಟ್ಟ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯೂ ಮಾಸ್ಯೋದ ಕಡೆಗೇ ಬೊಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಅವನು ಅಮೇರಿಕ್‌ಕ್ಯಾ ಬರಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಕೆನಡಿಯನ್ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌. ಈ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ ನಿಜವಾಗಿ ಟೋನಿ ಬಾಬೀಚನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕೆನಡಾದ ಪ್ರಜಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ಟೋನಿ ಬಾಬೀಚನು ಕೆಲ ಕಾಲ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಅನಂತರ ಸ್ವೇನಕ್‌ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಯಾದವಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ತನು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ವಿದೇಶಿ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸತ್ತ ವಿದೇಶಿಯರ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಸ್ಯೋಕ್‌ ರವಾನಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಹಿಂದೆ ರಶಿಯನ್ ಗುಪ್ತಪೋಲೀಸ್ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಲ್ ಕ್ರಿವಿಟಸ್‌ ಹೇಳಿದಾನೆ. ಈ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನೇ ಮಾಸ್ಯೋದಲ್ಲಿ ಅಳಿಸಿ ಜಾಕ್ಸನ್ ಹೆಸರಿಗೆ ಒದಲಾಯಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಜಾಕ್ಸನ್ ವಿಚಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಾವುದೂ ಹೊರಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಮೆಕ್ಕಿಕೆನ್ ಪೋಲೀಸರೆಷ್ಟೇ ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಈ ಗೂಡ ತಂತ್ರದ ಎಲೆಯೋಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಉಹಂಗಳೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಜಾಕ್ಸನ್ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಲು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಯತ್ನ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳಿದ ಹುಣಿಸೆ ಹಣ್ಣು (ಟ್ರಾಕ್). ಜಾಕ್ಸನ್‌ನನ್ನು ಬಲ್ಲೆಫೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂದೆ ಬರಿಸ್ತು. ವಿಚಾರಣೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಳೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಡುವೆ ಗಣಭಾರತೀಯರ ರಶಿಯದ ಮೇಲೆ ಹಿಟ್ಟರನ ದಾಳಿಯಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಲಿಷ್ಣನು ಏಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವಸಾದನು. ಆ ಮೇಲಂತೂ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇಲೆ ಗೋಪ್ಯದ ಪರದೆಯೋಂದು ಇಳಿಯಿತು.

ಮೆಕ್ಕಿಕೆನ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಜಾಕ್ಸನ್-ವೊನಾರ್ಡನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಗಣಭಾರತೀ ಪರಿಷತ್ ನಿಂದೆ ದಿನ ಅವನ್‌ ೧೦ ವರ್ಷದ ಮೇಲೊಂದು ದಿನದ ಶಿಕ್ಷೆ

ವಿಶ್ವದಿಶಾತ್ಮರು / ೨೬

ವಿಧಿಸಿತು. (೨೦ ವರ್ಷ ಇನ್ನು ದಿನ ಶಕ್ತಿ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು; ಅದರಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ಬಾರದು). ಜಾಕ್ಷನ್‌ನು ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ ಕೊಲೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾಯಾಲಯ ನಂಬಲಿಲ್ಲ, ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ಮೆಕ್ಕಿಕೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾಯಮೂತಿಗಳು ತೀರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಗೋಕ್ಕರನ್ನನೆಂಬ ಭೂತಪೂರ್ವ ಕರ್ಮನಿಸ್ವನ ಅಭಿಷಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊಲೆಗಾಗಿ ರಶಿಯದ ಗುಪ್ತಚಾರ ಶಾಖೆಗೆ ಇಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರೂಪಾಯಿ ಖಚು ಬಂದಿರಬೇಕು. “ಅದರೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೃಥಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಟ್ರಾಟ್‌ಸೈಯ ವರ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂಡರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗೋಕ್ಕರನ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

೧೦. ರಶಿಯಾದ ಮಹಾಮುತ್ಸುದಿ - ನಿಕಿತಾ ಕೃಶ್ವೇರ್ವಾ

ಅವನು ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಜಗತ್ತಿನ ರೂಪವನ್ನೇ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ

೧೬೫೫ರಲ್ಲಿ ರಶಿಯಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಜಗತ್ತು ಭೀಕರವೂ ದೀಳಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾ ಆದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಸಮರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರುಂಡಗಳು ಉರುಳುವವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ೧೬೬೪ರಲ್ಲಿ ಲೇನಿಸ್ನನ ಮರಣಾನಂತರ ವಷಾನುವಂಜೆ ನಡೆದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಎಲ್ಲ ರಶಿಯನ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ನಾಶವಾಗಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಒಬ್ಬನೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅದೇ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ಜಗತ್ತು ಎಣಿಸಿದ್ದರೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ನಂತರದ ನಾಯಕತ್ವ ಸ್ವಧೀಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಪೋಲೀಸ್ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಲಾವೆಂಟಿ ಬೇರಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಂತಿದ್ದ ಮಹಾ ಚಾಣಕ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಾಲೆಂಕೋರ್ವಾ - ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಬ್ಬರು ಗೆದ್ದು ಬರುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳಗಳೆಯವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಕಿತಾ ಕೃಶ್ವೇರ್ವಾ. ಸ್ವಾಲಿನ್ ಸಾಯುವಾಗ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರದಿದ್ದ ಕೃಶ್ವೇರ್ವಾ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ರಶಿಯಾದ ಅಪ್ರತಿದ್ವಂದ್ವ ನಾಯಕನಾಗಿ ಮೇಲೀರಿದ. ಮಾಲೆಂಕೋರ್ವಾ ಒಂದು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಾನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ. ಇದೀ ಆಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರುಂಡವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು ಬೇರಿಯಾ ಒಬ್ಬನೇ. ಇದು ಅನಿವಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಬೇರಿಯಾನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ನಿದರ್ಶಯ ಗುಪ್ತ ಪೋಲೀಸ್ ಪದೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಇತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತದ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಯಾರ ಜೀವವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಲಿನ್ ನಂತರದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ದಶಕದ ಕಾಲ ರಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಿಕಿತಾ ಕೃಶ್ವೇರ್ವನ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯಿತು. ಮೊದಲು ರಶಿಯದ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಥಾನ ನವೆಂಬರ್ ೧೬೬೮

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, ಅಮೇಲೆ ಅದರೊಡನೆ ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಅತ ನಡೆಸಿದ. ಅನಂತರ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಉರುಳಿದ. ಉರುಳಿದರೂ ಅವನ ತಲೆ ಉರುಳಲಿಲ್ಲ, ೧೯೨೦ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅತನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣ ಬಂತು. ಇದು ಕರ್ಮನಿಸ್ವಾರ್ಥಿಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ಕಂಡು ಕೇಳಿರದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಕುಶ್ಯೋವನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಲೆನಿನ್, ಮಾರ್ಕೋವ್ಸೀ ತುಂಗ್ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಲಿನ್‌ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ್ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜಗತ್ತು ಅವನನ್ನು ಚಿರಕಾಲ ನೆನೆಯುವುದು ಖಂಡಿತ. ಅವನು ಕರ್ಮನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಅಮಾನುಷದಿಂದ ಮಾನುಷವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ. ಕರ್ಮನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಧಿಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ರಶಿಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಮತ್ತಾರಿಗಿಂತಲೂ ಕುಶ್ಯೋವ್ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದು.

ಅವನು ಸ್ವಾಲಿನ್‌ನ ಶಿಷ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದ ಆದರೂ ಆಗಿನ ರಶಿಯವನ್ನು ಆಗಿನ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ ಖಂಡಿಸಿದ. ಕರ್ಮನಿಸಿದಮನ್ನು ನಂಬಿ, ಆದನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ನಿಲುಮೆ ರವಷ್ಟೂ ವಿಚಲಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಗಳೊಡನೆ ಅದು ಸಹಜೀವನ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ಸ್ಥರ್ಮೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ. ಸ್ವಾಲಿನ್ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಎಂದೂ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. (ತಾನಿಲ್ಲಾದಾಗ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ತನ್ನನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದರೇ!) ಕುಶ್ಯೋವ್ ಹಾಗಲ್ಲ, ಆತ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿದ. ತನ್ನ ರೂಪಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒರಟನೂ ಅಸಂಸ್ಕರಣೂ ಆಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ; ಅವನ ಏನೋದ ಸ್ವರೂಪವು ಕೆಲ ವೇಳೆ ಗಾಮ್ಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಏರೋಧ ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬೂಟನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಗರಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಮುಖನೆಂದೆನಿಸಿದ. ಆದರೂ ಈ ಬಾಹ್ಯ ಒರಟುತ್ತನದ ಸಂಗಡ ಒಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಪರಿಚಯ, ಕರ್ಮನಿಸ್ವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿದುವ ಜೈದಾರ್ಶ ಕೊನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯಕೆ ಮರ್ಮಿಯವ ಪ್ರಾಂಜಲತೆ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದವು. ತನ್ನೇ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಅವನು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ.

ನಿತಿತಾ ಸಚೀಯೆವ್ ಕುಶ್ಯೋವನು ಇಂಡಿಯಾ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಇರಂದು ರಶಿಯದ ಒಂದು

ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಯುಕ್ತೇನಿನ ಕಾಲಿನೋವ್ಯಾ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ. ಅವನ ತಾತ ಮುತ್ತಾತೆಂದಿರು ಜಮೀನುದಾರರ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತೆಂದೆ ಸಚ್ಚೆ ನಿರಕ್ಷಿರಿಯಾದ ಬಡ ರೈತನೂ ಮುಂದೆ ಗಣಿ ಕೂಲಿಕಾರನೂ ಆಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯ ಪಾಡಿಗೆ ಬಾಲಕ ಕುಶ್ಯೋವ್ ಪಿಯನಾಗಿದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬೈಬಲ್‌ನ ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅವನ ತಾಯಿ ತುಂಬಾ ಧಾರ್ಮಿಕರು. ಇದೇ ಕುಶ್ಯೋವ್ ಮುಂದೆ ದೇವತಾ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೂ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೆಂದು ನಂಬುವ ನಿರೀಶ್ವರಿಯಾದ. ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನಾರ್ಥಿನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೀ ಶಿಕ್ಷಕಯೋಭ್ಯಳು ಕಾರಣವೆಂದು ಕುಶ್ಯೋವ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೋಡನೆ ಗಣಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಬರಹವೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪಾರವನ್ನು ಬಲು ಬೀಗನೆ ಕಲಿಸಿತಂತೆ. “ಬಂಡವಾಳಿಗರು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ದುಡಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಮೂಲ ತತ್ವ” ಎಂದು ಕುಶ್ಯೋವ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳೀಂದ ಕುಶ್ಯೋವ್ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲ್ಯವಿಕ್ಕ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಚೆಳವಳಿಯ ಕಡೆ ಆಕಣಿತನಾದ. ಅವನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಷರದ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ಜೀರ್ಣಸಿಕೊಳ್ಳಲೂಡಿಗಿದ. ಆಗ ಭೂಗತ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ “ಪ್ರಾವಡಾ”ವನ್ನು ಒಂದುವುದೂ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಹಂಚುವುದೂ ಅವನ ಕೆಲಸಗಳಾದವು. ತನ್ನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ ಪಸ್ತುಕೋವ್ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಫಿಟ್ಟುರೊಂದಿದ್ದು ಆದರೂ ಗಣಿತರಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದಾಗ ಅವನು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸಾಫಂಡಲ್ಲಿನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಗಣಿತ-೨೦ರಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು-ಬಿಳಿ ಸೇನೆಗಳ ನಡುವೆ ಮಸಗಿದ ಯಾದವೀ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ. ಯುದ್ಧದಿಂದ ಮರಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಗಾಲಿನಾ ಸತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಇದ್ದರು.

ಇತ್ತು ಕುಶ್ಯೋವನ ರಾಜಕೀಯ ನಕ್ಕತ್ತ ಉಬ್ಬಾಯಕ್ಕೇರಿತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಸೋಲರಿಯದ ಸಂಘರ್ಷಕನಾಗಿದ್ದು ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಯಾದವೀ ಕಲಹದ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದ ಯುಕ್ತೇನಿನ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿನ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿ ಅವನು ಪಾಮುಖ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಮುಂದೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೀಗಬೀಗನೆ ಮೇಲೇರಿದ. ಗಣಿತರಲ್ಲಿ ಅವನು ನೀನಾ ಪೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವಳು ಅವನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಗಣಾಧಿಕಾರಿ ಅವನು ಪಕ್ಷದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಾಸೋವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನನ್ನು ಕಂಡ. ಲೇನಿನ್ ಸತ್ಯ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ. ಸ್ವಾಲಿನ್ ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲ, ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಥಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಲಿ ಅವಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಭಯಾನಕ ಅವಶಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ; ಆಗ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತೆಂದು ಕೃಶ್ಚೀವ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇದೇ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ದೊಜನ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಾಂತಿರು ಮಾಡಲಿದ್ದ ಕೃಶ್ಚೀವ್ ಆಗ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನನ್ನು ಕರ್ಮನಿಜಮಿನ್ ರಕ್ಷಕನೆಂದೇ ಬಗೆದಿದ್ದ. ಅವನ ಕೂರ ಕರ್ಮಗಳೇನಾದರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇ, ಕೂಡಿಗೆ ಕೂಡಿವಿರೋಧಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಅವಾಯಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕುಪುದಕ್ಕೆ ಅವು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದೇ ಆತನ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಕೃಶ್ಚೀವ್‌ಗೆ ದುರದ್ವಷ್ಟವೇ ಸುದೈವಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಯುಕ್ರೇನಿನ ಕರ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚಿ ಅವನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಾಸೋವಿಗೆ ಲೋಹಶಾಸ್ತರ ಅಭಾಸಕ್ಕೆಂದು ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೇ ಅವನು ಮುಂದೆ ಕಂಡ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನೇ ಎಂಬುದು ಸಂದೇಹಾಸ್ತದವಾಗಿದೆ. ಲೋಹಶಾಸ್ತ್ರಾಭಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿಯ ಅವನ ಸಹಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಹೆಂಡತಿ ನೆಡಿಜಾಗಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೊ ಆಭಿಮಾನ ಮೂಡಿತು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಳು. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನಿಗೆ ಅವನ ಬರಟು ಜಾಣ್ಣ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂತು. ಅವನಿಗೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸಾಫ್ ಸಿಕಿತು. ಅವನು ಯುಕ್ರೇನಿನವನಾದರೂ ಮಾಸೋ ನಗರದ ಕರ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು. ೪೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಆತ ಕರ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಕೇಂದ್ರ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿದ.

ಇದಾದ ನಂತರ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಫಿಸಿರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಔರಂಭಿಸಿದ ಮಹಾ ಉಚ್ಛವನಾ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ದೊಡ್ಡ ಸೆಣ್ಣಿ ನಾಯಕರ ವರ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಈ ಸರ್ವಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕೃಶ್ಚೀವ್ ತಲೆಯುಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿತ್ತೇಂದು ಅವನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಔರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನ ರಕ್ಷಕಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕೃಶ್ಚೀವ್ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎದುರಾಡುವುದು ಅವಾಯಕರವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ನೆರೆದ ಕರ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಆಧ್ಯರ ನಡುವೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಕೃಶ್ಚೀವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಅಸಂಸ್ಪತ್ತ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಂತೆ. ಅದು ತೀರ ಅವಮಾನಕರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ

ರಶಿಯಾದ ಮಹಾಮುತ್ತಾದ್ವಿ - ನಿಕಿತಾ ಕೃಶ್ಚೀವ್ / ೨೫

“ಸ್ವಾಲಿನ್ ಕುಣಿ ಎಂದಾಗ ಕುಣಿಯುವವನೇ ಜಾಣ” ಎಂದು ಕೃಶ್ಚೀವ ಕುಣಿದ. ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಆತ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಸತ್ತ ಮೇಲೆಯೇ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ್ದು.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೃಶ್ಚೀವನ ಜೀವ ಮತ್ತೆ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದಂತಾಯಿತು. ಇಂಳಿರ ಮೇಯಲ್ಲಿ ಶಾಕೋಽವಿನಲ್ಲಾದ ಪ್ರಚಂಡ ಸೋಲಿಗೆ ಅವನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಭಾವಿಸಿದ. ಕೃಶ್ಚೀವ್ ಮಾಸೋಧಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ. ಸ್ವಾಲಿನ್ ಅವನ ಈ ತಪ್ಪಿಗೆ ತಲೆ ಹೊಯ್ದುವುದೇ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಆದಕ್ಕ ಕೃಶ್ಚೀವನ ಅದ್ವಷ್ಟ ಎಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನೇ ಈ ಕಾಳಗವನ್ನು ಇತರರ ಸಲಹೆಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದ್ವಾಗಿ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಕೃಶ್ಚೀವ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ರೀತಿಗಳ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಕೃಶ್ಚೀವನಿಗೆ ವಿಶದವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಸ್ಪತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೀಂಸಾಭಾವ ಉತ್ತೇಜನಗೊಂಡಿತು. ಆತ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರ ರಕ್ತಸ್ವಾನದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರ್ಥನ್ನು ಕೃಶ್ಚೀವ್ ತಸ್ತನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ. ದೃವಯೋಗದಿಂದ ಇಂಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮರಣಹೊಂದಿದ.

ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ನಂತರ ರಶಿಯದ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಥಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಅವನು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಯುಗ ಮರಳಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಣಾಯವೂ ಅವನದೇ. ಇಂಜಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಅನನ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಬೆರಿತ ಸುದೀರ್ಘ ಭಾವನಾಪರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಣ್ಣಿಸಿದ. ಈ ಗುಪ್ತ ಭಾಷಣದ ಪ್ರತಿಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡವು. ಜಗತ್ತು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಉಳಿಸಿದ್ದರು ಈಗ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೊಬ್ಬನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಹೊರಬಂತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಜಗತ್ತಿನ ಬಣ್ಣವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷಗಳೂ ರಶಿಯನ್ ನಾಯಕರಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಘೋನೆಯ ನಂತರ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸತ್ತೊಡಗಿದವು. ರಶಿಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜನರು ಕಡಿಮೆ ಭಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳೊಡಗಿದರು.

ಕುಶ್ಮೇವನ ಒಂದು ದಶಕದ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳ ಮಿಶ್ರಣವೆಂದೇ ವರ್ಣಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. ರಶಿಯ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕನ್ನು ಹಾರಿಸಿತು. ಆದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಶಿಯದ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಸಮರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೀಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ರಶಿಯದ ಕ್ರಾರಿಕೆಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಿತ್ಯದ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಘ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವಂತೆ ಆತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಜಗತ್ತಂಭಾರ ಮಾಡಿ ರಶಿಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗಿದ್ದ ದುಭಾವವನೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ. ಕರ್ಮನಿಜಂ ಇತರ ಆಧಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜೀವನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾರ್ಥ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಿಜಮ್ ತತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ಆದರೆ ಈ ಮಾನವೀಕರಣವೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಶ್ಮೇವನ ಇಳಿಗಾಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಲಿನ್ನನ ಅತ್ಯಾಭಾರಗಳನ್ನು ರಶಿಯ ಒಟ್ಟಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಇತರ ದೇಶಗಳ ಕರ್ಮನಿಸ್ವರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಹಂಗೆರಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ದಂಗೆಯೆದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಿಸ್ವೇ ಸರಕಾರವೇ ಉರುಳಿ ರಶಿಯದ ಪ್ರಭಾವ ವಲಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು. ಕುಶ್ಮೇವ್ ರಶಿಯನ್ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಆ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಮಟ್ಟಹಾಕಿ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ತಾನೂ ಕರೋರನಾಗಬಲ್ಲಿನೆಂದು ತೋರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಇದು ರಶಿಯದ “ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪ”ಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರಲಿಲ್ಲ.

ಚೀನಾಕ್ಕೆ ಕುಶ್ಮೇವನ ಸ್ವಾಲಿನ್ ವಿರೋಧ ನೀತಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಚೀನಾ ಕುಶ್ಮೇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಶಿಯದ “ತಮ್ಮ”ನ ಸಾಫಿದಿಂದ “ದಾಯಾದಿ”ಯ ಸಾಫಿಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು.

ತಾನೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಗಣಾರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬಾದಲ್ಲಿ ರಶಿಯನ್ ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದದ್ದು ಅವನ ದುಡುಕಾಯಿತು. ಅಮೋರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕೇನೆಡಿ ತಳೆದ ಧೈರ್ಯ ನಿಲುಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಕುಶ್ಮೇವ್ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು ಅವನ ಮತ್ತು ರಶಿಯದ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಾಯಿತು.

ಸೈಬೀರಿಯದ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಧಾನ್ಯದ ಕಣಜವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವನ ಸಾಹಸಗಳೂ ವಿಷಲವಾದದ್ದರಿಂದ ರಶಿಯನ್ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಗಣಭರಲ್ಲಿ, ಕಟ್ಟು ಸಮುದ್ರ ತಿರುದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ರಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳುತ್ತಲೇ ಅವನೇ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತರಬೇತಿ ಮಾಡಿದ ಅವನ ಸಹಕಾರಿಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮತಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಪಕ್ಷದ ಆಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಶ್ನೇವ್ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿದ ಗದ್ದದಿತವಾಣಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ, ರಾಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕೃಶ್ನೇವ್ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಂದಾದರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಾಯಕನ ವರ್ಣಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೃಶ್ನೇವನ ಶಿಷ್ಯರು ಸೋದಿಯಟ್ಟು ಜೀವನ ಚರಿತಗಳ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾದರು! ಮತ್ತು ಏಳು ವರ್ಷ ಆತ ಬದುಕಿದ. ಅವನ ಜೀವನಸ್ವತ್ತಿಗಳೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ವತ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಆತ ಬರೆದದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಖೋಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಂಥವೆಂದೂ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಬೋಳು ತಲೆ, ಸ್ಥಾಲ ದೇಹ, ಸೋಬಗಿಲ್ಲದ ನಡಿಗೆ, ನಯವಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೃಶ್ನೇವ್ ಗಾಂಪನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅವನ ಮಿದುಳು ಬಲು ಚುರುಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ರಾಜಕೀಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ರಾಜಸಾಧನದ ಸುರತಗಡ ಘಾಮಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಕೃಷ್ಣಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತು.

ಕೃಶ್ನೇವನ ವಿನೋದ ಬುದ್ಧಿ ಅವನ ಎಲ್ಲಕೂ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಕ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಒಂದು, ಬುಲಾನಿನ್ ಒಂದು, ಗಿಡ ನೆಟ್ಟರು. ಆತ ಬುಲಾನಿನ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಯಾರ ಸೆಸಿ ಒಣಗಿತೊ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಬ್ರಹ್ಮತರಾಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ನಕ್ಷನಂತೆ ನಿಜಕೂ ಬುಲಾನಿನ್ ನೆಟ್ಟ ಸೆಸಿ ಒಣಗಿತಂತೆ; ಮತ್ತು ಕೃಶ್ನೇವ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನೇ ಮೊದಲು ಅಧಿಕಾರದಿಂದಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಕೃಶ್ನೇವನ ಅಧಿಕಾರದ ಗಿಡವೂ ಒಣಗಿತ್ತಿನ್ನು. ಆದರೂ, ಅವನು ಕಮ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದು ಮೊದಲಿನ ನಿರ್ದಯತೆಗೆ ಮರಳದಂತೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ದೂರಗಾಮಿಯಾಗಿವೆ.

೧೧. ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ - ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳ ರಾಜ

ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ ಜೀವನ ಅವನು ಬರೆದ ಯತ್ನಿಣಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು

‘ಪ್ರಚಂದ ಅಡವಿಯ ಹಕ್ಕಿಯಾಗುವಿ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರುವಿ. ಲೋಕವಿಶ್ವಾತನಾಗುವಿ. ಒಂದು ಕಾಲ ಬಂದಿತು. ಇದೀ ಓಡಿನ್ನು ಗ್ರಾಮ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ದೀಪೋತ್ಸವ ಮಾಡಿತು’. ಏಳು ವರ್ಷದ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಕ್ರಿಶ್ನಾ ಅಂಡರ್ಸನ್ನನು ಕೊರವಂಜಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಕಣಿನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳ ಕೇಳುತ್ತ ಪುಲಕಿತನಾದ. ಅವನ ತಂದೆ, ‘ಕೊರವಂಜಿ ತಕ್ಕಳು’ ಎಂದು ಹೀಗಳೇದ. ಆದರೆ ಹ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ಎಂದೂ ಅಳಿಸಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ. ತಾನು ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುವೇ. ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ತಲೆಮಾರುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೋ ಎನ್ನಲಿವೆ ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ಹೇಗೆ? ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೋ ಬಡ ಕುಟುಂಬ. ಅವನ ಅಜ್ಞ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಸತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ ಬಡ ಸಮಾರನಾಗಿದ್ದ ತಾಯಿಯೋ ನಿರಕ್ಷರಿ ಅಗಸಗಿತ್ತಿ. ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಅಂದಿನ ದೇನಾಕ್ರಿಂತಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಯತ್ನಿಣಿ ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಣಿ ಕಥೆಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವನ ತಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಯವನ ಯಾಮಿನೀ ಕಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಹುದುಗ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯ ಅಜ್ಞಿಯ ಕರ್ತೆಗಳಾವವೂ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಿ ಸಿಂಧಾಯಿಗಳು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯತ್ನಿಣಿಯರು ಮಾನವ ಪುರುಷರನ್ನು ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಸೋತು ಸಾಯುವ ವರೆಗೂ ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಥಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ ದೇನಾಕ್ರಿಂತ ಅತಿ ಪುಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎನಿಸಿದ್ದ ಕೂಡ ಇಂಥ ಯತ್ನಿಣಿ ಕಥೆಯಂತೆಯೇ ಇದೆ.

೧೬೦೫ರಲ್ಲಿ ದೇನಾಕ್ರಿಂತ ಓಡಿನ್ನು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಂಡರ್ಸನ್ನನು ಗಳನೇ

ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭವಿತವ್ಯವನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ತ್ವರಿಸಿ ರಾಜಧಾನಿ ಕಾಪೇನ್‌ಹೆಗೆನ್‌ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಶೈಕ್ಷಿಕ್ಯರೂ ಮಹಾಕವಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹ್ಯಾರ್ಲೆಟ್‌ನ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಮನಸಿನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ತಾನೊಬ್ಬಿ ಮಹಾಕವಿ, ಮಹಾ ನಾಟಕಕಾರ, ಮಹಾನಟನಾಗಬೀಕೆಂದು ಆತ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಮಲತೆಂದೆಯ ಅಸಂಘರ್ಷಿತ ಬೀಸರಗೊಂದು ತನ್ನ ರೋಕ್ತದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೊಡೆದು ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಲಸು ಅಂಗಿಯ ಜೀಬಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ತಲುಪಿದ. ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ; ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಬಡಿದು ಆತ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡ; ನಟನಾಗುವ ಹವ್ಯಾಸದಿಂದ ದೇನಾಕ್ರಿಂ ಅದ್ವಿತೀಯ ನರ್ತಕಿಯಾದ ಮೇಡಾಮ್ ಶಾಲಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ನೃತ್ಯಕೌಶಲ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಹೊದಾಗ ಆ ನಟಿ ಭಯದಿಂದ ಚೀರಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದಳು; ಹರಕು ಅಂಗಿ, ಕಿವಿ ಮುಖ್ಯವ ಹ್ಯಾಟು ಧರಿಸಿದ್ದ ಆತ ಒಬ್ಬ ವಿಮರ್ಶಕನ ಮುಂದೆ ತಾನು ಬರೆದಿದ್ದ ದುರಂತ ನಾಟಕವನ್ನೊಂದಿದಾಗ ಇವನ ವಿಕಟ ರೂಪವೇಷಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ; ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಅರಸನನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ನಾಟಕದ ಭಾಗಗಳನ್ನೊಂದಿ ತೋರಿಸಿ, ರಾಯಲ್ ಧಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ನಟನಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ರಾಜ ಹುಡುಗನ ಎಲುಬು ನೀಡುವ ಮುಖ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೋ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ನೀನು ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದಂಥ ಲಾಭದಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹಿತ’ ಎಂದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ ಬಲು ಕುರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದು.

ನಟನಾಗುವ ಯತ್ನಗಳ ಪುದಿ ತಲಹಿದಾಗ ಅಂಡರ್ಸನ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಆರು ಪೇನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಅಕಾದಮಿಯ ಪ್ರೌಢಿಸರ್ ಸಿಟೋನಿ ಹುಡುಗನ ಕಂಠ ಅತಿ ಮಧುರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವನ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣಕಾಗಿ ಒಂದು ನಿಧಿ ಕೂಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನಿಗೆ ಗಂಟಲು ರೋಗವಾಯಿತು. ಅದು ಗುಣವಾದಾಗ ಅವನ ಕಂಠಸಂಪತ್ತು ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅದೀಗ ಕಷ್ಟೀಯ ಕಂಠದ ಹಾಗೆ ಗೊರ ಗೊರ ಸದ್ಯ ಹೊರಡಿಸುತ್ತತ್ತಷ್ಟೇ.

ಈಗ ಹ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನಿಗೆ ನಾಟಕಕಾರನಾಗುವ ಹುಟ್ಟು ಬಲವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಧಂಡಿಯಾದ ಅಟ್ಟದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಆತ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆಯ ತೊಡಗಿದ.

ಅವನ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಗಳೆಲ್ಲ ಬಹ್ಮಂತ ನಿಕೃಷ್ಟ, ನಿಷ್ಪಭವಾಗಿದ್ದವೇಂಬಂತ ಅವನ ಕನಸು ತುಂಬಿದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೀಯತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಮಹಾ ಕನಸುಗಾರನಿದ್ದ ಅವನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಕಂಬಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆ ಓಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಏನೋ ಅಲ್ಲಿಂದು ಇಲ್ಲಿಂದು ಪೆಂಕ್ತಿ, ಪರಿಛ್ಯೇದ ಸೌಂದರ್ಯದ, ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮಿಂಚನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೊಗಳಿದರೆ ಅವನು ಅನಂದದಿಂದ ಮೂರ್ಖ ಹೊಗುವಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಗಳಿಯನ ಹೆಂಡತಿ ‘ಕವಿಗಳೇ’ ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಸಂಖೋಧಿಸಿದಾಗ ಹಂತವಾಯುವಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯಿತು.

ಅವನು ಕಳಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಯಲ್ ಧಿಯೇಟರಿನವರು ತಪ್ಪದೆ ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೊಮೈ ಅವನ ‘ಆಲ್ಫ್ ಸೋಲ್ರ್’ ಎಂಬ ನಾಟಕ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಸ್ವೀಕೃತವಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರೇ ಆಂಡರ್ಸನ್ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದನು.

ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಮರುದಿನ ತರುಣ ಆಂಡರ್ಸನ್ ಶ್ರೀವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸದಸ್ಯನೂ ರಾಯಲ್ ಧಿಯೇಟರಿನ ದೈರ್ಕೆರನೂ ಆದ ಜೊನಿಸ್ ಕಾಲೀನಾನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಂಡರ್ಸನಾನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಕಾಲೀನ್ ಆಂದಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ.

ಅದು ಆಂಡರ್ಸನ್ನನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಕಾಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು; ಆದರೆ ಅವನ ಕಷ್ಟಗಳ ಕೊನೆಗಾಲವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಮಿಸಲಿಲ್ಲ ಕಾಲೀನ್ ಅವನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸೈಮನ್ ಮೈಸ್ಲಿಂಗ್ ಎಂಬವನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಹೀಗೆ ಪಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮೂರನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರೊಡನೆ ಕುಳಿತು ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಮೈಸ್ಲಿಂಗ್ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಟನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ! ಬೀಜಗಳಿತೆ, ಜ್ಯಾಮಿತಿ, ಗ್ರೀಕ್ ಹಿಂಬು, ಭಾಷೆಗಳ ಗುರುತರವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಿಸುವ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಬಿಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ದಢ್ಢ ಎಂದು ಜರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ನ ಕೂಡ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಆಂಡರ್ಸನ್ ದುಃಖ ಜರ್ಜರಿತನಾಗಿ “ದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವ ನಾನಲ್ಲ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿದರೆ ನಾನೇನೂ ಕೆಡಲಾರೆ” ಎಂದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಗೋಳಿದುವಂತಾದುದು.

ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ - ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳ ರಾಜ / ೫೭

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೂಡ, ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಕತೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಅರಳತೊಡಗಿದ್ದು ಮೈಸ್ಟಿಕ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಮೇಲೆಷ್ಟೇ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಚ್ಚು ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಈ ಅಪಿಯ ಶಿಷ್ಟನೆಂದರೆ ವ್ಯಾಳಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂಡರ್ಸನ್ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅಳುಬುರುಕ ತಂಟಿಕೋರರಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತಾದವು. ಅದರ ಗುಟ್ಟು ಅವನ ಅಜ್ಞ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವನ ಕಲ್ನಾ ಕಣಜದಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ಕಥೆಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅನಂತರ ಅಂಡರ್ಸನ್ ಕಾಂಪೆನ್‌ಹೆಂಗಸ್ನಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಆರು ಅನುಕೂಲವಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾರಾನ್ಸ್ ಹಿಡಿದು ಜೀವಿಸತೊಡಗಿದನು. ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಡರ್ಸನ್ನಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡವು. ಕಥೆ, ಕಥೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಥೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅವು ಹೀಡಿಸಬೇಕು. ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಹತ್ತಿರ ಅವುಗಳ ಅಕ್ಷಯ ಭಂಡಾರವೇ ಇದ್ದಂತಿತ್ತು. ಬಕಪಕ್ಕಿಗಳು, ಮರಗಿಡಗಳು, ದೆವ್ವಗಳು, ಸೈನಿಕರು - ಅವನ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುವೂ ನಾಯಕನಾಗಿ ಜೀವಪದೆಯಬಲ್ಲಾದಾಗಿತ್ತು. ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚಿತ್ರವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆತ ಕಾಗದಗಳಿಂದ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣಬ್ಜ್ಜಯ್ಯ ಎಂಬ ನಿರ್ದಾರೀವತೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಆತ ಒಳ್ಳೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಂದದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನಸುಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅವರು ದಢ್ಢರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೆರಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆದರೆ ನಿಧಿಯೊಂದನ್ನು ಎಡವುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಅರಿಯದವನಂತೆ ಅಂಡರ್ಸನ್ ತನ್ನೇ ಅಪ್ರತಿಮ ಕಥಾಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಮತ್ತೂ ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಬೆಂಬತ್ತಿ ವೃಧಾ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದು ಅವನು ಬರೆದ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ಯಾವುವೂ ಜನರ ನೆನಿಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ, ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಖಿಂದವಾಗಿ ಹೀಕಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತಂದರೂ ಅವನು ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಪುರುಷ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಲ ಧನದಿಂದ ಆತ ಸ್ವಿಜರ್ಲೆಂಡ್ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನೆಷ್ಟು ನಿರ್ಧನನಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಹರಕಂಗಿಯೊಂದು ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿವನ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಆತ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು

ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಇದೊಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ಕೆಲಸ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಆತ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಈ ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಥಮ ಸಂಗ್ರಹ ಗಡಿಜರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂತು. ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆಂದು ಅವನು ಕಂಡ. ಅಂಡರ್ಸನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇನಾಕ್ರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡತೊಡಗಿದವು. ಅಂಡರ್ಸನ್ ಹೊಡತೊಡಗಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕಿಸ್ಸ್‌ನ್ ಹಬ್ಬದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಕಥೆಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆಯೋಂದು ಹೊರಬರತೊಡಗಿತು. ೫೨ ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿದ ಅವನ ಆ ಕಥಾಪ್ರವಾಹ ವಿಶ್ವಾಸಿತ್ಯದಲ್ಲಿಂದು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಫಾವನ್ನು ಇಂದು ಗಳಿಸಿಹೊಂಡಿದೆ.

ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಕಥೆಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಲಾಪೂರ್ವಕ ಕಲ್ಪನೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಒಳಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದೊಂದು ಮುಖಿದ ಸ್ವರೂಪವೇ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾಪೂರ್ವಕ ಸತ್ಯ ವಿಷಾದಮಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ನಗೆ ತುಂಬಿದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಇವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾರೂ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿರಿಸಿರದ ಸೋಜಿಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ದುಃಖ ದುಖಾಗ್ಗೆಗಳನ್ನು ಅನೋಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಕುರೂಪಿ ಬಾತುಕೋಳಿ ಎಂಬ ಅಮರ ಕಥೆಯನ್ನೇ ನೋಡಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಂಟಿಯೋಂದು ಕುರೂಪಿ ಬಾತುಕೋಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ನಿನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೇ ಹೇಳೋದು, ನೀನು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ತತ್ತ್ವ ಇಡಲು ಕಲೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಉರಿಯಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಕಲಿ, ಆಥವಾ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಗುರುಗುಡಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಕಲಿ.”

ಆಗ ಬೆಕ್ಕು ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಹೌದಯಾ ನಿನಗೆ ಗುರುಗುಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನೀನಿದ್ದೀ ಏನು ಸಾಧಕ?

ಈ ಕುರೂಪಿ ಬಾತುಕೋಳಿ ಬೇರಾರು ಆಗಿರದೆ ಸ್ವತ: ಅಂಡರ್ಸನ್ನನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ‘ನಿನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೇ ಹೇಳೋದು, ನೀನು ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದಂಥ ಲಾಭದಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಯೋದು ಲೇಸು’ ಎಂದು ದೇನಾಕ್ರಿಸ ಅರಸ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಆತ ಸಾಹಿತ್ಯಾಗಿರಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಹಿತ್ಯೆಸಿಗಳು ಅವನ ಹಿತಕ್ಕಂದೇ, ಈ ಹುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರಿ ಹಿಡಿಯಲು ಉಪದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಕಥೆಯ ರೂಪ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಭೆ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ಆತ ಚಿಕ್ಕವನಿದಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ ಮುದ್ದಾದ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ಅದರ ಹಣ ಕೊಡದೆ ಮೋಸಮಾಡಿದ ಸುಂದರ ಶ್ರೀಮಂತ ತರುಣೀಯ ಪ್ರಸಂಗ ‘ಕೆಂಪು ಚಪ್ಪಲಿ’ ಎಂಬ ಹೃದಯವಿದ್ವಾವರ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಬಡ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಿಕ್ಕೇ ಬೇಡಲು ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವನ ತರುಣ ತಾಯಿ ಕಿತವ ಪೇಮಿಕನೊಬ್ಬನ ಸದಿಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬಸುರಿಯಾದ ಫ್ಲಾನೆಯೇ ‘ಯಾತಕ್ಕೂ ಬಾರದವಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಕಾಪೇನಾಹೇಗನಾನಲ್ಲಿ ಆತ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ತಾನಿದ್ದ ಅಟ್ಟದ ಕಡಿಕೆಯಿಂದ ಇರುಳಲ್ಲಿ ನಿರುಕೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೀದಿಯ ಹಳೇ ದೀಪದ ಕಂಬವೂ ಒಂದು ಕಥೆಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಗದ ದೊಂಕನ್ನು, ಜಂಬವನ್ನು ಯಾರದೇ ಮನ ಕೆರಳದಂತೆ, ಯಾರೂ ನೋಯದಂತೆ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಳಕಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದಾನೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಯ ಕಥೆ ಯಾರು ಕೇಳಿಲ್ಲ? ಒಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಕೇಲ ರಕ್ತರು ಅವನಿಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಸ್ತುದ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಸ್ತು ವೈಭವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ, ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಕುಲೀನರೂ ಆಗಿರದಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಖಾಲಿ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾತ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೇಯುವ ಸೋಗು ಹಾಕಿದರು. ರಾಜನಾಗಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಸರದಾರರಾಗಲಿ ಅದು ತಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳಿ ತಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲ, ಕುಲೀನರಲ್ಲ ಅನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳಿದ್ದೇ ಹೊಗಳಿದ್ದು ಅರಸ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೇರವಣಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಾದ. ನೋಡಿದವರೇಲ್ಲಾ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಹಾ ಎಂಥ ಸುಂದರ ಬಟ್ಟೆ! ಎಂದರು. ಒಂದು ಅರಿಯದ ಮನು ಮಾತ್ರ “ಅಮ್ಮಾ ಅರಸ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನಲ್ಲಮಾ!” ಎಂದಿತು. ಡಂಬಾಚಾರವನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೇಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಈ ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಭವಿತವ್ಯ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಅಂಡರ್ಸನ್ನನನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ತಾನಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆತ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಗಣಿತರಲ್ಲಿ ದೇನಿಶ್ ಸರಕಾರವು ಅವನಿಗೆ ೫೦೦ ಕೋನರ್ ವರ್ಷಾಶನ ದಯವಾಲಿಸಿತು. ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅವನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಳಳಿರಲ್ಲಿ ಓರ್ವಿಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಆಲೀಗ್ಳಾಂಡರ್ ದ್ಯೂಮಾ ಅವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಉರು ನೋಡಲು ಕರೆದೊಯ್ದು. ಅವನ ಯಂತೋಷ ಸಂಚಾರ ಒಂದು ಜೈತ್ಯತ್ವಯೇ ಆಯಿತು. ರಾಜಮಾತೆಯರು ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕಥೆ ಓದಿಸಿದರು; ರಾಜಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದ ದೊರೆಯಿತು; ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ

ರಾಜಕುಲದವರು ಅವನನ್ನು ಸತ್ಯರಿಸಿದರು; ಬಾಲರ್ ದಿಕ್ಷನ್, ವಿಕ್ಷರ್ ಹೂಗೋರಂಥ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತಿಗಳು ಗೆಳೆಯರಾದರು. ಅವನ ಕಥೆಗಳು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜಪಾನಿ, ಹಿಂದಿ, ಏಕೆ-ಎಸ್ಟಿಮೋ ಭಾಷೆಗೂ ಭಾಷಾಂತರ ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಮೇಕ್ಕೋಡ ಅರಸ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮಿಲನ್ ಅವನಿಗೆ ಬಿರುದು ದಯವಾಲಿಸಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಾತ ಮನೆಮಾತಾಗಿದ್ದ ಸ್ವತಃ ದೇನಾಕ್ರೋ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲರನಾಗಿ ನೀಮಿಸಲಾಯಿತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಂಡರ್‌ಸನ್‌ನ ನಾಟಕವನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿ ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಲು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದ ಅರಸನೇ ಈಗ ಅವನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸತ್ಯರಿಸಿ ‘ನೀನು ಏನು ಬಯಸುವ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಈ ಸಲ ಅಂಡರ್‌ಸನ್ ಏನನ್ನೂ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ, ‘ನಾನೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಒಡೆನ್ ಗ್ರಾಮದ ಗೊಬ್ಬರದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕುರೂಪಿ ಬಾತುಕೋಳಿ ಈಗ ತೃಟ್ಯಾಯಿಂದ ಗೊಬ್ಬರದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೇನು, ಹಂಸದ ತತ್ತ್ವಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಿದ್ದರೇ ಭಾಗ್ಯ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಡರ್‌ಸನ್‌ನಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯೆ ಸೆರಿಗಿ ಗಂಟಿಕ್ತಿತ್ತು, ಹೆಚ್ಚೆನ ಪ್ರೇಮಕಾಗಿ ಅವನ ಜೀವ ಹಾತೋರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಾರುಣ್ಯದಿಂದಲೂ ಕುರೂಪಿ ಬಾತುಕೋಳಿಯನ್ನು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆತ ರಿಚ್ರೋರ್‌ಫಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ ಒಂದು ವಸಂತಕಾಲ ಅವನೊಡನೆ ಬೆಲ್ಲಾಟ ಮಾಡಿ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಸೋಷಿ ಎಂಬ ಹದಿನಾರರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನಾತ ಪ್ರೀತಿಸಿದ; ಅವಳು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಿ ಲಿಂಡಳೀಂಬ ರಂಗಭೂಮಿಯ ತಾರೆಯ ಪ್ರಧಾಮ ದರ್ಶನದಲ್ಲೇ ಆತ ಕಾಮ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದ; ಆದರೆ ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಣ್ಣನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಈ ಹೊಡಿತದಿಂದ ಬೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಡರ್‌ಸನ್‌ನಿಗೆ ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಅವನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆಯೆ ಬೆಳೆದ ಕಾಲಿನ್ನನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳೊಬ್ಬಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಅನುರಾಗ ನಾಟಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸು. ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು. ಆದರೂ ಅವಳು ಬೆಳೆಯುವ ವರೆಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೂತಿಗೆ ಅಂಡರ್‌ಸನ್ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಕದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡಲು ಪಳಗಿದ್ದ ಆತ ಅವಳನ್ನು ಕಾಮಿಸದೆ ಅವಳು ತರುಣನೊಬ್ಬನ ತೋಳಿಸಿ ಸೇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸಿದ.

ಅಂಡರ್‌ಸನ್‌ನ ಜೀವನದ ಪರಮ ಸಾಧಕ ಮುಹೂರ್ತ ಗಳಿಗಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಅದು ಕೊರವಂಜಿ ಹೇಳಿದ ಕಣಿ ಸತ್ಯಜಗತ್ತಿಗಳಿದ ಮುಹೂರ್ತ. ಆತ ಒಡೆನ್ ಬಿಟ್ಟು

ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂಡರ್ಸನ್ - ಮಹಿಳೆ ಕಥೆಗಳ ರಾಜ / ತಿ
ಬವತ್ತು ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಕಣಿ ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಓದೆನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿತ್ತು.
ಒಂದು ದಿನೆಂಬರ್ ಉರಂದು ಅಂಡರ್ಸನ್ನನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಹೋತ್ಸವವೊಂದು
ಓದೆನ್ನುವಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತ್ತು. ಶಾಲೀಗಳಿಗೆ ರಚಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಸಂಜೀ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದೀಪಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದರು; ದೀವಟಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯೊಂದು ಅವನ
ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದು ಜಯ ಘೋಷಗಳಿಂದ ಆದರವನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಿತ್ತು.

ಅಂಡರ್ಸನ್ ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದ ಆದರೆ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿರು ತನ್ನನ್ನು
ಗೌರವಿಸಿದ ಆ ದಿನವನ್ನೇ ಆತ ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದ ಅವನು ಆತ್ಮರಿತ್ತಿಗಾಗಿ
ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಅಂದಿನ ದಿನಕ್ಕೇ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿವೆ.

೧೭. ಉಡಾಳ ಹುಡುಗ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಾದ !

ಅಮೇರಿಕದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ರೈನ್ ಜೀವನ ದರ್ಶನ

ಶಾಲೆಯೊಂದರೆ ಆಗದ ಉಡಾಳ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬಿಗೆ ಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಹರುಹು ಹಾಲೆಯೊಂದು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನಾತ ಒದುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಉತ್ತೇಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಹಾರುವ ಹಾಳೆ ಅವನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆತ ಸಮಕಾಲೀನ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿಬ್ಬಣಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲಕ್ಷ್ಯಗಟ್ಟಳೆ ಹಣ ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದ ಅವನಿಗೆ ವಿಶ್ವದಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಗೌರವ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾ ಮುಂದೆ ತಾ ಮುಂದೆ ಎನ್ನುತ್ತವೆ.

ಇದು ಅಮೇರಿಕದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ರೈನ್ ಸತ್ಯ ಕಥೆ. ಅವನ ಜೀವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಚಲಭ್ರಿತ್ವವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಹಾಲಿಪುಡ್ರೊ ಇಂದ ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚು ಮಾಡಿತು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಲೇಖಕನೂ ಗಳಿಸಿರದವ್ಯು ಹಣವನ್ನಾತ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಗಳಿಸಿದನು. ಅವನ ಏರಂಭದ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳಲ್ಲಿಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಏದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ೧೫-೨೦ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿತೆಂದು ಹೇಳಿರೆ ಅವನ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಅರ್ಥವಾದೀತು. ಇದು ಇಂದಲ್ಲಿ ಇಂ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದಬೇಕು.

ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ರೈನ್ ನಿಜ ಹೆಸರು ಸಾಮ್ಯವೇಲ್ ಲಾಂಗ್‌ಹಾನ್‌ ಕ್ಲೇಮನ್ಸ್ ಎಂದು. ಗಳಿಂಜಿ ರಲ್ಲಿ ಅತ ಜಾನ್ ಮಾರ್ಶಲ್ ಕ್ಲೇಮನ್ಸ್ ಎಂಬ ಅಂಗಡಿಗಾರನ ಬದನೇ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅಮೇರಿಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ಮಿಸೂರಿಯದ ಪ್ರೇರಿತಾ ಎಂಬ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಣಗಳ ಕೊಳಕು ಕತ್ತಲುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆತ ಮೊದಲನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವನ್ನೇ ಕಾಣಲಾರನೆಂದನಿಸುವವ್ಯು ದುರ್ಬಲ-ರೋಗಿಷ್ಟ್ ಮಗುವಾಗಿದ್ದು ಆತ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬದುಕಿ, ಅನೇಕ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳನ್ನು ಬರೆದ.

ಸಾಮ್ಯಯೆಲ್ಲ ಕ್ಕೆಮನ್ನ ಬದುಕಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದಾಗ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇವನ ಭವಿಷ್ಯ ಕರಾಳವಾಗಲಿದೆಯೆಂದೆಂಬೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು ಯಾರು ಯಾರ ಮೇಲೋ ಕಡಿಗೇಡಿತನದ ತಮಾಂಗಳನ್ನು ಆಡಿ ದೂರು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಬಂಧಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟುಷ್ಟು ದಿನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಗೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಮಿಸಿಸಿಪಿ ನದಿ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು ಅದರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೂರು, ಸಾಗುವ ನಾವೆಗಳನ್ನೂ, ಅದೇ ಆಗ ಪೂರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಉಗಿ ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ; ಅದರಲ್ಲಿ ಈಸ ಹೋಗಿ ಒಂಬತ್ತು ಸೆಲ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಬದುಕಿದ; ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಗವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶೋರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಹನ್ನೀರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಅವನ ತಂದೆ ಸತ್ತು “ಅಮ್ಮಾ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಬಹೆಳ ಕಾಡಿಸಿದೆ ನಾನು. ಸತ್ತುಹೋದ ಪಾವ! ಇನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ - ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಡ!” ಎಂದನಂತೆ ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪ ದಗ್ಧನಾಗಿ! ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಲು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಲು ಹಾಕಿದಳು. ಸಂಬಳಕ್ಕೂ ಉಂಟ ವಸತಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ ವಜ್ಜಾ ಎಂದ ಮಾಲಿಕ.

ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಲಿಯತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಕ್ಕೆಮನ್ನನಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತ್ಯ ಸಂಕೀರ್ತವಾದ ಆ ಕಾಗದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅದು ಪುಸ್ತಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಹುತಾತ್ಮಾದ ಜೋನ್ ಆಫ್ ಆರ್ಕಿಟ್ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಪುಟವಾಗಿತ್ತು ಅವಳು ರೋವೆನ್ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿನಿಯಾಗಿ ಅನನ್ನಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ವಣಾನೆ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಬಾಲಕ ಕ್ಕೆಮನ್ನನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅದು ಸೇರಿ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಜೋನ್ ಆಫ್ ಆರ್ಕಿಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಲ್ಲ ಓದಿದ. ಈ ಓದುವ ಚಟವೇ ಅವನ ಲೇಖನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಒಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಹುಟ್ಟು ತಗಲಿದ್ದು ಜೋನ್ ಆಫ್ ಆರ್ಕಿಟ್ ಅವನ ಚಿತ್ತ ಮಂಟಪದಿಂದ ಎಂದೂ ಮರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಶೀಂಘರಾಯುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವಳ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಬರೆದ.

ಅವನ ಅಣ್ಣ ಓರಿಯನ್ ಒಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮ್ಯಯೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಸೇರಿದ. ಮೋಳಿ ಜೋಡಿಸುವಾಗ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಭಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವನಿಗಾಯಿತು. ಅವನ ತಾಯಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಯಾಗಿದ್ದಳು. ತಾಯಿಯ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಯತ್ನೆಯ ಈತನಿಗೆ

ದಾಯವಾಗಿ ಬಂದಂತೆ ಕಾಳಿತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವೋದಿದಾಗ ಅವನೊಳಗಿನ ಅಂತಹೀಗೆ ಹಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಟಿ ದೊರಕಿರಬೇಕು. ಅವನ ಮೊದಲ ಬರವಣಿಗೆಯು ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಣ್ಣನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ “S.L.C” ಎಂಬ ಅಂತಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಹಾಸ್ಯಲೇಖ ಅವನದೇ ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಪುನಃ ಮುದ್ರಿಸಿತೆಂಬುದರಿಂದ ಅವನ ಹಾಸ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಯಿತೆಂದು ತಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಅದರೆ ಕ್ಷೇಮನ್ನು ಮಾರ್ಕೋ ಟ್ರೈನನಾಗಿ ಅವತರಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನಣ್ಣನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ ದಿವಾಳಿಯಿದ್ದರಿಂದ ಕ್ಷೇಮನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಕ್ಕುಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಉರೂರು ಅಲೆದ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಸಾಹಸ ವೃತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹುಟ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳ ಬೆಂಬು ಹತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕಳೆದ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಹುಟ್ಟು ಹುಟ್ಟು ಉಪಾಯಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಅಮೆಜಾನ್ ನದೀ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕೊಕೊರ್ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾರಿದರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಿತರ ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದೆಂದಾತ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓದಿದ್ದು ಬಂದು ದಿನ ಅವನಿಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹತ್ತು ಪೊಂದಿನ ನೋಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೋ ತಡ, ಆತ ಅಮೆಜಾನಿಗೆ ಹೊರಟ. ಆದರೆ ಕೆಲ ನೂರು ಮೈಲು ಸಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಹಣ ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ಆತ ಹೋದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲಿಂದು ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳೊಡನೆ ಭಾಷೆ ಬಾರದ ತಾನು ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ರೋಗ ತಗುಲಿದರೇನು ಗತಿ, ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರರೇ ಇದೊಂದನ್ನೂ ಆತ ಯೋಚಿಸಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಹದಿಹರೆಯದ ಮಾತಾಯಿತು. ಅದರೆ ಘಾಯಪ್ಪಬಿಧ್ವನಾಗಿ ಪುಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕನಾದ ಮೇಲೂ ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಯೋಜನೆ ಹುಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಾದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವೇ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಉಗಿ ಉತ್ಪಾದಕ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಕಂಪನಿಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿದ; ಕಂಪನಿ ದಿವಾಳಿಯಿದ್ದಿತು. ಗಡಿಯಾರ ಕಂಪನಿಯೋಂದರ ಶೇರು ಕೊಂಡ; ಅದು ಮೊದಲನೇ ಗಡಿಯಾರ ತಯಾರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮುಳುಗಿತು; ಟ್ರೈಪ್ಲ್ಯಾರ್ಟರ್ ತಯಾರಿಸುವೆನೆಂದ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿ ಏದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆರವಾದ. ತಾನೇ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆ ಘಾರಂಭಿಸಿ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಯಿತರ ಗಳಿಸಿದ; ಇತರ ಲೇಖಕರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ

ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞನದ ಗಂಥವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಜ್ಞನದ ಅರಿವೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಾಹಸಗಳನ್ನಾತ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಒಂದು ಹಡಗು ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ನೋಕರಿ ಹಿಡಿದು ಮಿಸಿಸಿಟಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಕಾಯಾನದ ಮರ್ಮಗಳನ್ನೀಲ್ಲ ಕಲಿತ. ಅವನ ಧೈಯವು ತಾನೇ ಅಮೇಜಾನ್ ಬಯಲ ವರೆಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಬೆಳೆಸಬೀಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು ಅದೇನೂ ಪ್ರೋಣವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಿಸಿಸಿಟಿ ನದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆತ ಅನುಭವಗಳೂ ಅವನು ಕಂಡ ಜನಗಳೂ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಬರವಣಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಅನುಭವ ಭಂಡಾರವನ್ನೂ ಓತು ಸ್ವಷ್ಟಿಗೆ ಆದಶಂಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದವು. ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ನಡೆದ ಯಾದವಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಮೋಚನಾ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಅವನ ಸೈನಿಕ ಜೀವನ ಕೆಲ ವಾರಗಳಲ್ಲೀ ಗೌರವಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ದೊರೆತವು. ಕೆಲಪ್ರೋನಿಎಯದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೊಳೆಯೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಯೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಅನಂತರ ನಾಟನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ.

ಈ ದೋಭಾಗ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬಂದಾಗ ಅವನು ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಬಷಿಕೊಂಡ. ಆ ಕ್ಷಣಾ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ತಿರುಗಿತು. ತನ್ನ ಕೊನೆಯಿರದ ಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಅಪಾರ ಅನುಭವವನ್ನು ಅವನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಚುಕುಳಿಯಕ್ಕುವ ಹಾಸ್ಯ ಗಾಥವಾದ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿ, ಅವನ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದವು. ಈಗಾತ ಮಾರ್ಕೆ ಟ್ರೈನ್ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ನಾಮವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬದು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಆತ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯಾತ್ರಾವ್ಯತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ರೋಮನೆಂದು ಪುಸ್ತಿದಧನಾದ. ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಆದರೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಅವನನ್ನು ಯುರೋಪ್ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳಿಸಿತು. ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ Innocents Abroad ಹೂರಬಿದ್ದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಮಾರಿತು.

ಸಾಹಸಿ ಮಾರ್ಕೆ ಟ್ರೈನನ ಮದುವೆಯೂ ಒಂದು ಹುಟ್ಟು ಸಾಹಸವೇ. ಮಿಸಿಸಿಟಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಚಾರಗಳಲ್ಲಿಂದು ಬಾರಿ ಅವನಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಗಡನ್ ಎಂಬೊಬ್ಬು ಗೆಳೆಯ ದೊರೆತ. ಅವನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂಗಿ ಒಲ್ರೇವಿಯಾಳ ಪುಟ್ಟ

ಚಿತ್ರಪೋಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದವನೇ ಮಾರ್ಗ ಟೈನ್ ಮರುಳಾದ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗೆಳೀಯನೊಡನೆ ಎರಡು ದಿನ ಉಲ್ಲಿದ ಮೇಲಂತೂ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಪಡೆಯಲೀಬೀಕೆಂದು ಸಿಧರಿಸಿದ. ಹೊರಡುವ ದಿನ ಬಂದಾಗ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯೋಳಗಿನ ಆಸನವನ್ನು ಆಧಾರ ತಟ್ಟಿಸಿದುವಂತೆ ಗಾಡಿಯಾಳಿಗೆ ಲಂಜ ಕೊಟ್ಟು. ಗಾಡಿ ಹೊರಟದ್ದೇ ಆಸನ ಉರುಳಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗ ಟೈನ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಕ್ಯೆ ಕಾಲೆಲ್ಲ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಳಗೊಯ್ಯು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನೋವನ್ನು ನಟಿಸಿ ಎರಡು ವಾರ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಒಲೀವಿಯಾಳ ಸೇವೆಯ ಭಾಗವನ್ನನುಭವಿಸಿದ. ಮಾರ್ಗಟೈನನ ಹುಟ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಶ್ವಿಯಾದದ್ದು ಇದೊಂದೇ! ಒಲೀವಿಯಾ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುವರಿಯಾದರೂ ಈ ಬಡ ಪತ್ರಿಕೋಡ್ಯೋಗಿ ಯನೊಳಿಸಿದಳು. ಅವಳ ತಂದೆಯೂ ಅಡ್ಡ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಂರಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿವಾಹವಾಯಿತು.

ಅವನು ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಅವಳನ್ನು ಸ್ತೀತಿಸಿದ. ಅವನು ಬರೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಳೇ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಉದ್ದಾಮ ಜೀವನದಿಂದ, ಶಾಲೆ ಕಾಣದ ಒರಟುತ್ತನದಿಂದ ಅವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅಶ್ಲೀಲ, ಬೃಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಭರ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಭಾರಿ ಚಂಡಿ ಹೆಂಡತಿ ಇವಳು” ಎಂದು ಏತ್ತರ ಮುಂದೆ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ತೆಗಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾರ್ಗ ಟೈನ್ ಅವಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಎದುರಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ,

ಅವನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಕಥಿಗಳು, ಲೇಖಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಹಾಸ್ಯವೃಂಗ್ಗಗಳು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಣದ ಹೋಳಿ ಹರಿದುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಹುಟ್ಟು ಹಣ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಇಲ ನೇ ಅವರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನಾತ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟುಹೊಗಿತ್ತು. ದಿವಾಳಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಆತ ಪಾರಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಲವನ್ನು ಷ್ಟೇ ಷ್ಟೇ ತೀರಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಹೊಟ್ಟು.

ಆತ ಬಂದು ಭಾಷಣ ಸಂಚಾರ ಕೈಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಯಾತಾನುಭವಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಗಕವಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಜನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಐದು ವರ್ಷ ಈ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯಿತು. ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದ. ಸಾಲವನ್ನು ಷ್ಟೇ ಷ್ಟೇ ಚುಕಾಯಿಸಿದ. “ಈಗ ನಾನು ಸುಖಿ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಶ್ರಮವಲ್ಲ, ಆನಂದ” ಎಂದ.

ಉಡಾಳ ಹುಡುಗ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಾದ ! / ೬೭

ಮಾರ್ಕೋ ಟ್ರೈನನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳು ಅಷ್ಟು ಸುಶಿದ್ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಗಳು ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಅನಂತರ ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ, ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಮಗಳೂ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಳು. ಈ ದುರ್ದೈವಗಳು ಮಾರ್ಕೋ ಟ್ರೈನನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಂತಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಮಾಡಿದವು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಳ್ಳಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಹುಡಿದು ಅಸ್ತುಪ್ರಸ್ತುವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದಿರುಳನ್ನು ಸೇರಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಹಾಸ್ಗಾರ, ಲಘು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯ “ಮಾನವನೆಂದರೇನು?” ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬರೆದ. ಅವನ ಮುಂದಿನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಒಂದು ವಿಷಾದರೇಖೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಟ್ರೈನ್ ಎಂದೂ ಮಾನವದ್ದೇಷಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಇಂದು ಜನಪಿಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ Tom Sawyer ಮತ್ತು Huckleberry Fin ಎಂಬೆರಡು ಮಾತ್ರ, ಇಂದಿಗೂ ಆದರಣೀಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಬಹುಶಃ ಅವು ಚಿರಂತನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವುಗಳು. ಅವನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ ಅಮೋಫ್ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವನ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಚಿರವಾದ ಹರಳುಗಳ ಸಂಗಡ ಮಿನುಗುವ ಶಾಶ್ವತ ರತ್ನಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿವೆ.

ಮಾರ್ಕೋ ಟ್ರೈನ್ ಗಣಂ ರಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ. ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ ವರ್ಷ ಹ್ಯಾಲಿಯ ಧೂಮಕೇತು ಉದಯಿಸಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದ ಅದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವರಿಗೆ ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಆಸೆ ಪೂರ್ವೀಸಿತು. ಹ್ಯಾಲಿಯ ಧೂಮಕೇತು ಮೂಡಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾರ್ಕೋ ಟ್ರೈನ್ ಏಪಿಲ್ ಅಗರಂದು ತೀರಿಕೊಂಡ.

೧೨. ಬನಾಸ್ಕಿನ್ನರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನ

ಅವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಢ್ಡರಾಗಿದ್ದರು !

ಮಹಾಪುರುಷರು ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶಗಳು ಅವರ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಏನೂ ನೇರವಾಗದಿದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದರೆ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರು ತಮ್ಮವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶಗಳು ಏನೂ ಕರ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಮಾಡದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಿಸಿದ ಆಲ್ಟ್ರಾ ಬನಾಸ್ಕಿನ್ನರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಬನಾಸ್ಕಿನ್ನರು ತಮ್ಮ ಸಾಪೇಕ್ಷತಾ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರ ಹುಟ್ಟುರಾದ ಉಲ್ಲಾಸ ಒಂದು ರಸ್ತೆಗೆ ಅವರ ಹೆಸರಿಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಗಣಿತರಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟುರೂ ಆಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಆ ಹೆಸರನ್ನು (ಬನಾಸ್ಕಿನ್ನಾನ್ನಾ) ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾಡಿಗಳು ಬೇರೆ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಹಿಟ್ಟುರೂ ಮತ್ತು ಅವನ ನಾಡಿ ಪಕ್ಕ ಯಹೂದ್ಯರನ್ನು ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಉಭಾಷನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದವು. ಬನಾಸ್ಕಿನಾರು ಯಹೂದ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದು ಬನಾಸ್ಕಿನರ ತಂದೆ ಹರ್ಮನನ್ನಾಗಲಿ ಅವನ ತಮ್ಮ ಜಾಕೋಬನಾಗಲಿ ನಿಷ್ಘಾವಂತ ಯಹೂದ್ಯರೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಲ್ಟ್ರಾ ಬನಾಸ್ಕಿನರಿಗೆ ಮಾಡಾ ಎಂಬೊಬ್ಬ ತಂಗಿಯಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೆಂಫೋಲಿಕ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತ ಧರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಯಹೂದ್ಯ ಧರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಯಪ್ರಭುದ್ಭಾದ್ರ ಮೇಲೆ ಬನಾಸ್ಕಿನರು ಒಬ್ಬ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಈಶ್ವರನ ಆಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಹೂದ್ಯ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಧರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಕ್ಷಣ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಬಹಳ ಕಾಲ ಅವರು ಹಂಡಿಯ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಆಚಾರಗಳು ಕದಲಿದ ಮೇಲೂ ಅವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವಪರವಶತೆ ಇತ್ತು. ಭಕ್ತನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಬನಾಸ್ಕಿನರು ವಿಶ್ವದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಉತ್ಸಾಹಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬನಾಸ್ಕೆನರನ್ನು ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ದಡ್ಡನೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾತು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಇತರರೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ಎತ್ತರವಾದ ಇಸ್ಕೋಟಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಒಂಟಿಗ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಔಧಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನೋ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಕುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಪಾಲೀನಾ ಉಬ್ಬಿದಳು. ಆದರೆ ಇದು ತಾತ್ತ್ವಾಲೀಕವಾಗಿತ್ತು. ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಗ್ರೀಕ್ ಶಿಕ್ಷಕನು, ‘ನೀನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದ ಗಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಜಾಕೋಬನನ್ನು ಹೊರತು ಉಳಿದೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಂಬಿದವರೇ.

ನಿಜವೆಂದರೆ ಬನಾಸ್ಕೆನಾರು ತಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನ್ನು ಹೊರತು ಏನನ್ನೂ ಬಲಾತ್ಮಾರದಿಂದ ಕಲಿಯಲು ಸಿದ್ಧರೀರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ಯಾವ ಮಿಲಿಟರಿ ರೀತಿಯ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ಅವರು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಳು ಪೋಲೀಸು, ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಮಸು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ ಬನಾಸ್ಕೆನಾ ಸೈನಿಕ ಕೂಚುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೇವರಿಸಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಬಾಯಿವಾರವೆಂದರೆ ಅವರಿಗಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಶಬ್ದಗಳು ಅವರಿಗೆ ನೆನಪೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ,

ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲಾ ಪಾಠಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗಿ ಯೋಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿತೂ ಹಾಗೆ ಇದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆ ಓಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಟ್ಟವನು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೇ. ಗಣಿತ, ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನಿತಿ ಬಾಲಕ ಬನಾಸ್ಕೆನನನ್ನು ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೀರಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಮಕೋಣ ತ್ರಿಕೋಣದ ಎರಡು ಭುಜಗಳ ವರ್ಗ ಜ್ಞಾದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಎಷ್ಟು ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿಸಿತೆಂದರೆ ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿತಗೊಳಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೋಹ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಗಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬನಾಸ್ಕೆನರಿಗೆ ಯೂಕ್ಟಿದನ ಜ್ಞಾನಿತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅದ್ವಾತಗಳ ಪೆಟ್ಟಗೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇಲ್ಲಿತ್ತು ಅವರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಪಂಚ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಖಚಿತ. ತ್ರಿಕೋಣದ ಮೂರು ಭುಜಗಳ ಲಂಬಗಳು ಒಂದೇ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಖಚಿತ; ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯ!

ಗಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಬಿನಾಸ್ಪೈನರ ಹೊಂದರೆಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದವು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಭುಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲವಿತ್ತು, ಆಲ್ಟ್ರಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ತಂಡೆ ಉಲ್ಲೌ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ನಿಕ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನಾದ ಜಾಕೋಬನೋಡನೆ ವಿದ್ಯಾದುಪಕರಣಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಕಾರಣಾನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಆಲ್ಟ್ರಾನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ್ ಉತ್ಸಾಹದ ಸಂಸರ್ವವಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಆತನ ಕುಟುಂಬವೂ ನೇರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಗಳಳಿರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಿನಾಸ್ಪೈನರ ತಂಡೆಗೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಬಂದು ಅವನು ಇಟೆಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರಣಾನೆಯನ್ನೊಯ್ದು ಏಲಾನ್ ಬಳಿ ವಾವಿಯಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಆಲ್ಟ್ರಾನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಮೂರ್ನಿಕ್ನಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಾಡಾಯಿತು. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಬಿನಾಸ್ಪೈನರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ್ ಒಡನಾಟವೂ ತಪ್ಪಿ ಬಹಳ ಹುಳುಹುಳು ಅನಿಸಿತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆ ಅವರು ದಿನ ಹೊದಂತೆ ಅಪಿಯರಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಂತೂ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಮೇಲಾಗಿ ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕಾಸ್ತ್ರಾಂಶನ್ನು ಬೇರೆ ಓದಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಂತಾರಿಗಳಿಗೇ ಏಕೆ, ಮಾಸ್ತರರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಘಾರ ನಡೆಯುವಾಗ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಾಸ್ತರರು ಉತ್ತರ ಕಾಣದೆ ಪೆಚ್ಚುಗೊಂಡಿತ್ತು, ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯನ್ನರಿಯದ ಬಿನಾಸ್ಪೈನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಉಪದ್ರವಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುಗಳಿಯತ್ತವೇಂದು ಅಧ್ಯಾವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಬಂದು ದಿನ ಅವರ ಕ್ಷಾಸ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು, ‘ನೀನು ಶಾಲೆ ಬಿಡುವುದೋಳ್ಳೆಯದು’ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಅವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದವರೆಂದರೆ ಅವರ ಗಣಿತ ಶಿಕ್ಷಕ. ಅತನಿಂದ ಈ ಹುದುಗನ ಗಣಿತ ಜ್ಞಾನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದಿದೆಯೆಂದು ಬಂದು ಶಿಫಾರಸು ಪತ್ರವನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಿನಾಸ್ಪೈನರು ಅನಾರೋಗ್ಯದ ನೆಪಮಾಡಿ ಇಟೆಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ತಂಡೆಯ ಕಾರಣಾನೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಪಂಜ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಗಳಳಿರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗನಿಗೆ ತಂಡೆ “ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ತಿಸು” ಎಂದನು.

ಹದಿನಾರೂವರೆ ವರ್ಷದ ಬಿನಾಸ್ಪೈನರು ಸ್ವಿಜಲ್ಎಂಡಿನ ಜೂರಿಕ್ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸಿಕ್ಸನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಕಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕಾಸ್ತ್ರ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ

ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದ “ಗಣಹಾಕುವ” ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅತ್ಯಲ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಷಾಸಾದರು.

ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೌಢಿಸರಾದ ಹೆನ್ರಿಕ್ ವೆಬರರು ಅವರಿಗೆ ಮೇಚ್ಚಿಕೆ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಲೀಕ್ಸ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸಿಸ್ಟನ್ ನಿರ್ದೇಶಕ ಆಲ್ನಿನ್ ಹರ್ಷಾಚೋಗರ ಪ್ರೌಢಾಹದಿಂದ ಅವರು ಅರರು ಎಂಬಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕ್ಷಾಂಟನಲ್ಲಾ ಶಾಲೆ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಗತಾನುಗತಿಕವೂ ರೂಕ್ಷವೂ ಅಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ದಿಪ್ಪೇಳುಮಾ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯತೊಡಗಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವರಿಗಿನ್ನೂ ಈ ಅಗಿರದಿದ್ದರೂ ಜೂರಿಕ್ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸಿಸ್ಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತು. ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಜ್ಞರಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತರಬೀತಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಖಚಿತಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೆಳಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ ದೂರವಾದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಬನಾಸ್ಕಿನರ ಹೆಚ್ಚೇ ಸ್ವಭಾವ ಬೇಸ್ಟ್ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಜಾರು ತರುವ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಕ್ಷಾಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಕ್ಕೇ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಗಣಿತದ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಕುಗ್ಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ತತ್ವಜ್ಞನ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಹಪಾತಿ ಮಿಲೀವಾ ಮಾರಿಕ್ ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಂಗಡ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಳೆ ಓದುವುದು, ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಇದರಲ್ಲೋ ಅವರ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ಷಾಸುಗಳಿಗೂ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೋದಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಿಸರುಗಳನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪ್ರೌಢಿಸರ್ ವೆಬರರೇ ಬರಬರುತ್ತ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿದರು, ಈತ ಯಾರ ಒಂದು ಮಾತಿಗೂ ಕಿವಿಕೊಡುವವನಲ್ಲ ಎಂದವರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಹಪಾತಿಯೊಬ್ಬನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನೋಟ್‌ಗಳ ಸಹಾಯ ಸಿಗದಿದ್ದರೇ ಅವರು ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನವೆಷ್ಟು ಅವರು ಪಾಠ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಸದ್ದೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅಂತೂ ಅವರು ಪಾಸಾದರು, ಅದು ೧೯೦೧ರಲ್ಲಿ ಅದಾದೊಡನೆ ಅವರ ಕಕ್ಷಾದಿರ ಧನಸಹಾಯ ನಿಂತಿತು.

ಬಿನಾಸ್ಪೇನರು ಬದುಕಲೀಕಾಗಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಿಸರರನ್ನೇಲ್ಲ - ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಾಪಿಯಾದ ವೆಬರರನ್ನು - ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಾತ್ವಾಲೀಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೊಚ್ಚಿ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನಿರಾಶೆ ಕೆವಿದಿದ್ದಾಗ ಬೆಳಕಿನ ಕುಡಿ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಬಿನಾಸ್ಪೇನರು ಕೇಶಾಕರ್ವಣ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ವಿಜ್ಞಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗಣಿತದ ಸೋಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸಹಂತಾರ್ಥಿ ಮಾಸ್ರೇಲ್ ಗ್ರಾಸ್‌ಮನ್‌ನನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸ್ವಿಜಲಂಡಿನ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ತಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆ ಬಿನಾಸ್ಪೇನರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಪೇಟೆಂಟ್ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಫೆಡರಿಕ್ ಹ್ಯಾಲರರಿಗೆ ಈ ತರುಣನಿಗೆ ಪನೋ ಉಜ್ಜಲ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ ಎಂದನಿಸಿತು. ಅವರು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ತಾತ್ವಾಲೀಕವಾಗಿ ಬಿನಾಸ್ಪೇನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕಾಯಂ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು, ಇದು ೧೯೦೨ರಲ್ಲಿ.

ಈ ನಡುವೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೋಲು ಬಿನಾಸ್ಪೇನರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಪೆಲ್ಲನ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾಂತತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳಿದ್ದರು. (ಆದರ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲೀ ಅವರು ಪ್ರೌಢಿಸರ್ ವೆಬರರ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರ್ದು) ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಅವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದು ಡಾಕ್ಟರೇಟ್‌ಗಾಗಿ ಜ್ಞಾರೀಕ್ ಎಶ್ವರಿಶಾತ್ರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಸ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತಿರಸ್ಸಿಸಿತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಬಿನಾಸ್ಪೇನ್ ಪೇಟೆಂಟ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇ.೫೦೦ ಘ್ರಾಂಕಿನ ಅಲ್ಲ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಅದರೆ ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೋ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊಕ್ಕಿತ್ತು. ಆಗ ತನ್ನ ಅವರು ಬಹು ಚರ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷಾಂತಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರಕಾಶದ ಒಂದು ತರಂಗವನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹೋದವನಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು? ಎಂಬುದೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರಕಾಶದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳಿಂದ ಅದು ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅವರು ಚಿಂತಿಸಿದ್ದರು. ಆದೇ ಅವರ ಸಾರ್ಥಕತಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬೀಜಾರೋಪಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಲ್ಯಾ ಸಾರ್ಥಕತಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹೊರಬಂತು. ಇಂದಿಗೆ ವರ್ಷದ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರೌಢಿಸರಿಗೂ ಬೇಡದವಾದ “ಹುಡುಗ್”ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಓದಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಜಗತ್ತು ಬೆಳ್ಳಬೆರಗಾಯಿತು.

೧೪. ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಗಾಗಿನ್

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಾಲ್ ಗಾಗಿನ್ನನ ಒಂದು ವರ್ಣಚಿತ್ರವು ರೂ.೬೦,೦೦೦ಗಳಿಗೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಕಲೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ ಯುರೋಪಿಯನ್‌ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಗಾಗಿನ್ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೇ.

ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೀ ಕಲಾವ್ಯಂದದಲ್ಲಿ ಗಾಗಿನ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಪರಂಪರೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆಯೆದ್ದು. ಹಿಂದಿನ ಸ್ವೇಸ್‌ರಿಕ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ನವೀನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಫೋಟೋ ಕಲಾವಿದರ ಯುಗದಲ್ಲೀ ಗಾಗಿನ್ ಕೂಡ ಆಗಿಹೋದ. ಅನೇಕ ನವಮಾರ್ಗಿಗಳಂತೆ ಅವನ ಕಲೆಗೂ ಸುರುಖಿ ಪಂಡಿತ ಓಮರ್ ಮನ್ನಣೆ ದೊರಕಲ್ಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅತ್ಯಂತ ಕರಿನವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಬಾಳಿ ಮರಣಂತರವೇ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದರು. ಗಾಗಿನ್ನನ್ನೂ ಅದೇ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಜೀವನಕಳೆ ಇತರ ಕಲಾವಿದರ ಕಥೆಗಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೃದಯವಿಡ್ಲಾವಕಾಗಿದೆ; ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಗಾಗಿನ್ ಇಂಳಿತರಲ್ಲಿ ಘ್ರಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವನ ತಂದೆ ಪತ್ತಿಕಾ ವ್ಯವಸಾಯಿಯಾಗಿದ್ದು ಬಾಲ್ಯ ದಶ್ಮಾಂತಿ ಅಮೇರಿಕದ ಪೆರುವಿನಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಿತು. ಅನಂತರ ಘ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಮರಿಂದ ಅವನು ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಕನಾದ. ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಫೋಟೋ ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅನಂತರ ಘ್ರಾರೀಸಿನ ಶೀರ್ಣಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ದಲಾಲಿಯಾಗಿ ತುಂಬ ಯತ್ಸ್ವಿಯಾದ. ಅವನ ಗಳಿಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ.೨೨,೫೦೦೦ ವರೆಗೂ ಏರಿತು. ಆಗ ಇದು ಭಾರಿ ಮೊತ್ತವಾಗಿತ್ತು, ಮೊಟ್ಟೊಳ್ಳು ಎಂಬ ದೇನಾಶ್ಚಿನ ಹುದುಗಿಯನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಿ ಇದು ಮತ್ತು ನ್ನು ಪಡೆದೆ.

ಅವನಿಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಿತು. ಪಿಸಾರೋ, ಡೆಗಾಸ್, ಮೊನ್ಚ್ ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರಕಾರರ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಮೊದಲೊದಲು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದು ಮಾರುವ

ಹಂಡಸ್ ಮಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ತಾನೇ ಕುಂಟ ಅಡಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ರವಿವಾರಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದವು. ಆಮೇಲೆ ದಿನಾ ಸಂಜೀಯ ವಿರಾಮವೇಳೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ದೋಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ವಜ್ರಾಘಾತವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಗಂಡನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಟ್ಟಿಳ್ಳು. ಆದರೆ ಗಾಗಿನ್ನನ ಚಿತ್ರಗಳು ದುಡ್ಡ ತರುವ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣವೆಲ್ಲ ಕರಗಿದ ಮೇಲೆ ಆವನು ಆವಳನ್ನು ಝಾರುಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಕರಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡಿದರೂ ಗಂಡಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಮನಃಕ್ಲೀಳ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಭಾರಿ ಕಲಹವಾಗಿ ಆವಳನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಷಾರೀಸಿಗೆ ಮರಳಿದ.

ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಮತ್ತೆ ಗಾಹಂಸ್ಥ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥಾರ್ಥಿ ಉದ್ದೀಶ ಆವನಿಗಿತ್ತು. ಜಗಳವಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯೋದನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲ ವರ್ಷ ಮುಂಚಿನ ವರೆಗೂ ಆತ ಆವಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನಾದರೂ, ಸಂಸಾರ ನಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಆವನಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನದ ಭಂಗ ಗಾಗಿನ್ನನ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿತು. ಅವನು ಜಗಳಗಂಟನೂ ಸದಾ ಉದಾಸನೂ ಆದ. ಅವನ ಮನಃಶಾಂತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೆದಡಿಕೊಯಿತು. ಯುರೋಪಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೊಳೆತು ಹೋಗಿದೆಯಿಂದಾತ ತೀರಾನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ. ಇಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಜೀವಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆ ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥಮೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬಗೆದ. ಈ ಕೊಳೆಕೆನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಹೋಗಲು ಆವನ ಆತ್ಮ ಆತುರಪಡತೊಡಗಿತು. ಯುರೋಪಿನ ಈ ಮುಳುಕು ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಕಲೆಯನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುವುದು ತನ್ನ ಆವತಾರಕಾರ್ಯ ಎಂದಾತ ಭಾವಿಸಿದ.

ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರ ಓಡಲು ಆತ ಅಟ್ಟಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಮಾಟೆನಿಕ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಯ ಬಿಸಿಲು, ಬಣ್ಣಗಳು, ದೃಶ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸರಳ ಜನರು ಆವನಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿವು. ಅಲ್ಲಿ ಆತ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆಮಶಂಕೆ ಹತ್ತಿ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಘಾನ್ನಿಗೆ ಮರಳಿದ.

ಪ್ಯಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಉಪವಾಸವಿಲ್ಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತರ ದಯೆಯಿಂದ ಉಟ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಕಾಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರ ವಾನಾಗಾಗನೊಡನೆ ಕಳೆದ. ಆದರೆ ಸಿದುಕನಾದ ಈ ಕಲಾಭಾಂಧವನೊಡನೆ ಬಾಳುವುದು ಗಾಗಿನ್ನನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಗಾಗಿನ್ ಪ್ಯಾರೀಸನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಘಾನ್ನಿನ ಬಿಟನಿ ಪಾಂತದ ಪಾಂಟ್ ಆವೇನಾಗೆ ಹೋದ. ಇಲ್ಲಿ ರೈತರು ಇನ್ನೂ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗದೆ ಪುರಾತನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕೈಕೆಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜನರ ಸರಳ ಅನಾಗರಿಕ ಜೀವನ, ದೈವಭಕ್ತಿಗಳು ಗಾಗಿನ್ನನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದವು. ಇಲ್ಲೋ ಗಾಗಿನ್ನನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲಾಶ್ರೀಲಿ ರೂಪಿತವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಆತ ರೂಪಿಸಿದ “ಹಳದಿ ಕ್ರಿಸ್ತ” ಚಿತ್ರ ಆವನ ಕಲೆಯ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಆಗ ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸ “ಇಂಪೆಶನಿಸ್ಟ್” ಮತ್ತು ಪರಂಪರಾಗತ “ನೈಸರಿಕ್” ಎರಡರ ವಿರುದ್ಧವೂ ಗಾಗಿನ್ನನ ಬಂಡಾಯವಿದಾಗಿತ್ತು. ನೈಸರಿಕ್ ಕತೆಯಿಂದ ಕಲೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿ ಕೇವಲ ಕಲಾವಿದನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೂಸಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಗಾಗಿನ್ನನ ಧೈಯವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ್ನಾತ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಗಾಮೀಣ ಚಿತ್ರಕಾರರ ಮಾದರಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೂ ಹೋಲದಂತೆ ಬರೆದ ಈ ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸಿನ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಗಾಗಿನ್ನನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಹೆಸರು ಹಬ್ಬಿತು: ಚಿತ್ರಗಳ ವೈಚಿತ್ರಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ಅವು ಅಥವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಅವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಇಂದು ಸ್ವಾಷ್ಟಂದಿನ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಗೆಲರಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವ ಆವನ ‘ದೇವದೂತನೊಡನೆ ಜಾಕೋಬನ ಕುಸ್ತಿ’ ಎಂಬ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪಾಂಟ್ ಆವೇನಾನ ಇಗರ್ಜಿಗೆ ಕೊಡಹೋದಾಗ ಪಾದಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಲ್ಲ.

ಅನಾಗರಿಕತೆಗಾಗಿ ಗಾಗಿನ್ನನ ಹಂಬಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಹಿತಿ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಮರಿತ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವೋದಿ ಆತ ತನ್ನ ಕಲಾವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಈ ದ್ವೀಪವೇ ಆದಶ್ರ ಸಾಫನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಚೆ, ಮೇಜು ಹಾಗೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಲಿಲಾವಿಗೆ ತೆಗೆದ. ಸುಮಾರು ಆರೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಹಿತಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ. ಇದು ಗಳಗಳಲ್ಲ.

ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ ತನಗೇನೂ ಕೊಡದೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ ಗಂಡನನ್ನು ಆವನ ಹೆಂಡತಿ “ಸ್ವಾಧೀ ಮತ್ತು ದುಷ್ಪ” ಎಂದು ನಿಂದಿಸಿದಳು. ಆದರೆ

ತಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಬರೆಯಲಿರುವ ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಹಣ ಗಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು.

ತಾಹಿತಿಯ ಅಮೋಫ್ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಂಡು ಮೈಯ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸರಳ ಜೀವನ, ಕುಟುಂಬದ ಅನಾಗರಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನ ಇವು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನೇಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಗಾಗಿನ್ನನನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು. ತಿತ್ತಿ ಎಂಬ ತಾಹಿತಿಯನ್ ಹುಡುಗಿ ಅವನಿಗಂಟುಕೊಂಡಳು. ಅವಳೊಡನೆ ಗಾಗಿನ್ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಂತೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದ. ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತಲೇ ತಿರುಗಬಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅವನ ನಾಗರಿಕತಾ ಧೈರ್ಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತಪೆಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅವನ ನಗ್ಗಾವಸ್ಥೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಭೀದದ ರಹಸ್ಯಮಯತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಮನಸು ನಿಷ್ಳಾಪಣಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಂಡಸುತ್ತನವೂ ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸುತ್ತನವೂ ಇದೆ. ಇದು ಲಿಂಗಭೀದದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ; ಎಂದಾತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಗಾಗಿನ್ ಮುಗಿಸಿದ. ಅವನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಆತ್ಮಿಭರತೆ, ಸರಳತೆ ಮೂಡಿತ್ತು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು, ನಿಸರ್ಗ ದೃಶ್ಯಗಳು ಅವನ ಚಿತ್ರಗಳ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆತ ತಿತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು; ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ಆತ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ತೆಮ್ಮರಾ ಎಂಬ ತಾಹಿತಿ. ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳಿನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವಳೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವಳ ಅನೇಕ ನಗ್ಗ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಗಾಗಿನ್ ಬಿಡಿಸಿದ. “ನನ್ನ ನಗ್ಗ ಚಿತ್ರಗಳು ನಿರ್ವಹಣಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಷ್ಳಾಪಣಾಗಿದೆ. ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಕೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿ ವಣಾರೂಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ” ಎಂದು ಬರೆದ.

ಬರೆದ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನಾತ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಳು ಮಾರಿದರೂ ಅವನಿಗೊಂದು ಬಿಡಿಕಾಸು ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಮರಳಿದ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದು ಭೀಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಬರೆದ. ಅವಳು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ. ಆರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನ ಕೆಂಪು ನಾಯಿಗಳು, ಹಳದಿ ಗುಡ್ಗಳು, ಹಸುರು ಮನೆಗಳು ತಮಾಣೆಯನಿಸಿದವೇ ಹೊರತು ಕಲೆಯನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ವಿಕಾರ ರೂಪದ ಹೆಣ್ಣು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಏಮುತ್ತಕರು ಟೋಕಿಸಿದರು. ಹುಬ್ಬೆ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಅವನಿಗೆ ಬಂತು.

ಹುಬ್ಬನೆಂತೆಯೇ ಅತ ಬಾಳತೊಡಗಿದ. ಹುಬ್ಬ ಹುಬ್ಬ ವೇಷ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾವಾದ ಯರೀತಿಯನ್ನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಒಂದು ಗಳಿಯೋಡನೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಮಾಡೆಲ್ಲ ಅಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಕಲಾಕಾರ ಗೆಳೀಯರ ಬಳಗ ಅಲ್ಲಿ ನೇರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಡಿತ, ಹೊಗೆಬತ್ತಿಗಳ ಸಮಾರಾಥನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಹಿತಿಯ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮರಿತ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಅತ ಬರೆದ.

ಅನಂತರ ತನ್ನ ಪೀಠಿಯ ಬಿಟನಿಗೆ ಹೋದ. ಅವನ ಏಕಾರ ವೇಷ, ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗ, ಗಳಿ ಇತ್ತಾದಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ರೇಗಿದರು. ಒಂದು ಬದಿದಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾಲು ಮುರಿಯಿತು. ಅತ ನಿಸ್ಪರ್ಣಾಯನಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಜಾವಾನಿ ಹುಡುಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸ್ವಾಡಿಯೋವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು ಕಾಣೆಯಾದಳು.

ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅತ ಮತ್ತೆ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ರೋಸಿ ತಾಹಿತಿಗೆ ಮರಳಿದ. ಸ್ಫಳ ಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯೋಡನೆ ಪುನಾವಿಯಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತಲೆಪೂರಿದ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಕುಡಿತ, ಲ್ಯೂಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಣ್ಣ ಮಂದವಾಗಿತ್ತು. ರೋಗ ಅವನನ್ನಾವರಿಸಿತು. ನಿದ್ದೆ ಬಾರದಾಯಿತು. ಅಸ್ತ್ರೇ ಸೇರಿದನು. ಅವನ ವಹ್ನೆನ್ (ಹಣ್ಣು) ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನು ಹೆತ್ತಳು. ದೇನಾಕ್ರಿಂತಿನಿಂದ ಅವನ ಪೀಠಿಯ ಮಗಳು ಅಲ್ಲೆನ್ ತೀರಿಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಕ್ರೈಸ್ತಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಾಸು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಗಾಗಿನ್ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮಾಕ್ಷತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿಸಲು ಮಳಿತನು. (ಅದರ ಹೆಸರು: ನಾವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆವು? ನಾವೆಂದರೇನು? ನಾವೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೆವು?) ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ಕಳಿಸ ತನ್ನ ಕುಂಟುಕಾಲನ್ನೆಳೆದುಹೊಂಡು ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಿ ಏಷ ತೆಗೆದುಹೊಂಡನು.

ಅದರೆ ಅತ ಸಾಯಿಲ್ಲ, ತೀವ್ರ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಿಂದ ಹೇಗೂ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದನು. ಅನೇಕ ವಾರ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೀಳಲಾರದಿದ್ದ ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿದೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟನು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾಮಗಿರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಆರು ಘಾಂಕ ವೇತನದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರು; ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು.

ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಪತ್ರಿಕಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಡಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಚಿತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಲಾಹಲದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳೂ ಬರತೊಡಗಿದ್ದರು. ತಾಹಿತಿ ಅವನಿಗೀಗ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಗಣಗರಲ್ಲಿ ಅವನು ಘಾನ್ಯಿನ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಡೊಮೆನಿಕಾ (ಹಿಂದಾ ಓವಾ) ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿದನು.

ಅವನ ಚಿತ್ರಕಾರ ಜೀವನ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಯಶ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಈ ಹೊಸ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಸತೊಂದು ವಿಷಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಪ್ರೇಚರ ಆಳಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮೂಲನಿಷಾಸಿಗಳ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಗಾಗಿನ್ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಕೆರಳಿದ ಪೂರ್ವೀಸರು ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಶಕ್ತಿ ೧೦೧೦ ಘಾಂಕ್ ದಂಡ ಆಯಿತು.

ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರಾ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ೧೯೦೫ ಮೇ ೧ರಂದು ಅವನು ಒಂದು ನಿಜನ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ, ರೋಗಗಳಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸತ್ತನು. ಎಗ್ಗಿಷ್ಟಾದಿಂದ ಉದಿದ ಅವನ ಕಾಲು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಜೋತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರ್ವೀಸರು ದಂಡ ಹಣಕಾರಿ ಅವನ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಕೊನೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ತೂಗಹಾಕಿ ಏಳು ಘಾಂಕಿಗೆ ಮಾರಿದರು.

ಇಷ್ಟತ್ತು ದಷ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ಚಿತ್ರಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಲಾಪ್ರಯಂಚ ಗುರುತಿಸಿತ್ತು. “ನಾನು ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ” ಎಂದಾತ ಮೊದಲಿಂದ ಬಗೆದಿದ್ದ ಅದೀಗ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಕಲೆ ಇಂದಿನ ಕಲಾವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮ ಅಲ್ವಾಂತಿ.

ಗಳಿ. ಸಮಸೇಟ್‌ ಮೊಮ್: ಕೋಟ್ಯಧಿಶ ಸಾಹಿತಿ

ಕ್ಷ ಶತಮಾನದ ಜನವ್ಯಾಯ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕಲಾಶಿಲ್ಪ ಕಢೆ

ಉಗ್ನವ ಹುಡುಗರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಲೀಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಘಾರಿಗಳಿಂದ ನಗೆಪಾಟಲಾಗಿ, ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬೇಡದವರಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ ಈ ದುಃಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಮಾಮರಂತೆ ಮಹಾ ಲೇಖಕರಾಗುತ್ತಾರೆ?

ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಮಾರ್ಪು ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ (೬೭ ವರ್ಷ) ೨೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಅವರ “ಅಷ್ಟು ಹ್ಯಾಮ್ಮನ್ ಬಾಂಡೇಜ್” ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಅವರ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆ “ರೇನ್ಸ್” ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಂದನೀಸಿವೆ. ಅವರ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಚಲಭ್ಯತ್ವಗಳಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆಯಾಗಿ ಹೊಸೆಯಬಲ್ಲಿನೆಂದು ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಲಿಯಂ ಸಮಸ್ಯೆಟ್‌ ಮಾಮರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಅವರ ತಂಡೆ ಘಳನ್ನಿನ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ರಾಯಭಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆ ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಣ್ಣಿ ಲಾಡ್‌ ಮಾಮ್ ಬಿಟ್ಟನ್ನಿನ ಹೈಕೋಟ್‌ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರು. ವ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ಯೆಟ್‌ ಮಾಮ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಜನವರಿ ಅಜರಂದು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಮಾರ್ಗ ಎಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ವಯಸ್ಸು ಹತ್ತಾರಿದ್ದಾಗ ತಂದೆಯೂ ತೀರಿದರು. ಹುಡುಗನನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಡಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕಕ್ಷನ ಅಶ್ವಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕಕ್ಷನೋ ಬಲು ಕರ್ಮ ತನಾದ ಪಾದಿ. ಮೊದಲೇ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗ ಕಕ್ಷನ ನಿಷ್ಪರ್ವವಾದ ಮಾರ್ಪಣ ೧೬೬೬

ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಮಾಡಿದ. ಶಾಸ್ತಾದರೂ ಸಹ್ಯವಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾನು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದ ಹುದುಗ ಎಂಬುದು ಕಕ್ಷನ ನಡೆವಳಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಸೆಚ್ ಮಾಮರಿಗೆ ಉಗ್ನ ಬೀರೆ. ಅವರ ಉಗ್ನ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಕ್ಷಾಂಟರೊಬರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಹವಾರಿಗಳಂತೂ ಆಯಿತು, ಹೆಡಾಸ್ಟ್ರಾ ಕೂಡ ಅವರನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅರೆ-ಅತಾಭರಿತಾತ್ಮಕ ಕಾದಂಬರಿ “ಅಫ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಮ್ಯಾನ್ ಬಾಂಡೇಜ್”ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಕ್ಷನ ಪಾತ್ರವೂ ಅವರ ನೈಸ್‌ರಿಕ ವೈಕಲ್ಯವೂ (ಉಗ್ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಟುಕಾಲು ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ) ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕರ ಹಾಗೂ ಮರ್ಮಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದ್ದರೆ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಕ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಂಬಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಕಥಾನಾಯಕ ಬಾಲಕ “ದೇವಾ, ನನ್ನ ಕುಂಟುಕಾಲನ್ನು ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುವಾಗ ಸರಿಮಾಡು” ಎಂದು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಿದ್ದೆ ಹೊಗುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುವಾಗ ಖಂಡಿತ ತನ್ನ ಕಾಲು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಕಾಲು ಹೊರಗಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹಾಯ್! ಕಾಲು ಮುಂಚಿನ ರಾತ್ರಿ, ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾರ್ಚ್ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಲೆದುಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವರು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿಯೋ ಉಳಿದರು.

೨೦ಗ್ಗೊಂದಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿ ಅವರು ಜರ್ಮನಿಯ ಹೈಡಲೊಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕಲಿತದ್ದು ಆದರೆ ಲೇಖನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗಿನನ್ನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ೨೦ಗ್ಗೊಂದಿಗೆ ಮರಳ ಸೇಂಟ್ ಫಾರ್ಮಸ್ ಆಸ್ಟ್ರೆಟ್ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ತರಬೀತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮಧಿಸಿದರು. ತಾನು ಸಾಹಿತ್ಯಾಗಬಾರದೇಕೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಹೊಳೆದಿರಬೇಕು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಅವರು ಲಂಡನ್‌ನ ಹೊಳಬೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಶುಶ್ಲಾಪೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳೇ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಗಡ್ಡರಲ್ಲಿ ಹೊರ ಬಂತು.

“ಲೀಜಾ ಅಫ್ ಲ್ಯಾಂಬೆತ್” ಎಂಬೀ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಧಾರಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಡಿಗಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ “ಲೀಜಾ”ದ ಯಶಸ್ವಿನ ಅಧಾರದಿಂದ ಅವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಗೆ ಶರಣ ಹೊಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಕಾಲ ಬಂತು. ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಿಂಥ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದರು; ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ಸನ್ಮಾನ ಅವರ ಹೊಟ್ಟಿ ನೆತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಹಣಗಳಿನ್ನು ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ನಾಟಕಾಲೀಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ, ವಿಕಟ ಆಧಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹತಾಶರಾಗಿ ಅವರು ಹೊನೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೀಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಜನ್ನನಾಗಿ ಸೇರುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಆಗ ಸಹಸಾ ಭಾಗ್ಯ ಅವರ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಿಕಿಸಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಒಂದು ನಾಟಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಾಟಕವೊಂದು ತೀರ ಅಯಶ್ಸಿಯಾದುದರಿಂದ ಆದನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ನಾಟಕದ ತರಬೀತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಡುವೆ ಬಲು ಬೀಗ ತಾಲೀಮು ಮಾಡಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ತರಬಹುದಾದ ನಾಟಕವೊಂದು ಸಿಗದಿದ್ದರೇ ಕಂಪನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಮಾಮರ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದು ಧೂಳು ಮುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾಮ್ ನಾಟಕವನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ ರಂಗಕ್ಕೆ ತಂದಿಂದಿಲ್ಲಿತು. “ಲೇಡಿ ಪ್ರೇಡಿಕ್ಸ್” ಎಂಬೀ ನಾಟಕ ತತ್ಕಾಳಾ ಜನಮನವನ್ನು ಸೆರ್ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ನಾಲ್ಕು ನಾಟಕಾಲೀಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಮ್ ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹೀಗೆ ಲೇಖಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಹನ್ನೊಂದನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಮ್ ತಾವೇ ಉಹಿಸದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಈ ಆಕಸ್ಮಕೆ ಯಶಸ್ವಿ ಮಾಮರ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಲೇಖಿನ ಕಲೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಲೇಖಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬವರು ಸ್ಮಾತ್ತಿರು ಬಂಡಾಗಲೋ ಬರೆಯುವೆ ಎನ್ನಬುದು ಅಯಶ್ಸಿನ ಹಾದಿ ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಓದುವವರಿಗೆ ಸುಲಭ, ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಬಲು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ದಿನಪೂ ಅವರು ಕ್ಷಮ್ಮತ್ವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಲಿಯನ್ನು ಹಡಗೊಳಿಸಲು ಅಪಾರ ಶ್ರಮವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಯತ್ನದ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕಥನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಶ್ರೀಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತಾರುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಮಾಮ್ ಬೇಸರವರಿಯದ ವಿಶ್ವಸಂಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಗಳಿಕೆ

ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲಂತೂ ಅವರು ಪಂಚ ಖಂಡಗಳನ್ನೂ ಪಂಚ ಸಾಗರಗಳನ್ನೂ ಪರ್ಯಾಟನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಸಂಗತಿಗಳು, ನೋಡಿದ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಕೇಳಿದ ಘಟನೆಗಳು ಮಾಮರ ವಿರಾಮವರಿಯದ ಕಥಾಸಿರಾಣಾಕ್ತೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ದರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ಬಳಸಿದ ವಿಷಯಗಳು ಅನಾದಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಾರರು ಬಳಸಿದವುಗಳೇ—ಪೇಮ, ಪೇಮಭಂಗ, ದ್ವೀಪ, ಮಾನವನ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಗಳೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಣದ ಇಂದಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಹಳೆಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೊಸತನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಗುಣವೆಂದರೆ ಈ ಅವಾರ ಯಾತ್ರಾನುಭವ; ಆದರಿಂದ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹಿನ್ನಲೆಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವು ಅವಕ್ಷೋಧ ಹೊಸತನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಮಸೆಟ್ ಮಾಮರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೃದಯಹೀನವೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದರೂ ಬಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಾಲ್ಯದೇವನದ ಕಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ಕರಿನ ಹೃದಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಾವು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ ತಟಸ್ಥರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತಸಲು ಅವರು ಯಶ್ಸಿಸಿದ್ದು ಅಪರೂಪ. ಮಾನವನ ಸುದುದ್ದೀಶಗಳು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲ ಇಂದಿಯಗಳ ತೃಷ್ಣೆಯ ಮುಂದೆ ಅವು ಹೇಗೆ ಗಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವರು ಚಿತ್ತಸಿದ್ಧಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಯಶ್ಸಿ ನಾಟಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆ “ರೀನಾ”(ಮುಳೀ)ನಲ್ಲಿ ಪಾದಿಯೊಬ್ಬ ಸೂಳೆಯನ್ನು ಸ್ನಾಗ್ರಾಹಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಪರಮಾತ್ಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯಶ್ಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಉನ್ನತ ಧೈಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತ ಯಶ್ಸಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವಳ ಮೋಹಕ ಅರೆನಗ್ನಿ ರೂಪದಿಂದ ವಿಚಲಿತನಾಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ಭೋಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗಡವೇ ಸೂಳೆ ಪುನಃ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಥೆ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪಾದಿಯ ಇಂದಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕಾಗಿ ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಲೇಶಪೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಯೋಕದ ದೊಂಕು ತಿದ್ದುವ ಹುಟ್ಟು ಈತನಿಗೇಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು? ಅವನಿಗಾದ ಶಾಸ್ತಿ ಸರಿಯಾದದ್ದೇ ಎಂದು ಮಾಮರ ವಿಚಾರವೋ ಏನೋ ಎನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ನೀಳತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣೀಯನ್ನೂ ಲಿದಿದ್ದ ಸದ್ಯಣಿ ತರುಣ ಅಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅವಳು ಬೇರೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಬೇಟವಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತ್ಮತ್ವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆ, ಮಾಮರ ಎಲ್ಲ ಬರವಣಿಗಳಂತೆ, ಬಲು ಸೋಗಸಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಥೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಆ

ತರುಣೀ ತನ್ನನ್ನು ಪೇಮಿಸಿದವನ ಪೇಮವನ್ನೂ ತನ್ನ ಭಷ್ಯತೆಯನ್ನೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಿಧಾನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನಾರಹಿತವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಾಮರಿಗೆ ಲಘುವಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರಲು ಯತ್ನಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಪವಾದ ಅವರ “ಅಫ್ ಹ್ಯಾಮ್ಸನ್ ಬಾಂಡೇಜ್” ಏನೋ. ಇದರ ನಾಯಕ ತಾವೇ ಆಗಿದ್ದದರಿಂದಲೋ ಏನೋ, ಕುಂಟು ಕಾಲಿನ, ಹಿಂಜರಿಯವ ಸ್ವಭಾವದ ಕಥಾನಾಯಕನ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ದಯೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವತಃ ಮಾಮರು ಕೂಡ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಓದಿದಾಗೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಓದುಗನು ಕೂಡ ಒಂದೆರಡು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿರು ಸುರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ಲೇಖಕನ ಜೀವನದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಥಮತಃ ಗಣಾಜಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಮೇರಿಕನ್ ವಿಮರ್ಶಕನೊಬ್ಬ ಅದನ್ನು ಓದಿ ತುಂಬಾ ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಆಗ ಬಿಟ್ಟೊ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅದರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗೃಹಿಸಿ ಹೊಗಳತೊಡಗಿದರು. ಅದು ಈಗ ಮಾಮರ ಶ್ರೀಷ್ಟತಮ ಕೃತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮಾಮರ ಭಾರತ ಪರ್ಯಾಟನದ ಫಲವಾಗಿ ಅವರ “ರೇಜಸ್‌ಎಜ್” (ಅಸಿಧಾರೆ) ಕಾದಂಬರಿ ಗಣಾಜಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಅಲೇದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯನೊಬ್ಬನ ಕಥೆಯಿದು. ಆತ ಭಾರತದ ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆದು ಅವರ ಮಾದರಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಿನ್ನಲು ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ೪೦ ಲಕ್ಷ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಿದವು.

ಮಾಮರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಮಣ ಮಹಿಂಗಳ ಸ್ನಿಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲವನ್ನು ಕಲೆದರು. ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವ್ಯಾಂದಿದೆಯೆಂದೂಪ್ರತಿದಿನ ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಕರ್ಮಫಲ ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅಸಹನೀಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಸೆಟ್ ಮಾಮರು ಬಹಲ ವ್ಯವಹಾರವಾದಿಗಳು. ಅವರು ಹಣದ ಆಗತ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವರಲ್ಲ, “ಹಣವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆರನೇಯ ಇಂದಿಯ; ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಓದು ಇಂದಿಯಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗಿಯವು” ಎಂದವರು ಪ್ರಾಂಜಲವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಗಿ ತಾವು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನವರು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವರ “ಕೃತಿರತ್ನ”ವೇನಿಸಿದ “ಅಫ್ ಹ್ಯೂಮನ್ ಬಾಂಡೇಜ್”ನ್ನು ಅಗ್ನಿ ಆಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರ ತರುವಾಗ ಸಂಪಾದಕರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರು. ಮಾರ್ಮ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ಲೇಖಕನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕರವನ್ನೂ ಬದಲಿಸಬಾರದೆಂಬ ವ್ಯಾಧಾಭಿಮಾನ ಸಲ್ಲದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಲೇಖಕನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಘ್ಯಾಶನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಾಲದ ಓದುಗರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಗಾತ್ರದ ಕಢಿ ಮೆಚ್ಚಿಪುದಾದರೆ ಅದನ್ನೇಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕು?

ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಮ ಘಾಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಬಾಲ್ಯವಿಕ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಲು ಮಾಮರನ್ನು ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತಚಾರನಾಗಿ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಗುಪ್ತಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರೇನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನುಭವವು ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ “ಆಶೀ ದೇನ್” ಪ್ರಸ್ತರಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಸಮಗ್ರಿಯಾಯಿತು.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದ ಮಾರ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಘಾಸ್ಸಿನ ಮೋಹಕ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಂಗಲೆ ಹೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧಾರಂಭವಾದೊಡನೆ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಣಿಯಾದರು. ಅವರು ಯುದ್ಧಕಾಲೀನ ಘಾಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಂ ಸರಕಾರ ಪ್ರಸ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಅದರ ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಪ್ರತಿಗಳು ಖಚಾದವು. ಮುಂದೆ ಘಾಸ್ಸಿನ ಪತನವಾದ ನಂತರ ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ನಿರಾಶ್ರಿತರೂಡನೆ ಬಹಲ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭೋಗಿಸಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಘಾರಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವರ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಜರ್ನ್ಯಾರು ಹೊಳ್ಳಿಹೊಡಿದರು. ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಅವರು ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಹೂಡಿದರು.

ಅಪಾರ ಧನ ಹಾಗೂ ಯಶಸ್ವಿನ ಹಿಂದೆ ಮಾಮರಿಗೆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸ್ವೀಕಭಾಗ್ಯ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಚರ್ಚೆಲ್, ಡೂಕ್ ಆಫ್ ವಿಂಡ್ಸರ್, ಲಾಡ್ ಬೀವರ್ ಬೂಕ್, ವೆಲ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರ ಮಿತ್ರವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವೀಡನ್ ಮತ್ತು ಥಾಯಿಲಂಡಿನ ರಾಜರು ಕೂಡ ಅವರ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅನೇಕ

ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರು / ಗಣ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಪದವಿಗಳನ್ನಿತ್ತವು. ಬಿಟ್ಟೊ ರಾಜಮನೇತನವು ಅವರಿಗೆ ಬಿರುದುಗಳನ್ನಿತ್ತು ಗೌರವಿಸಿತು.

ಮಾಮರು ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಜಿಪ್ಪಣರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ಶಾಲೆಯಾದ ಕ್ಯಾಂಟರ್‌ಬರಿ ಶಾಲೇಜಿಗೆ ೧,೬೫,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಯ ದತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಅಹ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಯ ವಿಷಾದು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಧರ್ಮನಿರ್ಧಿಯನ್ನೇಷ್ಟುಕೊಂಡಿ ಯೋಗ್ಯತಾವಂತ ತರುಣ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಬಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅವರು ಸುಖಜೀವನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜವೈಭವದ ಅವರ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೇವಕರು ಅವರ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಂಗಲೆ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಕಲಾವಿದರ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಅಪಾರ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಈ ಕಲಾ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕಾಟಕ್ಕಂಜಿ ಲಿಲಾಪು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಲಿಲಾವಿನಲ್ಲಿ ರೂ. ೨,೫೦,೦೦೦ ಬಂತು ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕಲಾಭಿರುಚಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಆದರೂ ಸಮಸೆಟ್ ಮಾರ್ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದರೆನ್ನಲು ಬಾರದು. ಅವರ ವಿವಾಹ ವಿಫಲವಾಗಿ ಮುರುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಸಾನ ಹೊಂದಿತು. ಅವಳ ಮೊದಲ ಗಂಡನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗಳು ಲೇಡಿ ಎಲಿಜಬಿತ್ ಹೋಪಳು ತನ್ನ ಮಗಳಲ್ಲಾವಾದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲಿಂದು ಮಾರ್ ಸಾಧಿಸಿದರು. ವಿವಾದ ಕೋಟ್ಯು ಕಂಡು ಮಾಮರು ಅವಳಿಗೆ ಭಾರೀ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಮೊದಲೇ ಮಾಮರು ದೀಘ್ಣಕಾಲ ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಲೆನ್ ಸೆಯ್ಲ್ ಎಂಬಾತನನ್ನು ದತ್ತಕ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಪ್ಪದೆ ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಮರು ಗಣಾರ್ಥಿ ತಾವಿನ್ನು ಕಢಾ ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಅನುಭವ, ಸ್ವಾತಿ, ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಸಂಕಲನವಾದ “ಸಮಿಂಗ್ ಅಪ್” ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭೀಷಣಾರ್ಥನ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆಯ ಕಿಡಿ.

ಸಮಸ್ಯೆಚ್ಚಾ ಮಾರ್ಮಾ · ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕ ಸಾಹಿತೀ / ೧೧

ಸಮಿಂಗ್ ಅಪಾನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಮಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು: “ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನುಷ್ಯೆಯ ಸಾಫಿನವನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಹೊಂದಿದ್ದ ನಾನು ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನಿಸಿದಾಗ ಕಲಾವಿದ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಈ ಲೇಖಕ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯ ನಂತರ ಏಂ ವರ್ಷ ಬದುಕಿದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣು ಮಂದವಾಗಿ, ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗಿ, ನೀನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಹಾರಿಹೋಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡಾದರು. ಗಣಿತ ದಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಓದು ದಿನಗಳ ಮೂರ್ಧೀಯ ನಂತರ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು.

ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿ ಲೇಖಕರಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭೂಮೆ ಅವರಲ್ಲಿರಲ್ಲ, “ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಾಫಿನಮಾನ ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲ” ಎಂದ ಅವರ ಮಾತು ಬಹುಶಃ ಸತ್ಯ.

೧೬. ವಿಜ್ಞಾನಿ ಜಾನ್ ಬಾಡಿನ್

ಇಪ್ಪುಡಿ ಬಹುಮಾನ ಗರೀಸಿದ ವಿಜ್ಞಾನಿ

ಗೃಹಾಂತರ ಸಂಪರ್ಕ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಮೆದುಳು, ಅಂತರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಟ—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡಿದರು.

ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿತ ಒಂದೇ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ನೋಬಿಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪಡೆಯಲುವುದು ದುಸ್ಕಳಿಕ್ಕಾಗಿ ಮದಾಮ್ ಕ್ಲೌರಿಗೆ ಭೋತಕೊಳ್ಳುವ್ಯೈ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರಕೊಳ್ಳುವ್ಯೈ ಅದು ಒಂದಿತ್ತು; ಲೀನಸ್ ಓಲಿಂಗರಿಗೆ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರಕೊಳ್ಳುವ್ಯೈ ಶಾಂತಿಕಾರ್ಕಾಕೊಳ್ಳುವ್ಯೈ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೇತ್ತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ನೋಬಿಲ್ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದವರು ಜಾನ್ ಬಾಡಿನ್ ಒಬ್ಬರೇ. ಅದೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ರಾಜ ಎನಿಸಿದ ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ; ಗಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಟಾನ್ನಿಸ್‌ರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಕಾಗಿ; ಗಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅತಿಶೈತ್ಯದ ರಂಗದಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ.

ಅಮೇರಿಕದ ಇಲಿನಾಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೋಫೆಸರರಾದ ಬಾಡಿನರು ಬಿನಾಸ್‌ನರಂತೆ ಖುಸಿಸದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವಾದ ದರ್ಶನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೋತಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ‘ಕಂಡವ’ರಲ್ಲಿ ಲಾಡ್‌ ರುದರ್‌ಫ್ರೋಡ್‌ರಂತೆ ಪರರನ್ನು ಅಪ್ರತಿಭರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೀಂದೆ. ಇದು ಪ್ರೋತ್ಸಂಯಾಗಿ ಅವರ ಸ್ವಭಾವಗುಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಧ್ವನಿಸಂಸಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ತೊಡಕೆನಿಂದ ಮಾತಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಮಧ್ಯಮ. ವೇಷಭೂಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದು ಹಳ್ಳಿ ಮಾಡರಿ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ನೋಟಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವಿಸಲಾರದ ಬಾಡಿನರು ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಗಿದೆಯೆನ್ನವು ದಿಶೀಷ. ಟಾನ್ನಿಸ್‌ರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಿಂದಲೇ ಇಂದು ಮನುಷ್ಯ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ

ಪ್ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ವಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ಸೂರ್ಯಸಂಸಾರಿಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ: ಅನೇಕ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪೈದ್ಯಕ್ಷೀಯ ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೃತಕ ಮಿದುಳು ಎನಿಸಿದ ಕಂಪ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ನೀರವಾಗಿದೆ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಹೊಲ ಉಳುವಾಗ, ರಸ್ತೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾಗ ಅತಿ ಅಗ್ನಿದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ನಿರಂತರ ಸುದ್ದಿ ಸಂಪರ್ಕ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿದೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದೇ. ಅತಿ ಶೈತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಷ್ಟೇ ದೂರಗಾಮಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತಿವೆ.

ಜಾನ್ ವಾಡಿನರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೯೦೫ರಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆ ಅಮೇರಿಕದ ವಿಸೌಕಾನ್ನಿನ್ ಪೈದ್ಯಕ್ಷೀಯ ಶಾಲೆಯ ಡೀನರೂ ಅವಯವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೋಫೆಸರರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಾನ್ ಬಾಡಿನರ ಆಸಕ್ತಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಂತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲವೋಂದು, ಮೂಲಭೂತ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಇನ್ನೊಂದು, ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪರೂಪ ಗುಣ. ವಿಶ್ವದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಹುಮ್ಮೆಸ್ಟುಳ್ಳವರಿಗೆ ಬರೇ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ತುಳ್ಳವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಜನ್ನೀಧ್ಯ ದೋಷದಿಂದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಇತ್ತು ಅದರೆ ಅವರು ಆಟಪಾಟಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿರಲ್ಲಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಮೌನ ಅವರ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಗಮನವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಚೂಡಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ನೈತಿಕವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾನವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಇವೆರಡೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಪ್ರಬುಧ್ವರಾದ ಮೇಲೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಗಮ್ಮ ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ, ಇದು ತಪ್ಪುತ್ತರ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಟ್ಟನೆ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಿಷ್ಣಾದಿಗ್ಘಾವಾದ ಈ ನಿಣಾಯಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಪೈಜಾನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ.

ಬಾಡಿನರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ವಿದ್ಯುತ್ ಎಂಜಿನಿಯರರಾಗಿ. ಈ ಶತಮಾನದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಣ್ಣೆ ಕಂಪನಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಭೂಗಭ್ರ ಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿರದಿದ್ದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಯಂತ್ರಿಕ ಕುರುಹುಗಳ ಮೂಲಕ ಎಣ್ಣೆಯ ಧಾರಾಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು.

೯೦ದು ಈ ವಿಧಾನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕಂಪನಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೆನಿಸಿದಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನಕಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಿನ್‌ಎಚ್‌ನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸೇರಿದರು. ಕ್ವಾಂಟಂ ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಸಹಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇವರು ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಸಂಬಳ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ವಾಂಟಂ ಭೋತದ ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಂಜಿನಿಯರನಿಗೇಕೆ ಈ ಕ್ವಾಂಟಂ ಗೊಡವೆ? ಆದರೆ ಆಗತಾನೇ ಉತ್ತರಾಷ್ಟು ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದ ಕ್ವಾಂಟಂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಎಂಜಿನಿಯರರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದಾದ ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವರೂಪದ ಜಟಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ದಾರಿಯುಂಟೆಂದು ಬಾಡಿನ್ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಹಿಸಿದ್ದರು. ಕೆಲವೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಹಂತರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಿಸರರ ಗೌರವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಈ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನೋಚಿಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪಡೆದವರೂ ಪಡೆಯಲಿದ್ದವರೂ ಮಹಾಪ್ರತಿಭಾನಾಲಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಜಿನೆ ವಿಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದವರು ಬಾಡಿನರ ಮಿತ್ರರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ನೋಚಿಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಿಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಬಾಡಿನರನ್ನು ಆಗ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದು ಅತಿವಾಹಕಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಾಲು ಶತಮಾನ ಹೀಂದೆ ಡಚ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಕೆಮೆರೆಂಗ್ ಟಿನೆಸ್, ಕೆಲವೊಂದು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಶೂನ್ಯಾಂಶದಷ್ಟು ತಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಿದೆ ಹರಿಯುವುದೆಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಅಂಶವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ನೋಚಿಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಈ ಲೋಹಗಳಿಗೆ ಅತಿವಾಹಕಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಬಿದ್ದಿತು. ಲೋಹದ ಅತಿಶೈಕ್ಷಣಿಕೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಹೀಗೇಕೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಓಸ್‌ಸನಾಗಲಿ ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಚಂಡ ಭೋತಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಲಿ ಕಾರಣ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿನರು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ಮುಡಿಸಿದ್ದರು.

ಆ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಅರೆಬರೆಯಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಾಡಿನರು ಯುದ್ಧದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೀಲ್ ಟೆಲಿಪ್ರೋನ್ ಕಂಪನಿಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಅವರು ಟಾನ್ಸಿಸ್ಟರನ್ನು ಅವಿಷ್ಯಾರಿಸಿದ್ದು ಅವಾಧವ್ಯ ವ್ಯಾಕುಂ

ಟ್ಯಾಬುಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊನೇಗಾಣಿಸಿ ೯೦ದಿಗೂ ಉಹಾತೀತವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಈ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಂಬುದಾಗಿ ಬಾಡಿನರಿಗೆ ನೋಬೀಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕ ಬಂತು. (ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ‘ಬೀಲ್’ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂ ಶಾಕ್ ಮತ್ತು ವಾಲ್ಪುರ್ ಬಿಟ್ಟನ್).

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಗಣಾರಲ್ಲಿ ಬಾಡಿನರಿಗೆ ನೋಬೀಲ್ ಗೌರವ ಬರುವುದರೊಳಗೆ, ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಪ್ರಾನ್ಯ: ಅತಿವಾಹಕಗಳ ಕಡೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಶಾದ್ವರಿಂದ ನೋಬೀಲ್ ಬಹುಮಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಹೋದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಟ್ಯಾನಿಸ್ಟರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ, ಅತಿವಾಹಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಅವರು ಬೀಲ್ ಸಂಶೋಧನಾಲಯವನ್ನು ತೋರಿದು ಇಲ್ಲಿನಾಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಲಿಯಾನ್ ಕೂಪರ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಶ್ರೀಫರ್ ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದೊರೆತರು. ಮೂವರೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜಡಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಗಣಾರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ನೋಬೀಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಅತಿವಾಹಕಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಭೇದಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅತಿವಾಹಕಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದಿದುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ೯೦ದು ಈ ಮೂವರ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬಿಸಿಎಸ್ (ಬಾಡಿನ್ ಕೂಪರ್ ಶ್ರೀಫರ್) ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೂವರಿಗೆ ಅತಿವಾಹಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಕಾಗಿ ನೋಬೀಲ್ ಬಹುಮಾನ ಬರಲು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ತಡವಾದರೂ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಉದ್ದೋಗಪತಿಗಳು ಬಹುಬೀಗನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದರು. ಬಿಸಿಎಸ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಒಂದು ಅದ್ವೃತ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಉಪಯೋಗವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಅಯಸ್ಕಾಂತಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಅತಿಶೈತ್ಯೋಕ್ತಿತವಾದ ಲೋಹಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಹರಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಈ ಅಯಸ್ಕಾಂತದ ಸುತ್ತ ಬಲವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಂತರ್ಭಾಗ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಯಾವುದೇ ಅಥಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ತೂಗ ಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆಗಲೇ ವೇಗವಾಗಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತ ಓಡುವ ರೈಲುಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಾಹಸ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಗಾಡಿಗಳು ಗಂಟೆಗೆ ಮುನ್ಮೂರು ಮೈಲು ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ

ಒಂದಿಷ್ಟ್ವಿ ಕಂಪನಿಯ ಅನುಭವ ಆಗಲಾರದು. ಅದು ಅಕ್ಷರತಃ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ರೈಲು ಆಗಲಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲೊ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದಿಂದ ಚಿಕ್ಕದಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಜನರೋಟರುಗಳು ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಈ ಜನರೋಟರುಗಳು ಈಗ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೋಟರುಗಳಿಗಿಂತ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿರಬಲ್ಲವು. ಇವುಗಳಲ್ಲೇ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಆಕೃತಿಯ ಜನರೋಟರುಗಳನ್ನು ಹಡಗುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ತತ್ವವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಹೃದಯ ಚಲನೆ, ರಕ್ತಧಾರೆಯ ಓಡಾಟ ಮೊದಲಾದ ಶರೀರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಉಪಕರಣಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರೊ. ಬಾಡೆನರು ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರು, ಅತಿವಾಹಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಿರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರುಗಳವೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. Xerox ಎಂಬ ಈ ಉಪಕರಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ವಿಧಾನದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪತ್ರ, ಆಥವಾ ಗ್ರಂಥದ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಜಳಣವಿಜಳಣಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹಂಚುವದು ಸುಲಭವೂ ಕ್ಷಮಿಸುವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಅಮೇರಿಕದ ಮಿಲಿಟರಿ ಮತ್ತು ವಿದೇಶ ನೀತಿಯ ಅನೇಕ ಹೊಲಸು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ‘ಪೆಂಟಗಾನ್ ಡಾಬಿಲೆ’ಗಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇನಿಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಬಗ್ಗೆ ಎಂಬವರು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಘಟಿತಿಗೊಳಿಸಬಹುದಿಸಿದರು.

ಬಾಡೆನರು ಸ್ವೀತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆದರ್ಥ ಗುರುಗಳು. ಮಾತಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಪ್ರಚೋದನೆಗೊಂಡು ಶಿಷ್ಟರೇ ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡಬೇಕು. ಕೂಪರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಘರು ನೋಬೆಲ್ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಲುಪಲು ಬಾಡೆನರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ. ಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಂದನೆಂದರೇ ಅದು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಿರದಿದ್ದರಾದರೂ ಬಾಡೆನರು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ತತ್ಕಾಂತ ಗುರುತಿಸಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

೧೨. ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ

ಪರಿಗಾದ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಭೇವಿಯೊಬ್ಬನ ಹೋರಾಟ

ಅನ್ಯಾಯ ಯಾರಿಗೋ, ಯಾವ ಜಾತಿಯವನಿಗೋ ಆಗಲಿ, ಅದು ನಮಗೇ ಆದಂತೆ ಎಂದು ಅದರ ಪರಿಮಾಜನೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಭೇವಿಗಳಲ್ಲಿ ಷ್ಟೇಂಚ್ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ ಅಗ್ರಷಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದವನು ಕ್ಯಾಪ್ಸನ್ ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನ್ ಎಂಬ ಷ್ಟೇಂಚ್ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ಅವನ ಮೇಲೆ ದೇಶದೊಂದರ ಆರೋಪ ಹೋರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಜೋಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಮತ್ತು ನಿರಪರಾಧಿಯ ಪಕ್ಕ ವಹಿಸಿ ಕಣಕ್ಕಿಳಿಯುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಘಾನ್ಯಿನ ಪ್ರಬಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದೇ ಸೇನಾಪತಿ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯಲ್ಲ.

ಘಾನ್ಯಿಗೂ ಜರ್ಮನಿಗೂ ಹಗೆತನ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (೧೮೬೪) ಷ್ಟೇಂಚ್ ಸೈನ್ಯದ ಕೆಲ ಅತಿ ಗುಪ್ತ ದಾಖಲೆಗಳ ಒಂದು ಯಾದಿ ಮತ್ತು ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಜರ್ಮನ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಆಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಪತ್ರ ಷ್ಟೇಂಚ್ ಗೂಡಬಾರ ಶಾಖೆಯ ಕ್ರೇಗ್ ಬಿತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿಯೋ ಅದನ್ನು ಬರೆದವರ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಕೆಲ ಆಸಕ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ಯಾಪ್ಸನ್ ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನ್ ಎಂಬ ಉದೀಯಮಾನ ಅಧಿಕಾರಿಯತ್ತ ಸಂಶಯ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರದ ಕ್ರೇಬರಹ ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನ ಕ್ರೇಬರಹವನ್ನೂ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತೇಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರಾವೆಯೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನ್ ಯಹೂದ್ಯ ಜಾತಿಯವನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಯಹೂದ್ಯರು ಯುರೋಪಿನ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸ್ತಿಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಜರ್ಮನ್ ಮೂಲದವನಾಗಿದ್ದ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾದ ಯಾವನೋ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಶತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರುಪುದಕ್ಕೆ ಯತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಷ್ಟೇಂಚ್ ಜನರಲ್ ಎದ್ದ ಗಲಾಟಿಯನ್ನು ಉಪಶಮನ ಮಾಡುಪುದಕ್ಕೆ ತುತಾಗಿ ಬಲಿಪಶುಪೊಂದು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಬಲಿ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಡ್ರೇಫ್ಸ್‌ನ್ ತನ್ನ ನಿರಪರಾಧಿತ್ವವನ್ನು ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಮಾಡ್ಬಿ ೧೬೪೦

ಏಕ್ಷಾದಿಖಾತರು ೧೨

ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳಿದೆ ಮಿಲಿಟರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಚಾರಣೆಯ ನಾಟಕದ ನಂತರ ಅತನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಡೆವಿಲ್ಸ್ ಐಲಂಡ್ (ದೆವ್ವದ ದ್ವೀಪ) ಎಂಬ ದ್ವೀಪದ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಆಚೇವ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಇನ್ನೂ ಇಂಥಾಗಿದ್ದ ಈ ಸೈನಾಧಿಕಾರಿ ನಿಷ್ಫಲತ್ವ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಆಪಾದಿಸಿದ ಮತ್ತು ದಂಡಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೊಟ್ಟರೆಂದೇ ನಂಬಿ, ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ನವೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ತಪ್ಪಲ್ಲ; ಧಾರ್ಮಿಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ, ಹೃದಯ ದೌಬಿಲ್ಯವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಉಜ್ಜಾಸ್ಸಿಯೂ ಆದ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಮತ್ತರ ಬುದ್ಧಿ ಈ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವೆಂಬ ಸಂಶಯ ಕೆಲವರಿಗಿತ್ತು ದ್ರೋಘಸ್ಸೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಮಿಲಿಟರಿ ಶೋಧಕನಿಗೆ ದ್ರೋಘಸ್ಸೆ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದೂ ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದವನು ಮೇಚರ್ ಎಸ್ತರ್‌ಹೇಚೆಯೆಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಸ್ತರ್ ಹೇಚೆಯನ್ನೇನೂ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಸಾವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ವಿವಾದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮೊದಲು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ವರಿಷ್ಟು ಸೈನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿದ್ಧರಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಸ್ತರ್‌ಹೇಚೆಯನ್ನು ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸದೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಮರುವರ್ಷ ದ್ರೋಘಸ್ಸನ ತಮ್ಮನು ತನ್ನಣ್ಣ ನಿರಪರಾಧಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ತಪ್ಪಗಾರ ಎಸ್ತರ್‌ಹೇಚೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೂಸ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತ ಸೈನ್ಯದ ಮ್ರಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದ ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ (ಜನನ ಗೀಳಿಂ) ಆಗಲೇ ಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನೆಂದು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಬಡವರ ಬಗ್ಗರ ಬಗ್ಗ ಘನವಾದ ಕಳೆಕ್ಟಿ ಇದ್ದ ಆತ ಸಮಾಜದ ದಲಿತ ವರ್ಗಗಳ ಜೀವನದ ಸೈಜ ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಖ್ಯಾತಿಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರೋಘಸ್ಸನಿಗಾದ ಅನ್ಯಾಯ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲೇ ಬಂದದ್ದು ಬರಲಿ, ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ದನಿಯೆತ್ತಿಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಗಾಢವಾದ ಮಾನವೀಯ ಮನಸ್ಸು ಪೇರಿಸಿತು.

ಫಾಸ್ನಿನ ಅಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಫೇರೀಕ್ಸ್ ಫಾವ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಒಂದು ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ ಫಾಸ್ನಿನ ಸೇನಾಪತಿಮಂಡಲಿ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರ್ಥಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಗುಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ. ಆದು L'Aurore (ಮುಂಬಿಳಗು) ಎಂಬ ಉದಾರ ವಿಚಾರದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನವರಿ ಇಂದಿನ ಬೀಳಕು ಕಂಡಿತು. ಆದೇನು ಹೆಸರಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಫಾಸ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಜೋಲಾನ ಪತ್ರ ಸಮರ್ಥವಾಯಿತು. (ಇದರ ಅನುವಾದ ಈ ಲೇಖನದ ಕೊನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ಜೋಲಾನ ಈ ಪತ್ರ ಇಂದು ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ತ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಮರ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯೋಭ್ಯನ ಲೇಖನಿ ಎಷ್ಟು ಸಾತ್ತಿಕ ಕೋಧ, ಎಂಥ ನಿವ್ಯಾಜ ನ್ಯಾಯಪರತೆ, ಯಾವೆಲ್ಲ ವಾಗ್ನೀಲಿರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಬಲ್ಲದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಆದು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಸುಮನ್ನೆ ಕುಳಿತಿರಲಾರದಂತೆ ಆದರ ಬಕ್ಷಣೆಯಿತ್ತು: ಈ ಪ್ರಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಫಾಸ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಹೆಸರಿಗೆ ‘ಅಳಿಸಲಾರದ ಕಳಂಕ’ ತಟ್ಟವಂತಿದೆಯೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೋಲಾ ಹೇಳಿದ್ದ; ನೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದ ಫಾಸ್ನಿ ಕೀರ್ತಿಕ್ಷಿಖಿರದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಆದರ ಮೇಲೆ ಈ ಕಳಂಕ ಎರಚಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಳಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದ; ಕೋಟ್ಟ ಮಾರ್ಫಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆಪರಾಧಿ ಎಸ್ತ್ರೋಹೇಜಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರು ‘ಅನೃತ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ’ವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದವರೆಂದು ಆರೋಪಿಸಿದ. “L'accuse” - ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ - ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಎಂಟು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪತ್ರ ಎಸ್ತ್ರೋಹೇಜಿಯನ್ನು ದೋಷಮುಕ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮಿಲಿಟರಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರು, ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿದ ಶೋಧಕರು, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಕೈಬರಹ ತಜ್ಞರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಉಚ್ಚ ಸೈನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ಹೆಸರೆತ್ತಿ ಆವರ ಮೇಲೆ ಅಸತ್ಯ ಅನ್ಯಾಯ, ದುರುದ್ವಿಷ್ಠ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಇಡೀ ಸೇನಾಪತಿ ಮಂಡಳಿಗೇ ಆಹ್ವಾನವೊಡ್ಡಿತ್ತು.

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಲಕ್ಕು ಮಾಡಿಬಿಡಬಾರದೆಂಬ ಇರಾದೆಯಿಂದ ತನ್ನೇ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧಿಕ್ಷೇಪಣಿಗಳು ಇಲಾಗರ ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ದಂಡನಾಹ್ವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯೆಂದು ಜೋಲಾ ಬರೆದಿದ್ದ. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅಣಿಯಾಗಿಯೇ ತಾನು ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಪತ್ರ ಮುಗಿಸಿದ್ದ.

ಇದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರಕ್ಕಾಗಲೀ ವರಿಷ್ಟ ಸೈನಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಲಿ

ಸುಮೃದ್ಧಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರವೇನೋ ಸತ್ಯವನ್ನರಿತು ದೇಂಫಸ್ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯವೇನೇ ಇರಲಿ, ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಸೈನ್ಯದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯಾತಿ ತರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಡೀ ಸೇನಾಪತಿ ಮಂಡಳಿಯೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗಿನ ದುರ್ಬಲ ಚಿತ್ತದ ಮಂತ್ರಮಂಡಲ ಎಷ್ಟು ಜೋಲಾನನ್ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ಗಣರಾಜ್ಯ ಘ್ಯಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಎಳೆಯಿತು. ಜೋಲಾಗೆ ಅದು ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ ಹಾಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಜೋಲಾನ ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರದಿಂದ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿದ್ದ ಘಾನ್ನಿನ ಮಾನವೀಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೆದಕುವಂತೆ ಜೋಲಾ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಕರಣದ ಕರಾಳ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಬೆಳಕು ಹರಿಸುವಂತೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಧ್ಯಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಸೈನ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರ ಒತ್ತಾಯ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಸಾಫಿನವು ಮಾನಹಾನಿಯ ಅಪರಾಧಕಾಗಿ ಜೋಲಾಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸೇರೆಮನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿತ್ತು. ಜೋಲಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದ, ಮೇಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇಡೀ ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಆಕ್ರಮವೆಂದು ಸಾರಿತು (ಗಣರಾಜ್ಯ ಏಸಿಲ್). ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕರಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೋಲಾಹಲವನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪ ಬಂದು ಫ್ರೆಂಚ್ ಜನತೆ ಇಬ್ಬಾಗ್ರವಾಗಿ ಒಡೆದು ಭಯಂಕರ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಧರ್ಮಾಂಧತೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಾದ, ಸೈನ್ಯದ ಮರ್ದಾದೆ ಮೊದಲಾದ ಹೇತುಗಳು; ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಜಾಗೃತವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆತ್ಮಾಕ್ಷೇಪಣೆ ಉದಾರ ಮತ - ಹೀಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವು. ಆದರೆ ಪ್ರಬಲ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂಗೈ ಕಸುವಿನಿಂದಾಗಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರಣೆಯೂ ಹಳೇ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದೆನಿಸಿ ತೀರ್ಣಿಗೆ ಕಾಯದೆ ಜೋಲಾ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡ.

ಜೋಲಾ ವಿರುದ್ಧ ತೀರ್ಣಿ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಂಡಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಾಯದ ಉತ್ತ್ರಾತ್ಮಕಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ಸರಕಾರ (ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಧ್ಯೇಯಶಾಲೀಯಾದ ಮಂತ್ರಿ, ಸಂಪುಟ ಬಂದಿತ್ತು.) ಗಣರಾಜ್ಯ ದೇಂಫಸ್ ಪ್ರಕರಣದ ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿತು. ಅನಿಬಂಧ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ತಪ್ಪಗಾರರು ತಾವು ಬೇಕೆಂದೇ ಸುಳ್ಳ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಒಷ್ಣಕೊಂಡರು. ಶಿಕ್ಷೆ ತಾತ್ಕಾಳಿಕರವಾಗಿ ರದ್ದಾಗಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ದೇಂಫಸ್ ದೇವ್ಯಾದ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂದ. ಜೋಲಾ ಕೂಡ ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ / ೧೧

ಅವನೀಗ ಜಗದ್ವಿಶ್ವಾತನಾಗಿದ್ದ-ಸಾಹಿತಿಯೆಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ-ನಿಭರ್ಯ ನಾಯಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆಂದು ಕೂಡ.

ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ ತನ್ನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಹೊಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ರೋಷ್ ಗಣಾರ್ಥಿ ಕ್ಷಾಪ್ನನ್ ದೈಘಸ್ಸಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಕ್ಷಮೆ ದೂರಕ್ಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಯಮೆಲೋಕ ವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಕ್ಷಾಪ್ನನ್ ದೈಘಸ್ಸಾ ಯಾವ ಕಲಾಷವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ದುಡಿದು ಮೇಲೀರಿ ಗಣಾರ್ಥಿ-ಗಳರ ಮಹಾಯದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಶಾರ್ಕ್‌ಕಾರ್ಗಿ Legion of Honour ದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು.

ಜೋಲಾ ೯೦ಗ್ರೇಡಿನಿಂದ ಮರಳಿದಾಗ ದೇಶ ಅವನನ್ನು ವೀರೋಚಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಅವನು ದೈಘಸ್ಸಾ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ Ve'rite ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅದರದೇ ಉತ್ತರಕಾಂಡವೊಂದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೇ, ೧೯೦೨ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಗಳಿಯ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿಗೀಡಾದ. ಅವನ ಸೃಜನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಂಡಿತ ಜನಸಮೂಹ ಭಾಗವಹಿಸಿತ್ತು. ಸ್ವತಃ ಕ್ಷಾಪ್ನನ್ ದೈಘಸ್ಸಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಮುಂದೆ ನೋಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಅನತೋಲ್ ಫಾನ್ಸ್ ಚರಮ ಗೌರವ ಅರ್ಪಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ. ನಾಯಕಾಗಿ ಸತ್ಯಕಾಗಿ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ತಾಗ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಜೋಲಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜೋಲಾನ ಆಪಾದನಾ ಪತ್ರ

ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ (L'accuse)

ಶ್ರೀಯತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ತಾವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ದಾಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷೇ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ... ಇದುವರೆಗೆ ಜಾಜ್ಞಲ್ಯಮಾನವಾಗಿರುವ ತಮ್ಮ ನಿಷ್ಟಲ್ಪ ಕೀರ್ತಿ ತಾರೆಗೆ ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯವಾದ, ಅಳಿಸಲಾರದ ಕಲಂಕವೊಂದು ತಗಲುವ ಭಯವುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂಬ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ನಿರ್ವೇದಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಸತ್ಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ದೇಶ ಹೂಡಿದ ಶತಮಾನವಯ್ದಿಂತ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಕಳಸಿದುವಂತೆ ವಿಜಯಶ್ರೀಯ ನಡುವೆ ಸಾಫಾಪನ್ನರಾಗಲು ತಾವಿಂದು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಅಸಹ್ಯ ದೈಷಸ್ ಪರಕರಣ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ-ಅಥವಾ ಆಳಕೆಗೇ ಎನ್ನಲೇ-ಎಂಥ ಕೆಸರು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದೆ! ಮೇಲಿನವರ ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ಎಸ್ತರ್ಜಹೇಜಿ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಪರಾಧಮುಕ್ತ ಮಾಡುವ ಧಾರ್ಮಿಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸೈನಿಕ ನಾಯಾಲಯ ಅನ್ಯತ ಮತ್ತು ಅನಾಯಾದ ಪರಮಾವಧಿಗೆ ಎಳಿಸಿದೆ ... ಈ ದುಷ್ಪತಿಯು ತಾವು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತೆಂಬುದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಧೃಷ್ಣನಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ; ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞಾತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಾಯಾಸಾಫಾ ಪೂರ್ವಾಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಾರುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿರಪರಾಧಿಯೊಬ್ಬ ತಾನು ಮಾಡದಿದ್ದ ಪಾತಕಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಕರ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಾನ್ವಿತವಾಗಿ ಕಾಡದೆ ಬಿಡದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೆ, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ್ನೆಂಬ ನಾತೆಯಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಸರ್ಕಳ ವಿದೋಹ ಭಾವವನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ ... ತಾವು ಈ ಘೋರ ಪಾತಕದ ತಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಾಯಕುತ್ತಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಮುಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರ ಮುಂದೆ ಈ ದುರ್ಜನರ ಹೀಂಡನ್ನು ಅಪಾದಿಸಲಿ?

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ... ರಾಜ್ಯ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಷಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ್ನೆಂಬ ಸಾಫಾದಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಬಗೆದು ತಾವು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊನೆಗಾದರೂ ನನಗೆ ಯಶಸ್ವಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರಾಶನಲ್ಲಿ ... ಸತ್ಯದ ಜೀತ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಲುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಿಂದು ನಾನು ಅಕ್ಷಣ್ಣಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ ... ಸತ್ಯವನ್ನು ನೆಲದಡಿ ಹುಗಿದರೆ ಅದು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಚಂಡ ಸೌಖ್ಯಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಶೀರ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ; ಅದು ಸಿಡಿಂಳುವ ದಿನ ತನೆಷ್ಠಿನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೌಖ್ಯಕಿಸುತ್ತದೆ ...

ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೇ ಇಷ್ಟ ಸಾಕು, ನಾನಿನ್ನ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾಯದಾನದ ಈ ಪ್ರಮಾದ ಅರಿತೋ ಅರಿಯದೆಯೋ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಅಮೇರಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕಾಲ ಈ ದುಷ್ಪ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖ ಕುತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಮಧಿಸಿಹೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದುವೆಂದು ಲೆಪ್ಪಿನೆಂಟ್ ಕನ್ಫಲ್ ದು ಪಾತಿ ದ ಕಾಳಿಮೂ ನನ್ನ ನಾನು ಅಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜನರಲ್ ಮತ್ತಿಯರನನ್ನು ಈ ಶತಮಾನದ ಪರಮ ಅನ್ಯಾಯವೊಂದರಲ್ಲಿ - ಮನೋ ದೊರ್ಚಲ್ಲದಿಂದಿರಬಹುದು - ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆಂದು ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡೆಫಿಸನ ನಿರಪರಾಧಿತ್ವದ ಖಚಿತ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಕೈಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ... ಮನುಷ್ಯ ಕುಲಕೂ ನ್ಯಾಯದೇವತೆಗೂ ದೋಹ ಬಗೆದು ದುಷ್ಪಮ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾಗೆಂದು ಜನರಲ್ ಬಿಲೆಟ್ಟನನ್ನು ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆಳೆಯಲು ಪತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ... ಅತ್ಯಂತ ಹೇಸಿತನದ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆಯೆಂದು ಸಮರ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಆಪಾದಿತನಿಂದ ಪುರಾವೇಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟು ಕಾನೂನು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಕಾಗಿ ಮೊದಲನೇ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನೂ ಈ ಕಾನೂನು ಭಂಗವನ್ನು ಮೇಲಿನವರ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕಾಕಿ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ದೋಷಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸಾರಿ ನ್ಯಾಯ ದೋಹ ಮಾಡಿದ್ದಕಾಗಿ ಎರಡನೇ ಸೈನಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನೂ ನಾನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನಹಾನಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪತ್ತಿಕಾ ಕಾನೂನಿನ ೩೦ ಮತ್ತು ೩೧ನೇ ಕಲಮುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನನ್ನು ದಂಡನಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅವರು ನನಗೆ ಪರಿಚಿತರಲ್ಲ; ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪವಾಗಲಿ ದ್ವೀಪವಾಗಲಿ ನನಗಿಲ್ಲ; ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ರಮದ ಉದ್ದೇಶ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ವಿಸ್ತೃಷ್ಟಿವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವುದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯ ಏಕಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಿ ಬೆಳಕಿಗಾಗಿ. ಬೆರಹೀಡಿತವಾದ, ಸುಖಿಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ಮಾನವತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ, ನನ್ನೀ ಉತ್ತಂತಿತ ಶಾಪ ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಆಕ್ರಂದನ ಮಾತ್ರ,

.....

ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನನಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಗೌರವವಿದೆಯೆಂದು ತಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಎಮಿಲಿ ಜೋಲಾ

ಗಳ. ಶತಕೋಟಿ ದಾನಿ ಅಂಡ್ಲೂ ಕಾನೇಜಿ

ಸಂಪತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯುವುದು ನಾಚಿಕೀರು ಎಂದು ಆತ ಹೇಳಿದ

“ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಸಾಯುವುದು ಶುದ್ಧ ನಾಚಿಕೀರು” - ಎಂದು ಹೇಳಿದವನು ಅಂಡ್ಲೂ ಕಾನೇಜಿ. ಅಮೇರಿಕದ ಈ ಶತಕೋಟಿ-ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನೇ ಯೌವನದ ಧೈಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಿದನು. ಅವನು ದಾನ ಮಾಡಿಹೋದ ಕೋಟಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸುಖಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾನೇಜಿ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ ಆಗಿನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಗೀಂಟಿ ಅಗೆಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಗಳಿಕೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಗಂಟಿಗೆ ಅಧಾರಣೆ ಸಂಬಳಿಸಿದ್ದಿಂದ. ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವನು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯ ನೇರವು ಕೂಡ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಂದೆ ಸ್ವಾಟ್ಪೂರ್ಣಿತಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮಗ್ರದ ನೇಕಾರನಾಗಿದ್ದು. ಆದೇ ಆಗ ಯಂತ್ರಭಾಲಿತ ಮಗ್ಗೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದುರಿಂದ ಹಿರಿಯ ಕಾನೇಜಿಗೆ ಜೀವನ ನಿವಾಹವೇ ದುಷ್ಪರವಾಗಿ, ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯ ಒತ್ತಾಯಕಾಗಿ ಸ್ವಾಟ್ಪೂರ್ಣಿತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇದ್ದಬಿದ್ದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಗಳಳಿಲರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋದ. ಆಗ ಮಗ ಕಾನೇಜಿಗೆ ಬರಿ ಇಂ ವರ್ಷ.

ಅಮೇರಿಕದ ಹಿಟ್‌ಬಿಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಮಿಖಾನೆ ನೇಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ತಂದೆ ಕಾನೇಜಿಗೆ ಅಮೇರಿಕವು ಸ್ವಾಟ್ಪೂರ್ಣಿತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಕರವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವೂ ಸಂತತವಾಗಿ ಸಾಲಿ ಕಾಣಿದ್ದ ಅಂಡ್ಲೂ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೇಯ ಆಸೆಯನ್ನೇ ತೋರಿದು ದುಡಿಯಲು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅರಳೆ ಕಾರಖಾನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಮಾನುಷ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಅಂಡ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ.

ಅವನ ತಂದೆ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಬಲು ಗಟ್ಟಿ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮನಗೆಲಸವಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಇಸ್ತಿಗಾಗಿ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ದಿನಕ್ಕಿಷ್ಟತ್ತು ಗಂಟೆ ಶ್ರಮಿಸಿ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂಡೂಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಲು ಮಮತೆ. ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಬುದ್ಧಿಯೆಲ್ಲ ಅವಳಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದೀಂದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ತನ್ನ ಸೃಜಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಬಾರದೆಂದು ಆತ ತಾಯಿ ಸಾಯುವ ವರೆಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಸತ್ಯಾಗಾರ ಅವನಿಗೆ ಇಂಥಾಗಿ ವಯಸ್ಸು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ಸೃಜಿ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಸ್ವಾಷಣಿಕಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಸಾಲದಲ್ಲಿ ತೊಳಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಡೂ ಅವಳ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ, ಒತ್ತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅವಳ ಮನೆ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ!

ಅಂಡೂ ನೋಡಲು ತೆಳ್ಗಿ, ಕುಳ್ಳ ಹುಡುಗ, ಆದರೆ ಅವನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ತನು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಿನಾಗುವನೆಂದು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೋ ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೊಬ್ಬನ ಮೂಲಕ ತಂತಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ (ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಆಗ ತಂತಿ ವ್ಯವಹಾರ ಖಾಸಗಿ ಒಡಿತನದಲ್ಲಿತ್ತು) ತಂತಿ ಬಟವಾಡಿ ಪೇರೆಯ ಕೆಲಸ ಅಂಡೂಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಇದು ಅವನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸೋಷಾನವಾದಿರೆಂದು ಯಾರೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಂತಿ ಕಳಿಸುವ ಮತ್ತು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಜ್ಞನಾದನೆಂದರೆ ತಂತಿಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾದಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಮೂವರು ಅಮೇರಿಕನ್ನರಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೆ.

ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೆನ್ನಿಲ್ಲೇನಿಯ ರೈಲ್ವೆ ಕಂಪನಿಯ ಏಟ್ಟಬಗ್ಗೆ ಕಚ್ಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಂತಿ ಕಾರಕೂನ ಮತ್ತು ಸುಪರಿಂಟೆಂಟ್ ಥಾಮಸ್ ಸ್ಟ್ರಾನ್ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದೇ ಮೊಕಮ್ಮೆಸೆ ಒಡೆದ ಆ ತರುಣ ಧೈರ್ಯ ನೋಡಿ ಸುಪರಿಂಟೆಂಟ್ ಸ್ಟ್ರಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ. ಅವಸರ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಾಗ ಆತ ಸುಪರಿಂಟೆಂಟನ ಅಪ್ಪಣಿಗಾಗಿ ಕಾಯದೆ ತಾನೇ ನಿಣಾಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿ ವಾಹನ ಸಂಚಾರ ಸ್ಥಿತಿಗೊಂಡಿತು. ಸುಪರಿಂಟೆಂಟ್ ಸ್ಟ್ರಾನ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಕಾನೆಚೆ ನಿಭಂಗಿವಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸ್ವೇಶನ್ನುಗಳಿಗೆ ತಂತಿ ಕಳಿಸಿ ಯಾವ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಲೈನುಗಳಿಗೆ ಹೊರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಪಾಗಿದ್ದರೂ ಮಹಾ ಅಪಘಾತಗಳಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ತರುಣ ಕಾನೆಚೆ ಅಳುಕಲಿಲ್ಲ,

ಹೆಚ್ಚು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕಾನೇಜಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಅಂಜದೆ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತು ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸುಪರಿಂಟೆಂಟ್ ಪದಕ್ಕೆ ಬಡತಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಸ್ಯಾಟ್ ಆಗ ಕಂಪನಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದು.

ಒಂದು ದಿನ ರೈಲು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾನೇಜಿಯ ಕಡೆಗೆ ಓವೆ ಬಡಕಲು ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಸಲಾಮು ಮಾಡಿ, ರೇಲ್ವೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೀಪಿಂಗ್ ಕೋಚು ನಿರಾಳಾಕ್ಕೆ ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ ಮಾದರಿಯೋಂದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಕಾನೇಜಿಯ ಒಂದು ಗುಣವೆಂದರೆ ಪ್ರಯೋಜಕಾಂಶವನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಗುರುತಿಸುವುದು. ಅಗಿನ ರೈಲುಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ನಿದಿಸಲು ಸೌಕರ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಇದ್ದ ಸೌಕರ್ಯವೂ ತೀರ ತಾಸದಾಯಕವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮೆತ್ತನ್ನು ಗಾದಿ ಹೊಚ್ಚಿದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಡಬ್ಬಿಯ ಸೀಲಿಂಗಿನಿಂದ ಸರಪಳಿಯ ಮೂಲಕ ತೂಗು ಬಿಟ್ಟು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಅದನ್ನು ಮಡಚಿದಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಈ ಮಾದರಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಸುಖಾವಹವಾಗುವುದೆಂದು ಕಾನೇಜಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು.

“ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಖಂಡಿತ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು” ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾನೇಜಿ. ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಲು ತಾನಾರು ಎಂದು ಅವನು ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾದರಿಯ ನಿರಾಪತ್ತಕನು ಸ್ಟ್ರೀಪಿಂಗ್ ಕೋಚುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಒಂದು ಕಂಪನಿ ಔರಂಭಿಸಿದಾಗ ಆದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಂಶ ಪಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಾಲವೇತ್ತಿ ಕಾನೇಜಿ ಪಡೆದ. ಹೆನ್ನಿಲ್ಲೇನಿಯ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ರೇಲು ಕಂಪನಿಗಳು ಸ್ಟ್ರೀಪಿಂಗ್ ಕೋಚುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡವು. ಕೋಚು ಕಂಪನಿ ಅಪಾರ ಲಾಭ ಗಳಿಸಿ ಭಾರಿ ಲಾಭಾಂಶ ಹಂಚಿಕೊಡಗಿತು. ಹೀಗೆ ಕಾನೇಜಿ ಏನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನ ವರಮಾನ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯದ್ವಾರಿತ್ತು.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾದವೀ ಯುದ್ಧ ಔರಂಭವಾದಾಗ ಕಾನೇಜಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ವಿರೋಧಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಲಿಂಕನ್ಸನಿಗೆ ತನ್ನ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಮಾಡಿದ. ರಾಜಧಾನಿ ವಾಶಿಂಗ್ಟನ್‌ನಿಗೆ ಬರುವ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಮರು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ ಕಾನೇಜಿ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು.

ಆಗ ಎಣ್ಣೆ ಉದ್ಯಮ ಅದೇ ತಲೆಯಿತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾನೇಜಿ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಎಣ್ಣೆ

ಶತಕೋಟಿ ದಾನಿ ಅಂಡೂ ಕಾನೇಜಿ / ೧೬೦

ಕ್ಷೇತದ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಕೊಂಡರು. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಂತಹ ಪಟ್ಟು ಲಾಭ ಹೊಡಿದರು. ಅದ್ವಾಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾನೇಜಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಒಟ್ಟಾರಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಸ್ವಾಟ್ಪಂಡಿಗೆ ಭೇಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು. ಬಡ ನೇಕಾರನ ಮಗನಾಗಿ ಉರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅಂಡಿ ಈಗ ಮಹಾ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಮರಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಹಳೇ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ವೇಹಿತರನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ ಅವರೊಡನೆ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ.

ಅಗಿನ್ನೂ ಮರದ ಸೇತುವೆಗಳ ಕಾಲ. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಸೇತುವೆ ಸುಟ್ಟು ಹೊರಿ ರೈಲು ಸಂಚಾರ ತಡೆದು ಬಿತ್ತು. ಅತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣಾದ ಉದ್ದಮ ಭರದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣಾದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದರೇನಂತೆ? ಕಾನೇಜಿ ಸಾಲ ಎತ್ತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಣಾದ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಆದಾಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟಾರಲ್ಲಿ ಕಾನೇಜಿ ರೈಲು ಕಂಪನಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣಾದ ಉದ್ದಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತೊಡಗಿಸಿದ. ಕಬ್ಬಿಣಾದ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ರೈಲು ಕಂಬಿಗಳನ್ನು, ಎಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಅನೇಕ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಕಾನೇಜಿ ಜನ್ಮಧಾತನಾದ.

ಅಂಡೂ, ಕಾನೇಜಿಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕದ ಉಕ್ಕಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕು ಬಹಳ ಶ್ರಮದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ತರದ ಗುಡಿ ಕ್ರೊಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗಲ್ಲ ಎರಕದ ಕಬ್ಬಿಣವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ರೈಲುಕಂಬಿಗಳು ಕೂಡ ಕಬ್ಬಿಣಾದವೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಬಿರುಸಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಭಾರವಾದ ವಾಹನಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ದುರಸ್ತಿಯ ಆಗತ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟಾರಲ್ಲಿ ಕಾನೇಜಿ ಇಂಗ್ಲೀಂಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಉಕ್ಕನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರ್ಬಾಂ ಮಾಡುವ ಹೋಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದ ಸರ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಬೆಸೆಮರ್ ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಕರಗಿದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಭಾರಿ ಪರಿವರ್ತಕ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಮಹಾ ತಿದಿಗಳಿಂದ ಗಳಿ ಉದಿ ಉಕ್ಕು ತಯಾರಿಸುವ ಈ ವಿಧಾನದ ಲಾಭವನ್ನು ಕಾನೇಜಿ ತಕ್ಷಣ ಮನಗಂಡ. ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದವನೇ ಓಟ್ಟೊಬಗಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಚಂಡ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರಣಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಬೆಸೆಮರ್ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ ಟನ್ ಉಕ್ಕು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಮುರಿಯಲಾರದ ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ರೈಲು ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದ.

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ೧೬

ಕಾನೇಜಿ ಸ್ಪೃತಃ ಉಕ್ಕಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಿಟ್‌ಬಗ್ಸನ್ನು ಉಕ್ಕಿನ ನಗರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಉಕ್ಕಿನ ಉದ್ಯಮದ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ಕಾನೇಜಿ ಹಣದ ವಿಷಯ ಬಲು ಜಾಗಕೂರನಾಗಿದ್ದು. ಒಂದು ದಿನ ಆತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗು ಒಂದು ಕಾಸಿನ ನಾಣ್ಯ ಕೈತಪ್ಪಿ ಕೇಳಿಗೆ ಬಿತ್ತಂತೆ. ಕಾನೇಜಿ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕತ್ತೊಡಗಿದೆ. ಬೀಗನೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ಗೆಳೆಯರು “ಯಾಕಯ್ಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಧೀಶನಾದ ನೀನು ಒಂದು ಕಾಸಿಗಾಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿರು?” ಎಂದರು. “ಕಾಸನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಕಡಗಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾನೇಜಿ ಕಾಸನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಜೋಬಿಗಳಿಸಿಯೆ ಮುಂದೆ ಹೋದನಂತೆ.

ಆದರೆ ಕಾನೇಜಿ ಎಂದೂ ಕಾಸುಗಳುನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದು. ತುಂಬಾ ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ವಸಂತ ಮತ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಯುರೋಪ್-ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಹಲವು ಬಾರಿ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಕೀರ್ತಿ ಆಗ ಜಗದ್ವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆಗಳ ಸಾರೋಟನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವತ್ತಿಯಾದ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಆತ ಹೊರಟಾಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಬೆಕ್ಸೆದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾನೇಜಿಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಗುಟ್ಟೀನು? ಅವನು ನಾಲ್ಕಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಇಂದೇ ಮುಂಗಾಣ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಧೈರ್ಯ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ತಾನೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಚಟ್ಟ ಅವನಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಯೋಗ್ಯ ಜನರನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವುದೂ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರಿ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸಂಗಡ ದುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಆತ ಧಾರಾಳಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು. ಅವನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಇತರರನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಧೀಶರಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು.

ಆತ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಸತ್ಯಾರ್ಥಕಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವುದಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ತಾನಂತೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬೇಕಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಅವರ ಆಲಸ್ಯ ಆದಂಬರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪೂರ್ಯದವನಾಗಿದ್ದು. ಈ ಸಂಪತ್ತಿದಾನ ಅವನಿನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇಂಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟುರಾದ

ದನಾಷಘರ್ ಲೈನನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪೌಂಡ್ ವೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಕಟ್ಟಡದ ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನು ತನ್ನ ವ್ಯಧಿ ಮಾತೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಗಡಿಗಲ್ಲಿ ಅವನು ಮರಣ ಹೊಂದುವ ವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಬರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಾಲಯಗಳನ್ನು ಸಾಫ್ಟಿಸಲು ಅವನಿತ್ತ ದತ್ತಿಗಳ ಮೊತ್ತವೇ ರೂ.೧೮ ಕೋಟಿಯಷ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನವೇ ಮಾನವ ದುಃಖಗಳ ಮೂಲ ಎಂಬುದು ಕಾನೇಜಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನ ದೂರ ಮಾಡಲು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಸಾಧನ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಲ್ಲ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರು ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ತಾನು ಲೈಬ್ರರಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವೇಂದು ಆತನ ಸ್ವಾಲು ಇತ್ತು.

ನಾಲ್ಕೇ ವರ್ಷ ಸಾಲೆಗೆ ಹೋದ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಕಾನೇಜಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಸ ನಮಗೆ ಸೋಚಿಗ ತರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿರನ ಬದಾರು ಮುತ್ತು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ನ ಅಭಾಸ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲವೆಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಬಾಯಿಪಾಠ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾಫ್ಟಿಶ್ ಕೆವಿ ರಾಬಟ್ ಬಿನ್‌ ಅವನ ಟ್ರೇತಿಯ ಕೆವಿಯಾಗಿದ್ದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕಾನೇಜಿ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನು ಎಂಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ತನ್ನ ಒಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೇಜಿ ಉಕ್ಕನ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಅವನ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಳೆಯಿತು. ತನಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಏನೋ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಔದಾರ್ಥ ಸಾಫ್ಟ್‌ಬ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗಿತ್ತು ರೂ.೨೫೦೦ ಕೋಟಿಯನ್ನೂ ಗೊಂಡು ಅವನು ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿತ್ತು ದತ್ತಿ ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಂ ಕೋಟಿಯಷ್ಟಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಸರ್ಕಳ ಶಾಖೆಗಳ ವಿಕಾಸಕಾರಿ ಅವನು ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಕಾನೇಜಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಾಫ್ಟಿಸಿದ. ಅದರ ಆಧಾರ ನಿಧಿ ಇಂದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ವೇಧಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾದ ಮೌಂಟ್ ವಿಲ್ಸನ್ ಎಂಬುದು ಕಾನೇಜಿಯ ದಾನದ ಫಲ. ಗಡಿಗಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಆತ ಸಾಫ್ಟಿಸಿದ ನಿಧಿಯ ಕಚೇರಿ ಇಂದು ನ್ಯಾಯಕರ್ಮನಲ್ಲಿ ಬಹುಮಹಡಿಯ ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿದೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಇತರರನ್ನು ಸಲು ಯತ್ಸಿದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಿರುತ್ತಿದೆ ಗಡಿಗಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿರಸಿಧಿಯೋಂದನ್ನು ಸಾಫ್ಟಿಸಿದ.

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ಗಣಿ

ಮುಪ್ಪಡರಿಸುತ್ತೇ ಬಂದಂತೆ ಕಾನೇಜಿಗೆ ತಾನು ಎಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಸಾಯುವೇನೋ ಎಂಬ ಅಂಜಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು! ಅದಕಾಗಿ ಆತ ಇರಳಿರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಂದು (ರೂ.೬೦ ಕೋಟಿ) ಬಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಂದು (ರೂ.೪ ಕೋಟಿ) ಧರ್ಮನಿಧಿಗಳನ್ನು ಸಾಫ್ಟೀಸಿದ. ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ನಿಧಿಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ.

ಕಾನೇಜಿ ಮದುವೆಯಾದದ್ದು ತನ್ನ ಇಗನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವನೆಷ್ಟು ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಾನೆಂದು ಜನ ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅವನು ಸತ್ತ ನಂತರ ಲೇಕ್ಕ ತೆಗೆದಾಗ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಉಪಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಆತ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದು ಖಂಡಿತವಾಯಿತು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಒಟ್ಟು ದಾನ ಆಗಿನ ದಿನಮಾನದಲ್ಲಿ ರೂ.೧೧೦ ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು.

ಗಣ. ಧ್ಯೇಯವಾದಿ ಸಾಹಿತಿ - ಆಂದ್ರೆ ಮಾಲ್ರು

ಬಂಗಾಳ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರ ಹಡಿಯಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು.

ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೈ ಭಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನರಹತ್ಯೈ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೈ ನಾಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ಗಡಸು ದನಿಗಳು ಕೇಳಿಸದಿರುವಾಗ, ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲಿ ೨೦ ವರ್ಷದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ತಾನು ಬಂಗಾಳ ಮುಕ್ತಿವಾಹಿನಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೋರಾಟಲು ಸಿದ್ಧಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೋಜಿಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ಭಾರತದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಆಂದ್ರೆ ಮಾಲ್ರು ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿರುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಆತ ಘಾನ್ನಿನ ಅತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಜೀವಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಲೋಭ್ರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಸಂಗಡಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೈ ತುಳಿಯಲ್ಲದುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ-ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ-ಸರ್ಕಾರಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ ರಾಜಸ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಘಾನ್ನಿನಲ್ಲೇ ಏಕೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಿಯ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಾ ಕ್ಷಾಬಿನೆಟ್ ದರ್ಜೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೇರಿದ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಸಾಹಿತಿಯೆಂದರೆ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಎಂದು ಹೋರುತ್ತದೆ.

ಆಂದ್ರೆ ಮಾಲ್ರು ಸದಾ ಜೀವಭಯದಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಏಕಮಾತ್ರ ಸಾಹಿತಿಯೂ ಹೌದು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸಂಗಡವೇ ತುಂಬಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಒಂದನ್ನು ಕೈಯಳಿನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ಅವರು ಕೊನೆಗೆ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪರ ಏರುದ್ದ ಎದ್ದು ನಿಂತದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು “ಮುಗಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ”ಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪರ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ.

ಆಂದ್ರೆ ಮಾಲ್ರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉದಾತ್ತ ಮಾನವೀಯ ಹೋರಾಟಗಳಿಂದ ಅಕ್ಷಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಹೋರಾಟ ನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಹೋರಿತೆಂದರೆ ದಿಸೆಂಬರ್ ಗೆ ೧೬೭೧

ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಲೇಖನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗುವವರಲ್ಲ; ಅದರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವವರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಎರಡು ಕ್ಷಾತ್ರಿಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಆದರ್ಥವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ, ಹೋರಾಟದ ನಾಯಕರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಹುಳುಕುಗಳು, ಸ್ವಾಧ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಲಾಗೆ ಜುಗುಷ್ಯೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿವೆ. ಒಂದು ಹತಾಶಾಭಾವದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಾಯಗಳನ್ನು-ಮೈಯ ಮತ್ತು ಮನಸಿನ-ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ ಮರಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೊಸದೊಂದು ಆದರ್ಥವಾದ ತನ್ನ ಜೀವನ ಮರಣಗಳ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಈ ಸಾಹಿತಿ ತನ್ನ ಹಲ್ಮಿ ಹತಾಶಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಅದರಲ್ಲಿ ಧುಮುಕುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವೆಂದರೆ ಆಂದ್ರ ಮಾಲಾರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯಶೀಲ ಚಿತ್ತದೊಡನೆ ಚೈತನ್ಯಶೀಲ ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯಶೀಲ ಶರೀರ ಒಂದುಗೂಡಿವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಮ್ಮೇಳಿದಿಂದ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವೇನಿಸಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳು ಜನ್ಮ ತಾಳಿವೆ.

ಆಂದ್ರ ಮಾಲಾ, ೧೯೦೧ರ ನವಂಬರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ತಂದೆ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನ ಕಲಾ ಮತ್ತು ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೌರಸ್ತು ಭಾಷಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಾಸ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿ ಒಂದು ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಆವರಲ್ಲಿ ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆವರಿಗಿದ್ದ ನೋಕರಿ ಆವರಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರೇಂಚ್ಯಾ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಲಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಏಶಿಯ ಮಾಲಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅವರು ತಮಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯಿಂದ ಕ್ಷಾತ್ರಾ ಸ್ವಿದ್ರೋ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆವಳ ಹಣದ ಬಲದಿಂದ, ಅವಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಇಂಡೋಚೀನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುರಾತತ್ವಿಯ ಸಂಶೋಧನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋರಿಟರು. ಆಗಿನ್ನೂ ಪ್ರೇಂಚ್ಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಇಂಡೋಚೀನದ ಗಹನಾರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರ ಮೃಗ-ಉರಗಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ, ಅಪ್ರೂವ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೇರವಾದರು.

ಮಾಲಾ, ಅವರ ಈ ಸಂಶೋಧನ ಯಾತ್ರೆ ಆವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕಾಂಗಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಕಟದಿಂದ ನೋಡುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೊದಗಿಸಿತು. ಇಂಡೋಚೀನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಂಚರು ಸ್ಥಳೀಯರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಮಾನುಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ತಪ್ತಾದರು. ಇಂಡೋಚೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಲಾರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವೂ ರಾಜಕಾರಣದ ಸ್ವರೂಪವೂ ನಿಣಾಯವಾದದ್ದು. ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿ (೧೯೨೫) ಇಂಡೋಚೀನದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾ

ಸಾಹಸವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು ಅಲ್ಲಿ “ನಾನು ಕುರುಡನೊಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಬಟ್ಟೀಯಾಗಿ ಕೈಕಾಲು ಒದೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೆಡಹಲು ಮತ್ತು ಸಾವನ್ನೇ ಒಂದು ಆಟವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೇಣಿದೆ” ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡೋಚೈನಿಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಅವರ ಮನಸನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವೆಂದರೆ ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅವರು ಎರಡನೇ ಭಾರಿ ಇಂಡೋಚೈನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬೀಂಬಲಿಸಲು L'Indochine ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೇ ವಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅವರು ಚೀನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ ತಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಶಾಂಥಾಯಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂಟನ್ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ರಕ್ತಸ್ವಿಕ್ತ ಬಂಡಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಚೀನವನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆಳೆದಿದ್ದ ಸಾಮಂತ ಸೇನಾಪತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಚಿಯಾಂಗ್ ಕೈಶೇಕರು ಹೂಡಿದ ಯುದ್ಧ ಮಾಲಾಗೆ ಚೀನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಹೋರಾಟದ ಒಳಪಟ್ಟಿಗಳು ಗೋಚರಿಸಿದವು. ಚಿಯಾಂಗ್ ಕೈಶೇಕರು ಚೀನದ ಏಕೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜನಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಚಳವಳಿಗಾರರನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ತಾಹವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮಾಲ್ರಾ ಚೀನದಿಂದ ಕಣ್ಣಾಜು ಹರಿದವರಾಗಿ ಮರಳಿ ಬಂದರು.

ಆದರೆ ಚೀನದ ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ ಜೀವಣೆತನ್ದಿಂದ ತುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬಂದವು. Les Conquerants (“ವಿಜೀತರು”) ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂಟನ್ನಿನ ಭೀಕರ ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ (ಗಣಾಜ) ತೊಡಕೊಂಡ ಪ್ರೇಂಚ್ ನಾಗರಿಕನೊಬ್ಬನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಚೀನಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ರುದ್ಲಿಲೇಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಶ್ನಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ La Condition Humaine (“ಮನುಷ್ಯವಸ್ಥೆ”)ಯಲ್ಲಿ ಗಣಾಜರ ಶಾಂಥಾಯಿ ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ಆಶೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪ್ರೇಮ ದ್ವೀಪ, ಕೊಲೆ ಸಾವುಗಳ ಬಂದು ದುಸ್ಸೆಪ್ಪ ಸದೃಶವಾದ ಸತ್ಯಚಿತ್ರಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಂದು ಅದರ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಎಂಥಿಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಜನರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಇರಾದೆಗಳೂ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಎಂಥಿಂಥವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಹೋರಾಟದ ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಣಾಯ-ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಗಳ, ಶಾರ್ಕು-ಯಾತನೆಗಳ, ಧೈಯಸಿಷ್ಟೆ ಪರಾಕಿತನಗಳು ಉಪಕಥೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ, ಕಳ್ಳರು-ಕಾಕರು, ಕೂಲಿಕಾರರು-ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಯಾವ ತರಹದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವತಃ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್‌ರಾಗದಿದ್ದರೂ ಆಗ ಮಾಲ್ರಾ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್‌ರಲ್ಲಿ

ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತರು / ೧೫೯

ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಕರ್ಮನಿಸ್ತೋ ಪಕ್ಷವಾತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆದರ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ, ಆದರ ಸತ್ಯ ಓದುವವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲೋಕಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಘಾನಿನ ಅತ್ಯತ್ಪಂಚ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಹುಮಾನವಾದ Prix Goncourt ಬಹುಮಾನ ಬಂತು. ಅದು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಹೊಂದಿತು (೨೦ಗ್ಲೋಫಿನಲ್ಲಿ Man's Fate).

ಸ್ವೇನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾ ಸರಕಾರವನ್ನು ಉರುಳಿಸಲು ಇಟೆಲಿ, ಜರ್ಮನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗ್ರಾಹಿತಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಘಾನಿಸ್ತೋ ಘಾಂಕೋ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೀಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದರು. ಅಂದೆ ಮಾಲ್ಯ ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮಾನ ಪರಿಕರದ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಅವರು ಗಾಯಗೊಂಡರು.

ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಹಚ್ಚಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದ ಪರಿಚಯ ಮಾಲಾರಿಗಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಮಾಲ್ಯ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಜನಹಿತ್ಯೆಟಿಗಳಿಂದೂ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳಿಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದರಿಂದ ಮಾಸೋದಿಂದ ಬರುವ ಆಜ್ಞಾಗಳು ಕರ್ಮನಿಸ್ತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಸ್ವೇನಿನ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೇಯಲ್ಲವೇಂದು ಮಾಲ್ಯಗೆ ಪ್ರತೀತವಾಯಿತು. ಹೀಂದೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತೋ ರಶಿಯದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಕರೆಹೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಲ್ಯಗೆ ಈಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಸಂಶಯ ಉದ್ಘಾತವಾಯಿತು. ಹಿಟ್ಲರ್-ಮಸೋಲಿನಿ-ಘಾಂಕೋರ ಘಾಸಿಡಂಗೆ ಕರ್ಮನಿಸಿಜಂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವಾಗದು ಎಂದು ಅವರು ಮನಗಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕರ್ಮನಿಸ್ತರು ಅವರಿಗೆ ಅಪಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಸ್ವಾನ್ಯಾಸ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕಾದಂಬರಿ L'Espoir ("ಮನುಷ್ಯನ ಆಶೋತ್ತರ") "ಮನುಷ್ಯವನ್ನೇ"ಯಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಯಲ್ಲ, "ಮನುಷ್ಯವನ್ನೇ"ಯನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಮಾಲ್ಯ ಇನ್ನೂ ಕರ್ಮನಿಸ್ತೋ ಧೈಯವಾದದ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈಗ ಆದರ ಮಂಡು ಹರಿದಿತ್ತು. ಮಾಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭುದ್ವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅದು ಶ್ರೀಷ್ಟವೂ ಸತ್ಯವೂ ಆದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕರವಾಗಿ ಓದುಗನ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದೊಡನೆ ಮಾಲ್ಯ ಟ್ರೌಂಕ್ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹೋರಾಡಿ ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಜರ್ಮನ್ನರ ಕೈಲಿ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು

ಧ್ಯೇಯವಾದಿ ಸಾಹಿತಿ - ಆಂದ್ರೆ ಮಾಲ್ರಾ / ೧೫೭

ಘಾನಿನಲ್ಲಿ ವಿಜೀತ ಜಮಂತರ ವಿರುದ್ಧ ಕೊಟ ಯೋಧಪಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. “ಕನ್ಸಲ್ ಬಜರ್ಸ್” ಎಂಬ ಗುಪ್ತನಾಮದಿಂದ ಅವರು ಜಮಂತ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದರಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಅನೇಕ ದಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ರೂಪ್ಯಗೊಂಡು ಗಣಭಾರತೀಯ ಹೊರಬಂದವು.

ಈ ಭೂಗತ ಹೋರಾಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಮ್ಯನಿಸ್ತರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಪರ್ಕ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು. ಕರ್ಮ್ಯನಿಸ್ತರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾವುದಾದರೋಂದು ಧ್ಯೇಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಲ್ರಾ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೀ ಘಾನ್ಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಝಿವನಗೊಳಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹೊಂದಿದ ದಿ ಗಾಲ್ರ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದದ್ದು. ಕಾರ್ಮಿಕ, ದರಿದ್ರರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಲು ಶತಮಾನ ಜೀವನ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾಲ್ರಾ ದಿ ಗಾಲ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೈಭವವಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಷ್ಟು ಅಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ದಿ ಗಾಲ್ರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಘಾನಿನ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಾಲ್ರಾ ದಿ ಗಾಲ್ರ ಪ್ರಥಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾರಮಂತ್ರಿಯಾದರು.

ದಿ ಗಾಲ್ರ ಸರಕಾರ ಬಹುಕಾಲ ತಾಳಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಹೊರಬಂದರೂ ಮಾಲ್ರಾ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಕಾರ ಶಾಖೀಯ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು. ಗಣಭಾರತೀಯ ಗೊಂದಲ ಪರಮಾವಧಿಗೇರಿ ಪ್ರೀಚ್ಚ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಲ್ರಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ಘಾನಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ದುಡಿದರು.

ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೊಳಗಾದ ಜನರ ಮೇಲಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮುದುಕ ಮಾಲ್ರಾರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂಬುದು ಬಂಗಾಳ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಳೆದ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚಿನಿದ ದಂಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ ಆದರ್ಶವಾದಿ ಮಾಲ್ರಾ ದಿ ಗಾಲೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಮಂತ್ರಿಯಾಗುವ ವರೆಗಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿತ್ತಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಉರುಗೋಲು ಯಾವುದು? ನಂಬಿಕೆ - ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಸಂಶಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿನಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾನಿಶ್ರಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ಉರುಗೋಲಿನ ದುರಂತಮಯ ನಾಟಕವನ್ನೇ

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಏರಿದ ಪಿನ್ನಾದರೂ ನಂಬಲೇಬೇಕು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾಲಾರಷ್ಟ್ರ ಹೃದಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಕಥಾರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಎರಡನೇ ಮಹಾಯದ್ದದ ಅನಂತರ ಮಾಲಾ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದೆ. ಆವರು ಕಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ “ನೀರವ ಧ್ವನಿ” (ರಣಜಿಗ) ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದೊಡನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಲಾ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರು. ಇವು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಮಹಾಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕವು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ ಉದಾತ್ಮವಾದ ಆಶಾಂತತೆಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಉತ್ತರ. ಅಮೇರಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಭೌತಿಕ ಆದರ್ಶಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೀರಸ ಮತ್ತು ಅಸಂಸ್ಕೃತ ಬದುಕಿನಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಲಾರವು; ಅದರಲ್ಲೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅದ್ಯವವು. ಇದು ಮಾಲಾ ಮನಗಂಡ ಮಾತು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಜಗದ್ವಾಸ್ತೀಯಾಗಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಘಾನಿನ ಕಲಾಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಸುವೃದ್ಧಿಸ್ತೀರ್ಣಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಘಾನಿನ ಭೂಗತ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪುಸ್ತಕ ಲೋಕೋತ್ತರ ಚಿತ್ರಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ನಾಟಕ, ಎಲ್ಲವೂ ಆದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಆವುಗಳ ರಸಾನುಭೂತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಡುವೆಯೇ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಲಾ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿ, ಅವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರ ಫಲ ಅವರ Anti-Memoires ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಬಂತು. ಆದು ಮಹಾಜ್ಞನಾದ ಬಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾನಾಯಕರನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ನೇಹರು, ಮಾವೋತ್ಸೈ ತುಂಗರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂವರ್ವವಾದ ಚಿತ್ರಣಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಅವರ ಪಂಡಿತ ನೇಹರು ಸಂದರ್ಶನ ಮತ್ತಾವ ಲೇಖಕ ಬರೆದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಚಿಕವಾಗಿ ನೇಹರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯೋಯವಾದಿಯೊಬ್ಬನು ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಧ್ಯೋಯವಾದ ವಾಸ್ತವಿಕದ ಜಗತ್ತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕರಗುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾಲ್ಕ, ಜೀವನದ ಈಚೆಗಿನ ವರ್ಷಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇಂಡೋಚೀನ, ಚೀನ, ಸ್ವೇನಾಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಮಾಲ್ಕ, ಫ್ರೆಂಚ್ ವಸಾಹತಾದ ಅಲ್ಟ್ರಾರಿಯದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚರು ನಡೆಸಿದ ಅತ್ಯಾಭಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಟಿ ಎರಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇಂಡಾರಲ್ಲಿ ಘಾಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಕಾರ್ಮಿಕ ಗಲಭಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಂತ್ರಿಪದದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಲ್ಕ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ದಲಿತರ ವಿರುದ್ಧ ಆಳುವವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೀಗ ಬಂಗಾರೀಶದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಈ ಕಲುಷಿತ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರನ್ನಾ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನಬೇಕು. ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಪಕ್ಷವಾತವನ್ನೆಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

೭೦. ಡಾ. ಅಲ್ಬಟ್ಟೆ ಶೈಲ್ಪತ್ತರ್ - ಜೀವದಯಾಧಿಮೂದ ಕೈವಾರಿ

೩೦ ವಯಸ್ಸಿಗಾಗಲೇ ಅವರು ಅನೇಕ ಮುಖ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರು; ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿನ ಪ್ರಮುಖರಿನಿಸುವರೆಂದು ಆಗಲೇ ತರ್ಕಸೆಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೈಫ್ಯಾದಿಂದ ಅವರು ಜನರನ್ನು ಆಗಲೇ ಮುಗ್ಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಮೂರು ಶಾಶೀಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನೆಚ್ಚಿ ಅಥವಾ ಮೂರನ್ನೂ ಪಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಅಪರಿಮಿತ ಧನವನ್ನೂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಸುಖಭೋಗವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅಷ್ಟಿಕದ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ದೀನ ನಿಗ್ರಂತಿಗಳ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಅವರ ರೋಗ ರುಚಿನಗಳ ಉಪಶಿಮನ ಮಾಡುವ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಮೂವತ್ತರ ನಂತರ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಕರಿನತರ ಅಭಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ನದಿಗೆ ನಾಲ್ಕೆಯಡೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಬಟ್ಟೆ ಶೈಲ್ಪತ್ತರರು.

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ “ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ದುಃಖಸಂತಪ್ತರಾದ ಪಾಣಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವೆ” ಎಂದೆನ್ನುವ ವೃತ್ತಿಯೊಬ್ಬನ್ನು ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಣಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಷ್ರೀಂಚಾ ವಿಷ್ವವ ಅಷ್ಟಿಕದ ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಗೋವೆ ನದಿತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಲಾಂಬರೇನೇ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶೈಲ್ಪತ್ತರರೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು ಪ್ರಳಯಪೂರ್ವದ ಹಳ್ಳಿ ಎಂಬಷ್ಟು ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರವಾದ ಹಳ್ಳಿ. ಆ ಸೆಕೆ, ಆ ಸದಾಕಾಲವೂ ಮುಸುಕಿದ ಮೋಡ, ಬೀಳುವ ಮಳಿ, ನಿಬಿಡವಾದ ಅಡವಿ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಶೈಲ್ಪತ್ತರ್ ಅಷ್ಟಿಕದ ಕರಿಯರಿಗಾಗಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಧರ್ಮಾಸ್ತಕೆ ಈಗಲೂ ಸುತ್ತಣ ನೂರಾರು ಮೈಲುಗಳಿಂದ ಬರುವ ರೋಗಿಗಳ ಅರ್ಪಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಅಲ್ಬಟ್ಟೆ ಶೈಲ್ಪತ್ತರರು ಜರ್ನಿಯ ಅಲ್ಬೇಸ್ ಪಾಠತದ ಕೇಸರ್ಜಿಬಿಂಗನಲ್ಲಿ, ೧೮೮೫

ಜನವರಿ ೧೪ರಂದು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಉರಿನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರ ಮಗನಾದ ಅವರು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವರು ಬದುಕುವುದೇ ಸಂಶಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಬೆಳೆದು ಎಂಥ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಪರವನ್ನೂ ಸಹಿಸಬಲ್ಲ ಬಲಿಷ್ಠ ಜೀವಿಯಾದರು. ಶೈಕ್ಷರರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದಡ್ಡರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಷ್ಟಯತ್ವದಿಂದ ಅವರು ಹಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿ ಫೆನ್ ವಿದ್ಯಾಂಸರೂ ಕಲಾವಿದರೂ ಆದರು.

ಎರಡು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶೈಕ್ಷರರ ಬೆಳೆಯ ಗುಣ ಮೊಳೆಯಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಸಂಗೀತ ಅಪ್ರಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಎಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿಗಾಗಲೇ, ಕಾಲುಗಳು ಆಗ್ನಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಪೆಡಲ್ವರೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ಉತ್ತಮ ಆಗ್ನಾ ಬಾರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಂತರಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಕಲೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಥಾನ್ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಗೀತಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪುಲಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎರಡನೆಯದು ಭೂತದಯಿ. ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅವರೆಡಿನೋವಿನಿಂದ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಡಮುಕ್ಕಳು ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಬಾಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಎಂಟು ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಜತೆಗಾರನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಗುಲೇಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಬನದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಈ ಬಾಲಕನೊಳಗಿನ ಭೂತದಯಿ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಅವರು ಹಕ್ಕಿಗೆ ಬೇಕೆಂದೇ ಗುರಿ ತಗಲದಂತೆ ಗುಲೇಲು ಹಿಡಿದರು. ಬೆದರಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾರಿದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇಗರ್ಜೆಯ ಗಂಟೆಗಳು ಬಾರಿಸಿದವು. ಶೈಕ್ಷರರ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ತಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಾಣಿದಯಾ ಕೃತಿ ದೇವರ ಮನಸಿಗೆ ಬಂತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನಿಗೂ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಅವರು ಅಪ್ರಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಓದಿಸಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಎಂದೂ ಅವರು ಗುಲೇಲು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಅಹಿಂಸಕ ಘುವ್ಯತ್ತಿಯೇ ಅವರು ಪ್ರಾಣಿರಾದಾಗ ಅವರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಬುನಾದಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

ಇಷ್ಟತ್ತು ದಾಟುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಶೈಕ್ಷರರು ತಮ್ಮ ಭಾವಿ ಜೀವನದ ಮೊಳೆಹನನ್ನು ಹಾಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ತಾನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಶೈಕ್ಷಣ್ಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರದ ಶೀಷ ಜೀವನವನ್ನೇಲ್ಲ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿದಬೇಕು. ಈ ಸೇವೆಯಾವ ಪರಿಯದಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗಾಗ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆಯುವುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಅವರ ಜ್ಞಾನಪಿಂಡಾಸೆ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಭಿಗೌರ್ವ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರು ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನ ತೊಡಗಿಸಿದರು. ಅವರು ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಕ್ಷಾರ್ಯಾಟನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದರು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೋನೆಯ ಭೋಜನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿದರು. ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮೇಳಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯ ಬಾರಿಸುವ ತಜ್ಞರಾದರು. ೨೯ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಇವು ಮೂರೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪದವಿ ದೊರೆತಿತ್ತು.

೩೦ರೋಳಗೆ ಡಾ. ಶ್ರೀತ್ವರರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಈ ಮೂರೂ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನುಸಂಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥ ಆ ಮಹಾಪ್ರವಾದಿಯ ಜೀವನದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನೋಟವೋಂದನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಸಂಗೀತಗಾರ ಬಾಕನ (Bach) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥ ಸೀಮಾಗ್ರಂಥವೇನಿಸಿತು. ಇವು ಯುರೋಪಿನ ಹಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಹೊಂದಿದವು.

ಅವರು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು. ಸೇವಾಪ್ರತಿದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರಾಗುವ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಓಲಿಸುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಆ ಸೇವಾಪ್ರತಿದ ಸ್ವರೂಪ ಆವಿಭರ್ವಾಸಿತು. ಪ್ರೇಂಚ್‌ ಮಿಶನರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ವಿಷುವ ಆಫಿಕರ್ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಾಗಳ ಕಢಿಯನ್ನು ಅವರು ಒದಿದರು. ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಥಶ್ವರ್ಥಾಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಈ ಜನ ಬಡತನದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಫಿಕರ್ ಹಿಡುಗಾದ ನಿದ್ರಾರೋಗ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಕುಲ ಕುಲಗಳನ್ನೇ ಗಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಮಿಶನರಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಿಳಿ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹನೀಯವಾದ ಹವೆ ಪರಿಸರಗಳುಳ್ಳ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವವರು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಲೇಖನವೋಂದು ನಿಮಿತ್ತವಾಯಿತು. ಶ್ರೀತ್ವರರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ತಾವು ಪ್ರೇಂಚ್ ವಿಷುವ ಆಫಿಕರ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಡಾಕ್ಟರರಾಗಿ—ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.

ಕೇಳಿ ಅವರ ಬಂಧುಗಳು ಮಿತ್ರರೂ ಅವಾಕ್ಷಾದರು. ಕೋರ್ತಿಯ ಶಿಶಿರದ ಕಡೆ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ಏರುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಆಫಿಕರ್ ಅಂಥಾರಣ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವನವಾಸ

ಡ. ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಶೈಶ್ವರ್‌ - ಜೀವದಯಾರ್ಥಮಾರ್ಗ ಕ್ಷೇತ್ರ / ೧೬೪
ಮಾಡುವುದು ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಶೈಶ್ವರರು ಯಾರ ಉಪದೇಶಕೂ
ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ವರೆಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ಕಿಸ್ತದೇವನ ಪ್ರೇಮಧರ್ಮವನ್ನು
ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗೆಳಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಮಾತು ಸಾಹು, ಕೃತಿ ಬೇಕು ಎಂದವರು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

೧೬೦೬ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಇನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೀಜು ಸೇರಿದರು.
ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಂಗೀತ
ಅವರಿಗೆ ಸಿತ್ಯಾಚಿರತವಾದ ರಕ್ತಗತ ಸಂಪತ್ತಾಗಿತ್ತು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗಲ್ಲ, ಎಂಬ್ರೂ ವೇಳೆ
ಅವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೀಜಿನ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಾಕನ
ಸಂಗೀತದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ತಿಮಿತವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು.

೧೬೧೨ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಭಿಗ್ರಾಹಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಎಂ.ಡಿ. ಪದವಿ ಪಡೆದರು.
ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಿಸಿಗೆ ಬಂದು ಉಷ್ಣದೇಶಗಳ ರೋಗಗಳ ವಿಶೇಷಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೇಕಾದ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದೇ ವರ್ಷ
ಅವರು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಭಿಗ್ರಾಹಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಪ್ರೌಢಿಸರ್‌
ಬಿಷಾರ್ ಮಗಳು ಹಲೀನಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಈ ತರುಣೀ ಹಲ ವರುಷಗಳಿಂದ
ಶೈಶ್ವರರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಮುಗ್ಧಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಸೇವಾಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಲು
ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರ ಕೈಹಿಡಿದವಳು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಅವಳು ನಸಿರಂಗ್ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

೧೬೧೩ರಲ್ಲಿ, ಯುದ್ಧದ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳು ಯುರೋಪಿನ ದಿಗೆಂತದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ
ಮಿಂಚುಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶೈಶ್ವರ್ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಪರ್ವವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಲಾಂಬರೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರೇಂಚ್ ಕೆಫ್ರೋಲಿಕ್ ಮಿಶನ್‌ನ ಆಶಯದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಮೊಸಳೆ ತುಂಬಿದ ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಗೊರಿಲ್ಲಗಳ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಅಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕೂಡ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಡ. ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಶೈಶ್ವರರು ಲಾಂಬರೇನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ
ಒಂದು ರಾಮಕಥೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮುಮ್ಮಸ್ವರ್ತಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.
“ಅನಾದಿ ಆರಣ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ” (On the Edge of the Primeval Forest) ಅವರು
ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಪ್ರಥಮ ಅಸ್ವತ್ತಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ

ಸತ್ಯವನ್ನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತ ಶರೀರಶಕ್ತಿಯನ್ನ ಕೂಡ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ಅಸ್ಪತ್ತೆಗೆ ಸ್ಥಳ ಮಾಡಲು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಮರಗಳನ್ನ ಕಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಬೇಲಿಗಳನ್ನ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನ ಯೋಜಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನ ತಾವೇ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾರಿಗಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಉದ್ದಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತೋ ಆ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದೂ ಅಧ್ಯವಾಸುತ್ತಿರಲ್ಲವಾಗಿ ಅವರ ಸಹಕಾರ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ವನ್ನ ಮೃಗಗಳ, ವನ್ನ ವನಸ್ಪತಿಗಳ ಮತ್ತು ವನ್ನ ಕೀಟಗಳ ಉಪದ್ರವವೂ ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀತ್ವರರು ೨೦ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮರ್ಗಳನ್ನ ತಂದಿದ್ದರು. ಅದರೂ ಅವರ ಪ್ರಟ್ಟ ಗುಡಿಸಲ್ಪಾತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸಾಮರ್ಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳೂ ಅವರ ಕಡೆ ಬರಲು ಒಷ್ಟಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅವರ ಪ್ರೇಮವೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕೌಶಲವೂ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಪಾಮರರನ್ನ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡವು. ಇವನೊಬ್ಬ ನೂತನ ಮಂತ್ರವಾದಿಯೆಂದವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಮಹಾಯದ್ವಬಂತು. ಘೇಂಡರೂ ಜಮ್‌ನರೂ ಪರಸ್ಪರ ಶತ್ರುಗಳಾದರು. ಶ್ರೀತ್ವರರೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ಜಮ್‌ನಾ ನಾಗರಿಕರು, ಲಾಂಬರೇನೆ ಘೇಂಬ್‌ ಆಷ್ಟಿಕದಲ್ಲಿತ್ತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶ್ರೀತ್ವರ್ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನ ಬಿಗಿಯಾದ ಗೃಹಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನೊದನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವೇ ತಪ್ಪಿತು. ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಘಾನ್ಯಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀತ್ವರರ ಮಿತ್ರರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಘೇಂಬ್ ಸರಕಾರ ಶ್ರೀತ್ವರ್ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನ ಸೆರೀಹಿಡಿದು ಘಾನ್ಯಿಗೊಯಿಸ್ತಿತು.

ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೇವಾಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಸತತೋದ್ಯೋಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಉರುಳಿದ್ದನ್ನ ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತು. ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಕುಸಿದಿದ್ದವು. ಅರಣ್ಯ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ನಿಗೋರಗಳು ಅವರನ್ನ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿದ ಸ್ವಾಗತ್ಯಿಸಿದರು. ಶ್ರೀತ್ವರರ ಕೀರ್ತಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮೈಲು ದೂರ ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮರಳಿದ ವಾತ್ರೆ ಕೇಳಿ ಸಾವಿರಾರು ರೋಗಿಗಳು ಬಂದು ಮುಸುರಿದರು. ಅತಿಸಾರದ ಪಿಡುಗೋಂದು ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಅಸ್ಪತ್ತೆಗೆ ಸ್ಥಳ ಸಾಲದಾಯಿತು.

ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೊಸೆ ವಿಶಾಲವಾದೊಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗುಡ್ಡದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೊಸತಾಗಿ ಅಸ್ಪತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿತೋಡಿದರು. ಈಗ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಯುರೋಪಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಹೊಸೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು.

ಡಾ. ಅಲ್ಟ್ರೋ ಶೈತ್ಯರ್ - ಜೀವದಯಾಧರ್ಮದ ಕ್ಯಾರಿ / ೧೪೬
ಬರಬರುತ್ತ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ರೂಪವನ್ನೇ ತಾಳಿತು. ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು
ಮೂರು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೇ ಡಾ. ಶೈತ್ಯರರ ಕಾರ್ಯದ ರಭಸ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು
ಅವರಲ್ಲಿ ಭರಸವೆಯಿಟ್ಟರು. ಶೈತ್ಯರರು ಯುದ್ಧಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ
ನಂತರ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ¹
ಜರಗಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೆರವು
ಬರತೊಡಗಿತು. ಅವರ ಸೇವಾಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸೂಕ್ತಿಕ ಹೊಂದಿದ ಡಾಕ್ಟರರೂ ನಸುಗಳೂ
ಲಾಂಬರೇನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಂದರು.

೩೦ದು ಡಾ. ಶೈತ್ಯರರ ಲಾಂಬರೇನೆ ಪ್ರಯೋಗ, ಗಾಂಥಿಜಿಯ ಆಶ್ರಮಗಳು
ಅದ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ೩೦ದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊಗಲು ವಿಮಾನ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ
ಫುತೆವೆತ್ತು ಜನ ಅಲ್ಲಿಇದು ಲಾಂಬರೇನೆಯ ಸಂತ-ಡಾಕ್ಟರರ ದಶನ ಪಡೆದು ಹೊಗುತ್ತಾರೆ.
ಅವರ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಗ್ರಾಮದ ಉಜ್ಜ್ವಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಟೀರಗಳಲ್ಲಿ ೪೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಉಜ್ಜ್ವಲ್ಯ ಮಿಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಆಫ್ರಿಕನ್‌ ಜನರ ಸಿಭ್ಯಂದಿಯಿದೆ. ಸ್ವಯಂಸೇವಕ
ಯುರೋಪಿಯನ್ ಡಾಕ್ಟರರೂ ನಸುಗಳೂ ಶೈತ್ಯರರ ನೆರವಿಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶೈತ್ಯರರ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದರೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಅವರ ಕಟ್ಟಿದ ಕುಷ್ಣರೋಗಿಗಳ
ಗ್ರಾಮ. ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ ಈ ಭೀಕರ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದವರನ್ನು ಈ
ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಕುಷ್ಣರೋಗಕ ಬೈಷಧಗಳಿಂದ
ಅನೇಕ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಶೈತ್ಯರರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಷ್ಣವಲಯದ
ರೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೈತ್ಯರರ ನೀತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೂ ಹಿನ್ನರಿಸಿಕೊಂಡು
ರೋಗಾಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದು ಅವರು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದಾಗಿದೆ.

೩೦ದು ಅಜರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಅಲ್ಟ್ರೋ ಶೈತ್ಯರರು ಅದೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರು ಯುರೋಪಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಸಂಗೀತ
ಕಚೇರಿಗಳನ್ನೂ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಾದನಗಳ ಅನೇಕ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.
ಅವರು ಬರೆದ ಹಲವಾರು ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಹಿಂದಿಯನ್ನೂ ಉಂಡಿದ್ದು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ
ಅನುವಾದವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಧನ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅವರ
ಲಾಂಬರೇನೇ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹರಿದುಹೊರಿ ಸೇವಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ
ಅಜ್ಞಾನ ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮೂರನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದೂ ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ

ಹಚ್ಚಲು ಕೊಟ್ಟ ಚೈಪ್‌ಫ಼ನ್‌ನ್ನು ನುಂಗುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಏಷ ಹಾಕಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅನ್ನ ಕುಲದ ಆಫ್‌ಕನ್ಸ್‌ರಿಂದ ಆಹಾರ ಮುಟ್ಟಲೊಲ್ಲದ ಆಫ್‌ಕನ್ಸ್‌ರಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀತ್ವರರು ತಮ್ಮ ಆಶಮದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಸುಷ್ಣಾಮುಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಆಶಯಿಸಿದ ಆಫ್‌ಕನ್ಸ್‌ರನ್ನು ದುಡಿಸುಪ್ಪದು ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಶುದ್ಧ ಆಲಸಿಗಳೂ ವಿರಕ್ತರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀತ್ವರರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಹಣ್ಣನ ಹೋಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಫ್‌ಕನ್ಸ್‌ನೂ ಒಂದು ಗಿಡ ನೆಡಲು ಬಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಗಿಡ ನೆಟ್ಟವನು ಅದು ಹಣ್ಣ ಬಿಡತೊಡಗುವಾಗ ಸಾಯುವನೆಂದು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀತ್ವರರು ಅವರನ್ನು ಪುಸ್ಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಡನೆ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಅಜರಲ್ಲೂ ಉತ್ಪಟವಾಗಿರಿಸಿರುವುದು ಅವರ ಜೀವಂತ ತತ್ವಜ್ಞಾನ. ಇಂದು ಅವರನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಥಮ ತರಗತಿಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗೆತ್ತದೆ. ಅವರು ಘಾರ್ಯಾತ್ಮ್ಕ ಪೌರಸ್ತುತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳೀರಡರ ಅಮೃತ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಳವಾಗಿ ಅವಗಾಹಿಸಿದವರು. “ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನ” ಘಾರ್ಯಾತ್ಮ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, “ಭಾರತೀಯ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ”ಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೀಂದೂ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಗಾಂಧಿ, ಶಾಕ್ಷಾರರ, ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಂದೂ-ಬೌದ್ಧ-ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳ ಅಹಿಂಸಾವಾದವು ಅವರನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀತ್ವರರ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಬುನಾದಿಯೇ ಅಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ಜೀವಗೌರವ. ಇಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದುಃಖಗಳ ಮೂಲವೆಂದರೆ ಮಾನವ, ಘಾಣೀ, ಸಸ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಬಾಳುವೆಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾವಾಗಿ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸ್ವಧಿಸಿ ಒಂದನೊಂದು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಮತ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಚೈಪ್‌ಫ಼-ಜೀವದಯೆ. “ಸರ್ಕಳ ಜೀವಜಾತದ ಹಿತ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅನಂತವಾದ ಹೋಣಿಗಾರಿಕೆಯಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಭಾವಿಸಬೇಕು.” ಬಾಳುವೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಹೂಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಸಹಚೀವಿಗಳು ಬದುಕಿ ಬಾಳುವಂತೆ ನೆರವಾಗುವುದೇ ಧರ್ಮ. ಜೀವ ಗೌರವ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರೆಲ್ಲ “ತಮ್ಮ ಸಹಚೀವಿಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮುದುಪ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು.”

ಶ್ರೀತ್ವರರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಂಡ ಈ ಜೀವಗೌರವ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಬಾಳಿದರು. ಬಿಳಿಯನು ಕರಿಯರನ್ನು ಶೋಷಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಘಾಪದಲ್ಲಿಂದಂಶವನ್ನಾದರೂ ತೊಳೆಯಲು ಅವರು ಆಫ್‌ಕನ್ಸ್‌ರ ಸೇವೆ ಕೈಕೊಂಡರು. ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಅವರು ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕಾಗಿ, ಗಣಾರ್ಥ ನೋಬೆಲ್ ಶಾಂತಿ ಬಹುಮಾನ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ♦♦♦

೭. ಜಪಾನಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿ - ಯುಕಿಯೋ ಮಿಶಿಮಾ

ಜಪಾನಿನ ಸಾಹಿತಿ

ಸಾಹಿತಿಗಳ ದು ವಿಕ್ಷಿಪ್ತಜಾತಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನೆನಿಸಿದ್ದ ಬಲ್ಲಾಕ್ ತಾನು ಸರದಾರ ಕುಲದವನೆಂದು ನಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಹೀಂದೀ ಮಹಾಕವಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ತ್ರಿಷಾರಿ (ನಿರಾಲಾ) ತಾವು ಶೇಕ್ಕೊಸ್ಸಿಯರನ ಅವತಾರವೆಂದು ಕಡೆ ಕಡೆಗೆ ಭಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತಿ ಇಂಥ ಅವತಾರ ಭೂಮೆಯಿಂದ ಬಳಲುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜಮ್‌ನಾ ಸಾಹಿತಿ ಸ್ವೀಫ್‌ನಾ ತ್ರೇಕ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಮ್‌ನಿಗೆ ಜಯವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿ ಜಗತ್ತು ಹಿಟ್ಟಿರನ ದಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಜಪಾನಿ ಸಾಹಿತಿ ಯುಕಿಯೋ ಮಿಶಿಮಾನಂತೆ ಯಾರೂ ಬಾಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅತ ಜಪಾನಿನ ಗತವೈಭವಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ೧೯೨೦ ನವಂಬರ್ ೨೫ರಂದು ಅವನು ಜಪಾನಿನ ಆತ್ಮರಕ್ಷಾಪಡೆ (ಸೈನ್‌)ಯ ಮುಖ್ಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಭಚ್ಚೆಯಿಂದ ಸೀಲಿಕೊಂಡು ರಕ್ತಮಯವಾದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜಪಾನನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿದ.

ಯುಕಿಯೋ ಮಿಶಿಮಾ ಜಪಾನಿನ ಮಹಾಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿತಕ್ಕವ. ಜಪಾನಿ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾದಂಬರಿಗಳಷ್ಟು ಪರಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಾರವೂ ಅನುವಾದವಾಗಿಲ್ಲ. ಏ ಕಾದಂಬರಿ, ಇಂಕ್‌ನೂ ಏಕ್‌ನೂ ನಾಟಕ, ಅಂ ಬೆಕ್ಕೆ ಕಢಿ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅತ ಬರೆದಿದ್ದು. ಅವನ ಒಟ್ಟು ಗ್ರಂಥ ರಾಶಿ ೧೦೦ ಮಿಕ್ಕತ್ತು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಮೇರಿಕದ ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನಿತ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಹೆಮಿಂಗ್‌ರೆಗೆ ಹೊರ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದ ಇನ್‌ಲೂಬ್‌ ಸಾಹಿತಿ ನಾಮ್‌ನಾ ಮೇಯ್‌ರನಿಗೆ ಹೊರ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಸಿಗುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಇನ್‌ಲೂ ಉಳಿ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ; ಮತ್ತು ಸುಂದರಿ ತರುಣ ಹೆಂಡತಿ ಅವನಿಗಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಮಿಶಿಮಾನ ಆತ್ಮ ಅಂತರಂಗರಲ್ಲಿ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತನಗೆ ಇಂಥಾ

ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನ ತಂದ ಆಧುನಿಕ ಜಡಾನಿನ ಒಲವು ನಿಲ್ಲುವುಗಳ ಅವನಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆತನೇನೂ ಸಮಾಜವಾದಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆತ ದ್ವೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಇಂದಿನ ಜಡಾನಿನ ವಿಹಿಕ ಸುಖಲೋಲುಪತೆಯನ್ನಾತ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾವಾದಿ ಹೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತೀಯಿಂದ ಜಡಾನ್ ನಿರ್ವಿಚಯವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಇಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿದ್ದ.

ಮಿಶಿಮಾ ಜಡಾನಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಅಭಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಡಾನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಮುರಾಯಿ ವೀರಪರಂಪರೆ ಅವನನ್ನು ರೋಮಾಂಚನಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವೀರರು ಮಾತ್ರಭೂಮಿಗಾಗಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೇದು ನೈಟ್ರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅಥವಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವ ಬಲಿಗೊಡುವುದನ್ನು ಸೊಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆತ್ಮಭಲಿದಾನದ ಒಂದು ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಕರಾರಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ‘ಗರುಡ’ನಾಗುವುದು. ಹರಾಕಿರಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಈ ಆತ್ಮಾಹತ್ತಾ ವಿಧಾನ ಮಿಶಿಮಾನನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು.

೧೯ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಆ ವರ್ಷವೇ ಸದ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹೊರೋಹಿಟೋ ಪಟ್ಟಾಭಿಪ್ರೇಕವಾಯಿತು. ೧೯ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದು ತತ್ಕಾಳಾವೇ ಖಾತಿಗೇರಿದ. ಅದೇ ಸುಮಾರಿಗೆ ಜಡಾನ್ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಣಕ್ಕಿಳಿಯಿತು. ಅಜೋಯವೆನಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಡಬ್ಬ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಜಡಾನಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಬಲದ ಮುಂದೆ ಹಣ್ಣಲೇಗಳ ಹಾಗೆ ಉದುರಿಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಈ ಹಾಲುಗಲ್ಲದ ತರುಣ ನೋಡಿ ಉತ್ತಾಹಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಜಡಾನ್ ಸೋಲನ್ನನುಭವಿಸ ತೊಡಗಿದಾಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯ ಸೇರಬೀಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆತ ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲ ಪ್ರಕೃತಿಯವನೂ ರೋಗಿಷ್ಟನೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಜಡಾನ್ ಸೋತು ಶರಣಾಗತವಾದಾಗ ೨೦ ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದ ಮಿಶಿಮಾಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಅಮೇರಿಕನ್ ಸೇನಾಪತಿ ಜನರಲ್ ಮೆಕಾಫರ್ ಜಡಾನಿನಲ್ಲಿದು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಂಪರಾಗತ ಮೊಲಗಳನ್ನೂ ಬಳಾತ್ತಾರದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ. ಅವಮಾನಕರವಾದ ಶಾಂತಿ ಕರಾರಿಗೆ ಜಡಾನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅದು ಎರವಾಯಿತು.

ಮಿಶಿಮಾ ವಿಸ್ಯೇಯಕರ ವೇಗದಿಂದ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯತ್ತಲೇ ಹೋದ. ಸಂಗಡಲೇ ಜಪಾನಿ ವೀರಪರಂಪರೆಯ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ. ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದಷ್ಟು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜಪಾನಿನ ಹೊಸ ಗುರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜುಗುಷ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜಕೀಯ ನೀರಸ, ಭಾವವಿರಹಿತ, ಆದರ್ಶ ವಿಹಿನ, ಶಾರ್ಥ ಧೈರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನ, ಶಾಂತಿಯ ಲೋಲುಪ್ರಜೀವನ ಜಪಾನನ್ನು ನಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಿಶಿಮಾ ದ್ವಾಂದ್ವಗುಣಗಳ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ಆದರೆ ವೀರ್ಯವಂತ ಮಿಶ್ರಣದಂತಿದ್ದ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದ; ಆವೃಗಳಲ್ಲಿ ಆಭಿನಯಿಸಿದ. ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಳಿದ ಸತ್ಯವನ್ನಾತ ಉಂಟದ ಸಾಧಿ, ಲ್ಯೂಂಗಿಕ ಸೆವಿಗಳನ್ನು ಯಥೋಚ್ಚವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ. ಸಮುರಾಯಿ ಆದರ್ಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಖಗಳೂ ವರ್ಜ್ಞವೇ. ಆದರೆ ಮಿಶಿಮಾಗೆ ಈ ವಿಪರ್ಯಾಸ ವಿಪರ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಸಮುರಾಯಿ ಆಗುವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಥಮ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಷ್ಟನೂ ದುರ್ಬಲನೂ ಆಗಿದ್ದ ಆತ ಇಂರ ನಂತರ ಅಂಗಸಾಧನೆಯನ್ನು ಘಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇಂದರೆ ಆತನ ಶರೀರ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ತಲೆವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ದೃಢಕಾಯನೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನೂ ಆದ, ಕುಸ್ತಿ ಮಲ್ಲಾಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ.

ಲೋಕ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನವ ಜಪಾನನ್ನು ಹಿತ್ಯುಪಿತಾಮಹರ ಉನ್ನತ ಧೈರ್ಯಗಳ ಕಡೆ ಹೊರಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಆತ್ಮವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವೇಂದು ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿತ್ತು. ಜಪಾನ್ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟುಪುದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಹೇಡಿತನವೇಂದು ಮಿಶಿಮಾ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಜಪಾನ್ ಸೈನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗೆಬೇಕು. ತನ್ನ ಶಾಯಿವನ್ನು ಮೇರೆಯಬೇಕು. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಜಪಾನ್ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಹಂಸರಲ್ಲಿ ೨,೫೦,೦೦೦ದ ಸೈನಿಕ ಬಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತು. ನಿಜ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಆತ್ಮರಕ್ಷಣಾಬಲ’ ಎಂದೇ ಹೇಸರಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರ, ಕ್ರಮ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಪಾನಿ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ನಿರ್ವಿಕಲ್ಯಾ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಸಂಪನ್ಮೂತೆಗೆ ಮರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದಕಾಗಿ ೧೯೬೪ರ ನವಂಬರನಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಸೈನ್ಯ-ಸಮುರಾಯಿ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸೈನ್ಯ-ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಿದ. ಆದಕ್ಕೆ “ಗುರಾಣಿ ಸಂಘ” (ತತ್ತ್ವ-ನೋ-ಕಾರ್ಯ) ಎಂದು ನಾಮಕರಣವಾಗಿತ್ತು. ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರ ಆದರ್ಶವಾದಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿ ತರುಣರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಲೀಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ೬೬ ಜನರಿದ್ದರಷ್ಟೇ, ಆದರ ಉದ್ದೇಶ ಜವಾನನ್ನು ಕಮ್ಯೂನಿಜಿನಿಂದ ಉಳಿಸುವುದು, ಸಾಮಾಜಿಕನ ನೇರ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವುದು, ಆದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ ಬಣ್ಣಾದ ಸಮವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವನೇ ಯೋಜಿಸಿದ. ಆದರ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗೀತವನ್ನು ಅವನೇ ಬರೆದ. ವರ್ಷಕೊಂಡು ಈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜವಾನಿನ ಆತ್ಮರಕ್ಷಾಭಿಲಾದ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಕರೆದೊಯ್ದಿತ್ತದ್ದು. ಆತ್ಮರಕ್ಷಾಭಿಲಾದ ನಿಜವಾಗಿ ಜವಾನಿನ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಡೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗುವುದಾಗಿ ಆತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದು.

೧೯೭೦ ನವಂಬರದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಆವತಾರ ಕಾರ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಅಂಕವನ್ನು ಆಡಿ ತೋರಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ. ಅವನ ಯೋಜನೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲೂ ಅವನ ಗುರಾಣಿ ಪಡೆಯ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಶ್ವಾಸವಾತ್ಮ ಸಹಕಾರಿಗಳಷ್ಟೇ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೆಲ ಕಾಲದಿಂದಾತ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮತ್ತು ಆತ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಆದರ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳು ಆಗಲೇ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿದ್ದವು. ನಾಲ್ಕನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಮುಗಿಯ ಬಂದಿತ್ತು “ಸಂತತಿ ಸಾಗರ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧುನಿಕ ಜವಾನಿನ “ಪುರಾಣ”ವಾಗಿತ್ತು.

ನವಂಬರ್ ೨೪-೨೫ರ ರಾತ್ರಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಈ ಮಹಾಕಾದಂಬರಿಯ ಕೊನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಾಶಕನಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ.

ಅಮೇಲೆ ಆತ ಮುಂಜಾನೆ ಸುಮಾರು ಗಗಗಂಟಿಗೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಾಭಿಲಾದ ಷೂರ್ವ ವಿಭಾಗದ ಸನ್ನಿಧಿ ಕೇಂದ್ರದ ಕಡೆ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕಾರು ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಮೋಟರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮವಸ್ತು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರದ ಮುಖ್ಯನಾದ ಜನರಲ್ ಕನಿತೋತ್ತಿ ಮತ್ತಿತಾ ಈ ವಿಶ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ಪರಿಚಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಯನ್ನು ಆದರದಿಂದಲೇ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅದು ಇದು ಮಾತಾಡು ಮತ್ತಿತಾಗೆ ಮಿಶ್ರಿತ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮುರಾಯಿ ಖದ್ದವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಿವರಿಸತೋಡಗಿದ. ಸಹಕಾರ ಮಿಶ್ರಿತ ಸಂಗಡಿಗರು ಚಟ್ಟನೆ ಜಿಗಿದು ಸೇನಾಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಕುಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಬಿಡಿಸಲು ಬಂದ ಮತ್ತಿತಾನ

ಜವಾನ ವಿಚತ್ತ ಸಾಹಿತಿ - ಯುಕ್ಯೋ ಮಿಶಿಮಾ / ೧೫೭

ಸಹಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇರಿದು ತಲ್ಲಿ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಡೊಡಿದರು. ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತಲೆಹೊಣೆಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಿಶಿಮಾ. “ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮನ್ನು ಕೊಂಡು ನಾನೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಅವಸರದಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಬಯಲಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿಷ್ಟಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಮಿಶಿಮಾ ಹೊರಗೆ ಕಟಾಂಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ.

“ವೀರರೇ” ಎಂದಾತ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಷಾರಂಭಿಸಿದ. “ನೀವು ನಿಜವಾದ ಸಮುರಾಯಿ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ನೀವು ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಬೇಕು. ಈ ಆತ್ಮರಕ್ಷಾಬಲ ತೀರ ನಿರ್ವಿಯವಾದದ್ದು. ನಾವು ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮದು ನಿಜವಾದ ಸೈನ್ಯವಾಗಬೇಕು. ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಹೋರಾಡಬೇಕು.”

ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಆವನ ಉತ್ತೇಜಿತ ಭಾಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ಏನೂ ಆದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆವನ ಮೇಲೆ ಸೈನಿಕರು ರೋಷಗೊಂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿತು. “ಸೈನಿಕರೇ, ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನರಸತ್ತು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನೀವು ಯಾಕೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನ. ಎದ್ದೋಳಿ, ಕ್ಯಾಶೀಲರಾಗಿರಿ, ಈ ಕ್ಷಣಾ ನಿಮಗೆ ಇಂ ನಿಮಿಷ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!”

ಆದರೆ ಅಧುನಿಕ ಐಂಟಾರಾಮದ ಪ್ರಭಾವ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುತ್ತು. ಅವರು ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಲಿಲ್ಲ, ಮಾತೃವಲ್ಲ, ಮಿಶಿಮಾನ ಮೇಲೆ “ಹುಣ್ಣಿ!” “ಮೂರ್ಖ!” ಎಂಬ ಬೃಗಳನ್ನು ಸುರಿಮಳಿಗರೆದರು. ಮಿಶಿಮಾ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ “ಬಕ್ರವತೀಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಥೋಷಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ.

ಬಹುಶಃ ಮಿಶಿಮಾಗೆ ಸೈನಿಕರು ತನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಂಡೇಳುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಮುಂದಿನದಕ್ಕೆ ಸರ್ವವಿಧಾನಿಂದ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಆತ ಬಂದಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಬಲಿದಾನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೋದವನೇ ಜನರಲ್ ಮತಿತಾನ ಮುಂದೆ ಆತ ಸಮವಸ್ತುದ ಅಂಗಿ ಕಳಚಿದ. ಸೊಂಟದವರಿಗೆ ಬತ್ತಲಾದ, “ಬೀಡ! ಬೀಡ!” ಎಂದು ಮತಿತಾ ಕೂಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಮಿಶಿಮಾ ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಆ ಸೇನಾಪತಿ

ಉಹಿಸಿಯೋ ಇದ್ದ ಮಿಶ್ರಮಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಾಕಿರಿಯ ವಣನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಆತ ಓದಿದ್ದ ಒಂದು ಸಿನೇಮಾದಲ್ಲಿ ಆತ ಆದನ್ನು ಮೈ ಜುಮೈನ್ನುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಕೂಡ. ಈಗ ಮಿಶ್ರಮಾ ಒಮ್ಮೊಂದೊಮ್ಮೆ ಬರೆಯುವ ಕನಸುಗಾರನಿಂದ ಕೃತಿಶೀಲನಾದ ಸಮುರಾಯಿಯಾದ. ಘೋರ ಗಜನೆ ಮಾಡಿ ಭಚ್ಚಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಸರನೆ ಸೀಳಿದ. ಅವನ ಸಹಕಾರಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಖಡ್ಡ ಬೀಸಿದ. ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೀಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗಳ ನಂತರ ರುಂಡ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿತು. ಸಮುರಾಯಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯಾ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾತ್ರಃ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಸಹಕಾರಿ ಅವನ ರುಂಡ ಹಾರಿಸಿದ. ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದ ನಡುವೆ ಎರಡು ಉಗ್ರ ರುಂಡಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದೃಶ್ಯದ ನಡುವೆ ಸೈನಿಕರು ಒಂದು ತಮ್ಮ ಸೇನಾನಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಉಳಿದಿದ್ದ ಮೂರು ಸಮುರಾಯಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಗುರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಳ್ಳಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಂಧನಕೊಳ್ಳಬಾಯಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸುವುದು ಅವರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಯುಕಿಯೋ ಮಿಶ್ರಮಾನ ಈ ಕೃತ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿ ಜನ ತತ್ತ್ವರಿಸಿದರು. ಜಪಾನ್ ಪುನಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಲಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಈ ಬಲಿದಾನ ಬಲ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಭಯವಿತ್ತು, ಕೇಳಿದವರ ಮೇಲೆಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತರುಣರ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಆಯಿತೆಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಭಯಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸೈನಿಕರಾಗಲಿ ಇತರರಾಗಲಿ ಶಾಂತಿಭಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ;

ಮಿಶ್ರಮಾನ ಕೃತ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನು? ಗತವೈಭವದ ಭೂಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ನಾರಕೀಯ ಆತ್ಮದ ವ್ಯಾಧಿ ಬಲಿದಾನ ಇದೆಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಜಪಾನಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಎರಡನೇ ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬ ಸಾಫಾದ ಕಡೆ ರಭಸದಿಂದ ಏರುತ್ತಿರುವ ದೀಶದ ಆತ್ಮದ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಅದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮನುಷ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸುಖಾಮಿಯಾದರೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವೃಕ್ತಿತ್ವದ ಆಗತ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲವೇ? ಜಪಾನಿನ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆನ್ನುವವರ ಕೈಯನ್ನು ಅದು ಬಲಪಡಿಸಬಹುದು. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾ ಇದರ ಫಲ ಕಾಣಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದುಂಟು. ಮಿಶ್ರಮಾನ ನಾಟಕೀಯ ಆತ್ಮಯಜ್ಞ ಜಪಾನಿನ ಸೈನಿಕ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಜಗತ್ತು ದೃಶ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ಪಾತವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದೀತು.

೨೭. ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ಸಾಧಕ ರಾಲ್ಟ್ ಬುಂಚೆ

ಈ ನಿಗ್ರೋ ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣಿಸ್ತು

ವರ್ಣ: ಗಳಳಿ; ಸ್ಥಳ: ಪಾಲಿಸ್ಥಾನ. ಒಂದು ಕಡೆ ಯಹೂದ್ಯರು. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಕೆಲ ಲಕ್ಷ್ಯ; ಆದರೆ ಪಾಲಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಹೂದ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಸಾಫಿಸುವ ಮಹಾಭಾಗ ಅವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪಾಲಿಸ್ಥಾನದ ಆರಬರು. ಅವರಿಗೆ ಏಳು ಆರಬ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಹೂದ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಾಫಿಸಿಸೋದುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಅಷ್ಟೋ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಭಲ ಇತ್ತು. ಇಬ್ಬಣಗಳ ಯುದ್ಧ ಅತ್ಯಾರ್ಪಾ ನಿರ್ದಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ತೋರ್ಪಳಗಳು ಗಜೀಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಂತೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಂದು ಪಾಲಿಸ್ಥಾನ ಕಾಳಿಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರೂ ನಾಲ್ಕೋ ವರ್ಷ ಮೊದಲು ಮುಗಿದಿದ್ದ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಅದು ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಪಾಲಿಸ್ಥಾನದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೊನೆಗಣಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದಿತೆ? ಇಲ್ಲದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆದರ ಮೇಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳಿಯವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ನಡೆಸಲು ಪಾಲಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಕೌಂಟ್ ಬನಾಡೊರನ್ನು ಪುಣ್ಯ ನಗರವಾದ ಜೀರುಸಲೇಮಿನ ಹೊರಗೆ ಕೊಲೆಗಡಕರು ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಕೊಂದಿದ್ದರು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೊನೆಗಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಸ್ವೀಡಿಶ್ ಸಂಧಾನಕರ್ತೆ ಪಾಲಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯಾದಂತಾಯಿತು.

ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಯಾರು ತರುವರು? ಅನೇಕ ರಾಜಕಾರಣಾಭಾರ್ತರು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಅಮೇರಿಕದ ನಿಗ್ರೋ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಲ್ಟ್ ಬುಂಚೆ. ಆ ಮಹಾಸಾಧನೆಯ ರಾಲ್ಟ್ ಬುಂಚರನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಜನಪ್ರಿಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ಅಶಾಂತಿಯದ್ದಲ್ಲಿಲ್ಲ ರಾಲ್ಫ್ ಬುಂಚರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರ ತೀರ ಈಚೆಗಿನ ಪ್ರವೇಶ ಕಾಂಗೋದ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಸ್ಸೀಮರು. ಅವರ ಸೈರಣೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು ಪಾಲಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಸೈರಣೆಯಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ ಸಾಫ್ಟೆಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದದ್ದು. ಇಸ್ತೇಲಿಗಳೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಶಾಂತಿಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹಟವಾದಿ ಅರಬ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಬಹ್ಯಾಪೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದವು. ಯಹೂದ್ಯರು ತಾವು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತಾವೇಕೆ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡ ಚೀಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಬುಂಚರು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೇಗೋ ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಬುಂಚರು ರೋಡ್ಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಎದುರು ಬದುರು ತಂದಾಗ ಅರಬರು ಯಹೂದ್ಯರೊಡನೆ ಹಸ್ತಾಂದೋಲನ ಮಾಡದೆ ಮುಖ ತಿರುವಿ ಕುಳಿತರು. ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಯಹೂದ್ಯರು ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಬುಂಚರು ಮೊದಲೀನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಸ್ತೇಲಿಗಳಿಗೆ ಅವರು “ಬರಿ ಕೈಮಲುಕಿಸುವುದರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಬರಿ ಕಂದಾಚಾರ!” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಅರಬರಿಗೆ “ನಿಮ್ಮ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಇಡೀ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘರ್ಷೇ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವುದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದರು. ಅರಬರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ವೃತ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಮಾತುಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲ ಜೊಡಾ ಪ್ರದೇಶ ನಮಗೆ ಸೇರಬೀಕೆಂದು ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳು ಹಟ ಹಿಡಿದಾಗ ಬುಂಚರು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘರ್ಷ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಘೋರ ವಿರೋಧ ವೃಕ್ಷಗೊಳಿಸಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಃಸ್ವೇಷಿಸುತ್ತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಬುಂಚರು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇದೇ ವಾಸಿ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿದರು. ಬುಂಚರಿಗೆ ಮೊದಲಿಂದ ಅದೇ ಬೀಕಾಗಿತ್ತು.

ಕೊನೆಯ ಯುದ್ಧವಿರಾಮ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಸಲು ಬುಂಚರು ಇಬ್ಬಣಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಆಕ್ಷರತಃ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿಸಿಯೆ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ರೋಡ್ಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಎದುರು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಧಾನ ನಡೆಸಿಯೇ ನಡೆಸಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು, ಅಪರಾಹ್ನವಾಯಿತು, ಸಂಜೀಯಾಯಿತು, ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಬುಂಚರು ಏಳಿಲ್ಲ, ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ನಿರಾಹಾರರಾಗಿ ಉಳಿಯ

ಎಶ್ವಾಂತಿ ಸಾರ್ಥಕ ರಾಲ್‌ ಬುಚ್‌ / ೧೫೯

ಬೀಕಾಯಿತು. ಬೆಳಗನ ಉಗಂಟಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಸೋತು ಅರಬರೂ ಯಹೂದ್ಯರೂ ಹೇಗಾದರಾಗಲೀ ಎಂದು ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಡಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಬಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಗತ್ತು ಅನಂದದಿಂದ ನಲಿಯಿತು. ಅಮೇರಿಕವು ಬುಂಚರು ನಿಗೂಂ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಡೆಗೂ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಭಾಷಣಗಳ ಕರೆ ಬಂತು. ಎಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಪದವಿಗಳ ಮಳಿಗರೆದವು. ೧೯೦೧ರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೋಬೆಲ್ ಶಾಂತಿ ಪಾರಿಶೋಷಕವನ್ನಿತ್ತು ಡಗತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪಾರಿಶೋಷಕ ಒಬ್ಬ ನಿಗೂಂಗೆ ದೂರೀತದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು.

೧೯೦೪ ಅಗಸ್ಟ್ ೨ರಂದು ಡಿಟಾಯ್ಸನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ ರಾಲ್ ಜಾನ್ಸನ್ ಬುಂಚರ ತಂದೆ ಪ್ರೇಡ್ ಬುಂಚ್ ಕ್ಲೌರಿಕನಾಗಿದ್ದ; ಅಜ್ಞ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದ ಹನ್ಸೀರಡರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಲ್ರ ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ರಾಲ್ರ ಜೀವನಕಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾರತೊಡಗಿದರು. ಅನಂತರ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕಾ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜವಾನರಾದರು; ಕೆಲ ಕಾಲ ಯಾವುದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಾದರು. ಸಾಯುವಾಗ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತೊಂದು ಅವರಿಗೆ ಉರುಗೋಲಾಗಿತ್ತು, “ಮಗೂ, ದೇವರು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇಂದು ಆಶೀರ್ವಾಣಿ ಕನಸುಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಿದಷ್ಟು ದಿನ ಯಾವ ವಿಷತ್ತುಗಳೂ ನಮಗೇನೂ ಮಾಡಲಾರವು. ಆಶೀರ್ವಾಣಿ ಕನಸುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.”

ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಲ್ ಬುಂಚರು ಮುನ್ನಗ್ರಿದರು. ನಿಗೂಂಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೊಗುವುದೇ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೇಗೆಡೆಯಾದರು. ಲಾಸ್ ಏಂಜಲ್ಸನ ಕೆಲಿಷ್ಪೋನಿಸಿಯ ಎಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜಿಮ್ಸ್ ಶಿಯಂನಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಕಲಿತರು. ಸಂಗಡಲೇ ಪ್ರಾಚೀಂಬಿಲ್, ಬಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿ ಬಹುವಾನ ಪಡೆದರು. ಹರವಾಡ್ ಎಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಅಮೇರೆ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತ ಹರವಾಡ್ ಎಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವಿಜಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಬಾಡಿ. ಗಳಿಸಿದರು. ಈ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದ ನಿಗೂಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಮೊದಲಿಗರು.

ಹೊವಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಿಸರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ವಸಾಹತು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾಗಿ

ರಳಿಗರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಗುಪ್ಟಾರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ರಳಿಷರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ವಿಭಾಗದ ಆಫಿಕನ್ ಶಾಶೀಯ ವರಿಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ನಿಗೋ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇಂಥ ಉಚ್ಛ್ರಾಯದವಿ ದೊರತೆದ್ದೂ ಅದೇ ಮೊದಲು. ರಳಿಜರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಮೇರಿಕದ ವಿದೇಶ ಶಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರು. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ನಿಗೋ ಮೊದಲಿಗರೇ. ಆವರಿಗೆ ನಿಗೋಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಜವಾನರ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಳಿಉರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಂಟ್ ಬನಾಡೋರೋಡನೆ ಉಪ-ಸಂಧಾನಕರ್ತರಾಗಿ ಪಾಲಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬನಾಡೋರೋ ಕೊಲೆಯ ನಂತರ ಅವರ ಹೋಣೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ರಳಿಂರಲ್ಲಿ ಬುಂಚರು ತಮ್ಮ ಕಾಲೀಜು ಶಿಷ್ಯ ರುತ್ತಾ ಹ್ಯಾರಿಸಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಮೂವರು-ಎರಡು ಗಂಡು, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು - ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಗಂಡ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಾನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಚುರುಕಾದ ಮುಖಲಕ್ಷಣದ, ಬಲಿಷ್ಠ ಮೈಕಟ್ಟಿನ ರಾಲ್ಫ್ ಬುಂಚರು ಇಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ ಅಮೇರಿಕದ ಉಪವಿದೇಶಮಂತ್ರಿ ಪದಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಿಗೋಗಳಿಗಿರುವ ಅಗೋರವದ ಕಾರಣದಿಂದ, ರಳಿಉರಲ್ಲಿ ಓಮನ್ನರು ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಂದಾಗ ಬುಂಟ್ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಬುಂಚರಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನೆರವಾಗುವ ಕೆಲಸವೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುತ್ತುದೆ ಎನಿಸಿದೆ. “ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾತಾಡುವವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಾಂತಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರವರು.

ಈ ಶಾಂತಿ ಕಾರ್ಡಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಕಾರ್ಡ್ಕ್ಷಿಂಟ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನೆದುರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸುದೃಢವೊಂದೇ ಅವರನ್ನು ಲಿಸಿತ್ತೇನ್ನಬೇಕು. ರಳಿಉರಲ್ಲಿ ಬನಾಡೋರ ಕೊಲೆಯಾದಾಗ ಬುಂಚರ ಕೊಲೆಯೂ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಮಾನ ಕೆಟ್ಟು ಅವರು ರೊ್ಲೋರ್ನ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬದುಕಿಕೊಂಡರು. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕಾಂಗೋದ ರಾಜಧಾನಿ ಲಿಯೊವಾಲ್ಫ್‌ವಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ಸೈನಿಕರು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಂದಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆಫಿಕನ್ ಸೈನಿಕರು ಬಂದೂಕು ತೋರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹೋಟಿಲ್ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ನೂಕಿದರು. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ಸಾಧಕರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ ಎಂದು ಬುಂಚರು ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

೨೨. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ಮಹಾಕವಿ - ಪಾಬೆಲ್ ನೇರುದಾ

ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನ ಹೊಂದಿದ ಕವಿ

ನೋಬಲ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಹುಮಾನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ - ೧೯೦೪ ಜುಲೈ ೨೨ರಂದು-ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾಬೆಲ್ ನೇರುದಾ ಗಣಾರ್ಥಿ ಈ ಬಹುಮಾನ ಪದೆಯರ್ಪಿಕಾಗಿತ್ತು ಬಹುಶಃ ಅತ ಕರ್ಮನಿಸ್ಸೌ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವರೆಗೆ ಅದು ಅವರ ಕೈಗುಷಿರಲಿಲ್ಲ ನೇರುದಾ ಅವರ ಸಮರ್ಥಕರು ಈ ಇಷ್ಟತ್ವ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಈ ಬಹುಮಾನಕಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ವೀಡಿಶ್ ಆಕಾಡಮಿ ಅವರಿಗೆ ೫೨ ಸಾವಿರ ಡಾಲರಿನ (ರೂ.೫,೫೦,೦೦೦) ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ನೋಬಲ್ ಸ್ವಂಪದಕವನ್ನೂ ಹೊಡಲು ಗಣರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ನೋಬಲ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಹುಮಾನ ಪದೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರನೆಯವರು ನೇರುದಾ; ಚಿಲೆ ದೇಶದವರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವರು. ಅವರ ಶಾಲಾ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಮೈಗುವಲ್ ಮಿಸ್ತ್ರಾಲ್ ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಸ್ವಾನಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನೇರುದಾ ಕವಿತೆಗಳಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವುಗಳು ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಬೆಲ್ ನೇರುದಾ ಜನಪ್ರಿಯ ಕವಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜನರ ಕವಿ. ಅವರ ಕಾವ್ಯನಿರ್ಮಿತಿಯೂ ಪ್ರಚಂಡವಾದದ್ದು - ೨೦೦೦ ಪ್ರಂಟಣೆಯೂ. ಅವರು ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕವಿ - ಈ ನವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚದ ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಮಹಾಕವಿ. ಕೆಲವೇ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕೆಲವೇ ಜನರಿಂದ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಜ್ಞರ ಕವಿಯೂ ಅವರಲ್ಲ, ಅವರ ಕವಿತೆಗಳು ಸ್ವಾನಿಶ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

ಪಾಬೆಲ್ ನೇರುದಾ ಕಾವ್ಯದ್ವೀಕೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇಲ್ಲದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಚಿಲಿಯ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಜನಸ್ತಳ ಪರಾಲಾನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಯಾವ ಪರಂಪರೆಯೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ತೊದಲತೊಡಗಿದರು. ರೈಲ್ ಇಂಜಿನ್ ದೈವರ್ ಅವರ ಜನವರಿ ಗಣರಾಜ್ಯ

ತಂದೆ. ಮಗನ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಂದೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಹೊಡಿದು ಅವನ ಕವಿತಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಯೋ ಆತ ತನ್ನ ನಿಜನಾಮವಾದ ರಿಕಾಡೋ ಎಲೀಜರ್ ನೆಷ್ಟುಲೀ ರೆಯಸ್ ಇಬಸವಾಲ್ಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಪಾಚ್ಯೋ ನೇರುದಾ ಎಂಬ ಗುಪ್ತನಾಮದಿಂದ ಇಂನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೇರುದಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಕವನ ಸಂಕಲನ (“ಮುಚ್ಚಂಜೆ”) ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟತ್ತರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾನಿಶ್ ಮಾತಾಡುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧರನಾಗಿ ಮಾಡಿದ “ಇಷ್ಟತ್ತ ಪ್ರೇಮ ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಿರಾಶಾಗಿತ್” ಹೊರಬಂತು. ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗಿವೆ. ಆದರ ಪಂಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಾನಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನರ ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ನೇರುದಾ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿರುದ್ಧವಾದ ಚೈತನ್ಯ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಮರ್ಶಕರೊಬ್ಬರ್ ಅಭಿಷಾಯದಲ್ಲಿ “ಹಳ್ಳೀ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ರಾಜಧಾನಿಯ ಮಹಾವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಆಘಾತ”ವೇ ಈ ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲಸೋತವಾಗಿದೆ. “ಇಷ್ಟತ್ತ ಪ್ರೇಮಕವನ”ಗಳ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ “ಉದ್ದಾಮವಾದ ಕಿಶೋರವಾಣಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಓದುಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಲಂಕಾರವೂ ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸದು, ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾರೂ ಬಳಸದ್ದು ಯಾವ ಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಯೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಲ್ಲೂ ಜನರ ಆಡುಮಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ.”

ಓಚ್ಯೋ ನೇರುದಾರ ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಘ್ಯಾಶ್ನಾ ಆಗಿರುವ “ಮಣಿನ ವಾಸನೆ” ಘಟು ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾದರಿ: “ನಿನ್ನ ಮೈಯ ಬಿಳಿ ನಕಾಶೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ! ಬೆಂಕಿ ಕೂಜಿಗಳ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ! ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಅವಿತ ಜೀಡ! ನಿನ್ನೊಳಗೆ, ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ-ಭೀತ, ತೃಷಿತ!”

ಅಪಯಶಸ್ಸು ಎಂಬುದನೇ ಅರಿಯುವ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳದಿದ್ದ ಈ ಕವಿ “ಮಾತು ಬೆಳ್ಳಿ, ಮೌನ ಬಂಗಾರ” ಎಂದು ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಿದವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ತನ್ನ ನಿಮಾಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ನೇರುದಾ ಒಂದು ಅಪರೂಪ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುವೆಂಪುವಿನ ಹಾಗೆ. ಆತ ನಗರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ದನಿಯಾದರು; ನಾಗರಿಕ

ಕೋಲಾಹಲದ ವಿರುದ್ಧ ನಿಸರ್ಗದ ಕರೆಯಾದರು; ಸಂಗಡಲೀ ಅವರು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ನವಸ್ವಾತ್ಮಿಕ್ಯ ಪ್ರತಿಷಾದಕರೂ ಆದರು. ಆದರೂ ಗತವೈಭವ ಅವರನ್ನು ಸೇಳಿಯುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಓಚ್ಚೆನ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಅವರಿಗೆ “ಜೀಡರ ಬಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭಣಗುಟ್ಟುವ” ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅವಾರ ಗೌರವ. ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ರಾಯಭಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಇ ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೇರುದಾರನ್ನು ಸರಕಾರ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿತು. ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ನೇರುದಾ ಬಮಾ, ಸಿಂಹಳ, ಜಾವಾ, ಸಿಂಗಾಪುರ, ಅಜೆಂಟ್‌ನಾ ಮತ್ತು ಸ್ವೇನ್ ಸುತ್ತಿದರು. ಸ್ವೇನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಆಲ್ನ ಯಾದವಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕಂಡರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನೇಲದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದ್ದ ಆತ ಸ್ವೇನಿನ ಜನ ಸರಕಾರದ ಕಡೆ ಬಲವು ತೋರಿಸಿದರು. ಸ್ವೇನಿನ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ಆಗ ನಿರಾಶರಾಗಿದ್ದರೂ ನೇರುದಾ ಅವರಿಂದ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕ ಸೇರಿದರು.

ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ನೇರುದಾ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ “ಪಕ್ಕಾತಿ” ಕೆವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಂಥಾ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾತ ಆದು! ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬಡತನವನ್ನು ಕಂಡು ಕರಗಿ ಅವರು ಕಮ್ಯೂನಿಜಂ ತೋರಿಸುವ ಆಶಾಜ್ಞೋತ್ತಿಯಕ್ಕೆ ಬಲೆದಿದ್ದಾರೆನ್ನಬಹುದು. ಬಡವರ ಬವಣೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ದಸಿಗುಡುತ್ತದೆ:

ಬೀರೆ ಜನ ಯಾವ ಬಾಳು ಬಾಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಲಿಕ್ಕು
ಮನದ ಸುರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಲೆದಿದ್ದೇನೆ ನಾನು
ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಗಟ್ಟಾರದ ಕೊಳೆ ಹತ್ತಿದ ಕೈಯನ್ನು
ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ ಸೇನಾಪತಿಗೆ, ಹೇಳಿದೇ: ಈ ಪಾತಕಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ನಾನಾಗಲಾರೆ.

ನೇರುದಾ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಭಟ್ಟಿಯಿಳಿಸುವ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವದ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ಬೆದಕಿ ತಿರುಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹಿಡಿಯುವವರು ಅವರು. ಕೌಮಾರದಿಂದ ತಾರುಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವಾಗಿನ ಅನುಭೂತಿಗಳು ಅವರ “ಇಷ್ಟತ್ತ ಪೀಮಕವನಗಳು” ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತು ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗುವ ಅನುಭವ “ನೇಲದ ಬದುಕು” ಸಂಗಹದ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ. “ಕ್ಷಾಂಟೋ ಜನರಲ್” ಅವರ ಇತಿಹಾಸಪ್ರಭ್ರಾಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವರ “ಒಡ್ಡು”ನಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಲೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಸುನೀತಗಳನ್ನು

ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ “ಬಳಾಸಿಗ್ ಸಾರ್ಕೆ” ಒಂದು ತರದ ಕಾವ್ಯಮಯ ಆತ್ಮಥಿಂಬಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಪುರ್ಣವಾದ ನಿಗದಿತರಾಗಿದೆ ಇರುವ ಅವರು ಹೊರತರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊಸ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಣ್ಣ ತಟ್ಟಿಸಿದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನೋಡುವ ನಿಭರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೀಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕವಿ ಎನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ “ಅಶುದ್ಧಿಯ ಕಾವ್ಯ” ಬೀಕೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಮಣಿನ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ “ಬೀವರಿನ ವಾಸನೆ”ಯ ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗ ಬೀಕೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನೇ ಬರೆದರು. ಭೌತಪ್ರಪಂಚ “ಬೀವರಿನಿಂದ, ಹೊಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ; ಹೂವಿನ, ಉಚ್ಚಿಯ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಇಡುಗಿದೆ”. ಅದ್ದರಿಂದ, “ನಾವು ತೊಟ್ಟ ಬಟ್ಟಿಯಂತೆ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಾರುವ, ಕಾವ್ಯ ನಮಗೆ ಬೀಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೇಸಿತನ, ನಮ್ಮ ಕನಸಿಗತನ; ನಾವು ನೋಡಿದ ನೋಟ, ಕಂಡ ಕಣಸು: ದ್ವೇಷ, ಪ್ರೇಮ,... ರಾಜಕೀಯ ಅಭಿಮತ, ಶಂಕೆ, ನಿರಾಕರಣ... ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಬೀಕು”. ಈ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅವರು ಆಶ್ವಾಸನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಕವನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ “ಕ್ಷಾಂತೋ ಜನರಲ್” ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಕಾವ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಹೈತ್ರೇಯ ಅಮೇರಿಕದ ನಿರ್ಜಾ ಈಂಟಣೆಯ ಸಾಧನವಾದ “ಯಸ್ಸೆಟೆಡ್ ಪ್ರೂಟ್ ಕಂಪನಿ”ಯ ಮೇಲೆಯೇ ಅವರೊಂದು ಕವಿತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕೂರಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಕೋಂಡಾ ಸರ್ವ, ಪೂರ್ಣ ಮೋಟಾರ್ ಕಂಪನಿ, ಕೋಕಾಕೋಲಾ ಮತ್ತು ಅತಿ ಘೋರವಾದದ್ದು ಯಸ್ಸೆಟೆಡ್ ಪ್ರೂಟ್ ಕಂಪನಿ - ಎಂದು ಆ ಕವಿತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನೇರುದಾ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಅಭಿಪೂರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಳಿರಲ್ಲಿ ಚಿಲಿಯ ಸಿನೋಟಿಗೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಪಕ್ಷದಿಂದ ನಿಂತು ಆರಿಸಿ ಬಂದ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಿದೇಶಾ ಮೇಲೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ, ಮಾರಿಕೊಂಡರೆಂದು ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದರು. ಫಲವಾಗಿ ಅವರು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಒಡಬೀಕಾಯಿತು (ಇಂಳಿ). ಇದು ವರ್ಣಗಳ ಈ ದೇಶಾಂತರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲೀ ಅವರ “ಕ್ಷಾಂತೋ ಜನರಲ್” ನಿರ್ಮಾಣವಾದದ್ದು ವಿದೇಶಿ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಹೀಡಿತರಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಜನರ ಬವಣಿಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಈ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ ನೇರುದಾರಿಗೆ ರಶಿಯದ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಶಾಂತಿ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು.

ನೇರುದಾ ಒಮ್ಮೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಪರವಾಗಿ ಬಿಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಗೂ ನಿಂತಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಅಲೆಂಡೆಯವರ ಪರವಾಗಿ ಅವರು ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ಮಹಾಕವಿ - ಘಟೆಂಡ್ ನೇರುಡ್ / ೧೯

ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪರಾದರೂ ನೇರುಡಾ ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳು. ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದವರಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನನನ್ನು “ಮಾನವ ಜಾಣ್ಯಯ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ” ಎಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದರೂ ಆತನ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಕಢಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು. ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪರಾದರೂ ನೇರುಡಾರ ಕಾರ್ಮಿಕನು ಕಾರಣಾನೆಯ ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಮಹಾಯಂತ್ರದ ದಂತಚಕ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಜವಾಗಿ ಗಾಂಥಿಕಲ್ವನೆಯ ಕಸುಭೂಷಣ; ಆದವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ, ಮನೆಕಟ್ಟುವ, ದೋಷಿ ನಡೆಸುವ ನಿಸರ್ಗದ ಮನು.

ಮಾನವತೆ ಅವರ ಒಂದು ಪದ್ದದಲ್ಲಿ ಬಲು ಸುಂದರವಾಗಿ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಜಲದೇವತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜನರೀಂದನೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ವಿಪ್ರವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಮಾನವ ಕೌರ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಚಟ್ಟನೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾಳೆ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಈಸುತ್ತಾಳೆ; ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಈಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ.

ಇದೊಂದು ನೇರುಡಾರ ಕವನ :

ಮನುವಿನ ಪಾದ

ಮನುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ^१
ಪಾಪ, ತಾನು ಪಾದ ಅಂತ;
ಅದಕ್ಕೆ ಆಸೆ ತಾನು ದಾಳಿಂಬೀ ಮೇಲೊಂದು
ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಆಗಬೀಕಂತ

ಆದರೆ ಬರುತ್ತು ಬರುತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳೂ ಗಾಜಿನ ಚೂರುಗಳೂ
ರಸ್ತೆಗಳೂ ಏಣಿಯ ಮೆಟ್ಟುಗಳೂ
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಹೊರಕಲು ಹಾದಿಗಳೂ
ಪಾದಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ ಅದು ಹಾರಲಾರದಂತ,
ರೆಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿದ ದಾಳಿಂಬಿ ಆಗಲಾರದಂತ

ಹೊನೆಗೆ ಸೋಲು ತಿಂದು
ಮನುವಿನ ಪಾದ ಕದನದಲ್ಲಿ
ಕುಸಿದು ಬಿತ್ತು
ಕೃದಿಯಾಗಿ ಪಾಪೋಸಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಅದು ಬದುಕಬೀಕಾಯ್ಯು

೭೪. ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಅಶ್ವಯದಾತ : ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್

ಯುರೋಪಿನ ಹರಿಜನರನ್ನು ಅವರು ಉಧ್ದರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಬೆಲ್ಲಿಯಂ ದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಹುವಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಪ್ರಣಾನಾಮದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ವ್ಯಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ತರುಣರು ಒಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನೆಲೆ ನಿಂತು ಜಗತ್ತಿನ ದೀನ ದಲಿತರ ಸೇವೆಗೆ ತರಬೇತು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವರ್ಣ ಪಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಭೇದಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಬಂಧುಭಾವವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ದಲಿತರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಜೀವ ಸರ್ವದ, ವಿಶ್ವಮಾನವರೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರಿದ, ಜಾತಿಧೈರ್ಯದ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಈ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯವಕ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ವೀಕ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಉಪಕರ್ಮದ ಪ್ರವರ್ತಕನ ಹೆಸರು ಘಾದರ್ ಜಾರ್ಜ್ ಸಿಯರ್. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಸೂಕ್ತಿನ ಪಡೆದ ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಒಬ್ಬ ರೋಮನ್ ಕಥೋಲಿಕ್ ಪಾದಿ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಯುರೋಪಿನ ಅಸ್ಟ್ರೇಲ್ಯಾನ್‌ನಿಸಿದ ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನು ಪುನಃ ಮಾನವರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಅವರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೋಬಲ್ ಶಾಂತಿ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕಿತು.

ಅದಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನಲ್ಲಿ ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು ಕೂಡ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ “ನಿಮಗೆ ನೋಬಲ್ ಶಾಂತಿ ಪಾರಿತೋಷಕ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಆಸ್ತ್ರೋದಿಂದ ನೋಬಲ್ ಸಮಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಷ್ಟೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಮೊದಲು ಘಾದರ್ ಸಿಯರರೇ ಅದನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ತುಂಟನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅವರು ಸಂಶಯಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಅದು ದೃಢಪಟ್ಟಾಗ ಅವರು “ಈ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯುವಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ನನಗಿನ್ನೂ ಅಗಿಲ್ಲ” ಎಂದರು.

ವಯಸ್ಸು ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವೇ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಬರಿ ಉತ ವರ್ಷ. ನೋಬಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕ ಪದೇದ ಅತಿ ಕೀರಿಯರಲ್ಲಿ ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಒಬ್ಬರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೆಂಪೋಲಿಕ್ ಪಾದಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಶಾಂತಿಪಾರಿಶೋಷಕ ಸಿಗುವುದು ಅದೇ ಮೊದಲೇ ಸಲ ಆದರೆ ಅವರು ವಯೋವೃದ್ಧರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಗಲೇ - ಹೊಸ ಶಬ್ದಪ್ರೋಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸ ಬಹುದಾದರೆ - ಸೇವಾವೃದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ದುಃಖಿಗಳಿಗೆ ಸಂತ್ವನೆಯನ್ನು ತಂದವರಾಗಿದ್ದರು.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಅವರು ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ದಿನಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೊಮ್ಮಿನಿಕನ್ ಪಂಥದ ಸಂನಾಸೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೋಂನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ದೇವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲಿಯಂಗೆ ಮರಳಿ ಹುಟಿಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಲಾಸಟ್ ಮತದಲ್ಲಿ ದೇವವಿದ್ಯೆ ಪ್ರೌಢಿಸರಾದರು.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೀನಸೇವೆಯ ಅವಳಿ ರುಖಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಬಿಉರಲ್ಲೇ ಅವರು ಬಡವರ ನೇರವಿಗಾಗಿ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನಲ್ಲಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನರು ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಬಡಮಕ್ಕಿಗಾಗಿ ತಿಬಿರಗಳನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ವಿರೋಧಿ ಕೂಟ ಯೋಧದಲಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಗೂಡಬಾರ ಕಾರ್ಯವೆಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ, ಯುದ್ಧಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಅವರಿಗೆ ಬಿರುದು ಪಡಕಗಳನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿತು.

ಆದರೆ, ಘಾದರ್ ಸಿಯರರನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ, ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಶೈತ್ತರ್, ಘಿತ್ತಾಫ್ ನಾನಾಸೇನ್ ಮತ್ತು ಜೀನ್ ಅದಾಮ್‌ರಂಥ ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮಹಾ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯ ಔರಂಭವಾದುದು ಇಂಬಿರಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ದು ಅವರು ಆಸ್ತಿಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರಾಶಿತ ಪುನರ್ನಿರ್ವೇಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದರು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಉತ್ತಾತದಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿರಾಗಿ ನಿರ್ಗತಿಕರಾದವರ ಕರುಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ಅವರ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಆವೋತ್ತೇ ಅವರು ಯುರೋಪಿನ ನಿರಾಶಿತರನ್ನು ‘ದತ್ತಕ’ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ನಿರಾಶಿತರನ್ನು ಘಾದರ್ ಸಿಯರರು “ನನ್ನ ಜನರು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಬಿರಲ್ಲಿ ಅಂ ಲಕ್ಷ ಇತ್ತು ಅವರ ಅವಸ್ಥೆ ಭಾರತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳಲ್ಲಿ

ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಬಂದು ಸೇರಿದ ನಿರಾಶಿತರ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಮ್ಮನಿಸ್ತೇ ಆಕ್ರಮಣಕೊಳ್ಳಬಾದ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ತರುಣಾರಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು, ಬಾಲಕರಿದ್ದರು, ವೃಧ್ಧರಿದ್ದರು; ಸೈಬೀರಿಯದಂಥ ದೂರದ ನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದವರಿದ್ದರು. ರುಖೋಸೆಲ್ಲವೇಕಿಯದಂಥ ಸಮೀಪದ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರು ಕೂಡ. ಯುರೋಪಿನ ನಿರಾಶಿತ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನೂಮೈ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಘಾದರ್ ಸಿಯರರು ಆತಂಕಗೊಂಡು “ನಮ್ಮ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಂದು ಶಬ್ದ (ನಿರಾಶಿತರು)ದಿಂದ ಉಧ್ಘಾಟಿಸುವಂಥ ಭೀಕರ ಮಾನಸಿಕ ಚಿತ್ರ ಬೇರಾವ ಶಬ್ದದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು” ಎಂದರು.

ಈ ಆರ್ಥರ ದುಃಖಿ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಕರುಣಾಭರಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿರಾಶಿತರ ಪಾಡನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಯುರೋಪಿನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯತ್ತ ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿರಾಶಿತರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೂ ಕುಶಲ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ ಆದವರು ಪತ್ತಿಮು ಯುರೋಪಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನರು ಯಾರಿಗೂ ಬೀಡದವರಾಗಿದ್ದರು. ರೋಗಿಗಳು (೨೦,೦೦೦ ಜನರು ಕ್ಷಯರೋಗದವರು), ಮುದುಕರು, ಅಸಮರ್ಥರು, ಅಂಗಹೀನರು, ಕುಮಾರಿ ಮಾತೆಯರು - ಯಾವ ದೇಶವೂ ಅವರನ್ನು ಒಷ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿರಲ್ಲಿ ಘಾದರ್ ಸಿಯರರು ಈ ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನೇ ತಮ್ಮ ದತ್ತಪ್ರತ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

ಮೊದಲು ಅವರು ನಿರ್ಗತಿಕ ವೃದ್ಧರಿಗಾಗಿ ಹುವಿಯಲ್ಲಿಂದು ಧಾಮವನ್ನು ತೆರೆದರು. ಕೇವಲ ಕೊಡುಗೈ ದೊರೆಗಳ ದಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಬೀರೆರಡು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇರಡು ಧಾಮಗಳಿಗೂ ಅವರು ಬಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟಾರು. ಆದರೆ ಬೇಗನೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿನರ ಸಮಸ್ಯೆ ಅನ್ನವಸತಿಗಳಗ್ಳೇ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊಳೆಯಿತು.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಜನರ “ಅತ್ಯ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಬ್ಬಾಟನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಾನವ ಕುಲದಿಂದಲೇ ಉಬ್ಬಾಟನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭೀಕರವಾದ ಒಂಟಿತನ ಅವರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಜನರೇಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಶ್ವಿನಲ್ಲಿ ಸೂಟ್ ಕೇಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಗಾಡಿ ಬರುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವರಂತೆ ಸಾವಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ - ಅವರನ್ನೂಯ್ಯುವ ಗಾಡಿ ಮಾತ್ ಎಂದೂ ಬಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ”.

ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದ ಈ ಜನರನ್ನು ಮಾನವ ಹುಲದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿ ಘಾದರ್ ಸಿಯರರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವರು ಇಂಥ ಉತ್ತರ ದೀನರ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಿತಿಪೂರ್ವಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೋದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅವರು ಶೋತೃಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನೇ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. “ಯಾವ ವೆಚ್ಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿಂದು ಸಂಧಿಯಿದೆ. ಮನೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ತಮಗಾರೂ ಇಲ್ಲವೇಂದು ಬಗೆದು ಹತಾಶರಾದ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ದತ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬರೆದರೂ ಸಾಕು, ನೀವು”.

ಬೇಗನೆ ಈ ಏಕಾಕಿ ನಿರಾಶಿತರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ದೂರ ದೂರದ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವರಿಂದ ಪತ್ರಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಸ್ವತಃ ಸಿಯರರು ನಿತ್ಯ ಹೋಸ ಮೂವರು ವಿಳಾಸದಾರರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತ ಹೋದರು. ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಟ್ಟಿಯ ಬಿಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ‘ಭೂತಪೂರ್ವ ಮಾನವ’ರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೋಸದೊಂದು ಬೀಳಕು ಬೀರತೊಡಗಿತು. ಪತ್ರಗಳೊಡನೆ ಉದಾರ ಹೃದಯದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಯ ಪಾಸೆಲುಗಳು ಬಂದವು. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದೊಂದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ ಉಣಿ ಮತ್ತು ಕೊಕ್ಕೆ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಯಾರಾರೋ ಕಳಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಣಿಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮತ್ಪರ್ಯಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿಯಾಯಿತು. ೧೯೨೦ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ೧೯,೦೦೦ ಪತ್ರ ಲೇಖಕರು ಅಂಥ ದೇಶಗಳಿಂದ ಈ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ೧೯,೦೦೦ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಜೀವನವು ಜೀವನೀಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರು “ಪುನರ್ಮಾನವೀಕರಣ” ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪತ್ರ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಆಯಾ ನಿರಾಶಿತರ ಭಾಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

೧೯೪೮ರ ಆ ದಿನ ಅಸ್ತಿಯದಲ್ಲಿ ಘಾದರ್ ಸಿಯರರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಧ್ವಾವ ಹೊಂದಿದ “ಹೃದಯ ಸ್ವರೂಪಿ ಯುರೋಪ್” ಚಳವಳಿ ಪತ್ರಲೇಖನಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಹುವಿಯಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಘಾದರ್ ಸಿಯರರು ಹತ್ತು ವೃದ್ಧ ನಿರಾಶಿತ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತಂದು ಬೀರೆ ಬೀರೆಯಾಗಿ “ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ” ಸಿದರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ಖಾಸಗಿತನ ಒಂತು, ಅಥವ ಒಂತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅನಂದದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡರು. ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಗಳು ಬಂದವು. ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಯ ಬಾಂಧವರ ಚಿತ್ರಗಳು ಫರಿದವು. ಅವರ ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಇಂಥ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು.

ಅನಂತರ ಘಾದರ್ ಹಿಯರರು ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಳೀಯಿಂದ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಪನೋಂದು ಖಾಸಗಿತನವಿಲ್ಲದೆ ದನಗಳಂತೆ ವಾಸಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನವರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಾತಾವರಣ ದೋರೆಯವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕಾಗಿ ಅವರು “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ”ಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಒಂದೊಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ೨೦ ಮನೆಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ೨೦ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದು ನಿರಾಶಿತರ ಶಿಬಿರವಾಗಿರದೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆಯಾ ನಗರದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವಂತಿರಬೇಕು.

೨೦ದು ಬೆಲ್ಲಿಯಂ, ಆಸ್ತಿಯ, ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ೨೦ಫ ಹತ್ತಾರು “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮಗಳು” ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ. ಇವು ಅಕ್ಷರಶ್ಚ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ”ಗಳೇ. ಅವು ಸಹಜೀವನದ, ಯುರೋಪ್ ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಆದರ್ಶದ, ಮೂರಿಕ್ ಮಂತ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಒಂದು ನಿರಾಶಿತ ಕುಟುಂಬಗಳು ನೆಲಸಿವೆ. ಪರಾಷ್ಟ್ರಾಯರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬಾಳಲು ಇದೊಂದು ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾದರೂ ದುಡಿಯವ ಸದಸ್ಯನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅತ ಆ ನಗರದಲ್ಲೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳು ನಗರದ ಇತರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಆಡುತ್ತವೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತವೆ. ಹೆಂಗಸರು ಗೃಹಾಲಂಕಾರ ಪುಷ್ಟ ಕೃಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊಸ ಚಿಕ್ಕ “ಯುರೋಪ್”ಗಳು ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೇರಗು ತಂದಿವೆ.

ಘಾದರ್ ಹಿಯರರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ADA (ನಿರಾಶಿತ ಸಹಾಯಕ) ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಮೈಲು ಸಂಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಉದಾರ ಹೃದಯರ ಸಹಾಯದಿಂದಾಗಬೇಕು. ನೋಬಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕದ ಮೊತ್ತವೆಲ್ಲ ಬುಸೆಲ್ಸ್ ಬಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಆರನೇ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ”ಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾದುವು.

“ನಿರಾಶಿತರ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೃದಯ ಜ್ಞಾತಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ನನಗೆ ನೇರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬದವರು. ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಾಗದವರೋ - ಅವರ ಹಣ ನನಗೆ ಬೇದ”, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಘಾದರ್ ಹಿಯರ್. ಅವರ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ”ಗಳ ರಚನೆಗೆ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ಸೈನಿಕರು ಶ್ರಮದಾನ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು, ಇದೀ ಪಟ್ಟಣಗಳೀ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೀ ತಿಂಗಳು ತೊಳಿದ್ದುಂಟು.

ಅದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ವಿವಿಧ ನಗರಗಳ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ”ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಾಗ ಅಸಹ್ಯ ವಿರೋಧವನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ಸ್ವಿಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನ “ಬೀಡ ವಾದಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಮುದುಕರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಬಿಸ್ತಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಹಚ್ಚಬೇಡಿ” ಎಂದರು. ಒಬ್ಬ ಜರ್ಮನ್ ಮೇಯರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಘಾದರ ಸಿಯರ್ ವಿನಾದರೂ ತಮ್ಮ “ಲಮಾಣಿ”ಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಪರಿಣಾಮ ನೆಟ್ಟಗಾಗದು ಎಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ. ಆಸ್ಟ್ರಿಯದಲ್ಲಿಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಅಲ್ಲಿ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಗ್ರಾಮ” ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದರ ಸುತ್ತ ಎತ್ತರದ ಗೋಡೆ ಹಾಕುವದಾಗಿ ಹೇಳಿತು. ಅದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಈ ವಾದಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅವರು ತಲೆವಾಗಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರರ ಅಖಿಂಡ ಪರಿಶ್ರಮದ ನಂತರವೂ ಯುರೋಪಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಾತರ ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ನಿಜ. ಅದರೆ ಯುರೋಪಿಗೆ ಇಂದು ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರಜ್ಞ್ಯ ಬಂದಿದೆ.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ವಾದಿಗಳಾದರೂ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದವರು. ಅವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಡಿ (ಹೀಂದು), ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಶ್ವೆತ್ಸರ್ (ಪ್ರೌಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಕ್ರಿಸ್ತ), ನಾನ್ಸೆಸ್ (ನಾರ್ಮಿಯ ನಾಸ್ತಿಕ ಮಾನವತಾವಾದಿ) ಮತ್ತು ಅನ್ ಘಾಂಕ್ (ಜರ್ಮನ್ ದೋಜನ್‌ಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಯಹೂದಿ ಹುದುಗಿ) ಇವರ ದೊಡ್ಡ ಬಿತ್ರಗಳು ತೂಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಧರ್ಮಭೀದ, ರಾಷ್ಟ್ರಭೀದಗಳಾವುವೂ ಮಾನವನ ಹೃದಯವಂತಿಗೆ ತಡೆಯಲ್ಲಿಂದ ಇವು ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ನೆನಪು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಅಂತೆಯೆ ಸಿಯರರಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡುವವರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿಕರಂತೆ ನಾಸ್ತಿಕರೂ, ಕ್ರಿಸ್ತರಂತೆ ಇತರ ಧರ್ಮಾಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ವಿಶ್ವಮಾನವತಾವಾದಿಗಳು. ನ್ಯೂಟನ್ನನ “ಮಾನವರು ಮಿತಿಮೀರಿ ಅಡ್ಡಗೋಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಸಾರ್ಕಷ್ಟ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನುವರು ಪದೇ ಪದೇ ಪುನರುಚ್ಛರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಘಾದರ್ ಸಿಯರ್ ಇಂಥ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರು. ಅವರು ಪಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಅನಂತರ “ಹೃದಯರೂಪ ಯುರೋಪ್” ಚಳವಳಿಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದರು. ಈಗ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಡಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸೆಂಟ್‌ರನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಳವಳಿಗೆ “ಜಗತ್ತಿನತ್ತ ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂ. ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ

ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನ ವರ್ದಿದ ರಶಿಯನ್ ಕವಿಯ
ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟ ಹೊಂಚಿದ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ರಣಜಿತ ಅಕ್ಕೆಂಬರ್ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ರಶಿಯದ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಕೂರಂತಿಯ ಉನ್ನೇ ವರ್ಧಣಂತಿ ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್, ರಶಿಯನ್ನರೂ ಆ ನಾಡಿನ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯೀಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆದ ಬೋರಿಸ್ ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕ್‌ಗೆ ಸ್ವೀಡಿಶ್ ಅಕಾದಮಿಯವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕನಸಾದ ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಜಾಹೀರುಪಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತಾವ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೆ ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರ ಮೇಲೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳ ಸುರಿಮಳಿಯೇ ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಎಂಬೇ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ರಶಿಯನ್ನನೊಬ್ಬಿಗೆ ನೋಬಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿತ್ತದು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಗೌರವವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರ ೨೦೦ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾ ಕಾದಂಬರಿ “ಡಾ.ಜಿವಾಗೋ”ಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯಂಬ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಆದದ್ದು ತೀರ ವಿಪರೀತವೇ. ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಈ ಒಂದ ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧ ಕವಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆರಿಗಿತು. ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಚಾರ ಶಾಖೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಸಲಾಯಿತು. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ನಿಕಿತಾ ಕುಶೀವರು ಹಾಜರಿದ್ದ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಯುವ ಚಳವಳಿಯ ಮುಂದಾಳಾದ ವ್ಯಾಧಿಮೀರ್ ಸೆಮಿಚಾಸ್ತ್ರಿಯು ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರನ್ನು “ತಾನು ಉಂಡು ಮಲಗುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೊಲಸು ಮಾಡುವ ಹಂದಿ” ಎಂದು ತೆಗಳಿದನು. ರಶಿಯನ್ ಲೇಖಿಕರ ಸಂಘಟ್ಯ ತಮ್ಮ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರು ವಾಸಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೂಗುತ್ತ “ಅವನು (ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕ್) ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಗಳಿಯನ್ನು ನಾವು ಉಸಿರಾಡಿಸಲಾರೆವು” ಎಂದು ಸಾರಿತು. ಮಾಸ್ತೋ ಸಿನೆಮಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ ೮೦೦ ಜನ “ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ”ಗಳು ಪಾಸ್ತ್ರೋನಾಕರ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಹೂರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮತದ ಗೊತ್ತುವಳಿ ವಾಸು ಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಬಹುಮಾನ ತನಗೆ ಬಂತೆಂಬ ತಂತಿಯನ್ನೇರಿ “ತುಂಬ ಖಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅಂತಃಕರಣ ತುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ತಿನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಸಂಕೋಚಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ನೋಬಲ್ ಸಮಿತಿಗೆ ತಂತಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೋರಿಸ್ ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತು ಎದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, “ನನ್ನ ಸಮಾಜ ಬಾಂಧವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರದಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸಿಟ್‌ಫ್ರಾಗ್‌ಬೀಡಿ” ಎಂದು ಮರುತಂತಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಾಯರ “ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ” ಕಾದಂಬರಿಯ ನಂತರ ಹೊರಬಂದ ಮಹೋನ್ನತ ರಶಿಯನ್ ಕಾದಂಬರಿಯೆಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ “ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಿವಾಗೋ”ದ ಕರ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಾಯ್ಯಾಡು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಮಾನದ ಹುಟ್ಟು ಹೊಳೆಯಿಂದ ಬೋರಿಸ್ ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರು ಏಕಾವಿಕ ಜಗತ್ತಿಸಿದ್ದ ವೃಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಕೇಳಿರದ ಈ ವೃಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಕಮ್ಮನಿಸ್ತರನ್ನು ಇಂಥ ಅವಿವೇಕದ ಕೂಗಾಟಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಅವರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಗಾಧ ಕುತೂಹಲವೆದ್ದಿತು.

ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರ ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ಏಕಮಾತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಯಾದ “ಡಾ.ಜಿವಾಗೋ”ದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಥೆ, ಅದರ ಲೇಖಕನ ವೃತ್ತಾಂತ, ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎದ್ದಿರುವ ಕೂಗು ಇವೆಲ್ಲವೂ ದುರಂತ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕಮ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಅವಸ್ಥೆಯೇನಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥ-ಪತ್ರಿಮ “ಶೀತಲ ಯುದ್ಧ”ದಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಕರುಣಾಜನಕ ಸನ್ನಿವೇಶವೂ ಇದಾಗಿದೆ. ರಶಿಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಮ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಮನುಧರ್ಮರಾಯರುಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥ ಕಮ್ಮನಿಜಂಗೆ ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರು ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಕಮ್ಮನಿಜಂ-ದ್ವೇಷಿಗಳಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕರು “ಒಬ್ಬ ರಶಿಯನ್ನನೇ ಇಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮನಿಜಮನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿ!” ಎಂದು ಒಳ್ಳೆ ಹುರುಡಿಸಿದ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರು ಏಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಬೋರಿಸ್ ಷಾಸ್ಕರೊನಾಕರು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರಶಿಯನ್ನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ಈ ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನದ ಗೊಂದಲ ಎದ್ದ ಮೇಲೆಯೇ. ಇಂದಿಗೂ ಅವರ “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ” ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನಿದೆಯೆಂದು ರಶಿಯನ್ ಓದುಗರು ಅರಿಯರು. ಅವರು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಹಳ ರಶಿಯನ್ನರು ಓದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವೇ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಅವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಸಾಧಾರಣ ರೂಪಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಘಾಸ್ಪರ್ಮಾನಾಕರ ಕವಿತೆಗಳ ಎರಡು ಸಂಗಹಗಳು ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂಥಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಅನಂತರವೂ ಅವರು ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಮಹೋನ್ನತ ಪ್ರತಿಭೀಯ ಪರಿಚಯಲ್ಲ. ಅವರ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೂಢವಾದ ಅಥವ ಚಮತ್ವಾರ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ನಿಲುಕುವಂತಹದೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲೆಯನ್ನೂ ಸಾಮ್ಯವಾದದ ಪ್ರಭಾರಕಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕರ್ಮನಿಸ್ಯಾಶಾಹಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಘಾಸ್ಪರ್ಮಾನಾಕರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಭಾರಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಎಂದೂ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಲೇಖಕರ ಮೇಲೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ಯರ ಉಕ್ತಿನ ಹಿಡಿತ ಬಲವಾದಾಗ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಿಟ್ಟರು. ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರ, ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತೀರಳ. ಅವರ “ನನ್ನ ತಂಗಿ, ಜೀವನ” ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಲೇ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದರೂ ಸೋದಿಯಟ್ಟು ವಿಮರ್ಶಕರ ಕಡೆಗಳ್ಲಿಗೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು.

ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಮಷ್ಟ್ರ್‌ ಸುತ್ತಿ
ಅಂಗ್ರೇಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು
ಕೂಗಿ ಕೇಳುವೆ ನಾನು:
“ಓ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೇ, ನೀವು
ಯಾವ ನವ ಮನ್ಮಂತರವನ್ನಲ್ಲಿ
ಆಚರಿಸುತ್ತಿಹಿರಿ?”

ಎಂಬ ಅದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಲುಗಳು ಕರ್ಮನಿಸ್ಯ ನವ ಮನ್ಮಂತರಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳು ಕವಿಯೆಂದು ಟೋಕಿಸಿದರು.

ಘಾಸ್ಪರ್ಮಾನಾಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ “ನಿಷ್ಪಿಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ”ವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕಾವ್ಯರಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯುರೋಪಿನ ಮಹಾಕವಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ತೊಡಗಿದರು. ಶೇಕ್ಕೊಳ್ಳಿಯರ್, ಗಯಟೆ, ಶೆಲ್ಡಿ, ಥಾಮಸ್ ಮ್ಯಾನ್ ಮೊದಲಾದವರ ಕೃತಿಗಳು ರಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡವು. ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇವರ ಗುಣ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮುರಿಯುವ ಮರವೇ ಹೊರತು ಬಗ್ಗುವ ಬೆತ್ತುವಲ್ಲ ಎಂದವರು ಮನಗಂಡರು. ಘಾಸ್ಪರ್ಮಾನಾಕರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ

ಘಾಸ್ಟರ್ನಾಕ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ / ೧೨೭

ಲೇಖಕರಿಗಾದ ಗತಿ ಪಾಸ್ಪರ್ನಾಕರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರು ಅವರನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಹಂಡಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರ ಸ್ವಂತ ಘಾಂತವಾದ ಜಾರ್ಜ್ಯಾದ ಲೋಕಗಿರಿತಗಳನ್ನು ರಶಿಯನ್ನಾ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಂದು ಅವರು ಮಾಸ್ಕ್ವೋದಿಂದ ಈ ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುವ ಪೆರೆಡೆಲ್ನೋದ ಲೇಖಕರ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ “ಡಾಬಾ” (ಹಲಗೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ)ವನ್ನು ಪಾಸ್ಪರ್ನಾಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಾಗಿ ಇದೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಗದ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ,

ಓಸ್ಟ್ರೋನಾಕರು ಈ ಸ್ವಲ್ಪಿನಾದತ್ತ “ಡಾಬೊ”ದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ್ತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅವಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೀಯುವ ಸುಂದರ ಪ್ರಷ್ಣಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಎರಡು ಸೆಲು ಮದುವೆಯಾದ ಅವರು ಸರಳವಾದರೂ ಎಲ್ಲ ರಶಿಯನ್ನ ಲೇಖಿಕರ ಹಾಗೆಯೇ ಧಾರಾಳದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ರಾಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಯಥೋಷ್ಟುವಿದಿತು. ಸಾದಗಪ್ಪು ಮೈಬಣ್ಣದ, ದಪ್ಪಪ್ಪು ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರತಿ ರವಿವಾರವೂ ಸುಗ್ರಾಸ ಭೋಜನವನ್ನು ಅಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ಅನೇಕ ಅತಿಥಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೈಯಡಿಗೆಯುಂಡು ತ್ಯಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತಿಥಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗದಿದ್ದರೆ ಓಸ್ಟ್ರೋನಾಕರು ಟಿಲಿಪ್ಪೋನಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರು ರಶಿಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಅದ್ಯಂತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜರ್ ವಿಫಲ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಇಂ; ಇಗರರ ಅಕ್ಕೂಬರ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದಾಗ ಅವರು ಎರಡ ತರುಣ. ಟಾಲ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಯರ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲಾವಿದ ಲಿಯನಿಡ್ ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕ ಅವರ ತಂದೆ. ಅವರ ತಾಯಿ ಕೀರ್ತಿವೇತ್ತ ಸಂಗೀತಜ್ಞ, ಇಗರರ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ನಂತರ ಅವರ ತಂದೆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು. ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರ ತಂಗಿಯೊಬ್ಬಲು ಅಕ್ಷಾಫ್‌ಡ್ರೆ ಪ್ರೌಷ್ಣಿಸರರೊಬ್ಬರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿ.

ಓಸ್ಟರೋನಾಕರ ತರುಣ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಾಂತಿಯ ಘಟನೆಗಳು ಗಾಥವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿದವು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಡುಗಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳು ನಂಬಲಾರದ ವೇಗದಿಂದ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕಲಾವಿದನ ನಿರ್ವಹಿತ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಅವರು ಕರ್ಮಸ್ವಿಷ್ಟರಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸಕ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಲೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕ್ಷಾಂತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅದರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಗೀತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಈ ಘಟನೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವೇಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೂ ಕಲೆಯನ್ನೂ ಕ್ಷಾಂತಿಯ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದಲು ಅವರು

ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ತಾವಾಗಿಯೋ ಇರುವುದು ಬೀಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕಾಗಿ ಅವರು ಹೂಡಿದ ಮೂಕ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರು ಉಪಾಯಗಣಾದಾದರು.

ಅನಂತರ ಗಣಾರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರು ಸತ್ತರು. ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರು ತಮ್ಮ ಮೇರುಕೃತಿ “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ”ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುಸು ಮುಂಚೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನರ ಮರಣದ ನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂತೆ ಕಂಡ ನವಸ್ವತಂತ್ರದ ಮನ್ವಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಭರದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಗಣಾ ಎಸ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯಟ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ “ಜ್ಞಮಾಯಾ”ದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರ ಬರಲಿರುವ ಗದ್ದು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೊನೆಯ ಅಥಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಲಿರುವ ಕವಿತೆಗಳು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯೊಡನೆ ಹತ್ತು ಸುಂದರ ಪದ್ಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆ ಕಾದಂಬರಿಯ ರೂಪರೇಷನ್‌ನೂ ಸಂಗಡವೇ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

“ಇದೇ ಬೀಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪೂರ್ವಾಗಬಹುದು” ಎಂದು ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕ್ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದು (ಬಹುಶಃ ಗಣಾರಲ್ಲಿ) ಪೂರ್ವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರು ಅದನ್ನು ಇದಾರು ಸೋವಿಯಟ್ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಕಟಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ, ಗಣಾಕೂ, ಗಣಾಕೂ ನಡುವೇ ಏನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಬಯಲು ಹವೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗಿಯಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಲೇಖಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮೊಟಕಾಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರಿಗೆ “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ”ವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬರೆದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲು ಸೂಚನೆ ಹೋಯಿತು. ಅವರು ಒಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಯೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಪ್ರಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ,

ಪಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರ ಈ ಕೃತಿ ಬಹುಶಃ ಎಂದೂ ಬೀಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಎನ್ನೋ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಮರೆವಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಶಿಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ”ದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಿ ರಶಿಯದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟರು. ಇಟೆಲಿಯ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಪ್ರೋ ಪ್ರಕಾಶಕನಾದ ಫೆಲ್ಪಿನೆಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುಂಧದ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾಸಿರ್ಪ್ರೀಟ್ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅಮೇಲೆ ರಶಿಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಎಭ್ಜರವಾಯಿತು. “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ” ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿ ಪ್ರಸ್ತಕವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದು ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ,

ಇಟೆಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಬೀಳಕು ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಲು ರಶಿಯದ ಲೇಖಿಕೆ ಸಂಘಟ್ಯ ರಭಸದ ಯತ್ನ ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ತೋರೆದಿದ್ದ ಫೆಲ್ಪೈನೆಲ್ಲಿಯು ಅವರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಸೋವಿಯಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಗಿಲೇ ಹರಿದು ಬಿದ್ದಂತೆ ಗಾಬರಿಯಾದರು. ರಶಿಯನ್ ಲೇಖಿಕೆ ಸಂಘಟ್ಯ “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ”ವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಗೊತ್ತುವಳಿ ಮಾಡಿತು. ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರಿಗೆ ವೊದಲಿಂದ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿರ್ಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದಾರ್ಶ ಸುಕೋರವನು ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಾದಿದ್ದರೆ ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರಿಗೆ ಅಪಾಯ ಬಂದಿತೆಂದೂ ಹೆದರಿಸಿದನು. ಫೆಲ್ಪೈನೆಲ್ಲಿ ಒಷ್ಣವಿಲ್ಲ.

೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ “ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ” ರಶಿಯನ್ ಕಾದಂಬರಿ ಇಟೆಲಿಯಲ್ಲಿ, ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಬೆಸ್ಕಿನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೊದಲಾದ ೧೨ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿದವು.

ರಶಿಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಗಾಡಲಿಲ್ಲ, ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರ ಮೇಲೆ ಗದೆಯಿತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಅಮೇಲೆ ಇಂಜಿನೆರ ನೋಬಲ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಡಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ರಶಿಯನ್ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತು ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ರಶಿಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಜನರು ಏನಂದಾರು? ಪ್ರಕಟಿಸುವ ದೈರ್ಘ್ಯವಂತೂ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರ ಮೇಲೂ ಅವರ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೂ ಕೆಸರು ಎರಚುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈತ ದೋಹಿ! ರಶಿಯದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹಳಿದು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಇತ್ತಾದಿ.

ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಅಂಜಿಸಿದ ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೂ ಏನು? ಎಂದು ಯಾರೂದರೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಮಹಾಗೂಢ - ಗೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ. ಆದರೆ ಅದು ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ವಿರೋಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಅದು ಕರ್ಮನಿಸ್ತ್ವ ವಿರೋಧಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿ.

ಪುಸ್ತಕದ ನಾಯಕ ಡಾ. ಜಿವಾಗೋ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಫೆಟನೆಗಳನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್. ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಆತ ಷಾಸ್ಕರ್ನಾಕರ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಅವತಾರವೇ ಎನ್ನಬೇಕು. ಅವನು ರಶಿಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಫೆಟನೆಗಳಿಂದ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಅವನ್ನು

ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. “ವ್ಯಧ ರಥಯನ್ ಮಾತೆ ಚಲಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಇನ್ನು ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರಳು; ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ, ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲಾರಳು; ಮಾತಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾರಳು. ಮಾತಾಡುವವರು ಜನರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ . . . ಹೂಗಳೂ ತತ್ತ್ವಚಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡತೊಡಗಿವೆ, ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನಾತ. “ಪಂಜ ಪೂರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಂದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಿಂದ. ಇದೇ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ತಾದುದು ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಕಾಲ ದೇಶಗಳನ್ನು ಏರಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದು”.

ಅದರೆ ಈ ಉತ್ಸಾಹದ ಅಧ್ಯ ಡಾ | ಜಿವಾಗೋಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದೇ ಅದಕ್ಕಾತ ತಲೆವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿ. ಈ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಈ ರಾಜಕಾರಣದ ಕಚ್ಚಾಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇರುವವರಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆತ. ಹೊಸತೊಂದು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಹುಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ಬಾಲಿತ ಹುಚ್ಚಾಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಆಟವನ್ನಾತ ಸೋಚಿಗದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಲಾರ.

ಅವನು ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಅವನಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ನಾಳೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಈ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಯಾರನೂ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನ ವಾದ. “ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಲೊಲ್ಲದ ನಾವು ಏನು ಮಾಡೋಣ?” ಎನ್ನುತ್ತಾನಾತ. ಕಾಂತಿ ಈ “ಅಲ್ಲ”ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಗೂತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಕಾಂತಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದವರು ಇಂದು ದೊರ್ಹಿಗಳಿನಿಸಿ ತಲೆದಂಡ ತೆರುತ್ತಾರೆ. ಡಾ | ಜಿವಾಗೋ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧವೂ ಹೋಗದೆ ಎತ್ತತಲ್ಲೋ ಅಲೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇಂದರಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮಂಥವರು ಇದರಲ್ಲೇನಿದೆ ಅಂಥಾದ್ದು? ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬಹುದು. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಲು ಬಷ್ಟಿದ್ದರೇ ಬೀಡ, ಎನ್ನಬಹುದು. ಅದರೆ ಸೋವಿಯಟ್ ಸಮಾಜ ಬಲಾತ್ಮಾರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು ನಾಳೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಇಂದು ಹಟದಿಂದ ದುಡಿಯುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತದೆದು. ಹೀಗೆ ದುಡಿಯುವ ಸರ್ಕಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಬಾಹ್ಯಣಿ, ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತರು. ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಲೆದಂಡ ಬಿದ್ದರೇನು, ಅವರೇ ಆಳುವವರು. ಇಂಥವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿದು ಜಿವಾಗೋ “ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಲೀಂದು ಹಣ್ಣಿದ್ದಾನೆ, ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಅಣಿಯಾಗಲೀಂದಲ್ಲ”

ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. “ಜೀವನವೇ, ಜೀವನವೆಂಬ ವರವೇ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ಪಂಥಕ್ಕೂ ಆಹ್ವಾನವೆಂದು ರಶಿಯದ ವಿಧಾತರು ಬಗೆದಿರಬೇಕು.

ಸ್ತೋಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡೀಳಲು ಪೇರೇಟಿಸುವ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲ, ಅದರೆ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರು ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಹೊಸ ರೂಪ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೊರಟದ್ದರ ಮೇಲೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಪತ್ತಕ್ಕ ಟೀಕೆ ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಹಂಗರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಲೇಖಕರ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಹೀಗೇ ಬೆಳೆಯಗೊಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವುಂಟಿಂದು ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರು ಗಬರಿಯಾದರು.

ಕಾದಂಬರಿ ಸೋವಿಯಟ್ ಸರ್ವಶಕ್ತರನ್ನೂ ಏರಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೋಟಿಲ್ ಪಾರಿಶೋಧಿಕ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ಓಶ್ವಾತ್ತ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟ್ ವಿರೋಧಿಗಳು ಪ್ರಚಾರ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಮಹಾಪ್ರಭಂಧದ ಕರ್ತನಿಗೆ ಮಹಾ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೂಗೆದ್ದಿತು. ಅವರು ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಾಸ್ತೋ ರೇಡಿಯೋ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವೃಧ್ಧ ಲೇಖಕನ ಗತಿ ವಿನಾಗುವುದು? ಯಾರಿಂದಲೂ ಹೇಳಲಾಸಲ್ಲಿ ಟಾಲ್ಸ್‌ಷ್ವಯ್ಯ, ಡಾಸಾ ಯೆಸ್ಸಿ, ಗೋಗೋಲ್, ಪುಶ್ಟಿನಾರಂಭ ರಶಿಯನ್ನು ಮಹಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಂತೆ ಷಾಸ್ತ್ರಾನಾಕರಿಗೆ ಕೂಡ ರಶಿಯದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪೀಠಿಯಿದೆ. ರಶಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನಾ ಬಾಳಲಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರವರು. ಈ ಅಭಿಮಾನ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ, ಗಂಗಾರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೋದನೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬಲ್ರಿಷ್ನನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಮೇಲೆ, “ಇಲ್ಲ ರಶಿಯದ ಹೊರಗೆ ವಿನನ್ನೂ ನಾ ಉತ್ತಾದಿಸಲಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ತಿರುಗಿ ರಶಿಯ ಮಾತೆಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ಒಡಿಬಂದರು.

ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಭೀಕರ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಾಗ ಅವರು ಮುಶ್ಚೈವರಿಗೊಂದು ಕರುಣಾಜನಕ ಪತ್ರ ಬರೆದು, “ನಾನು ಜನ್ಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಿಂದ ರಶಿಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ. ರಶಿಯದ ಹೊರಗೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆರೆ. ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಸಾವಿಗೆ ಸಮ. ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನೇ ಇರಲಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

೨೬. ಅದ್ಯಷ್ಟಹೀನ ರಾಜ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್

೧೯೦೧, ನವಂಬರ್ ಇರಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇವನ ತಂಡೆ ಅರಸು ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಕೆಥರ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುವ ರಾಜನಂತಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಕೂದಲಿನ ಆಜಾನುಭಾಹು ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ನಿಭಿಂತ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನನ್ನು ದೇವತಾಪುರುಷನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಜಮ್‌ನಿ ಬೆಲ್ಲಿಯು ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಬೆಲ್ಲಿಯಮಿನ್ ಸೈನ್‌ ಸನ್ನಿಧಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲೋ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಣಿ ಎಲಿರ್ಬಾಚೆಫ್ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಬಿಟ್ಟನಿಗೆ ಹೊರಳಳು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ೧೯೧೫ರ ವರೆಗೆ ಈಟನಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆತ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೈನ್‌ ಸೇರಿದೆ. ಬುಸೆಲ್ಸ್ ನಗರವನ್ನು ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿಜಯಿ ಸೈನ್ ಪ್ರಮೇಶಿಸಿದಾಗ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಆದರೆ ಜನಪಿಯನಾದ ಅಲ್ಫ್ರೆಡನನ್ನು ವಿಜಯೋನ್ತತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಆರಾಧಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾದಿ ಬಂದ ಯುವರಾಜನ ಕಡೆ ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ತಂಡೆಯ ಮುಂದೆ ತಾನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪದಾರ್ಥ ಎಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನಿಗೆ ಅನಿಸಿ ಮನಸೊಂದಿದ್ದರೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಸ್ವಾಂಡಿನೇವಿಯನ್ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟ್ಟಿಯತ್ತಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವೀಡನ್ನಿನ ಆರಸನ ತಮ್ಮನ ಮಗಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆಸ್ತಿದಳ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ೧೯೨೨, ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಆಸ್ತಿದಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾದ.

ಬೆಲ್ಲಿಯಮಿನ್ ಜನ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅವಳನ್ನು “ಹಿಮಕುಮಾರಿ” ಎಂದು ಕರೆಯತೋಡಿದರು. ಸ್ವಾಂಡಿನೇವಿಯನ್ ಆರಸು ಮನೆತನಗಳು ಜನರೊಡನೆ ಕೆಲೆಯುವ ಕೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವುಗಳು. ಅಪ್ರಾವ್ ಸುಂದರಿಯಾದ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯರೊಡನೆ ಸುಖಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುವ ಕೌಶಲದಿಂದ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನಲ್ಲಿ ದೇವಿಯಂತೆ ಜನಾನುರಾಗ ಗಳಿಸಿದಳು.

೧೯೨೨ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪುತ್ರ ಜಾಸೆಫ್‌ನಾ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಆಸ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕೈಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ರಾ ೧೯೨೨

ಕುಶ್ಮಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರದ ಉಪವನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೯೫೦, ಸಷ್ಟೇಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬೋಡೊವಿನ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಜನ್ಮಾಖಿತು. ಇವನೇ ಈಗ ಬೆಲ್ಲಿಯಮೈನ್ ಅರಸನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ತಂದೆ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟನ ಆಕರ್ಷಕ ವೃಕ್ಷತ್ವದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿದ್ದ ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರ ಈಗ ಹೆಂಡತಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಲ್ಲಿಯಮೈನ್ ಜನರಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಘಾತ್ತಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು.

೧೯೫೪ರಲ್ಲಿ ಅರಸು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟ್ ಪರ್ವತವ್ಯೋಂದನ್ನು ಏರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ ಮೃತನಾದ. ೧೯೫೪, ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೫ರಂದು ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದ.

ಆತ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ವರ್ಷವಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜದಂಪತ್ತಿಗಳು ಸ್ವಿರ್ಮಲ್ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರಂತವ್ಯೋಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರ ಮೋಟಾರ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಕ್ಸಾತ್ತಾಗಿ ಆಸ್ಕಿಡ್ ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನೊ ಕೇಳಿದಳು. ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರ ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ ಕಾರು ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಾದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಗಭ್ರಣೀಯಾಗಿದ್ದ ಆಸ್ಕಿಡ್ ಈ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಕೆವಿಯಿತು.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಟುಂಬದ ಏತಿವರ್ಗದವನೂ ವೆಸ್ಟ್ ಷ್ಲೇಂಡರ್ನಿನ ಗವರ್ನರನೂ ಆದ ಹೆನ್ನಿ ಬೇಲ್ಬ್ರ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೋಡನೆ ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರನ ಆಮಂತ್ರಣದ ಮೇರೆ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಚಹಾಪಾನಕ್ಕೆಂದು ಬಂದ. ಬೇಲ್ಬ್ರ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದ ಕಾರನ್ನು ಅವರ ಮಗಳು ಲಿಲಿಯನ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಧುರನಾದ ಅರಸು ಲಯೋಪಾಲ್ಭ್ರನಿಗೆ ೨೨ ವಯಸ್ಸಿನ ಈ ಎತ್ತರದ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯ ಭೆಟ್ಟಿ ಆದದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಅದ್ಯಷ್ಟ ನಿಷಾಯಕ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಲಿಲಿಯನ್ ಗೋಲ್ಫ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಗೋಲ್ಫ್ ಆಡಲು ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ.

ಮುಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವರೀವರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ,

ಲಿಲಿಯನ್ ಗಣರಾಜ್ಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಯುಷ್ಯ ಕೆಳೆದಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ “ನಾನು ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂಬ ನಿಬಂಧ ಬರೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಲಿಲಿಯನ್ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನೇ ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಶರ್ತಾತ್ಮಕನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲೆ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತರುಣೆ ತನ್ನನ್ನ ಕಾಣುವ ಮೊದಲೇ ತನ್ನನ್ನ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೇಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ತಂಪ್ಯ ನೆಳಲಿನ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಗಿರಬೇಕು.

೧೯೪೦, ಮೇ ಗುರುವಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿ ಜರ್ಮನ್‌ನ್ನರು ದಾಳಿ ಘ್ರಾಂಭಿಸಿದರು.

ಅವರು ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬರನ್ನು ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗಿಸಿ ಅದರ ಬಲವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿದರು.

ಅದರೆ ಬೆಲ್ಲಿಯಮೈನ್ ಜನ ಇನ್ನೂ ಜರ್ಮನ್‌ನೇರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರಥಮ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಸು ಆಲ್ಟ್ರಾ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ನರು ಹೋರಿದ್ದ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಏತ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬೆಲ್ಲಿಯಂ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿವೃತ್ತವಾದೀತೆಂದು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ.

ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್‌ರ ಕ್ರಿಯೆ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಸೇನಾಪತಿ ವ್ಯೋಂಡ್ ತಾವು ಮರುದಾಳಿಗೆ ಅಣಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಜರ್ಮನ್‌ನ್ನರನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಿರೆಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಅದರೆ ಮೇ ಇರಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ಜರ್ಮನ್‌ನ್ನರಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೆ ಸಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಾದರು. ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಸ್ಪಳ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯಾವ ನಿಣಾಯಕ್ಕೂ ಬಾರದೆ ಮುರಿಯಿತು. ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರೇ ಇರಿ. ನಿಮಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನಾನೂ ಪಾಲುಗಾರನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಕೆಳಿಸಿದ.

ಅದರೆ ಮೇ ಇರಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಒಂದು ನಿಣಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅದನ್ನು ಏತ್ತರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಏಕಕಂತದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಆತ ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಏತ್ತರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಭಾರಿ

ಆಫ್ಳಾತವಾಯಿತಾದರೂ ಒಂದೇ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಜರ್ಮನ್‌ನ್ನರ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ನರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಲಿಯೋಪಾಲ್ನನ ಘಾತುಕತನವನ್ನು ಮಿತ್ರರು ದೂಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೆ ಜರ್ಮನ್‌ನ್ನರೆಂದರು ಹೋರಾಡುವ ಧೈಯವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಿಟಿಶರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ೯೦ಗ್ಲೊಡಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಪಾರುಮಾಡುವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಲಿಯೋಪಾಲ್ನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಜನರ ರಕ್ತವನ್ನು ವೃಧಾ ಸುರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಲಿಯೋಪಾಲ್ನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿರ್ವಾಸಿತರಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಲಿಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಬ್ಬಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬೆಲ್ಲಿಯಮಿನ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಘಾನಿನ ಭಯಭೀತಿ ಜನರ ನೂಕನುಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಬ್ಯಲೆನ್ನು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಅದು ಹೇಗೊ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ವ್ಯಧರನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಲು ಆಷ್ಟೇಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಮೇರೆ ಅರಂಬ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಷೈಂಚ್‌ ಗಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳು. ಈಗ ಕೆಲದಿನಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ವಿಷಮಿಸಿದೆ ಎಂದು ಬಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಷೈಂಚ್‌ ಸೈನಿಕರಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಹಲ್ಲಿಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಫಿಗ್ರಹಿಸೋಂದನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು.

ಅವಳು ಬೆಲ್ಲಿಯನ್ ರೆಡ್‌ಕಾರ್‌ ಸಮವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಅರಸು ಲಿಯೋಪಾಲ್‌ ಶರಣಾಗತನಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ರೇಡಿಯೋ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಸ್ತುಭಧರಾಗಿ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕನೊಬ್ಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿ ಕಷ್ಟನ್ನು ಗೋಡಿಗೆ ಅಪ್ಪಣಿಸಿದ. ಲಿಯೋಪಾಲ್ನನನ್ನು ತೆಗಳಿ ಶಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಷೈಂಚ್‌ ಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ಲಿಲಿಯನ್ ಸಿಕ್ಕು ಹುಟ್ಟಿಯಂತಾದಳು. ಅವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣೀರನೊರ್ನೊರ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತು “ಇಂಥ ಧೈಯ ನಿಮ್ಮದು? ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೋರಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ೯೦ಫ್ ಹೊಲಸು ಮಾತಾಡಲು ನಿಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

ಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಿಲಿಯನ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಅಂಬ್ಯಲನ್ನು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಉರಿ ಹೊರಗೆ ತಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಭಾವಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಲಿಯೋಪಾಲ್ನಿಗೊಂಡು ಪತ್ತ ಬರೆದಳು.

ವಿಶ್ವವಿಷಾತರು / ಗಂಗ

ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಲಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಅವಳ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಯ ಭೇಟ್ಯಾಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಬುಸೆಲ್ಲ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆರಸು ಲಯೋಪಾಲ್ಮನನ್ನು ಭೇಟ್ಯಾಯಾದರು. ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾದವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಗಂಭೀರನಾಗಿದ್ದು.

ದೂರಂಜೆಗಳಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ಶಾಲಾದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ್ಣಾದರೂ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾಳೆಯೆ ಎಂದರಿಯುವ ಕಾತರದಿಂದ “ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪೆಂದು ನಿನಗನಿಸಿತೆ?” ಎಂದು ಲಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲ” ವೆಂದಳು ಅವಳು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ, ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿತು.

ಲಲಿಯನ್ನಾ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಪತ್ರ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನಿಗೆ ಆತ ಲಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಭೇಟ್ಯಾಯಾದ ಮರುದಿನವೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನಾತ ಲಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಓಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಹೃದಯ ವೇದನೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಈಕೆಯೊಬ್ಬಾದರೂ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳ್ಲ!

ಮುಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಳಿಗೆ, ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಘಾಸ್ಸಿನ ಪತನವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಲಲಿಯನ್ನಾ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಘಾಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಕೂಟಯೋಥರು ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ “ದೇಶಭವ್ಯ ಸರಕಾರ”ಕ್ಕೆ ಮುಮಾರಿ ಬೇಲ್ಲ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಗುಪ್ತವರದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನ ತಾಯಿಯಿಂದ, ಲಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಬುಸೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು.

ಅವಳು ಬುಸೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಯಾವ ಹೀರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ “ನನ್ನನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತಿಯಾ?” ಎಂದು ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ಕೇಳಿದ. “ಅದು ಹೇಗಾದೀತು? ರಾಜರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನೇ ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದವಳು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಹೊನೆಗೆ ಲಲಿಯನ್ನಾ ಒಷ್ಟಿದಳು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಲಲಿಯನ್ನಾ ತಂದ ಬೇಲ್ಲ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದ. ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ಆತನಿಗೆ ಈ ವಿವಾಹ ಹೋಲಾಹಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸ್ತದಿರದು ಎಂದೆನಿಸಿ ಆತ ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ. ರಾಜನಿಷ್ಠನಾದ ಅವನು ತನ್ನ ರಾಜನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗಾಥವಾಗಿ ಹೀಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ

ತಂದೆಯಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಗಾಥವಾಗಿ ಮಗಳನ್ನು ಹೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇಶ ಜರ್ಮನ್ಯರ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಲೇಕ್ಟರ್‌ದೆ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ ತನ್ನ ಸುಖಕಾಗಿ ಲಗ್ನವಾದ ಎಂದು ಜನ ತಿಳಿಯತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು.

ಹತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಆತ ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಗಳೊಡನೆ ವಾದಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ, ನಿರಾಶನಾಗಿ ಆತ ತನ್ನ ಒಷ್ಣಿಗೆಯಿತ್ತು.

೧೯೪೧, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೧ರಂದು ಎಚಿತ್, ಸ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ್‌ಲಿಲಿಯನ್ಯರ ವಿವಾಹ ಜರುಗಿತು. ಅರ್ಥಭಾಗವನ್ನು ಜರ್ನ್‌ ಸೈನಿಕರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲೆಕ್ನಾನ್ ಅರಮನೆಯ ಖಾಸಗಿ ಚಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೪೦ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಲಯೋಪಾಲ್ಮ್ ಏಂ ವರ್ಷದ ಲಿಲಿಯನ್ಯಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾದ. ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಲಿಲಿಯನ್ಯಳ ತಂದೆ ಮತ್ತು ರಾಜಮಾತೆ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರು.

ಲಿಲಿಯನ್ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನ ಮಾತೃಪ್ರೇಮ ವಂಚಿತರಾದ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಚೀಗ ಸೈಹ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಳಿ. ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ನಡವಳಿ ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ನಗುವರಿಯದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೇಕೆ ಕೇಳಿಸತ್ತೊಡಗಿತು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಾಣದ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಲಯೋಪಾಲ್ಮನನ್ನು ಕುಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಆ ಪ್ರೇಮವಂಚಿತ, ಅದರ-ವಂಚಿತ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಹೊರಗಿನ ಮಿತಿ ಪ್ರಷಂಜವೂ ಹೃತ್ಯಾಘ-ಕವಾಗಿ ತಿರಸ್ಯಾರಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೇ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ವಿಕಮಾತ್ರ, ಆರಾಧಕಿ ಎನಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಲಂಬನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆದರೆ ಲೋಕ ಅವನನ್ನು ಅವನೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರಂಭದ ಕೋಪ ಆರಿದ ಮೇಲೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಆದರ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ದಯರಾದ ಜರ್ಮನ್ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರ ನಡುವೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಬಗ್ಗದೆ ವಿಧೇಯನಾಗದೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಜನರು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಬಿಟ್ಟಿನನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ದೇಶಭಷ್ಟ ಸರಕಾರದ ವಿದೇಶ ಮಂತ್ರಿ, ಪಾಲ್ ಹೆನ್ನಿಸ್‌ಕರು “ತಂದೆ” ಎಂದು ಸಂಭೋಧಿಸಿ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಜರ್ಮನ್ಯರಿಗೆ ಅಂಜದೆ, ಅವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜರ್ಮನಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶಾಭಿಮಾನಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಕ್ಯ ಕೇಂದ್ರಪಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದುರದೃಷ್ಟಿವೆಂದರೆ ಈ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವಾಗ ಸ್ವಾಕರಿಗೆ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಆಗಲೀ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟ್ವು ಗೌರವಿಸತ್ತೊಡಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಜಮ್ಹನ್ ಸರ್ವಕಾವಲನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಸುದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಪತ್ರ ತಲಪ್ಪವ ಮೊದಲೇ ಚಿತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಲಲಿಯನ್ ಗಭ್ರವತಿಯಾದಳು. ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನ ಲಗ್ನದ ವಿಚಾರ ಇನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗುಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಬೆಲ್ಲಿಯಮಿನ್ ಜನಕ್ಕೆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಅಫಾತವಾಯಿತು. ತಾವೆಲ್ಲ ಶತ್ರುವಿನ ನಾಶಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣದ ಪರಿವೆಯಲ್ಲದೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಅರಸ ಪ್ರಣಯ ಕೇಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾರಿದ್ದ ಎಂದು ಆವರು ತುಂಬ ರೋಸಿಕೊಂಡರು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಿರಸ್ವಾರಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದವು. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುದಿಯತೊಡಗಿದರು. ಜಮ್ಹನ್ನರು ಆನಂದತುಂದಿಲರಾದರು. ಇದು ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ನಿರುತ್ತಾಹಗೊಳಿಸದಿರದೆಂದು ಆವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಗಳಳಿರಲ್ಲಿ ಮಿತ್ತ ಸ್ವೀನ್‌ಗಳು ಘಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಳಪೂರಿದಾಗ ಜಮ್ಹನ್ನರು ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಹಿರಾಶ್ವೀನ್ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅಸ್ತ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಗಳಳಿ, ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಇವರನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತ ಮಾಡಿದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕ ಆನಂದಭರದಲ್ಲಿ ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಬುಸೆಲ್ಸಿಗೆ ಮರಳುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಜಮ್ಹನ್ನರ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸಮಾಭಾರವೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡ್ ಬುಸೆಲ್ಸಿಗೆ ಬರಬೇಕೆನ್ನತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವನ ತಮ್ಮ ಉಲ್ಲಂಘ ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಯ ಬರದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ.

ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸೋಶಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ಅವನು ಸಿಂಹಾಸನ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೇ ಆರಂಭದಲ್ಲೀ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಉಲ್ಲಂಘನನ್ನು ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಲಿಯೋಪಾಲ್ಡನ ವಿರುದ್ಧ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಳಗಾನವೂ ಆರಂಭವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇನ ರಾಜ ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ / ೧೪

ಜನೇವಾದ ಬಳಿ ವಿಲಾ ದು ರೆಪ್ಲೋಸರ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿ ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಸುದ್ದಿಗಾರರೊಡನೆ “ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುವ ಅಪಾದನೆಗಳೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತಗಣನೆಯಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಜನರ, ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ ಜನತೆಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ, ನಾನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಆರಸನಾಗಲು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ಚನಿಗೇನೋ ಬಯಕೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆರಸೋತ್ತಿಗೆಯ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆ. ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಜನಸ್ವಿಯನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ನಿಜ. ಅವನ ಮಗನೂ ಖ್ಯಾತನಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆರಸೋತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆಬಧ್ ವಾರಸುದಾರನನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸುವುದು ಹುಡುಗಾಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಸಿಂಹಾಸನತ್ವಾಗ್ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊ ಅವನ ಮಗ ಬೊಡೊವಿನಾನನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹುಳ್ಳಿರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಬೆಲ್ಲಿಯಂನ್ನು ಪ್ರಚಾರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬೆರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಇಂದಿರಪ್ಪ ಮತ ತನಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ತಾನು ರಾಜನಾಗುಳಿಯುವೆ ಎಂದು ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಸಾರಿದ್ದು.

೧೯೫೦, ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತಗಣನೆ ನಡೆಯಿತು. ನೂರಕ್ಕೆ ೫೨-೫೩ರಷ್ಟು ಜನ ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಮತವಿತ್ತರು.

ಆದರೆ ರಾಜಕುಟುಂಬ ಬುಸೆಲ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಾತಾವರಣ ಉದ್ದಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು, ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಕಾವಲಿತ್ತು, ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟನಿಂದಿರಬೇಕಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ, ಹೇಳಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ಸಿಂಹಾತ್ಮಕ ಗಲಭಿಗಳು ಆರಂಭವಾದವು.

ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ದುಷ್ಪನಲ್ಲ, ತಾನು ರಾಜನಾಗುಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಕ್ತ ಹರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಆತ ಸಿಂಹಾಸನ ತ್ವಾಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ.

೧೯೫೧, ಜುಲೈ ಒಂದಂದು ಲಯೋಪಾಲ್ಕ್ ಸಿಂಹಾಸನ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಮಗ ಬೊಡೊವಿನ್ ಬೆಲ್ಲಿಯಷ್ಟು ಜದನೆಯ ರಾಜನಾಗಿ ಪಟ್ಟವೇರಿದ.

ಅದರೆ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನ್ ದುರಧ್ಯಷ್ಟ ಅಲ್ಲಗೇ ಮುಗಿಯಲ್ಲ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಕೋಧನನ್ನು ಮರೆಯಲ್ಲ, ಲಯೋಪಾಲ್ಮನಿಗಿಂತಲೂ ಅವನ ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು, ಅವಳೊಂದು ಬಗೆಯ ಮಾಯಾವಿನಿ ಎಂದೇ ಅವರು ಬಗೆದಿದ್ದರು. ಅವಳು ಮಾಯಾಬಲದಿಂದ ತನ್ನ ಮೃತ ಸವತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ, ವಿಶ್ವಾಸಿತಾಗಿ ಬೋಡೊವಿನ್ ಮೇಲೆ, ಆಗಾಧ ಪ್ರಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಅವನನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೀಲ್ಲಿಯಂನಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪ್ರಯವ ಹಾನಿಯಾಯಿತು. ಧೈವವಶಾತ್ ಆಗ ರಾಜ ಬೋಡೊವಿನ್ ಘಾನ್ನಿನ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿ ಅನಾಹುತದೊಡನೆ ರಾಜನು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಿತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಜನರ ದುಃಖಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ ವಿಲಾಸ ಮಗ್ನಾರಿದ್ವಾನೆಂದು ಹುಗೆದ್ದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣರಾಯ? ಲಯೋಪಾಲ್ಮನ್ ದುರ್ದೈವಿ ಹೆಂಡತಿ! ಅವಳೇ ರಾಜಕುಲವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ!

ಈ ಬಗೆಯ ಶೋಗು ಮತ್ತು ಕೋಲಾಹಲಗಳು ಮತ್ತಿಮೀರತೊಡಗಿದವು. ಇನ್ನೂ ಪದಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜ ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಬುಸೆಲ್ಲಿನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ವಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಜನರ ಕೋಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಷ್ಕಾಳವಾದ ಮೇಲೆ ಲಯೋಪಾಲ್ಮನ್ ಅರಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೀರೆ ಉಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಸತಿ ಹೂಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಅವನ ಆಕ್ಷೇಪಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದದ್ದು.

೨೨. ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡ್ - ಗಂಡು ಬದುಕಿನ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಹಿತಿ

ಗಂಡೇನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಣ್ಣೇನು ಕಮ್ಮಿ? ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡಿಗೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ಅವಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಬೇಕು. ಒಲ್ಲಾದ ಗಂಡನೊಡನೆ ಬದುಕಬೀಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಂಥ ಕೂಡದು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಏರಿದ ಜೀವಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವಳು ಬಲವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದಳು. ಸಾಧಿಸಿದಂತೆಯೇ ಬದುಕಿದಳು. ಗಂಡಿನಂತೆ ಇಜಾರ ಹ್ಯಾಟ್ ಧರಿಸಿದಳು; ಅವನಂತೆ ಸಿಗಾರ್ ಸೇದಿದಳು; ಗಂಡು ಹೆಸರನ್ನೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು; ಗಂಡನನ್ನು ತೊರೆದು ಪ್ಲಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಿದಳು; ಮೆಚ್ಚಿದಾಗ ಮೆಚ್ಚಿದ ಗಂಡಸರನ್ನು ಟ್ರೀತಿಸಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು; ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಲೇಖಿನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದಳು; ಪ್ರಚಂಡ ಫ್ರೋಚ್ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಜನಸಿಯ ಪುರುಷ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವಳ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮಾರಿದವು. ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡ್ ಎಂಬ ಗಂಡು ಶಾವ್ಯಾಮವನಿಟ್ಯುಕೊಂಡ ಈ ಮಹಿಳೆಯ ನಿಜ ಹೆಸರು ಅಮುಂದ್ರೀನಾ ಲುಸಿತ್ರೋ ಜೈರೋರದ್ಯುದ್ದೀವಾನಾ. ಅವಳು ಪ್ರಪ್ರಥಮ ‘ಬಂಧಮುಕ್ತ’ ಮಹಿಳೆ ಎಂದೊಬ್ಬ ಲೇಖಿಕ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಮುಕ್ತಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸ್ವಚ್ಛಂದಳೂ ಆಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಶತಮಾನಾನಂತರ ಇಂದಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರಾಪೇಕ್ಷಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಮಾತ್ರಿಕೆ ಹೊಡಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಅವಳೇ ಬರೆದ ಆತ್ಮಕಥೆ ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯವೂ ಪ್ರಾಂಜಲವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳ ಕುಲ ಕರ್ಧೆಯಲ್ಲೋ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆಯ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಅವಳ ತಂದೆ ಮಾರಿಸ್ತಾ ದ್ಯುಹಿನಾ ಆಧ್ಯಾ ಕುಲೀನ ಫ್ರೋಚ್ ರಣವೀರನೊಬ್ಬನ ಅವೈಧ ಪುತ್ರ. ಅವಳ ಅಜ್ಞ ಫ್ರೋಚ್ ರಾಜ ಹದಿಸ್ತೇದನೇ ಲುಯಿಯ ವೃಭಿಕಾರಜಾತ ಪುತ್ರ. ಒಬ್ಬ ಪೂರ್ವಜಳು ಫ್ರೋಲಂಡಿನ ರಾಜನ ಮಗಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ತಂದೆ ಆಧ್ಯಾ ಕುಲದವನಾದರೂ ತಾಯಿ ಸೋಧಿ ಪ್ಲಾರಿಸಿನ ಕೆಳವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು; ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡ್ ಹುಟ್ಟುವ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ (೧೫೦೪) ತಾನೇ ವಿಧ್ಯಾಕೃತವಾಗಿ ಅವಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಲಗ್ನವಾದದ್ದು ಅವಳ ಅಜ್ಞ ಮಡಾಂ ದ್ಯುಹಿನಾ ಈ ಮದುವೆಯನ್ನೇಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾಜ್ರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದಾಗ್ ಅವಳ ತಂದೆ ಸಾಯುತ್ತಿಲೇ ತಾಯಿ ಸೋಧಿಗೆ ಪರಿಹಾರಧನ ಕೊಟ್ಟು ಅಜ್ಞ ಅವಳನ್ನು ಮನೆತನದ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಿ ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಸಾಕಿದಳು.

ಮನೆನದ ಅರಮನೆ ಸೋಹಂತನಲ್ಲಿ ಹುಡಿಗೆಗೆ ಮನೆಮೇಷ್ಟರುಗಳಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ದೊರೆಯಿತು. ಪ್ರೇಂಟ್ ಅಲ್ಲದೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಗೀತ ವಿಚಳಣಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ಕಲಿತಳು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಅಜ್ಞೆ ಬಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಂನಾಸಿನೀ ಮರದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆಗ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗಾಥವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಟಾಗಿ ತಾನೂ ಸಂನಾಸಿನಿಯಾಗುವ ಹಂಬಲಪುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಅವಳು ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಸ್ವದ ಕೊಡದೆ ಅವಳಜ್ಞೆ ಅವಳನ್ನು ಮರಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ಗ್ರೇಕ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರೂಸೋ, ವಾಲ್ತೇರ್, ಲಾಕ್, ಲೀಬಾನಿಟ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಒದಿಕೊಂಡಳು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿ ಬೈರನ್ನನ Childe Harold ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಒದಿ ಅವಳು ಸ್ವಷ್ಟಿಂದತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಳು.

ಹದಿನೇಳರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ಅವಳು ಕಾಸಿಮೀರ್ ದುದೇವಾಂತ್ ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾದಳು. ಮೆಗ ಮಾರಿಸ್ ಹುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಂಡ ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರೇಮಿಕನನ್ನು ಎಷ್ಟೇಷನ್ ಹೋಲುಪುದಿಲ್ಲಿಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೀ ಅವಳಿಗೆ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಲಿಯನಾದ ಸೆಜೆಯೆಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿ ವರ್ಕೀಲನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವನೊದನೆ ಅವಳ ಸಂಬಂಧ “ಪವಿತ್ರ ಪ್ರೇಮ”ಇಂದ್ರಿಯಾದರೂ ಗಂಡನನ್ನು ಕೆರಳಿಸದಿರಲ್ಲಿ, ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತರುಣ ವಿಚಾರಿ ಸ್ವೀಫ್ಟನಾದ ಗಾಂದಾಸೇನಾನ ಸ್ವೀಕರವಂತೂ ಅವಳ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ತರಿದು ಹಾಕಿತು. ಈ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗೆ ಅವಳ ಮಗಳು ಸೋಲೋಂಜ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೀರುತ್ತದೆ. ಗಂಡ ಕಾಸಿಮೀರ್ ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಕುಡಿದು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದೆಯೇ ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿಯರೂದನೆ ಲಲ್ಲಿಯಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ತಾನೇಕೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಿದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ವಿರಸ ದಾಂಪತ್ಯ ಕೊನೆಗೊಂಡು, ಅವಳು ಅತ್ಯಲ್ಪ ವರ್ಷಾಸನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮದುವೆಯಿಂದ ತಾತ್ವಾರ್ಥ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದಳು (೧೫೩).

ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ಬಂದಳು. ಮೊದಲು ಅವಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ “ಫಿಂಗರ್ಲೋ” ಪತಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಪತಿಕೋರ್ಡೋಗರಲ್ಲಿ ತರಬೀತಿ ಹೊಂದಿದಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದವರು ಈಗ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಲೀಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಸೋಲೋಪ್ಸಲ್ಲಿ “ಫಿಂಗರ್ಲೋ” ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜಗತ್ತಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಗುಸ್ತೇವ್ ಘಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಒನ್ನೋರೆ ಬಲಾಕ್, ವಿಕ್ರೂರ್ ಹೂಗೋ, ಅಲೆಗ್ಲಾಂಡರ್ ದ್ಯುಮಾಸ್ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೂಟವದು. ಮೊದಲೇ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಕಣಜವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಅರಧಿಕೊಂಡಿತು. “ಫಿಂಗರ್ಲೋ” ಸಂಗಡ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದು

ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂದ್ರ್ಯ - ಗುಂಡು ಬದುಕಿನ ಹೆಣ್ಣು ಸಹಿತ / ೧೪

ಜ್ಯೋಲ್ಸ್ ಸ್ವಾಂಡೋ ಎಂಬ ತರುಣನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅವಳು ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಳು. ಅವು ಅವನ ಹೆಸರಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪವಾದ ಜ್ಯೋಲ್ಸ್ ಸ್ವಾಂದ್ರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಅವನೇ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಕನೂ ಆದ. “ಮೂರು ತಿಂಗಳವರಿಗೆ ಅವನ (ಲ್ರೀಂಗಿಕ) ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಣಿದೆ” ಎಂದವಳು ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ತಾನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಕಾದಂಬರೀ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು. ಮೊದಲನೆಯದು, ೧೪೭೧ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ “ಇಂಡಿಯಾನಾ”. ತನ್ನ ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಕೃತಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೊಡಲು ಸ್ವಾಂಡೋ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂದ್ರ್ ಎಂಬ ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ಗಂಡು ಹೆಸರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳು. ಗಂಡುಡುಗೆ ಧರಿಸಿ, ಹೊಗೆಬತ್ತಿ ಸೇದುವ ಈ ಬಿಡಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾದಂಬರಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಅವಳಿಗೆ ಘಾಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಗಂಡುಬೀರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಮೇರುಗು ನೀಡಲು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ, ವಿಮರ್ಶೆಕರು ಅದನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊಗಳಿದರು.

ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅವಳ ಸ್ವಂತ ಕಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗಂಡು ಜಾತಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಳು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಾಪುಟ ಏರಿಸಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಅವಳ ಅಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಹತ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಗಿನ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ನೊಂದಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸುತ್ತಿಕ್ಕಿತ ಮಹಿಳೆಯರು, ನಿಭರ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ನೀಡಿದ ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂದೆಳನ್ನು ಆತ್ಮಕೊಂಡರು.

ಸ್ವಾನುಭವದ ಬಂಡವಾಳ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇವಳ ಹಾರಾಟ ನಿಲ್ಲತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡ ಮತ್ತೆರಿಗರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊರಬರತೊಡಗಿದ ಅವಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಿರಾಸೆಯುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ಅವಳ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಎರಡನೇ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕುಲದ ಪತ್ರಿಯೊಬ್ಬಳು ಗಂಡನಿಂದ ಆತ್ಮಪ್ರಭಾಗಿ ತರುಣ ಒಕ್ಕಲಿಗನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು (೧೪೭೨). ಮೂರನೇ ಕಾದಂಬರಿ ಅವಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸ್ತ ಶಿಖರಕ್ಕೇ ಏರಿಸಿತು. “ಲೇಲಿಯ” ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕಥೆ ಆದರ್ಶ ಶಾರೀರಿಕ-ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರೇಮದ ಬೆಂಬತ್ತಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು ನಾಯಕಿ ಹತಾಶಭಾಗಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿನೀ ಮತ ಸೇರಿದಳು; ಅವಳ ಸಿಯಕರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಹುಭಾಗ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉತ್ತರ ಪ್ರತಿಷಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರು ವನದ ಅವಳ ಪರಿಚಯ ಅನ್ಯಾದ್ಯಶಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲೀನ ಸ್ಯಾಯರು ರೂಪಾರ್ಥಿಕ್ ಪ್ರೇಮದ ಚಿಂಬತ್ತಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗುವ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರ್ಗದ ಲಂಪಟ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಕ ವರ್ಗಗಳ ಕೇಳು ಮೇಲು ಅಳಿದು ವರ್ಗ ಸಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದಳು. ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಧದ ಸಮಾಜವಾದದ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸೆನ್ಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಜಾಜ್ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಳು.

ಸ್ಯಾ-ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧ “ಸರಳ ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳಿಗಾಗಿ ಮಾನವತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೀ” ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದವರು ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರಸುವುದು ಅವಳ ಜೀವಮಾನದ್ವಾರ್ತೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಸ್ವಾಂಡೋ ಸಂಗದ ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ಅರ್ಥ ಕಲೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಮುರುಗಡಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನ ಇನ್ನು “ಶೃಂಖಲೆ ಸದ್ಯಶಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾ ಸಂಬಂಧಗಳ ಅನ್ನೇಷಣಕ್ಕೆ ಅದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷರೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದ್ದಳು; ಮಹಾಪುರುಷರೊಡನೆಯೂ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಕವಿ ಆಲಾಫ್ರೈಡ್ ದ ಮ್ಯಾಸೆಟ್, ಹೆಸರಾಂತ ವಿಚಾರವಾದಿ ವರ್ಕೆಲ ಮೈಕ್ಲೊ ದ ಬೋಜೆಸ್, ಸಂಗೀತ ನಿರ್ಮಾಣಕ ಪ್ರೇಡಿಕ್ ಬೋಪಿನ್, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನ ಜಾಜಾ ಶಿಲ್ಪಿ ಅಲೆಗ್ನಾಂಡರ್ ಮಾನ್ಸೋ ಹೆಸರಿಸತಕ್ಕವರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರೇಮಪಕರಣವೂ ತನ್ನದೇ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀವ್ರವಾದ ಹೃತ್ವಾಪವನ್ನೂ ತರುತ್ತಿತ್ತು ಮುಸ್ಸೆಟ್ಟನನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ೬೦ರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಜ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತರುಣ ಕವಿಯಲ್ಲಿ “ತಲೆ ಗಿರ್ನನ್ನವಂತೆ” ಅನುರಕ್ತಭಾದರಳು. ಮತ್ತೆ ಅತನೋ ಹಾಡಿಗೆಷ್ಟ್ರೋ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಡಗಳಿಗೂ ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದವನು. ಈತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವಳು ಇಟಲಿಗೆ ದೀಘಾವಿಹಾರಕಾಗಿ ಹೋದಳು. ಅವನ ಕೈಲ ಕಾಸಿರಲಿಲ್ಲ, ತಪ್ಪೇನು? ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಸಮ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮಾನಂದಕಾಗಿ ಗಂಡೇ ಹಣ ಬದಗಿಸಬೇಕೇ? ಅವಳು ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ಮುಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು: ಘಳ್ಳರೆನ್ಸ್ ಅಯಿತು. ವೆನಿಸ್ ಅಯಿತು. ನಡೆದಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವಳೇನೋ ಅವನಿಗೆ ನಿಷ್ಟಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ಕಾದಂಬರಿ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೆದು ಗಂಟೆ ಮಗ್ನಾಗಿರುವಾಗ ಮುಸ್ಸೆಟ್ಟಾಗೆ ಬೋರು ಹೂಡಿದು ತನ್ನದೇ ಹೆಣ್ಣು ಬೀಳಿಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದ. ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೇನೂ

ಜಾಜ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ - ಗುಂಡು ಬದುಕಿನ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಹಿತಿ / ೧೯೦

ಪೇಮೆ ಇಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳಿ ಘಾಸ್ಸಿಗೆ ಮರಳಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪೇಮೆದ ಕಾವಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲ ಕಾಲ ಅವಳು ಭಗ್ನಾತ್ಯದಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ಯಾವಳೇ ರೋಮ್‌ಎಂಟ್‌ಕ್ಷಾನ್ ನಾಯಕ ಬರೆಯಬಹುದಾದಂತೆ “ಇದು ಕೊಲೆಯಲ್ಲವೇನೂ” ಎಂದು ಬರಲಿದಳು. ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಸಾಗಿದ ಅವರ ಈ ಪ್ರಣಾಯದ ಘಲವಾಗಿ ಫ್ರೆಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅನುಪಮ ಕೃತಿರತ್ನಗಳು ಲಭ್ಯವಾದವವು. ಆತ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕುರಿತು Confessions d'un Enfant ಎಂಬ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆದ. ಅವಳು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದೇ ವಿಷಯ ತನ್ನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ Elleet Lui ಯನ್ನು ಬರೆದಳು.

ಈ ಪೇಮೆಭಂಗದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ನೊಹಾಂತಾಗೆ ಮರಳಿದಳು. ಆದರೆ ಮುರಿದ ಮದುವೆ ಕೂಡುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡನೊಡನೆ ಹಲವು ಉದ್ದಿಕ್ತ ಕಲಹಗಳ ನಂತರ ಅವಳು ವಕೀಲ ಚೋಜನ್‌ಸಾ ನೆರವು ಪಡೆದು ಗಂಡನಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ-ಸೊತ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮನುವನ್ನೂ ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಂಡಳು.

ಅಗವಳ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಡುವೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜದ ಕ್ಷೇರ್ಯವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೀಕಾದ ನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಲೇಖನಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯೂ ಬರತೊಡಗಿತ್ತು. ಕೈತುಂಬ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಮಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕರ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನೆರವಿಯೆ ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಪೇಮಿಕರ ಒಡನಾಟದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನವನವೀನ ಕಥಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಿಂತಕ ಮಿತ್ರರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಕಥಿಗಳನ್ನು ಪರಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸೂತ್ರಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮುಸೆಟ್ ಪ್ರಕರಣ ಮುಗಿದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರೋಲ್ರೆಶನ್ ಮೂಲದ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ಮಾಣಪಕ ಫ್ಲೆಡಿಕ್ ಚೋಪಿನ್ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ತಲೆ ಗಿರೀಸಿಸುವ ಪೇಮೆದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಅವಳು ನೊಹಾಂತಾಗೆ ಕರೆತೆಂದಳು. ಆತನೊರ್ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಾಷ್ಟಪ್ರಯಾಸ. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನೂತನ ಸಂಗೀತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು; ಚೋನಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹುಲಿಯು ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕು; ಆತನು ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಬೇರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೂ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಕ್ಸಾತ್ರ್ ಚಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಅವನ ಕ್ಷಯರೋಗ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿತು. ಅದರ ಗಾಬಿನಲ್ಲೋ ಅವನು ತನ್ನ “ಶ್ವಾನಯಾತ್ರೆ” ಮೊದಲಾದ ಅಮರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು

ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಣಾಯಿಸಿಯ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ, ತಾಯಿಯ ಪೇಮದಿಂದ ಜಾಜ್ರೆ ಅವನನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾನ್ಯಾ ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಈ ಪ್ರಣಾಯವೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳದಿರಲಿಲ್ಲ ಬಂದು ಜಗತ್ತದ ಫಲವಾಗಿ ಆತ ಗಳಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ತೋರೆದು ಹೊರಟುಹೋದವನು ತಿರುಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡಳಿ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯ ಮೈಲಿಗಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು. ಈವರೆಗೂ ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಬರೆದೊಟ್ಟದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಚೀವನದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬದುಕಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಾಜ್ರನಿಂದೊಡನೆ ಬಡವರ ದೀನರ ಜೀವನದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಅವಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದವು.

ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡಳಿಯ ಸಿಡಿಲಿನ ಮರಿ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿವಂತರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ರೂಸೊವಿನ ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಬಾಜೀಸ್ ಮೊದಲಾದವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರ ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತಳಾದವಳು ಅವಳು. ಈ ಶೋಷಣೆಯ ಸಂಕೀರ್ತವಾದ ಲುಯಿಫಿಲಿಸ್ ರಾಜನ ಒತ್ತಂಕೆಯ ಆಳಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಎದ್ದು ಗಳಿಗೆ ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಧೈಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಳು. ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಬ್ಬಿ ಹೊರೆಯಿತು. ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ಬಂದು ಕವಿ ಲಮಾಟ್‌ನ್ನರ ತಾತ್ಯಾಲಿಕ ಸರಕಾರವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಉಗ್ರ ಲೀಖಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರರು ಸೋತು ಸಂಪುರ್ಣಾಯವಾದಿಗಳೇ ಆರಿಸಿ ಬಂದರು. ಸ್ವಾಂಡಳಿ ಶತ್ರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸೋತಿಗೆ ಅವಳ ಬರವಣಿಗೆಗಳೇ ಕಾರಣವೇಂದು ದೂರಿದರು. ಯಾವ ಬಡಬಗ್ಗರ ಪರವಾಗಿ ಅವಳು ಬರದಿದ್ದಿಂದೋ ಅವರೇ ಅವಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಂಡಳಿ ಬೇಸತ್ತು ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಳು.

ಗ್ರಾಮ ಜೀವನದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಶೇಷಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಜಾಜ್ರೆ ಸ್ವಾಂಡಳಿ ಲೀಖಿಸಿಯಿಂದ ಕೆಲ ಸಂಪುರ್ಣಾಯವಾದಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬಂದು ಓದುಗನನ್ನು ವಿಸ್ತೃಯಗೊಳಿಸಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಷಾತಿವರ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಪೇಮವನ್ನು ತಿರಸ್ತಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿರಸಾಧಿಯಿಸ್ತಬಹುದಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ Historie doema vie ಬಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಂಡಳಿ ಪಾತ್ರ ಸ್ವಭಾವ ಚಿತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಕೌಶಲ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಜಾರ್ಜ್ ಸ್ಟೋರ್ - ಗುಂಡು ಬದುಕಿನ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಹಿತಿ / ೧೨೭

ಗಳಾಗಿ ನಂತರ ನಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಮೊದಮೊದಲಿನ ವೈಷಣಿಕೆ ಸೊಷ್ಟು ಹಾಕದೆ ಅವಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯಶಸ್ವಿ ಗಳಿಸಿದಳು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಜಾರ್ಜ್ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸತೋಂದು ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣ ಕೂಡಿ ಬಂದದ್ದು ಅವಳ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ವೇಂಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಲೆಗ್ರಾಂಡರ್ ಮ್ಯಾನ್ ಸೋ ಅವಳ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆಕೆಗಿಂತ ಇಂಥಣ ಕಿರಿಯ. ಆತ ಕ್ಷಯದಿಂದ ಸತ್ಯಾಗರ್ಲೇ ಈ ಪ್ರೇಮ ಕೊನೆಗಂಡದ್ದು.

ಜಾರ್ಜ್ ಸ್ಟೋರ್ ಮುಸ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಮಾನಸಿಕ ತಾಜಾತನವನ್ನಾಗಲಿ ಕಲೀದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅವಳು ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಳನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಿದಳು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬರೆದಳು. ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳ ಕೀರ್ತಿ ಶಿಖರಾನಂದಲ್ಲಿತ್ತು. ರೊಮ್ಮೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಿರಸ್ತಿರಿಸಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನಿಸಿದ್ದ ಗುಸ್ತೀವ್ ಘಾಳಿಬಿರ್ಝ್ ಅವಳ ಮರಣ ವಾತೇ ಕೇಳಿದೊಡನೆ “ಮಹಾ ಮಹಿಳೆ!” ಎಂದು ಉದ್ಘಾರ ತೆಗೆದನಂತೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಅವಳ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೯. ಪ್ರಸ್ತರ ಬರೆಯುವುದರ ನಡುನಡುವೆ ಪುರಸೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತ ಸ್ವೇಹಿತೆಯರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬೀರಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬರವಣಿಗೆಯ ವೇಗ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ನಟ್ಟಿರುಳು ಅವಳ ಪ್ರತಿಭ್ಯೋನ್ಯಾಸನದ ಸಮಯ. ೧೯ ಪುಟಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಅವಳು ಬರೆಯದ ರಾತ್ರಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಬೀಳಿಗನ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಮುಕ್ಕಾಯವಾದರೇ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಅವಳು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆಂಬುದು ಷಾರೀರಿಕ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವಲಯದಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಯ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವಳದು ಅಲಕ್ಷ್ಯದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶೈಲಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತಡಕಿದ್ದಳು. ರೊಮ್ಮೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮಚೀವನದ ಕಥಾನಕಗಳಿಗೆ ಅವಳು ಹೊರಳಿದಾಗ ಹಳ್ಳಿಗರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಶೈಲಿಗೆ ಮೋಸವಾಗದಂತೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಳ ಚಾತುರ್ಯ, ಕೊಂಡಾಡುವಂತಿತ್ತು. ಅವಳದು ಹುಟ್ಟು ರೊಮ್ಮೊಂಟಕ್ಕೊಂಡ ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಅವಳ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆದುರಾಗಿ “ಕಾದಂಬರಿಯೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವಿಕದ ಚಿತ್ರಣವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ನೀವು ಮಾನವನನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿರಿ, ನಾನು ಅವನು ಇರಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವಳು ಕಾದಂಬರೀ ಸಮಾಷ್ಟ ಬಲಾಕ್ಷಣಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳಂತೆ.

೭೦ದು ಅವಳ ಅಧಿಕಾಂಶ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಒದುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗ್ರಂಥಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ La mare au diable (ಮಾಟದ ಕೆರೆ) Francois le Chaunpi (ಗತಿಹೀನ ಘ್ರಾಂಚೊಸ್) ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಅವಳ ಜೀವನ ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯದವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಲ್ಯೈಂಗಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಾಜ್ರೋ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಪೇಚ್‌ಬ್ರಾಚಾರಿಣಿಯೆಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ತನ್ನ ಹೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಘ್ರಾಂಬಿಟ್‌ನಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವಳು “ಸ್ವಾಧೀನತೆಯಾಗಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಒಡನಾಟ ನಿಸಗ್ರದ ಪಾವಿತ್ರವನ್ನು ಹೊಲೆಗೆದಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅವಳು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಷಾಲಿಸಿದ್ದಳಷ್ಟೇ. ಅವಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರೇಮಿಕರು ಆಗಿಹೋದರೂ ಅವಳನ್ನು ಸ್ಪೈರಿಣಿ ಎನ್ನಲಾಗದು. ಅವಳು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಕರಲ್ಲಿ ರೂಮಾಂಟಿಕ್ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅರಸಿದವಳು. ಅವಳೀ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳರು “ಆದರ್ಶದ ಹಂಬಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತಳಾಗಿ ನಾನು ಕಮ್ಮಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತು ಹೋದೆ.”

ಅವಳು ಪ್ರೇಮಿಸಿದವರನ್ನು, ಪ್ರೇಮಿಸಿದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಬ್ರಿಯಕರಿಯಂತೆಯೂ ತಾಯಿಯಂತೆಯೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮಾಡಿದಳು. ಮುಸೇಂ ಮತ್ತು ಚೋಚಿನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅವಳನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋದವರು. ಚೋಚಿನ್ನನೊಡನೆ ಅವಳು ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ಬಾಳಿದಳು. ಹೊನೆಯ ಪ್ರಣಾಯ ಮ್ಯಾನ್‌ಸೋ ಸಂಗಡ ಇಂ ವರ್ಷ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪತಿವರೆಯೇ.

೧೮. ಕೆನ್ನಾಡೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೀರರು

ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕ

ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅಷ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾವೂ ಸಾಧ್ಯ ಕೇವಲ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಶಿಲಾಯುಗದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ವಿಕ ಹೊರಬಂದಿರದ ಅಷ್ಟಿಕ ಇಂದು ಬಹು ಭಾಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಥವಾ ಅದರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಕೆಲವೇ ದಶಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರಸ್ಪರ ಮರಣಾಂತಿಕ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದ ಅಷ್ಟಿಕದ ಕರಿಯ ಕುಲಗಳು ಇಂದು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಕಲ ಕುಲಗಳ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದ ನಾಯಕರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಏವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಿರಕ್ಷರರಾಗಿದ್ದ ಕರಿಯರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಥಮ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲೇ ನಾಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಪರಿಹಾರೋಷಾಯ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಷ್ಟಿಕಾಖಂಡದ ನವೀನತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋನ್ಮುಖ ಪ್ರದೇಶ ಈ ಕೆನ್ನಾಡ ಅದರ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕ ಸ್ವರ್ಯೋಬಿಯ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರೋಟ್ಟಿಕಾಲ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕ್ಷೇಸ್ಟ ಮಿಶನರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುರೆ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದು.

ಕೆನ್ನಾಡ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಟಾಮ್ ಬೋಯಾ ಈ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅಷ್ಟಿಕದ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಶನರಿಗಳು “ಜಾನ್ಸನ್ ಕಮಾರ್” ಎಂಬ ನಾಮಕರಣ ಪೂರ್ವಕ ಅವನನ್ನು ಕೈಸ್ತಿಷ್ಟುಮತ್ತಕ್ಕ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಆತ ಆದನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ, “ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕ” ಎಂದು.

ಮೂರೀ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕೆನ್ನಾಡ ಗವನರರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೇಟಿಕ್ ರೆನಿಸನ್ಸ್‌ರು ಕೆನ್ನಾಟಕಾರನ್ನು “ಕತ್ತಲೀಯಿಂದ ಸಾವಿನ ಕಡೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ನಾಯಕ” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದರು. ಕಲೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕಾರು ಬಿಟಿಶ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಳಿಯರ ಅತ್ಯಂತ ದ್ವೀಪಾತ್ಮಕ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯವ ಹುಡುಗ ಬಿಟಿಶ್ ಆಳಕೆಯ ಫೋರ್ ಶತ್ರುವೆನಿಸಿ

ಅಮೇಲೆ ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಯಾದ. ಜೋಹೋ ಕೆನ್ಯಾಟಾರ ಈ ಪ್ರಗತಿಯು ಆಕ್ಷರತ್ವ: ಬೀವರು, ಕಣ್ಣೀರು ಮತ್ತು ನೆತ್ತರಿನ ದಾರಿಗುಂಟ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಭಿಕದ ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರಂತೆ ಹೋರಾಡಿದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಭೋಗಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿನಿರಲಾರು.

ಜೋಹೋ ಕೆನ್ಯಾಟಾ ಕೆನ್ಯಾದ ಕಿರುಯು ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅಭಿಕನ್ ಮನುಷ್ಯ. ಕೃಷ್ಣವರ್ಣೀಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರ, ಪ್ರಯತ್ನತೀರು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಪಂಗಡವೆಂದು ಪರಿಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಿಟ್ಟರು ಬರುವಾಗಲೇ ಈ ಜನ ಕೃಷ್ಣಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿದ್ದರು. ಬಿಳಿಯರ ಆಗಮನದೊಡನೆ ಅವರು ತಂದ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟುವೋದಲು ಪ್ರಭಾವಿತರಾದವರೂ ಅವರೇ. ಜನರು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ನಗರಗಳಿಗೆ ಬಂದರು; ಮಿಶನ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತರು; ಒಳ್ಳೀ ಬಡಗಿಗಳು, ಯಂತ್ರ ಕುಶಲರು, ರೇಲ್ವೆ ನೋಕರರು, ಚಿಕ್ಕ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರರಾದರು. ಅನೇಕರು ಕೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಯಾಧರ್ಮವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕರಿಯರನ್ನು ಶೋಚಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕೆನ್ಯಾದ ಅತಿ ಫಲವತ್ತಾದ ದಿನ್ನೆಪ್ಪದೇಶಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ವಸಾಹತುಗಾರರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದಾಸ್ಯಗಳಕ್ಕಿಷ್ಟು ದುಡಿಸುವ ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಿರುಯು ವಿಷಾರವಂತರು ಉರಿದೆದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿತು ಕಿರುಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ.

ಮಿಶನರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಜಾನಾಸ್ನನ್ ಕೆವಾವ್ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಬೇಗನೆ ಅದರ ಮುಂದಾಳುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಅವರು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳೂ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅವರು ಮುಸುರೆಯ ಆಳಿನಿಂದ ಬಡಗಿ, ಬಡಗಿಯಿಂದ ಸೈರೋಬಿ ಜಲಪೂರ್ಣಕೆಯ ಇನಾಸ್ಪಿಕ್ಟರ್ ಆದರು. ಅಭಿಕನ್ನರಿಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಾಭವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ - ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ - ಬೇಕೆಂದರಿತು ಕಿರುಯು ನಾಯಕ ಹೀಟರ್ ಕಾಯ್ಝ್ ಸಾಫ್ಟೀಸಿದ್ದ ಕೆನ್ಯಾ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿನ್ನಿಪಾಲರಾದರು. ಅಭಿಕನ್ ಹಕ್ಕಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟೀತವಾದ ಕಿರುಯು ಕೇಂದ್ರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅವರು ಸೇರಿದರು.

ಈ ಕಾಲೇಜು ಅಭಿಕನ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಕಿರುಯು ಕೇಂದ್ರ ಸಂಘ ಬಿಳಿಯರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಧೈಯವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಯಿತು.

ಕೇನ್ನಾಡೂರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅವರ ಉತ್ತೋಜಿತ ಭಾಷಣಗಳು ಅಷ್ಟಿಕನ್ನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾಮಾನವನ್ನು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನವರ ಸಹಜ ಮುಂದಾಳಾಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿಕ್ಕುಯು ಕೇಂದ್ರ ಸಂಘದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಗಳಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ತಡ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಕಿಕ್ಕುಯು ಭಾಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದರು. ಅಷ್ಟಿಕನ್ನರಿಗೆ ಅದು “ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡು” ಎಂದು ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು; “ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ನಮಗೆ ಹೊದಿ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

೧೯೨೬ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಯುರೋಪಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಮುಂದಿನ ೧೬ ವರ್ಷಗಳನ್ನವರು ಮಾತ್ರಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಕೇನ್ನಾಡ ಜನತೆಯ ಅಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳರಸರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೀಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಈ “ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ ಚೆಳವಳಿಗಾರ” ನಾನಾ ಅವಮಾನ ಪಕ್ಷವಾತಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಷಾಂಗಿಕಾಯಿತು. ಅವರ ಬಡತನ ಅವರ ಕವ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು.

ಬಹುಶಃ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲೋ ಅವರ ಸ್ವಭಾಮಾನ ಸ್ವಜಾತ್ಯಭಾಮಾನ, ಸ್ವದೇಶಾಭಾಮಾನ ಸೆಟಿದು ನಿಂತದ್ದು. ಮಿಶನರಿಗಳು ತಮಗಿತ್ತಿದ್ದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕಳೆಚಿ ಒಗೆದು ಅವರು ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಿಕನ್ “ಜೋಮಾ ಕೇನ್ನಾಡೂ” ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸಿದರು. “ಜೋಮಾ” ಎಂದರೆ ಕಿಕ್ಕುಯು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಉರಿಯುವ ಭರ್ಚ್” ಎಂದು. ಲಂಡನ್‌ನ ಪೌರಸ್ತ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಿಕನ್ ಆಧ್ಯಯನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತ ಕೆಲ ಕಾಲಾನಂತರ ಅವರು ಪುಸಿದ್ದ ಲಂಡನ್ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೀರಿ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಮಾಲಿನೋವ್ಸಿಯವರ ಮೇಲ್ಮೈಕಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವನಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರು.

ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಹೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧವು ಮುಂದೆ “ಕೇನ್ನಾ ಪರ್ವತದ ಸಮುದ್ರಿದಲ್ಲಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಷ್ಟಿಕನ್ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅಷ್ಟಿಕನ್ ಆದುದನ್ನಲ್ಲ ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಅಷ್ಟಿಕನ್ ರೂಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ತುಳ್ಳಿಕರಿಸಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವ ಮೂದಲು ಅವುಗಳ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಅನೇಕ ಅಷ್ಟಿಕನ್ ಧುರೀಣರೊಡನೆ ಅಷ್ಟಿಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಇಂದು ಘಾನಾದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವ ಕ್ವಾಮೆ ನುಕುಮಾರೊಡನೆ ಸೀರಿ

ಕೊಂಡು ಅವರೊಂದು ಸಮಾಜವಾದೀ ಒಲವಿನ ಅಖಿಲ-ಅಭಿಕ್ಷಿಕ್ಷೆ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸಾಫ್ಟೀಸಿದರು. ಅದರ ಸಮ್ಮೇಲನ ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಮೆಂಚಿಸ್ಟೆರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು.

ಅನೇಕ ಬಿಳಿಯರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಕೆನ್ನಾಟಕ ಧೈಯಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅದರೆ ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಕೆನ್ನಾಟಕ ನಿರಾಶರಾಗಿಯೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು. ಬಿಟಿಶ್ ಸರಕಾರ - ಆಗ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷದ ಸರಕಾರ ಹೂಡ - ಕೆನ್ನಾಡಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಜಮೀನಾರರ ಆಕ್ರಮಣ ನೀತಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅಭಿಕ್ಷೆರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರ ಕಿಕ್ಕುಯು ಕೇಂದ್ರ ಸಂಘವನ್ನು ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯದೆ ಬಾಹಿರವೆಂದು ಸಾರಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅದರ ಮುಂದಾಗಳು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕುಯುಗಳಲ್ಲದೆ ಇತರ ಅಭಿಕ್ಷೆ ಪಂಗಡಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಕೆನ್ನಾ-ಅಭಿಕ್ಷೆ ಯೂನಿಯನ್ ಸಾಫ್ಟೀಸಿಕೋಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೂ ಸರಕಾರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿಯೆ ಇತ್ತು.

ಕೆನ್ನಾಟಕ ಮರಳಿದೊಡನೆಯೆ ಅವರು ಅಭಿಕ್ಷೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾದರು. ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅಭಿಕ್ಷೆರಂತೆ ವರ್ಷಾರಂಜಿತವಾಗಿ ವೇಷಭಾಷಣ ತೊಟ್ಟು ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಈ ಬಲಿಷ್ಠ ದೇಹದ ನಾಯಕನಿಗೆ ಜನಜಂಗಸುಳಿಯ ಭಾವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಕಿಕ್ಕುಯುಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಂಗಸರು ಈ ೪೦ ಮೀರಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಕೆನ್ನಾಟಕ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೇ ಲಂಡನ್ ಹೆಂಡತಿ ಬಿಳಿಯಳು; ಉಳಿದ ಮೂವರು ಅಭಿಕ್ಷೆರನ್ನರು.)

ಮರುವಣವೇ ಕೆನ್ನಾಟಕ ಕೆನ್ನಾ-ಅಭಿಕ್ಷೆ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಭಿಕ್ಷೆ ಅತ್ಯದ್ದು ಅಂತರರಂತಮವಾದ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ತಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಳೆವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಕ್ಷೆತನವನ್ನವರು ಡಾಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ಸಾರಿದರು. ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞ ದೃಷ್ಟಿರನಾಗಿದ್ದ ಎಂದರು. ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಗುಪ್ತಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕಂಡಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದ್ದ ಅಭಿಕ್ಷೆರನ್ನು ಇದು ಒಡನೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದ ಅರ್ಥಾಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಪ್ರಭಾವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯಬಹುದು :

“ಅಭಿಕ್ಷದ ಸಕಲ ವಂಚಿತ ಜನಾಂಗಗಳ ತರುಣರಿಗೆ: ಅಭಿಕ್ಷದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಜರ ಆತ್ಮಗಳ ಸ್ವಿಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಮೃತ, ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಜಾಯಮಾನ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವಾ: ನಮ್ಮ ಮುರಿದ ದೇಗುಲಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಾ.”

ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ಕರೆ ಕೇನ್ಯಾದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ತಲಪಿತು. ಗಾಂಧಿಚಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿರ್ಹಾ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬಹಿಷಾರ ಹಾಕಿರೆಂದರು. ಬಿಟ್ಟಿರ್ಹಾ ಚೀರ್ಹಾ ಕುಡಿಯಬೇಡಿರೆಂದರು; ಜನ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹ್ಯಾಟು ಬಿಡಿ ಎಂದರು; ಜನ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇನ್ಯಾದ ಬಿಳಿಯರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿಗಳ ರಕ್ತಕಾಗಿ ಹೂಗಾಡತೊಡಗಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೌರ್ಯೋ ಎಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಗುಪ್ತ ಹೀಂಸಾತ್ಮಕ ಚಲವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹೀಂಸೆ ಪ್ರತಿಹೀಂಸೆಗಳ ಮೇಲಾಟದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕೇನ್ಯಾ ಒಂದು ರಣರಂಗವಾಗುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಂಸಾತ್ಮಕ ಮೌರ್ಯೋ ಸಂಸ್ಥಾಗಳಿಂದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಘೋರ ವಾಮಾಚಾರ ವಿಧಿಗಳ ಕಢಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗತೊಡಗಿದವು. ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾದ ಆಷ್ಟಿಕನ್ನರ ಜೀವಿತಗಳು ಗಂಡಾಂತಕೊಳ್ಳಬಾಯಿತು.

ಘೋರೋ ಕೇನ್ಯಾಟಾರು ಮನಸು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಆತ್ಮಾಚಾರ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ತೋರಿ ಸರಕಾರ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರೊಷ್ಟು ಸಭೀಗಳನ್ನು ಕರೆದರು. ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೇ ಜನರು ಬಂದರು. ಕೇನ್ಯಾಟಾ ಅಹಿಂಸಾ ಚೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಜನ ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹೀಂಸೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಈತ ಬಾಯಿಂದ ಅಹಿಂಸೆ ಚೋಧಿಸಿ ಗುಪ್ತ ಸಂಜ್ಞಾಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಸರಕಾರ ಗಣಾರಳ್ಲಿ ಕೇನ್ಯಾಟಾರನ್ನೇ ಬಂಧಿಸಿತು! ಯಾವುದೋ ನೀರಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಯ್ದು ಯಾವುನೋ ನಿಷ್ಠೆ ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತೇಟಿನ ಮುಂದೆ ಅವರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಈತನನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಸಾರಿದರೆ ಬಿಳಿಯ ಜಮೀನಾರರು ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತೇಟರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರು; ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಆಷ್ಟಿಕನ್ನರು ಅವರ ನೆತ್ತರು ಕುಡಿಯುವರು ಎಂದು ಸುಧಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಗಣಾರಳ್ಲಿ ಎಪ್ಪಿಲ್ಲ ಅ ರಂದು ಅವರಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಅವರು ನರಕಯಾತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಟ್ಟುಗೊಳು ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಕೇನ್ಯಾದ ಉತ್ತರ ತುದಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಹವೆಯ ಮರುಭೂಮಿಯಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಏಕಾಂತ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅತಿ ಹೇಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸಿಮೆಂಟ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಈ ೧೦ ಮೀರಿದ ಮದುಕನನ್ನು ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಳು ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ನಂತರವೂ ಅವರನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲಾರಿಸಲಾಯಿತು.

ಭೀಕರ ಹೀಂಸೆಯಿಂದ ಸರಕಾರ ಮೌರ್ಯೋ ಚಲವಳಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿತು. ಕನಿಷ್ಠ ರೂಪ್ಯ ೧೨,೦೦೦ ಜನ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕದ ಹೀಂಸಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಅದರೆ ಶಿಕ್ಷೇಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದಾಹ ಎಂದೂ ಶಾಂತವಾಗಿಲ್ಲ ಕೀರ್ತನ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇನ್ಯಾ ಅಭಿಕರ್ನಾ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಯೂನಿಯನ್ ಎಂಬ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಪುನರ್ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಗೆದ್ದಿತು. ಈಗ ಕೇನ್ಯಾಟಾ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇನ್ಯಾದ ಭಾಗದ ಹೆಸ್ತರುತ್ತೇನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದರೆಂದರೆ ಬಿಟ್ಟಿರ್ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷವಾದ ಕೇನ್ಯಾ-ಅಭಿಕರ್ನಾ ದೇಮಾರ್ಕಿಕ್ ಯೂನಿಯನ್ ಕೂಡ ಈ ಕೂಗಿನಲ್ಲಿ ದನಿಗೂಡಿತು. ಇವೆರಡು ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಒಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಯತ್ನ ವ್ಯಧಿವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಗಣಾರ್ಥಿಗಳ ಅಗಸ್ಟನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು.

ಅಮೇರಿ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರ ಎಣಿಕೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಳೇದು ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ಪಕ್ಷವಾದ (ಕೇನ್ಯಾ ಅಭಿಕರ್ನಾ ಯೂನಿಯನ್) ಬಹುಮತ ಪಡೆಯಿತು. ಹೊಸ ಗವನರ್ ರಾ ಮಾಲ್ಯಾ ಮಾಕ್ಷನಾಲ್ಲರು ಕೇನ್ಯಾಟಾರನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಪದ ವಹಿಸಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಕೇನ್ಯಾದ ಜನ ಅವರನ್ನು “ಬಾಬಾ ವಾ ತೈಫಾ” (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯೆನ್ನಬಹುದಾದವರ ಹೆಸರು ಟಾಮ್ ಬೋಯಾ.

ಟಾಮ್ ಬೋಯಾ

ಟಾಮ್ ಬೋಯಾ ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರು ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕರಿಯರು. ಅದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಅಂತಸ್ತೇನೂ ಏರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ತಂಡ ಕೇನ್ಯಾದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಇಸ್ಲೇಮೊಂದರಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹದಿಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸೆಂಬಳದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ೫೦ ರೂಪಾಯಿಯ ಮೇಸ್ತಿ ಪದವಿಗೇರಿದ ನಿರಕ್ಷರಿ. ಗಣರಾಜ್ಯ ಮಿಶನರಿ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಗಣವಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ದಿನವೂ ೨೦ ಮೈಲು ದೂರ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ನಡೆದು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಅಕ್ಷರಾಭಾಸ ಮರದಡಿ ಕುಳಿತು ಮಳಲ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಂದ ಅಕ್ಷರ ಮೂಡಿಸುವುದಿಂದಾರಂಭವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿಹಲಗಿಗಳ ಅಭಾವವಿತ್ತು.

ಮಾರ್ಡಾಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯ ಕೇಲ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆಯಿತು. ಈ ಶಾಲೆ ೨೨ ಮೈಲು ದೂರವಿದ್ದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅಷ್ಟು ದೂರವನ್ನೂ ನಡೆದು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ಯವೆಂಬ ವಿಚಾರದ ಸಂಪರ್ಕ ಅಲ್ಲೇ

ಅವರಿಗೆ ಬಂತು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಿಟ್ಟಿಶ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅವರನ್ನು ಆಗಲೆ ರೋಮಾಂಚಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದವು.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಸರ್ವಾಪ್ತವಾಯಿತು. ತನ್ನ ರೂ. ೫೦ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ರೂ.೫ನ್ನು ಮಗನ ಶಾಲಾ ಫೀಗಾಗಿ ಆಗಲೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನೈರೋಬಿ (ಕೇನ್ಯಾದ ರಾಜಧಾನಿ)ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ತರಬೀತಿ ಪಡೆದು ಅವರು ನಗರ ಸಭೆಯ ಸ್ವಾನಿಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟರಾದರು.

ಇದು ಗಣಾರಾಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಟಾಮ್ ಬೋಯಾರ ಧೂಮಕೇತು-ಸದ್ಯಶಾದ ಪ್ರಗತಿ ವಾರಂಭವಾಯಿತು. ಜೋಮೋ ಕೇನ್ಯಾಟಾರು ಕೇನ್ಯಾದ ಸ್ವತಂತ್ರಕಾಗಿ ಅಗ್ನಿಭಕ್ಷಕ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ೬೦,೦೦೦ ಬಿಳಿಯರು ೬೦,೦೦೦,೦೦೦ ಆಟಿಕನ್ನರ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೇನ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತರುಣ ಟಾಮ್ ಬೋಯಾರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಕಟು ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ೬೪,೦೦೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನ ಬ್ರಾನಾ (ಒಡೆಯ)ನಾಗಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಜಮೀನುದಾರ ನಿರ್ಗದುರೀಯ ಡಾಟಿ ಹಿಡಿದು ಕರಿಯರನ್ನು ದುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಆತ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಂಡಿದ್ದರು. ನೈರೋಬಿಯ ಸ್ವಾನಿಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟರಾಗಿ ಅವರು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಟಾಮ್ ಬೋಯಾರು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೂ.೧೨೫ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಳಿಯ ಸ್ವಾನಿಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟರು ಸರಕಾರಿ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ರೂ.೫೨೫ಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಿಂದ ಅವಮಾನಿತರಾದ ಮೇಲೆ ಟಾಮ್ ಬೋಯಾ ತಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕೆಲಸಗಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಕರಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ ಅವರು ಮರುವರ್ಷವೇ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸಂಘವೀಗ ಕೂಲಿಕಾರ ಸಂಘವಾಯಿತು. ಅವರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ ಜೋಮೋ ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರವೊಂದು ನೇತಾಡತೋಡಿತು.

ಗಣಾರಾಲ್ಲಿ ಜೋಮೋ ಕೇನ್ಯಾಟಾರ ರೌದ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಲವಳಿ ಮಾವ್ ಮಾವ್ ಎಂಬ ಹೀಂಸಾತ್ಮಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಚಲವಳಿಯಾಗಿ ಅಶಿಲ ಕೇನ್ಯಾವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಿತ್ತಷ್ಟೇ. ೬೦,೦೦೦

ಬಿಳಿಯ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ೧೫,೦೦೦ ಚದುರ ಮೈಲು ಅತಿ ಹುಲುಸಾದ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ೧೦,೦೦,೦೦೦ ಅಫ್ಫಿಕನ್ಸುರನ್ನು ೧೦,೦೦೦ ಚದುರ ಮೈಲು ಬಣ, ಬಂಡರ ಭೂಮಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದ ಸಕರಾರದ ನೀತಿಯಿಂದ ಉರಿದೆದ್ದು ಬಿಳಿಯರನ್ನೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಕರಿಯರನ್ನೂ ಕೆನ್ನಾಟಕಾರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಟಾಮ್ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೆನ್ನಾಟರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವಾದ ಕೆನ್ನ್ಯಾ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಕೀರ್ತಾಶೀಲ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಜುಗುಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಮಾವ್ ಮಾವ್ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಂಗವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸರಕಾರವು ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಹಿಂಸಾ ಕುಮಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕಾರನ್ನು ಸೇರಿ ಹಿಡಿದು ಏಳು ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ವಿಧಿಸಿ, ಅನೇಕ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ನಾಯಕರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸೇರಿಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಾಗೆ, ಟಾಮ್ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೆಂಪಾರ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನಾ ಭಾತುರ್ ಕೆನ್ನ್ಯಾ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಹಂಗಾಮೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಾಲ್ತೂರ್ ಒಡೊಡೆಯವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೊದಲು ಅದರ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಾರ್ಶ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಕೆನ್ನ್ಯಾ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೋಟಿನಲ್ಲಿ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕಾರ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ನಿಧಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ೧೯೫೫ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆನ್ನ್ಯಾ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ಯೂನಿಯನ್ನನ್ನು ಸರಕಾರ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಹಂಗಾಮೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಒಡೊಡೆಯವರನ್ನು ಸೇರಿಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದಾಗ, ೧೦,೫೦೦ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಸರಕಾರಿ ರಕ್ತಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಟಾಮ್ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೂಡ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರೋಲೀಸರು ತಮ್ಮ ಮಹಾ ಬಂಧನ ಸತ್ತ, (ಬಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ೩೫,೦೦೦ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿ ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು)ದಲ್ಲಿ ಟಾಮ್ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೆರೀರಿಯ ಮೇಲೆ ಗೋಳಿಬಾರು ಸಹಿತ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಮತನೊಬ್ಬಿಗೆ ಗುಂಡು ನಾಟತ್ತು.

ಟಾಮ್ ಬೋಯ್ಡ್ ಕೆನ್ನಾದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಮೋ ಕೆನ್ನಾಟಕ ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ನಂತರ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಿನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಫಿಸಲಾದ ಕೆನ್ನ್ಯಾ ಅಫ್ಫಿಕನ್ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಯೂನಿಯನ್ಗೆ ಅವರೇ ಕಾರ್ಯದಾರ್ಶಯಾದರು. ಮಾತಿನಲ್ಲೀನೋ ಅವರು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ. ಅಫ್ಫಿಕನ್ಸುರು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾವಕಾಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕೆರಳಿ, “ಹಿಂದುಳಿದವರು ಓಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮೇಲ್ಮೆ ಸಾಗುವುದಲ್ಲ!” ಎಂದರು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜನರ ಕೊರತೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಅಫ್ಫಿಕನ್ಸುರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವಾಗ ನಾಡನ್ನಾಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಫ್ಫಿಕನ್ಸುರು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಅವರು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ಅವರು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿತ್ತರು.. ಆಪ್ಸಿಕನ್ಸ್‌ರ ಸಲುವಾಗಿ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಅವರು ಅವಿಶಾಂತವಾಗಿ ಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಆರದಿ ಹತ್ತು ೯೦ಚು ಎತ್ತರದ ಶುದ್ಧ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಟಾಮ್‌ ಬೋಯಾ ಕುಡಿಯವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಗೆ ಬತ್ತಿ ಸೇದುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಇಷ್ಟ ಮೇಲೇರಿದ್ದರೂ ಸೈರೋಬಿಯ ಆಪ್ಸಿಕನ್‌ ವಸತಿಯಲ್ಲೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಗಲಿರುಳು ಕೇನ್ನಾಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದ ಅವರು ಅವಿವಾಹಿತರು.

ಟಾಮ್‌ ಬೋಯಾರಿಗೆ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು, ಗಣಾಳರಲ್ಲಿ ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ವಿಶ್ವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಮಹಾ ಘುನರುಜ್ಞವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೀಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಭಾವವಾಯಿತು. “ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಸಂಗತಿಗಳೀಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬುದು ಬರಿ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯವಾಗಿರದೆ ಜನಹಿತ ಸಾಧನೆಗೆ ಅದೊಂದು ಸಾಧನವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪಾಠ ಕಲಿತೆ” ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ಬಿಯವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರ ನೆಹರೂ ಅವರ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯೂ ಒಂದು.

೨೯. ಚೆದುರಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ - ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್

ಚೆದುರಂಗದ ಅಭಿಮನ್ಯವಿನ ಜೀವನ ಕಥೆ

“ಅದು ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ತನ್ನವೇ ಆದ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ, ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ, ಬಿಗಿದು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಷಯನ್ನು ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದಿದ್ದ ಐಸ್ಟ್ರಾನ್. ಚೆದುರಂಗವನ್ನು ಕುರಿತೊಮ್ಮೆ ಹೋಸ ಜಾಗತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಬಾಬಿ ಫಿಷರನಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಬಿಯ ಆಟವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಐಸ್ಟ್ರಾನ್ ಅದಕ್ಕೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಸೇರಿಸಿಬಿಡುಹುದಿತ್ತೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಚೆದುರಂಗ ಬರಿ ‘ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಷಯನ್ನು ರೂಪಿಸು’ತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಷಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿರುವುದು. ಅದನ್ನೇ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವತ್ವಾ ಚೆದುರಂಗವೇ.

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೂಮೈ ಜಾಗತಿಕ ಚೆದುರಂಗ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಾಗಿ ಜರಗುವ ಸ್ವಧೀನಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನವನ್ನು ಈ ಸಲ ಸೆಳೆದಷ್ಟು ಎಂದೂ ಸೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ (೧೯೨೭) ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಲ ದೊರೆತಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ, ಅದು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಷ್ಟು ವಾದ-ವಿವಾದಗಳು ಮತ್ತಾವ ಆಟದಿಂದಲೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲಕೂ ಕಾರಣನಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್. ಪ್ರತಿಭೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಚೆದುರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿರುವುದಾದರೆ ಅದು ಫಿಷರನಿಗನ್ನುಯಿಸುವಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇರಿನಾರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಏನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆಯೇ ಜಾಗತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆದ ಫಿಷರ್ ಹಲವು ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳ ಒಂದು ಕಂತೆ. ಚೆದುರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಆಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆಯೊಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಬಿ ಫಿಷರನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಏಕ್ಕಾವ ಅಂಶವೂ ಮೆಚ್ಚುವಂಥದಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರಿಯವಂತೆಯೇ ಅವನನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಆರಾಧಿಸುವವರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೀದ ೨೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಶಿಯನ್ನರ ಸೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಜಾಗತಿಕ ಚೆದುರಂಗ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೀರ; ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ‘ಅನಾಗರಿಕ’ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ತಂದನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿಸುವವರೂ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಬಟ್ (ಬಾಬಿ) ಜೀಮ್ಸ್ ಫಿಷರ್ ಇಂ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ. ಅವನ ತಂದೆ ಬಲ್ರಿನ್‌ನಿಂದ ಅಮೇರಿಕ್‌ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ಜರ್ಮನ್ ಡಾಕ್ಟರ್; ತಾಸಿ ಸ್ವಿತ್ಸರ್ಲಂಡಿನ ನಾಗರಿಕಳು. ಆಕೆ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನೆರ್ನ್. ಅವನಿನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ವಿವಾಹ ವಿಭ್ರೋದನವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ತಂದೆ ಅವನ ಜೀವನದಿಂದ ಮರೀಯಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಬ್ಲಾಕ್‌ನ್‌ನಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಗಂತ ಏದು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯಳಾದ ಆಕ್ಕ ಜೋನಿಂಗ್‌ನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆಕ್ಕ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಗುವ ಆಟಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ತಮ್ಮನನ್ನು ಆಡಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಅದೇ ಆಡಿ ಬೀಸತ್ತು ಜೋನ್ ರಟ್ಟಿನ ಒಂದು ಚದುರಂಗ ಪಟವನ್ನೂ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ತಂದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಗಗ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಬಾಬಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಆಕೆ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಚದುರಂಗದ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಬಾಬಿ ಈ ಹೊಸ ಆಟದಲ್ಲಿ ಆದೆಷ್ಟು ಔಟ್‌ಬ್ರೆಕ್‌ಸೆಂಟ್‌ನಿಂದರೆ ಆಕ್ನನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಂದಿನು. ಮುಂದೆ ಆಕ್ಕ ತನಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಲ್ಲವೇಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಬಾಬಿ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಆಡತೊಡಗಿದನು—ಒಂದು ಬದಿಗೆ ತಾನು, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಅವನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾರ್ಥಿ.

ಚದುರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ತನ್ನರುತ್ತೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಾಥವಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ತೀರ ಸಮೀಪದಿಂದ ಕೂಗಿ ಕರೆದಾಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವೇ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತಂತೆ. ಮಗನು ಓರಿಗೆಯ ಗೆಳೆಯರಿಲ್ಲದೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು ಆಕೆಗೆ ಬೀಡವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಚಿಕ್ಕವರು ಚದುರಂಗವಾಡುವ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ್‌ ಬೆಸ್‌ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸರಿದೂಗಬಲ್ಲ ಎಳೆಯನೊಬ್ಬನೂ ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದಾಗ ಬಾಬಿ ಹಿರಿಯರು ಚದುರಂಗವಾಡುವ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳನ್ನೂ ಪಾಕುಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತುತೊಡಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಹಿರಿಯರೆನಿಸಿದವರು ಬಾಬಿಗೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಜಯಪತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗಳೇ ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶವೆನಿಸಿದ ರಶಿಯದ ಚದುರಂಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಷಣ್ಣ ರಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅವನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಟೀಎಟ್ (ಬಾಬಿ) ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಂಟು ಧರಿಸಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರನ್ನೇಲ್ಲ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತು ನಡೆದ ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್ ಗಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕಿರಿಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚದುರಂಗ ಪತ್ರಿಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿ ಗಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅಮೇರಿಕದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಂಬಿಯನ್ ಆದವರಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯನೆನಿಸಿದ. ಮರುವರ್ಷವೇ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಗೌರವ ಅವನದಾಯಿತು.

ಈ ಗೌರವ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಇದುವರೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ. (ಅದುವರೆಗೆ ತನ್ನ ಗಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಗೌರವ ಪಡೆದ ರಶಿಯನ್ನು ಬೋರಿಸೋ ಸ್ಥಾಪಿಯೇ ತೀರ ಕಿರಿಯನೆನಿಸಿದ್ದು)

ಚದುರಂಗದ ಹೊರತಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇರಾವ ಆಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಬಾಬಿ ಅಪ್ಪಿತಟ್ಟಿ ಯಾವುದಾದರ್ಲೊಂದು ಸಲ ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋತರೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಅವನ ಕಣ್ಣೀರು ಕೋಡಿಯೋಡಿದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಬರಿ ದದ್ದರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೊಡಿದನು, ಬಾಬಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರೆಲ್ಲ ಮಂದಭುದ್ಧಿಯ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಂದವನ ತಕರಾರು. ಅದರೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆರೆಯಲು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತತ್ವೇನೋ ಎಂದವನಿಗೇಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಚದುರಂಗದೊಂದಿಗೆಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಬಿ ಫಿಷರನಿಗೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರದಿದ್ದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ, ಆಕ್ಷಂದಿರಿಂದಲೂ ದೂರವಾಗತೊಡಗಿದ್ದ ಬಾಬಿ ಚದುರಂಗ ಸ್ವಧೈರಂಗಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿಲು ಒಮ್ಮೆ ಯುರೋಪ್ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಮರುಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ‘ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಟ್ರೇಮ್ಸ್’ನಲ್ಲಿಂದು ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಕಾರಿದ. ಅವನ ತಾಯಿ ಅವನ ಚದುರಂಗ ಪಟವನ್ನೂ ಅವನ ಅಂಕಿತವಿರುವ ಅವನದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ವೃಕ್ಷಚಿತ್ವವನ್ನೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಳು. ಈ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ತಕ್ಷಣ ರದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಅವಲಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಭೂರೆ ನಡುವೆ ಅಭೀದ್ಯ ಮಾನಸಿಕ ಗೋಡೆಯೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಒಟ್ಟ ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ಆಕೆ ಸ್ಯಾಂಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಮ್ಯಾರಿಂದ ಮಾಸ್ಟೋಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಮಾಸ್ಟೋಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರನೊಬ್ಬನ ಸ್ವೀಕ ಬೆಳೆದು ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಪಯವನಾನ್ ಹೊಂದಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಬಾಬಿ ತಾನೇ ತಾನಾದ. ತನ್ನ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಮುದುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವೇಷ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಟ್ಟು ಚದುರಂಗ ಆಡಿಬರುವುದೂ ಆಯಿತು.

ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್ ತನ್ನ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಜಾಗತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆಯಂತೂ ಈ ಪಟ್ಟ ತನಗೆಯೇ ಮೀಸಲು

ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂದೂ ಹಿಂಜರಿಯಲ್ಲಿ, ಗಡ್ಡಾರಲ್ಲಿ ನೆದಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಘರಂಭವಾದ ಜಾಗತಿಕ ಚದುರಂಗ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಂದ್ಯಗಳ ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನ ಸ್ವಧಾರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಆಟ ನಡೆಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಸುತ್ತಿಗೆ ಅಹಂತೆ ಪಡೆಯಲಾಗದೆಯೇ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಅಮೇರಿಕೆ, ಮರಳಿದ ಬಾಬಿ ರಶಿಯನ್ ಸ್ವಧಾರಳುಗಳು, ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಉಳಿದವರಿಗೆ ದೊರಕದಿರಲೀಂದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಸಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಘಾಣ್ಯತ್ವರೋದನೆ ಮಾತ್ರ, ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆಂದು ಆಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಿದನು. ಸೋವಿಯತ್ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಇಜ್‌ವೆಸ್ತಿಯಾ' ತಿಂಡಿ ಸಿಕ್ಕದಂತಾದಾಗ ಅಳುವ ಮನುವಿಗೆ ಬಾಬಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ, ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಬರೆಯಿತು.

ಬಾಬಿ ರಶಿಯನ್ನರ ವಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ಏಕೈಕ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚದುರಂಗ ಮಂಡಳ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ಕ್ರಿಗೋಂಬೆಯೆಂದವನು ಹೇಳಿದ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆಟ ಆಡುವಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಗಡಿಸಲು ಭಾಯಾಚಿತ್ ಗ್ರಹಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ದೂರ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಆಟವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬಂದ. ಮುಂದೆ ಅವನ ದೂರಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯತೋಡಿತು. ಆಟದ ಹಾಲೆನಲ್ಲಿರುವ ದೀಪ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ದಿರ್ಜಂಡೀಶನಿಂಗ್, ಆಟಗಾರರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ, ಹಿಂಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಬಗೆಗೂ ಅವನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸತೋಡಗಿದಂತೆ ಅವನ ಚದುರಂಗ ಪ್ರತಿಭೀಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೂ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರ ಉಂಟಾಗತೋಡಿತು. 'ಚೆನ್ ಲೈಫ್' ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕನ್ ಪತ್ರಿಕೆ, "ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಅಮೇರಿಕ ಸರ್ವಶ್ರೀಷ್ಟ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಚದುರಂಗ ಆಟಗಾರರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತೆಂದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಾನೇ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೂ ಬಬ್ಬ ಹಟಮಾರಿ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದ" ಎಂದು ಬರೆಯಿತು.

ತಾನು ಸಾರಿದ ಈ 'ಯುದ್ಧ'ದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಬಾಬಿ ಕೆಲಕಾಲ ಈ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಗಡ್ಡಾರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ 'ತಪ್ಸಿನ್' ಅರಿವು ಅವನಿಗಾಗಿ ಅವನು ಕೆಲಿಫ್ರೋನಿಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಕಾಂತ ಸ್ಥಳವನ್ನಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೆಲ್ಲ ಚದುರಂಗದ ಮೇಲೆಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಗಾತಿಗಳೆಂದರೆ ಹಲವು ಆಯ್ದು ಚದುರಂಗದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಅಂದು ಗಡ್ಡಾರ ಮಾಚ್ರ್ ತಿಂಗಳು. ಸ್ಥಳ ಯಗೋಸಾಂವಿಯದ ರಾಜಧಾನಿ ಬೆಲ್ಲೀಡಿನ ದಾಮ್ ಸಿಂಡಿಕಾಟ್ ನಾಟಗ್ರಹ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಭಿಷರ್ ಹಿಂದಿನ ಜಾಗತಿಕ

ಚಾಂಪಿಯನ್ ಪೆಟೋಸಿಯನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಗಂಭೀರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪೇಕ್ಕರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ಎದುರಾಳಿಯ ಕೈಕುಲು ಕಣಕ್ಕಾಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದಿನ ಬಂದು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಬಿಯ ‘ದಾಳಿ’ಯನ್ನೆಡುರಿಸಲಾಗದೆ ಪೆಟೋಸಿಯನ್ ಸೋಲೊಪ್ರೋಫೆಂಟ್‌ಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಬಂದು ವಿಜಯ ಬಾಬಿ ಭಿಷರನ ಚದುರಂಗದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೀ ಮಹತ್ವದ ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಜಾಗತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಬೋರಿಸ್ ಸ್ಕ್ರಾಸಿಯನ್ನೆಡುರಿಸಲು ಅಹ್ವತೆ ಪಡೆಯುವುದಕಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ಸುತ್ತನ್ನು ಅವನು ಸ್ವೇನಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಡಿ ಮಲ್ಯೋಕಾರ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೆಡುರಿಸಿದ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಸೋಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾನಾಡಿದ ಕೊನೆಯ ಏಳೂ ಆಟಗಳನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಗೆದ್ದನು.

ಸೋವಿಯಟ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರಲ್ಯೋಭ್ಬಾದ ಮಾರ್ಕ್ ತೈಲಾನೋವನನ್ನು ಎರಡನೇಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಆರು ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಗೆದ್ದು ನೇರವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದನು. ನಂತರ ಡೆನ್ಸ್ರರಾನಲ್ಲಿ ಡೆನಾಕ್ಸನ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೆಂಟ್ ವಾಸೇನ್ಸನನ್ನು ಮೂರನೇಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿ ಅವನನ್ನೂ ಆಡಿದ ಆರೂ ಆಟಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೆದ್ದು ಪರಾಭವಗೊಳಿಸಿದನು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗಳೇ ಅವನ ಸಾಧನೇಯನ್ನು ಕಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತ್ತು. ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ೧೯ ಆಟಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುದು ಚದುರಂಗದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೀ ಬಂದು ಅಪೂರ್ವ ವಿಕ್ರಮ. ‘ಸೋವಿಟ್‌ಸ್ಕ್ರಾಸ್ ಸ್ಲೋಟ್’ ಎಂಬ ರಶಿಯನ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಾಬಿಯ ಈ ಸಾಧನೇಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತ , “ಪವಾಡವೇ ನಡೆದಿದೆ!” ಎಂದುಧ್ವರಿಸಿತು. ಅಹ್ವತೆಯ ಕೊನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ (ಇದು ನಡೆದುದು ಬ್ರೌನೋಸ್ ಬರ್ನ್ಸನಲ್ಲಿ) ಕೆಲ್ಲಿದ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಪುನಃ ಪೆಟೋಸಿಯನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪೆಟೋಸಿಯನ್ನನಿಗೆ ೨ ೧/೨ ಗುಣಗಳು ದೊರೆತರೆ ಬಾಬಿಗೆ ೨ ೧/೨ ಗುಣಗಳು ಸಿಕ್ಕು ಅವನು ವಿಜಯಿಯಾದನು. ಆದರೂ ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರ್ ಬಗೆಗಿನ ಅವನ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನು ಬ್ರೌನೋಸ್ ಬರ್ನ್ಸನಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಮರಳಿ ಬಯ್ಯಬೇಕಿದ್ದ ಖಾಸಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಕಾರಣ: “ವಿಮಾನದ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ರಶಿಯನ್ನರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಿಟ್ಟರೆ? ಅವರಿಗೆ ಚದುರಂಗ ಮತ್ತು ಆದರಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದೀರ್ಘಾದನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನರಿಯಬಲ್ಲರು. ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಲು ಅವರು ಆತುರಾಗಿರಲೂಬಹುದು” ಎಂದ ಬಾಬಿ.

ಪೆಟೋಸಿಯನ್ನನನ್ನು ಬಾಬಿ ಸೋಲಿಸಿದ ನಂತರ ರಶಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, “ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ್ನೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಿದ್ವಾನಲ್ಲು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ-ಫಿಷರ್ ಪಂಡ್ಯಗಳ ಹಣೆಯ ಬರಹ ಏನಾಗುವುದೆಂಬುದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಇಲ್ಲ ಆಟಗಳ ಈ ಪಂಡ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಬೀಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ವಿವಾದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಬಂದುದು ಬಾಬಿ ಫಿಷರನಿಂದ. ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಆದಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೆ ಕೊನೆಗೆ ಏಸ್‌ಲಂಡಿನ ರಾಜಧಾನಿ ರೀಕೌಜಾವಿಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆದಲು ಅವರು ಒಷ್ಣಿದರಾದರೂ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಬಹುಮಾನದ ಮೊತ್ತ (೧,೨೫,೦೦೦) ಡಾಲರುಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆಂದು ಬಾಬಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ. ಕೊನೆಯು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟಿಶ್ ಕೊಟ್ಟಧೀಶನೊಬ್ಬು ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ದ್ವಿಸುಣಿತಗೊಳಿಸಲು ಒಷ್ಣಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್ ಏಸ್‌ಲಂಡಿಗೆ ಬಂದನು.

ಜಾಗತಿಕ ಭಾಂಡಿಯನ್ನಾಗ್ರೇ ಪಂಡ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬೋರಿಸ್ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ರೀಕೌಜಾವಿಕ್ಸಿಗೆ ಎರಡು ವಾರ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದನಾದರೂ ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್ ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೋ ಬಂದನು. ಮೊದಲ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಗೆದ್ದನು. ಬಾಬಿ ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವ ಸಹಜವೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲೋ ಮತ್ತೆ ತಕರಾರುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡತೊಡಗಿದನು. ಹೆಲಿವಿಜನ್ ಕ್ಯಾಮರಾಗಳನ್ನು ಆಟ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಕಿತ್ತದಿದ್ದರೇ ತಾನು ಎರಡನೆಯ ಆಟವನ್ನಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾತ ಬೆದರಿಸಿದ. ಅಮೇರಿಕದ ಘಾಕ್ಸ್ ಎಂಬಾತ ಲಕ್ಕಾವಧಿ ಡಾಲರುಗಳ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಈ ಪಂಡ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಲಿವಿಜನ್ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತಿಥೀಯ ಏಸ್‌ಲಾಂಡಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ವಾಲಿತ್ತು. ಬಾಬಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರಿಯಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು; ಅವನು ಎರಡನೆಯ ಆಟಕ್ಕೆ ಬರಲೇಯಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಈ ಆಟವನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವನಾಗಿ ಸಾರಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇಂದು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಎರಡು ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಜಗತ್ತು ವಿಸ್ಯೇಯಗೊಂಡಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಪಂಡ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಭಾಂಡಿಯನ್ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಪಟ್ಟವನ್ನಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ ಱ್ಱೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು; ಬಾಬಿ ಱ್ಱೆ ಱ್ಱೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬೀಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಟ ಗೆದ್ದರೇ ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಆಟ ಸಮಾದರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಂದೊಂದು ಗುಣ ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಆಟಗಳನ್ನಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಆಟಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಬಾಬಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೊಳ್ಳಿ ಮೂರನೆಯ ಆಟವನ್ನು ಬಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಾಡಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಾಬಿ ಗೆದ್ದ ಅನಂತರವೂ ಬಾಬಿಯ

ತಕರಾರುಗಳು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಆಟಕೂ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟಾದರೂ ತಡವಾಗಿ ಬರುವುದು ಅವನ ಒಂದು ಪರಿಪಾಠವೇ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟತು. ಅವನ ಈ ‘ತಂತ್ರ’ಗಳಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ ತುಸು ಕಂಗೆಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದನೆಯ ಆಟದಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ ಗೆದ್ದ ನಂತರ ಪಂದ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರ ಬದಲಾಗುತ್ತೊಡಗಿತು. ಸ್ವಾಸ್ಥ ಆಗಿರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಟಗಾರರು ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಹಲವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಬಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು. ಇನೆಯ ಆಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಯಮಾಲೆ ಬಾಬಿಯ ಕೊರಳಿಗೆನ್ನುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಇನೆಯ ಆಟ ಮುಗಿವ ಮುನ್ನ ಸ್ವಾಸ್ಥ ಅಂತಾಯರನಿಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸೋಲೊಪ್ರೋಪ್ರೋಂಡುಬಿಟ್ಟು. ಕಳಿದ ೨೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಶಿಯನ್ನರ ಸೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಜಾಗತಿಕ ಚದುರಂಗ ಪಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಉಕ್ಕಿನ ಪರದೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಈ ಪದವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಅತ್ಯುತ ಕಿರಿಯನೂ ಪ್ರಧಾಮ ಅಮೇರಿಕನ್ನೊಂದ ಆದ ಬಾಬಿ.

ತನ್ನ ಈ ಆಸೆ ಕೈಗೂಡಿದಾಗ ಬಾಬಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಿರಬೇಕು? “ತಮ್ಮ ಕುತಂತ್ರಗಳಿಂದ ರಶಿಯನ್ನರು ಎಂದೋ ನನ್ನದಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಈ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಮುಂದೂಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು” ಎಂದನವನು.

ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡು ಮಾತ್ರ-ಮೊದಲನೆಯದು ಚದುರಂಗ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಹಣ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಬಾಬಿ ಫಿಷರ್.

ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿ ಸಂಪದ

೧. ಆಯ್ದ ಹರಟಿಗಳು	ರೂ. ೨೦
೨. ಆಯ್ದ ನಗೆಬರಹಗಳು	ರೂ. ೯೦
೩. ಉದುಪಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ	
- ದ.ಕ.ಪರಿಸರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಭಾಷೆ, ಇತಿಹಾಸ ಇ.	ರೂ. ೫೫
೪. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ	
- ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವಿಸ್ತೃಯಜನಕ ಘಟನೆಗಳು	ರೂ. ೧೨೫
೫. ಬಯ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆ	ರೂ. ೨೫
- ತುಳು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ	
೬. ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು	ರೂ. ೧೨೦
- ಆಯ್ದ ಹರಟಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ	
೭. ಹೀಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳು	ರೂ. ೪೫
- ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕುತೂಹಲಕಾರೀ ಸಣ್ಣಕಡೆಗಳು	
೮. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?	
- ಹಾಗೂ ಇತರ ಬೆಂತನಪರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು	
೯. ವಿಜಾನ ವಿಸ್ತೃಯ	
೧೦. ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರು	
- ವಿದೇಶದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು	
೧೧. ಖಾತೀವೆತ್ತು ಭಾರತೀಯರು	
- ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರು ಬಿತ್ತಿಸಿದ ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು	
೧೨. ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಹಿರಿಯರು	

ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪರಿಣತ - ಹಾ. ಎಂ. ಅಚಾರ್ಯ

ಹಾ. ಎಂ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಂತರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಒಲವಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳ್ಲಿಯೂ ವಿಜ್ಯಂಭಿಸಿದವರು ಅವರ ನಜರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಧರಂಥರರ ಜೀವಿಗೆ ಇಂಟರ್ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರ ನೇರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರ ಸಂಗೀತಾದಿ ಶಳಾವಿದರಿದ್ದಾರೆ. ಹಾ. ಎಂ. ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಷ್ಟೇ ತತ್ವವೇತ್ತರು ಬೇಕು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಉದ್ಯಮಿಗಳು, ದೂರಪೋದಿಕರು ಸಮಾನರೇ. ಚಮರಂಗದ ಆಟದವರ ಬದುಕನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕೆದಕಬಲ್ಲಿಸು! ಅಂತೊ ಯಾವುದೇ ರಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಧಿಸಿದವನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲ ನೇರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ - ಅದೂ ಈ-ಆ ಪ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ.

ಮೇಚ್ಚಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಪರಿಯ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಾವಿನುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಾರಿ ಹಾ. ಎಂ. ಒದ್ದಾದುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿ, ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ವಿಷಯ ಪ್ರಾಣತೆಗಾಗಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ವಾಚನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸ್ಥಾಗಳೇ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಾಣನೇರಾಟ ದೋತ್ತಾಗಳೇ ಅವರ ಹೆಸ್ನಿನಿಂದ ಮಸಿ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಯೇ ಚದರಿದ ಅಪರಿಚಿತ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಘಟನಾವಿಷಿಗಳನ್ನು ಹೊಣೆಯವ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಧ್ಯಾತ್ಮಾವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾವೆಂ ಅವರನ್ನು ಸರಿಗೆಟ್ಟುವಾದರು ವಿರಳ.

ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೀದಿಧಾಗ ಯಾವುದೇ ಮೇಲ್ಪುಟ್ಟದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಿಸಿದ ಭಾವನೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತರುಣರಿಗಂತೂ ಬೇಂಧಪ್ರದರ್ಶನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾವೆಂ ಕ್ರಾಂತಿ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ. ಹಾ.